

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

فه قی و فه قییه تی

له کوردستان

سەید مستەفا مەحمودیان (زەمێرانی)

سرشت : خ سربلزه پاماز حانفاد ، شله دوم
تلفکس : ۲۴۲۰۳ - ۰۴۸۳۵ ۲۳۱۲۵

فہقی و فہقیہ تی

لہ کوردستان

نووسینی

سہ ید مستہ فامہ حموودیان

(زمزیرانی)

محمودیان، مصطفی، ۱۳۴۱ -

فه قی و فه قبییه تی له کوردستان/ نویسنی مسته فامه محمودیان
(زمزیرانی).. تهران: احسان، ۱۳۸۱.

۲۴۴، پنجاه ص.: مصور، عکس.

ISBN 964-356-121-6

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیپا.

Mostafa Mahmuodyan

ص.ع. به فرانسه:

(Zamzirani). Fage u fageyati la kurdistan.

کردی.

کتابنامه به صورت زیر نویس.

۱. حوزه های علمیه -- ایران -- کردستان. ۲. طلاب -- ایران -- کردستان.

۳. فقیهان اهل سنت -- سرگذشتنامه. الف. عنوان.

۲۹۷/۰۷۱/۵۵۴۲ BP ۷/۴/م۳ ۹ف

۲۷۷۶۰-۸۱م

کتابخانه ملی ایران

نشر احسان

ناوهندی بلاوکردنه وه: تاران - نه شری ئی احسان تهله فون ۳۹۰۲۷۵۰

نیوی کتیب : فه قی و فه قبییه تی له کوردستان

نوو سه ر : سه ید مسته فامه محمودیان

پیت چن : پیت چنی کامپیوته ری خو سه وه ی - بوکان

بلاکه ره وه : نه شری ئی احسان

هه ژمار : ۳۰۰۰ دانه

چاپخانه : چاپخانه ی مه هاره ت له تاران

چاپی یه که م : سالی (۱۳۸۲) کوچی، هه تاوی.

ژماره ی نیوگه لانی : ۹۶۴-۳۵۶-۱۲۱-۶ ISBN: 964-356-121-6

ناوه روک

- پیشه کی ۲۳
- چوونه ناو باسه وه ۲۵
- توئی یه که م: فه قی و ژانی ژین ..... ۲۶ □
- توئی دوو وه م: شی کردنه وهی وشه ی فه قی و حو جره ..... ۳۰ □
- به رهه می حو جره ۳۰
- توئی سیئه م: قوناغه کانی فه قییه تی: ..... ۳۳ □
- یه که م سه رده م، سوختایه تی: ۳۳
- ۱- راتبه یان راتوو ۳۴
- ۲- جومعانه: ۳۷
- ۳- کاره کانی دیکه ی حو جره: ۳۹
- به زمی کابان ۴۰
- کیشه ی نیوان فه قی و پووره خه ج ۴۱
- نه به زین ۴۹
- دابه ش کردنی کاره کان ۵۱
- هو ی دواکه وتن ۵۱
- داخی داخانم ۵۲
- مجیوری فه قییان ۵۵
- دوو وه م سه رده م، موسته عیدایه تی ۵۶
- ئه رک و سپارده ی موسته عید ۵۷

۶۴	.....	دهرس له بهر کردن
۶۶	.....	«سماع» گویداری
۶۷	.....	مه شق و خهت خوشی
۶۸	.....	شیعر و شاعیری
۶۹	.....	جینگای دهرس لی خویندن
۷۳	.....	تویی چوارهم زانسته کان و پهراوه دهرسی یه کان
۷۳	.....	چون و له بهر چی؟
۸۱	.....	فه قییه کان چ ده خوینن؟

تویی پینجه م: شیوه و ریژی خویندنی پهراوه کان ۹۶□

۹۸	.....	حینجه و ره وانه
۱۰۴	.....	راسته دهرس و لادهرس
۱۰۵	.....	گرانی دهرسه کان
۱۱۰	.....	راستی یه کی حاشا هه لنه گر
۱۱۱	.....	ديسان دهردی دل و پیشنیار
۱۱۴	.....	چه ند کو سپی دیکه ش
۱۱۶	.....	کتیب خوش کردن
۱۱۸	.....	(مسطر) خه تکیش
۱۲۷	.....	زانسته پیویسته له ده ست چووه کان
۱۳۴	.....	دواین پله ی خوینده واری
۱۳۴	.....	المجتهد
۱۳۶	.....	چت له ده ست دی ئه وه بکه!
۱۳۷	.....	نازانم ره حه تی گیانم

توئی شه شه م: چه ند داب وری وره سمی گشتی ..... ۱۳۸□

جی خواز تنه وه: ۱۳۹

فه قی له لای چ ماموستایه ک جی ده خواز یته وه؟ ۱۴۰

زاین و کرده وه. ۱۴۶

زاین و فیړ کردن. ۱۴۹

بوخچه. ۱۵۴

ماموستا، چ فه قییه ک راده گریټ؟ ۱۵۵

پرس و را. ۱۵۶

مالا وایی خواستنی فه قی. ۱۵۶

ده رکران. ۱۵۷

چای شیرینی ټاکام تال. ۱۵۸

مه لایه تی له فه قییه تی دا. ۱۵۹

کار و بهرنامه ی شه و وړژی پشودان. ۱۶۰

داوه تی فه قییان: ۱۷۱

جل و بهرگی فه قییان. ۱۷۴

حوجره و ره وشتی بهر ز: ۱۷۸

ره واندنه وه ی ته میک. ۱۷۹

یه کسان ی له سهر سفره. ۱۸۰

ده و. ۱۸۲

توئی حه وته م: ماوه ی خویندنی فه قی ..... ۱۸۵□

مه لای دوا زده عیلم. ۱۸۷

له دایک بوونی عیلم. ۱۸۸

عیلمه ئیسلامی به کان. ۱۹۴

توئی هه شته م: ئیجازه وه رگرتن..... ۱۹۷□

- ۱۹۷..... ئیجازه نییه ئیجازه بدهی
- ۲۰۳..... کوڤری ئیجازه
- ۲۰۵..... ئاههنگی ئیجازه
- ۲۱۵..... ده به رکردنی به رگ
- ۲۲۱..... گه رانه وه به ره و فه قییه تی
- ۲۲۱..... ئیجازه نامه
- ۲۲۶..... حو جره که م
- ۲۳۰..... دوا وته
- ۲۳۱..... فه قی و فه قییه تی له کوردستانی عیراق
- ۲۳۵..... که ره سه ی نووسین
- ۲۳۹..... په یام بو فه قییه کان
- ۲۴۱..... لا کردنه وه له کرده وه
- ۲۴۹..... به ره و مالا وایی
- ۲۵۴..... مه لا، ده بی چون بی؟
- ۲۵۸..... دوژمن، دوژمنه خوئی به کان چی؟

پاشکۆ

- ۲۷۳..... ماموستا مه لا «برایم» ی سیسیری
- ۲۷۶..... ماموستا مه لا شیخ نه حمه دی شه ریه تی
- ۲۷۸..... ماموستا مه لا حه سه نی سه عدی زاده ناسراو به «مه لا حه سه نی گوئی»
- ۲۸۰..... ماموستا مه لا حه سه یین هه نداوه یی ناسراو به: «مه لا حه سه یین» ی نوره خش
- ۲۸۴..... ماموستا مه لا «حه سه یین» که یوان ناسراو به «مه لا حه سه یین کونه مشکه یی»
- ۲۸۶..... ماموستا مه لا خدر نیژاوی ناسراو به «مه لا خدری حه مه ده مه ری»

- ۲۸۸ ..... ماموستا مه لا خدر عه بیاسی ناسراو به «مه لا خدری سارتکی»
- ۲۹۲ ..... ماموستا مه لا خه لیل گوږه مری ناسراو به «مه لا خه لیل» ی میراوی
- ۲۹۵ ..... حاجی ماموستا مه لا شیخ عبدالرئوف نه قشبه ندی
- ۲۹۷ ..... ماموستا مه لا سه ید ره شید حوسه ینی ناسراو به «مه لا سه ید ره شید»
- ۲۹۸ ..... حاجی ماموستا مه لا ره سوولی مه عروفی زیوه
- ۳۰۱ ..... ماموستا مه لا «سید سلام» ی سه لامی
- ۳۰۳ ..... ماموستا مه لا صالح نه جیبی ناسراو به مه لا صالحی گه ناو
- ۳۰۵ ..... ماموستا مه لا «عبدو پره حمان» ی ره حمانی ناسراو به «مه لا ره حمانی سیسیری»
- ۳۰۸ ..... قاضی عه لی سه رده شت
- ۳۰۹ ..... ماموستا مه لا عه زیز واعیطی ناسراو به مه لا «عه زیز» ی کوپی
- ۳۱۱ ..... حاجی ماموستا مه لا عه لی مه حمودی دولکانی
- ۳۱۲ ..... ماموستا مه لا محه مده دی باساوی
- ۳۱۳ ..... خوالیخو شبوو حاجی ماموستا مه لا «محمد عظیمی»
- ۳۱۶ ..... حاجی ماموستا مه لا مه حمود و او، نه لاس
- ۳۱۷ ..... ماموستا مه لا «نجم الدین» که وکه بی
- ۳۱۹ ..... سه رنجیک

پیشکەشە

بە ئیو و یارمەتی خوای بێ وینە. سپاس و ستایش هەر بۆ ئەوە؛ پاشان: ئەم کتێبەم لە نیوان سالا کانی ١٣٦٣ کۆچی هەتاوی تا ١٣٦٥ لە دینی سیسیری ناوچە ی سەر دەشت نووسیوە، بەلام لە بەر نەرەخسانی هەل و دەستەنگی هەر مایەوێ. ئیستاش کە بڕیارم داوێ بە ئەرکی خەلکیش بێ بیخەمە ئاراوێ، پیشکەشی دەکەم بە تیکرای فەقی ئازیزە کانی کوردستان.^(١) و کۆری خوشەو یستم عەبدوسسەلام کە تازه چۆتە فەقییەتی.

سەید مستەفایەحموودیان زمزیرانی

دانشتووی حەمامیان بۆکان

١٣٧٨/١٠/١١ کۆچی هەتاوی

٢٠٠٠/١/١ زاینی

١١/ی بەفرانباری (٢٦١٢) ی کوردی

---

١ - جی باسە کە لە پێداهاتنەویدا تا ئامادە ی چاپ بوو زۆر جیگام گۆریو، هەیه پیمەوێ ناوێ و هەیه لیم فری داوێ.

به ناوی خودای به هیز

«فه قی و قه قییه تی»

نوسراو، به قه له می، دهم و دوو زیرینی ماموستای فره زان، جه نابی مه لا سه ید
موسته فای مه حموودیان، دهرس ویز و خوش ویزی ئیستای گوندی جه مامیان سهر به
شاری بوکان، رۆژی ۱۳۷۹/۱۲/۲۷ گه یشته ده ستم. به گه شه وه موتالام کرد. لامیردانی
ده ورائی له دهس چووم، پی گولباران کرد. یا خوا ههستی و بیری روشن و کر و کرداری
جوانی بو هه میشه زیندوو بیت. ئامین!

نوسراو له مهر که شم و نه شمی نوسه ریه وه، پاراو، له باره ی ناوه روکه وه کوکه و فره
ئاماژه ی گرینگم تیدا هاته به رچاو.

«بلبل که در حریم چمن آشیانه ساخت

مقصود او گل بود، چمن را بهانه ساخت»

نوسه ری به سه ره دهر، به به هانه ی حویره ی قورینه و یاسای ئه و سه ره ده می
فه قییه تی وه توانیویه تی پی هه لکه ری، هوی سه ره کی پیلان و گه ران وه دۆزی و بالی
گه رچی بگری و به ئیمه و هه موو دوستانی خوئاس و خوداناسی بناسینی. گه شتر بیژم
نوسه ر ویستوییه تی، قه ره مه شقه لیک وه پازینی، گیانی هومید و له شی هیوای تیدا
وه بووژی و ئه و زره بایه ی که دین و ژینی تا قمی هه ژار و رهش و رووتانی، وه بهر خوداوه،
به هه موو بابایانی بناسینی. ته نانه ت، هومه نیشی بو ماموستای ناوه ستاو فه قیله ی وه ستاو
و زانای خو به زل زان و نه زانی خو به زانازان بردووه. ئوبالی گه لی بی په ر و بال و فه قیله ی
ناحالی، له ئه ستو به ستوون. هوی زوره ی خوینده واری بی ره گ و خوینی له کوئ شه ته ک
داون.

نووسەر به وه شه وه رانه وه ستاوه و زۆر به ی جیگه پلان و گلان و هه لڊیره کانی، که نه یار، بنه ره تی ته و دینه پاکه ی تیدا هه لداشتوون، نه تر سانه په نجه ی هیرشی بو راداشتوون و بی شکو، به کو مه لی به جی ماوی نیشان داوون. ناباری باری فیرگه و زانکو و جودایی له نیوانی خویندنی دینی و ته کنولۆژی و فهننی دا خستۆته سهر ته ستوی میران و دنه ی میرانیشی داوه که ههستی که مایه سی خو یان له خواوه نه زانن و دهستی خو یان له بن سهری ناهومیدی دا نه که نه سهرین و سهر به رزانه مه رزی دین و ژیا نی خو یان بپاریزن. خوینگه و بنکه ی ئایینه پیروژه که یان، بار ته قای تاق و قاتی خوینگه و زانستگه ی میران به رنه سهر و جیاوازی مووچه و مزه ی گزی کاران، له نیوان هه موو زانست و بار هی نانی کدا هه لگرن.

گرینگتر له هه موانی ته و که ل و پهل و که ره سه ی که له میژووی گه لی کورد هه لبراون و نووسه ریک ئاوپی لی نه داونه وه و ته و داب و نه ریت و ریچکانه ی که فهقی و مه لا و قوتابی ته و سه رده می ده میان پی شیرن و شه کراوی کردووه به شارچه ی دین و ژین و ته قوا و که رانه تی کو مه لی مروقیان دیاری کراوه، نووسه ری به سه رده ر دلسوزانه لای لی کړدۆته وه و ورد و درشت و خاو و گشتی گیانیکی نویی به به ردا کردوون، به سه نه دی زهق و زیندوو به بنه ماله ی میژووی گه لی کوردی ناساندوون، له مه رگ نه جاتی داوون و گهل و نیشتمان و خودای له خو ی رازی کردوون.

له پینا و زه حمهت و وریایی ته و نووسه ره دا وابهش به حالی خو م سهری ئافه رینی بو نه وه ی ده که م و داوای توفیق و جهزای به خیر و بی ری له خودا داوا کارم.

(راوچی) سارده کوسانی (عهزیز نژاد) / ١٣٨٠/١/١٠

به نیوی یه زدانی مه زن

په سنیك بوكتیښی فقهی و فقهیښه تی

سوپاس بو ټو خوايه كه په سندی ټو له دلی

رووناكه وه، وهك روژی به تیریز، زه وی و عاسمان ده ته نیته وه. ټو خواهن شكویه ی هه موو پایه بهرز و سه ربلیندیک له سه رشیپانه ی ده رگانه ی ټو دا به لاره ملی و سه رکز ی سه رده نیته وه.

هه زاران دروود و ټافه رین بو رابه ری شوږشی مه زنی جیهانی، هه زره تی محمد المصطفی (د) و هه روه ها بو ټنه ماله و یارانی و شوین که وتوانی.

بیگومان فقهی و فقهیښه تی له کوردستان دا که له پووریکی میژووی له میژینه ی که لی مسولمانی کورده که به داخوه تا ئیستا که س له سه ری به ته سه لی نه دواوه و نه هاتو ته سه ر په ری قاقه زه وه. ټاشکراشه که جه سته ی ټم که له مسولمانه، مانه وه ی به خوداناسی و عیرفان و زمان و ټه دهب و جل و به رگ و رامیاری و شوږشگیر په وه یه.

راستی په کی حاشاهه ټنه گره که به ردی بناغه ی خوداناسی و عیرفان و ټه دهب ی کوردی و شوږشگیر ی له و چوار دیواره دووکه لاوییه، قورماوه قورینه دا که به حوجره ناوده بری دامه زراوه و له ویوه هاتو ته دنیای ژینه وه و فرچکی گرتووه و که وتو ته گر وگال و له خه ره خسیوه و هه تا دوا روژی ژیانی ټم که له له عاسمانی کورده واری دا وه ک ټه ستره ییکی پرشنگدار ده دره وشیته وه و بی ټاواوون له که لی ټاسوی که لی کوردد اشوق ده داته وه. ټه گه را هه لکه وتبی ټه دهب ی کوردی له دم زاری نه خوینده واری دوور له شارستانیته هاتیته دهر، یان به دم به یت بیژانه وه گوترا بی، ټه و که سانه ی ره نگاندوویانه و به جل و به رگ و به رموور و خشل رازاندوویانه ته وه، ټه و ماموستا و نووسه ر و ټه دیبانه بوون که له حوجره ی فقهیان سهریان هه لداوه و له ویرا تی شوویان هیناوه.

پیم به جی به وه ک سه نه دیکی میژوویی ته و چهند دیره له خودالیخو شبوو، ماموستا علاءالدین سه ججادی له میژووی ته ده بی کورد لاپه رهی (۴۰۱) بگویمه وه: «له ناو چواردیواری شررو دووکه لاوی حوجره ی مزگه وتی شارستان و لادییه کانا به ژیانیکی زور ساده و کۆله مه رگی به خپو ته کران؛ علما و ئوده با و شاعیری زور گه و ره گه و ره یان لی ده رچوو. وه ته گهر عاله می کوردی تا سه ره تای سه ده ی بیسته م له ئاسمانی خوینده واریدا، له عاله مه کانی تره وه دیار بی ته ستیره ی گه شی ته و ئاسمانه ته نها ته م تیره یه بوون. جا به م بو نه وه هه موو پیاو یکی گه و ره و به گزاده له کورده واریدا شانازی به وه وه کردووه که تیکه لاوی ته م تیره یه بی وه به پی ده سه لات خو ی و کوره که ی فیری ته و خوینده بکات....»

ده مه هو ی به ئینسافه وه رایگه یه نم که نووسه ری ته م به ره مه، باری زانست و کۆمه لایه تی، تیر و ته سه ل و پاراوه و له شت ورد بو ته وه؛ بو بنج و بناوانه که ی گه راوه و له چاوگه ی روانیوه و له لی لایی تو راوه و ئاوی له سه رچاوه هه لی نجاوه و لی خو اردو ته وه. له زور نو سراو و چاپکراوه کانی دا ته و راستیه وه به رچاو ده که وی.

کتیی «فهقی و فهقییه تی له کوردستان» ی له بهر هه ر هو ییک بووبی، بو ناردووم؛ منیش به سه رنجه وه لیم روانی. ته و کتیه له باری ته ده بی کوردی دا که لی نیکی گه و ره ی پر کردو ته وه و له باری ناوه روک و مه وزوو عیشه وه زور پر و پاراو و ته سه ل و به سووده. به تمنا نه وه خوینه ری کورد به گشتی و ماموستا و فهقی کان به تاییه تی دنیا ده که م که نووسه ر خزمه تیکی گه و ره ی به و که له پوو ره، له میژینه ی کورد کردووه و له هه موو بواری که وه شتی به که لکی گو تووه و بوخچه ی نه کراوه یه و سفره ییکی پر له خو ارده مه نی.

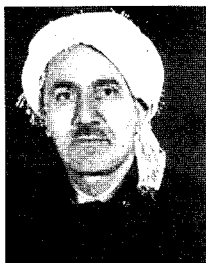
ناشلیم کاکه مه لا سه یید مسته فا به ته واوی ته و که له پوو ره ی هی ناوه ته سه ر په رهی قاقه زه وه، چونکه تا ئیسته هیچ سه رچاوه ییک له م باره وه نه دواوه و نه نو سراوه. به لام گومان له وه دانییه که ته و کاره له و باره دا تا قانه یه و به شا کاریکی گه و ره حیساب ده کری. له باری ره خنه گرتن له زور که س، به تاییه ت له وانه ی که له به رگی مه لایه تیدان و له ئاینیش به له دن، به لام له راستیدا زیانیان زوره و دینیان به دنیا داوه و ئاینیان وه لا ناوه و تا ئیره، که متر هه لکه و تووه روو کرابن و رووی دزیویان بو خه لک ده رخرابی، به

راشکاوی ره خنهی لیگرتوون و دهر دیککی گه وره ی له قاو داوه و ئاشکرای کردووه. ههر ده بی واش بی، چونکه تا دهر د، نه دوزر یته وه دهرمان نابیی و تا ره خنه گرتن نه بی هه لدان نابیی و هه قیش ده بی بگوتری به زیانی ههر کهس ته واو بی.

مالم هه قه، دلسوزانه دواوه و پیگه و شوینی دهرده کانی نیشان داوه و نوسخه ده وای نووسیوه و ری ریشه برکردنی ناسوره کانی دهست نیشان کردووه. که و ابوو پیویسته ههر کوردیکی مسولمان بو ناسینی ته و چینه له کو مه ل و ههر ماموستا و فه قیه ک بو چاره کردنی دهرده کان، به وه به رچاوگرتنی خال و پیشنیاره کانی و هه روه ها به دامه زراندنی بناغه ی فه قیه تی و مه لایه تی له سهر شیوه ییکی دروست و به که لک، ته و کتیه بخوینیته وه.

ئیمام و خوتبه خوینی گوندی قه باغکه ندی له مه لبه ندی چومی مه جیدخان

محمد ثباتی / سه رماوه زی ۱۳۷۹

لێدوانیک له لایه ن بهرێز مامۆستا مه لا

محمد عزیزی بهردهرهشی یه وه

به نیوی خودای تاک و ته نیا، به دی هینه ری دهشت

و چیا، دروود و سلا و له گیانی پیغه مبه ری مه زنی ئیسلام و

یارانی، وه شوین که وتووانی به پهیمانی، هه تاهه تایه، تا بوونه وه ره له گوڤدایه.

با وه کوو له میژه راسته وخو و دوڤروانه، نه وس و هه وهس په رستان له دژی ئایینی
پیرۆزی ئیسلام وه ستاون و ویستویانه وه ستایانه به زه بوون کردن و له ناو بردنی ریه رانی
به ئاکام بگهن، به لام به پیی به لینی خودا ئه و ئایینه پیرۆزه هه ر ماوه ته وه و گه لیک پسپۆر و
زانای ناو دار و بی نیوی پی گه یاندووه و هه رواش ده بی تا دنیا دنیا بی. ئه وانیش نه ک هه ر
ئه وه نده نه یان هیشتووه یاسای خودا له ناوچی و ئایینی ئیسلام له په ره ستاندن بکه وی،
زمانه بیگانه کانیا ن پارچه شه^(١) کردووه و په رتوو که کانیا ن رافه^(٢) کردووه و لییا ن
کو لیوه ته وه و چه وت و هه له کانیا ن به رچا و خستوون، و پرای به دی هینانی زو ر زانستی
به که لک، که له مانده دا هه مووی میژو و گه واهه.

هه ره له پیتی^(٣) ئیسلامی پیرۆز و تیکۆشانی مه لا کانه ده بینین له میژو ودا له خولانی
نیوه راست دا (روژی رهشی ئوروا) چه ند فی رگه و زانکۆ له ناو چه کانی ئیسلامی دا بوون،
به تایه به تی له ئیرا ن و عیراق و تورکیه و ئه سپانیا و سووریه دا بیجگه له وه هه موو
حو جرائه ی له ته نیشته هه ر مزگه و تیک دا بوون، جگه له مزگه و ته کان له شار و دی و
ئا وه دانیان دا که هه زاران هه زار شاگرد و فهقی ی له هه مو و جو ره زانستی کدا باره ی ناوه و
چین له دوا ی چین بوونه مه لا و مامۆستای گه ل و خه لکیان به تیکرا به ره و زانست و
مرو قایه تی راکی شاهه .....

١ - پارچه شه: ته رجه مه (هه نانه بو رینه)

٢ - رافه: شه رح

ئەمجا ديارە بە سەدان پیتۆل و پسپۆری وەك شافعی و غزالی و ابوعلی و ابن رشد و رازی و ابن خلكان و ابن الحاج ئالانی و بیتۆشی و هەزارانی تر هەروا لە خوڤرا پێنەگە یون و دەبێ و وێرای گەل میریە کانی ش هەرچەندە زۆربەیان فریو خواردووی جیهانی مایەیی بوون پشتیوانیان بووبن.

دياره زانکۆکانی بەغدا و نەیشابوور و ئەستەنبۆل و ئەندەلۆس و جیگاکانی تر گەواهن بێجگە لە شوێنەواری ئەو هەموو چاکە و مەوقوفانە لە هەموو ناوچەکانی ئیسلامی دا.

ئەو رۆژانە لە پیتی یاسای پیروزی ئیسلامەو هەرنگ و زمان کاری نەدە کرد، ئاو و خاک نەدەبو بە هۆی لێک پچران و دوبەرەکی، تەنانت لەو سەردەمەدا کوردستان بە دوو بەشی گەرمین و کوێستان هاتووچۆی تێداده کرا، بە کورتی مەرز و سنوور نەبوو!!

بەلام دواکەرت و پەرتکردنی^(۱) ناپەرەوای ولاتانی ئیسلامی لە لایەن خوین مژانی بەناو پارێزەرانی مافی مروڤەو هەر هەنگ و شارستانیەتەکی لێ و ن کرا و بە بێ ماف زانستەکیان لێ کردە دوو بەشی جیهانی و پەسلانی^(۲) و گوێیان دین و سیاسەت لێک جوییە و دین و حکوومەت دژبە یەکن و تەنانت ئایین و زانست یەکناکەون!!!

دياره کوردستانیش بەشیکی پان و پۆری هەریمی^(۳) ئیسلامییە و زیاتر لە بەشەکانی تر تالابی ئەو سیاسەتە چەپەلەیی بە گەرودا کراوە و چاتر لە بەر هۆگەلی جوړاوجوړ لە پاراستنی ئایینە کەیدا تووش چەرەمەسەری و دووبەرەکی بوو.

ئالێرەو هەرکی ژینی مەلا و فەقیکان کە پشتیوانی راستەقینەیی مافی مروڤ بوون و هەن، کەوتە سەر شانی گەل و گەلیش پەرتەوازە کرا، چەوسیندراوە و بێ سەرەندەر!!!

جا تا رۆژیک پاراستن و ریز و بژیوی تیبی مەلا و فەقی و وێرای گەل لە سەر شانی میر و مەزنیك بوو کە ديارە میر نوینەری خەلکە تا لە گەل گەلا بێ کارە کە بە برەوتر و پیشکەوتوتر بوو بەلام کە ئەمانیش کیش کرانە ناو زەلکاوی نەزانییەو و خودایان

۱- کەرت و پەرتکردن: لەت و پەت و پارچە پارچە کردن (نوسەر)

۲- پەسلانی: قیامەتی.

۳- هەریم: ناوچە (فەرەهنگی خال)

وه لاناو لكان به مایه په رستیه وه، نه وان چه وسیندرانه وه و زوریان بو هینان و له گه شه كه وتن!! نه مجا گه لى هه ژار به تنى ده كه ویته مه ودا بو پاراستنى ئایینه كه ی و جیهانى مایه په رستى هه لیناخه له تینى و خودای له یادناچى.

ئالیره وه یه زانكوكان ده بنه حوجره ی چكوله و شاره كان له فه قى چول ده بن و پسپور و بلیمه ته كان ده بنه مه لای كه مزان و كار به ریوه بردن ده كه ویته ده ست ئه م و نه و فه قى كان ده بى خویان بچنه ئه م لا ولا و بژیوه كه یان كووه كه ن و كه ره سه ی خویندن ده ست خه ن و نه شه یان بشكى و گیانیان بو هه تاهه تایه زه بوون...!

چه نده خوشه كه نه منیش یه كى كه له و بى ناز و چه وسیندراوانه بووم ده رده دلیك بلیم بو كه متر بوونه وه ی زامى ده روونم: كاتى كه ده چوومه ناو دى و ده مگوت «نان یا پیخوری فه قیان، بچنه به هه شتى» بیجگه له وه ی به ده نگیكى نووزه له هاوارم ده كرد له شهرمان خویم بن لاشیپانى ده رگا ده دا و ئاره قى شهرمه زارى دایده گرتم و یه كى كه به روو خوشیه وه لى ده پروانیم له دلى خویدا هه زاران سوپاسم ده كرد و هه ركه ده چوومه وه مال گه و ره ترین ئاموزگاریم بو دایكى خوالی خوشبووم چا كه له گه ل فه قیان بوو....

به سه دان جار پر و پیریژنه پیلانیان پى ده گرتم: چیه هه ر مالى ئیمه ده زانى یان قاپه كه مان گوپاوه و....

چا كم له یاده له كاتى جومعانه ی ناو دى و ده ره وه بیجگه له سه گ پیوه پین و ده ركا و ده رك و سه رما و سول و تانه و ته شه رى نه یار^(١) و كوپه سه رمایه دار و خویندكاره میریه كان و ده ست قونجاوه به ناو مسولمانه كان، نه خوشى ده روونى بو ماوه یه كى زور دای ده گرتم.

ده ردی هیندیک موسته عید (مستعد) و هاوه لى مله ور و نه زان و له ئایین بى هه والیش به جى خوى!!

چوونه لای مه لای كه مزان و نه زان و وه لات گه پران و جى نه بوونیش سه رباقى. دیاره په رتووكه كانیس بیجگه له وه ی به زمانى بیگانه بوون زور به یان وه ك مه ته ل و

چیستان و ابوون، ئای له ته سرفی زه نجانی و عه و امیل به ته رکیبه وه، ئای له قزلجی و عصام الدین و پینجونی و پهراویزه کانی تر، ئای له جمع الجوامع و تحفه و بهیزاوی. پینوس و لی نووس بو کئی بوو تا بو من بی؟ زورجار له تاوان له قه له مدانه که ی باوکم پینوسم ده ردینا به مەر که به ده ست کرده بی رهنگه که ی ریشکه و پیشکه بیکم له پهراویزی کونه په رتوکه دووکه لاوییه کانی ده نووسی، ئای نه گهر بیزانیا یه ده بوو چ پهت په ته تیه که م به سه ریئی؟! به و حالهش په رتووک نه بوو ده رسی تیدا بخوینم، ده بوو له جیه ک په یدای که م و وه ی نووسم.

ئه وه ته نیا ده ردی من نه بوو، زور به ی هاواله کانم و ابوون!! سه ره پای ئه وانه بیر کردنه وه له داها توو، بوون به مه لا، که وتنه بهر چاوی ههر ملهور و دین دوژمنیک که مه لا ئیشه که ی کو مه لایه تیه و ده بی له گه ل هه موو کهس و چین و تووژیکدا بی و چونکه به هه ست و زانایه هه موو کهس حیسابی له سه ر ده کا و ههر به و دوو به لگانه شه دوژمنانی خودا و ئیسلام و مرو فایه تی ده یچه و سیننه وه...!!

ئا له بهر ئه وانه یه تر گزه په یداده بی و ئیشه که حه ستم!

به لی فه قی لاوه، تازه پینگه یشتوو، ئیسته باش له ئاین نه گه ییوه، به ردی سارد و گهر می به ری نه هاتوو، نازانی مه لایه تی خه باته و تیکو شان، بهر به ره کانییه له گه ل ههر بیر و بر واکرده وه و ئاکاریکی چه وت و چه ویلدا، راکیشانی گه له به ره و لوو تکه ی به خته وه ری، خه باتکار و تیکو شه رانی ههر سه رده میکیش بی که ند و کو سپ نه بوون. ئا له بهر ئه وه بوو زور له وانه ی که ده گونجا بینه مرو فی روژی خو ی وه ک له بهر دیوه زمه هه لین به رق و قینیکی بی وینه وه ته نانه ت دوا ی بوون به مه لاش، به ناچار ی په نایان ده برده بهر دیوا خانی ئاغا و ده بوونه کو یخا و میرزا، یان ده چوونه یانه ی میریه کان و به پیش خزمه تیش رازی ده بوون، به قه ولی گو تووان له کا کلانیش ده بوون و له تو یکلانیش! به داخه وه ئیسته ش نه لا و نه پیر، نه ماموستا و نه فه قی مه گهر به ده گمه ن^(۱) له

دهرپرینی دهرده دل تی نه په پریون و قولیان هه لئه مالیوه، یا له برسا یا له ترسا، یا له بهر نه زانی و ناهومی دی تا تاو ده نه دهستی یه ک و ئه و ری و پرده سمه نه گریسه بگورن، جا یا بینه خانی خانان یا بینه توژی بانان!

به لی ئیسته ش زورن له وانه ی قسه له قسه ناگیری ده لین: ده بی خودا روحم کا، واتا نابی ئیمه وه جوولین، یان دهست به کلاوی خوتدا گره با نه یا، واتا حیزی و سه لامه تی، یان کوا خه لک به مه چاده بی؟ یان له پیر و پیشوونیا نه وه هه روا هاتوه، ناکری دهستی لی در، که وه لامی هه مووان تی نه گه یشتن له ئایینه؟!

به لی ئیسته ش زورن له وانه بو تی ناگه ک ئه و ری و شوینه شوینه واریکی نه ویسته و بی ده سه لاتی و نه زانی به دی هیناوه و بو تی حالی نابن که جیهانی ئه و پر و به سهدان پله گوپاوه... تا دوینی بوو، زوربه ی گه ل فه قی پی فریشته و مه لای پی جی نوشینی پیغه مبه ر (ص) بوو، ئه و پر و که نه یار به مفته خور و سه رباری گه ل و نه زان و کونه په رست و ئه نگه لی ناساندووه و دوستی نه زانیش وه ک ئه شکهوت ده یلیته وه.

ئه و پر و دوژمنانی خودا و ئایین به سهدان تیر و توانجیان ئاراسته ده که ن و ده یانه و ئی به هه ر در و و بوختانیک بی له گه ل خه لکا بیانکه نه دوژمن و له پیش چاوانیان بخه ن تا زه بوون و زه بوونتر بن و ته نانهت ره شه کوژیان^(۱) ده که ن تا نه خو یان بن و نه بیرو پر و یان به لام دوا بو هه لبه ستنی بوختان....

به لی ئه و پر و روژیک نییه که هه موو که س له بهر خودا کوپی خوی ده بهر خویندنی بنی بو مه لایه تی و مه لا بیاریزی و به ریزه وه لی بروانی و به بوونی فه قی شاد و به چاوپیکه و تنی مه لا به نه شه بی و به قسه ی بکا و بو بوونی تی بکوشی و به دهست و زمان و مال یارمه تی بدات، چاوی له وه نه بی چی له به ره و چی له سه ره....

ئه و پر و که من له وانه ی تی بگه ن: نه مانی مه لا نه مانی ئایینه و ئایین له مال و گیان به رزتر و به ریزتره که ده بی به هه ر دوو لا بیاریزی.

که و ابوو ده بی ئه و پر و باری په ره پیدانی خویندنی ئایینی بگوری و بیجمی ژین و

خویندنی فەقی سەرکەوێ و مەلاکان لە مووچە و بەراتی شیا و کەلک وەرگرن و دەبێ
هەول درێ هەردوو لاله دلاندا بن تالە هەموو چین و تووژیکەووە خوێ بو بکوتن و هەموو
بینە پشتیوانی خودا و ئایین تەنیا هەژار و نەدار و چەوساو و بێ سەرەندەر و لادیی.
ئەمجارەش ئاوریکی تر دەدەینەو و بەتایەبەتی روودە کەینە هیندیک لە
ماموستاکان کە بەداخەو ئیستەش باش بیرناکەنەو و دەپرسین: تاکە ی دوستی نەزان
دەبێ بیستە دار دەست و بلیندگۆی دوژمنی فیلباز و تەشوی هەلگری بو ره گەپرکردنی
ئایینی خودا و بیجگە لە گوتنەوێ توانج و تەشەری نەیاران پیی خوش بی تیپی
خویندەوارانی ئایینی هەر بە سەرکزی و لارەملی بژین و چاوەروانی دەستی هەرکەس و
ناکەسیک بن و لە قوژبە مژگەوت نەبەنە دەر و ئاگیان لە مەحموودی بی زەواد نەبێ و لە
هەموو مافیکی رهوای گەل بی بەش کرین، تا ئە گەر جاریک یەکیک هاتە دەر بە هەمووان
چە پلە ی لی بته قینن و لە ترسی توانج و تەشەر بجیتەو ژووریان ئالای گاوری بو هەلگری
و خەلکی لی وە تە کیندری.

توی مەلا دەگونجی بیر و بروات پتەوبی و بتوانی بە هیچ بایەک نە لاژی و خوگری
هەموو دەرد و بە لایەکی، بە لام ئە ی بە ناو مسولمانەکانی تریش وان؟!
بە لام ئە ی تازە فەقیکان، ئە ی ئەوانە ی دەیانەوێ بینە ریهەری سبەینی؟!
ئالیرەدایە دەبی بە فریای سبەینی ئایین و هاویرەکانییەو بی و خەریکی
چارەسەر بی.

بە هیوای چ دانیشتووی؟

پیست وایە نەزان کارت بو دەکیان نەیار...؟!؟

پیست وایە هەل بە بیر تەو دە ی دەبی خۆت هەل بخولقینی؟!؟

بو مەگەر نەیار کە مەتەر خەمە؟!؟

و ه ک ئەو زور دەمیک بوو چاوەروانی ئەو بووم دلسۆزەکانی خودایی بەتایەبەتی
ماموستاکان تاو دەنە دەستی یە ک و باری نالەباری ژیان و خویندنی فەقی لە کوردستاندا
بگۆرن بە یارمەتی خودا، لە میژیش بوو پیم خوش بوو ئەو لایەنە بخریتە بەرچاو کە چوون
زانا ئایینیەکانی کوردستان دەخوینن و پی دەگەن و چ دەرد و بە لا و کەند و کۆسپیکیان لە

هه ر لانیکه وه له سه ر ئ دایه تا وانه یه ک بی بو برایانی مسولمان و هو یه ک بی بو ئال و گوپی پر بایه خ و روپه ره یه کی تریش بی له شوینه واری تالی کورده واری...!!

تادیم سوپاس بو خودا برایه کی تازه پی گه یشتووی تیگه یشتوو له ئیسلام حالی بووی دهر د و دوی فهقییه تی چیشتوو، کاک مه لاسه ید مسته فا زمزیرانی (سید مصطفی زمزیری) هه لی پر بایه خی ته رخان کردوو و ماموستایانه ئه و ئه رکه ی خستوته سه رشانی و ئه و راژه ی به گه ل و هاوکاره کانی کردوو.

خۆم پی نه گیرا و په رتوو که که یم^(١) به په له خوینده وه! تی فکریم و لسی وردبو و مه وه، دیم به راستی راستی زانیوه و چه پی ناسیوه و دهر دی دیوه ته وه و دهرمانی دهر خستوو، مروقی هه لسه نگاندوو و چاک و خراپی لیک هه لاواردوو، که خوی کورده و کوردستانی، نه مامی باخ و بیستانی، دیویه و سه رنجی داوه، که مه تر خه می وه لاناوه، خۆزگه هه موان واده بوون، ئه وینداری ئاین ده بوون، بو هاو بیران به په روش ده بون، ده ست له ده ست و قه وه ت له خوا به ره و مه به ست ده که و تنه مه ودا...!

نامه وی کون به کون و قوژبن به قوژبن شوین پیرست و مه به سته کانی که وم، له هۆندراوه و وێژامه کانی بدویم، یان چیرۆک و په نده کانی بخه مه روو، که نوسه ره که کورده و به ره مه که ی کوردی، راست و ره وانه و کوردیه کی په تی، میسک بوونی ده پروا، روژ شه وق ده داته وه. ته نیا ئه وه نده مان له سه ره سوپاسی که ین و له ناخی ده روونه وه وه لالین که خودا ئه و ماموستا به ریزه مان لی نه ستینی و یارمه تی دهری بی بو هه موو ریبازیکی چاک و جار له گه ل جار زیاتر و چاتر بتوانی به ئاکام بگا و خودا وینه ی ئه ویمان بو زور و زۆر تر کا...

وصلی الله علی سید المرسلین و علی آله و اصحابه اجمعین والحمد لله رب العالمین.

موحه ممه دی به رده ره شی بانه ١٣٦٥/٢/٢٠ ه. ش

پیشہ کی

تاو دہ دہیہ دیوانی ہرکام لہ شاعیرہ کانمان، ژیان و بہ سہرہاتی ہرہک لہ ہونہر و ئەدیب و نووسہران دہ خوینیہ وہ بیگومان تووشی ناوی فہقی و حوجرہ و ئەوانہ ہر دہبی و کہم شاعیر و نووسہر ہن کہ زوربہی ژیانیان لہ حوجرہی فہقییان دا بہ سہر نہ بردبی و ئەگہر نہ بوبنہ مہ لای تہواویش ہیندیک لہ ژیانی خویان لہ حوجرہ دا تیپہر نہ کردبی.

چ شاعیر و نووسہریک ہہیہ خەلک بیناسی و بو ماوہیہک سہری دہ حوجرہ ہلنہ کردبی و بوخچہی فہقیہتی بہ شانی دا نہ دابی و دی بہ دی نہ گہرابی و بہ راتبہ و جومعانہ ناشنا نہ بی؟

کی دہ توانی ژیان و بہ سہرہاتی مہ لای جزیری، حاجی قادری کوپی، نالی، مہ حوی، کوردی، مہ ولہوی و ہہ ژار و ہیمن و دہیان شاعیری دیش کہ میژووی ئەدہبی کوردیان رہنگاندوہ، بخوینیہ وہ و لہ وشہی فہقی و فہقیہتی و حوجرہ ہلنہ نگوی؟
بو نمونہ:

علاءالدین سجادی لہ کتیبی میژووی ئەدہبی کوردی دا لہ باسی ژیان و بہ سہرہاتی شاعیری لیہاتوو، نالی شارہ زووری دا دہنووسی:

«ئەستیرہ گەشە کە ی ئاسمانی ئەدەبی کوردی (نالی) ناوی خدر (خضر) و کوری ئەحمەدی شاوہیسی (نالی بەگی) مکاریلی یە، لہ سالی ۱۷۹۷ ی میلادی لہ گوندی خاک و خۆل لہ دەشتی شارہ زوور ہاتوتہ دنیاوہ. بہ وجورہ ژیانہ کہ لہ پیش (۱۵۵) سال دا لہ شارہ زوور ہہ بووہ ئەویش گہورہ بووہ. پایہی بہرزی خویندہواری لہو سہردہ مہ دا خویندن و تہواوکردنی علومی ئیسلامی بووہ، بناغہی ئەمانہش لہ پیشہوہ خویندنی قورٹان و ہندی کتیبی وردہ لہی فارسی بووہ. نالی ئەمانہیان لہ قوتابخانہ پی خویندوہ ئینجا چوتہ فہقیہتی، لہم شار بو ئەو شار و لہم دی بو ئەو دی گہراوہ، ئەو شوینانہی کہ زور تیدا مابوویتیہوہ: سنہ، سابلآخ، زہردیاوای قہرہ داخ، ہلہ بجہ و سولہ یمانی بووہ. لہ

قه ره داخ له لای...»

ئه دی ئه و مه لا باش باشانه ی که هه ره له سه ر بیژینگ را تا گوڤ، ده گه ل خه لک بوون و هه رچو ئیک و له هه ره هه ل و مه ر جیک دا بووبی ئایینی پیروزی ئیسلامیان با به ته واویش نه یان توانیی راگرتوو و له مه ترسی ده ست لیدان و شوینه ون کردنی نه یاران و له ناوچوون پاراستوویانه و هه ره به نانه ره قه ی خه لکی دوا ی چوارده سه ده هیشتوویانه ته وه له کو ی پی گه یون و کئی توانیویه تی بی چوونی حو جره و تییه پرکردنی ده ورانی فهقییه تی بیته مه لا؟ یان شاعیر و نووسه ر؟ که سیک بر وای به مه نییه با چاو یک به میژووی ئه ده بی کوردی دا بخشینی بو ی له بنی کر له که ی ده دا.

جسا ده گه ل ئه وه ش دا که دایکی حو جره رو له ی ئاوا به ئه مر و گو یی په ره وه ده کردوون و ئه و پیاوه گه وه ره گه ورانه ی پیشکەش به ئایین و گه ل کردوون مه گه ره لئو ژیا ننامه ی کو ره کانی دا و بو ناساندنی ئه وان ده نا تا ئیستا نه مدیوه باسیکی به تاییه تی لی کرابی و ئه گه ر کرابیتیش به که لک ها تی.

به ش به حالی خو م زو رم کتیب و نو سراوه په رپووت^(۱) کردوون و ئه م دیو ئه و دیوم کردوون و زو ر په راو هه ن ئه گه ر نه شم خو یند بنه وه هه ره نه بی چاو یکم به ناو ئاخنه کانیان دا خشان دووه، یان ناوه که یانم له رووی به رگه کانیان چاو پی که و تووه، به لام له نیو ئه و هه موو نو سراوانه دا یه کیکم و به ره چاو نه هات که بریک له باری فهقئ و فهقییه تی و ژیا نی پر له مه ی نه ت^(۲) و تالی فهقئ خو شه ویسته کانمان دوابی و تو سکالیک^(۳) حو جره ئه و مه لبه نده^(۴) ده وله مه نده پر پیت و پیروزی پی ناساندین، بو یه منیش تاوم دا پی نووس و سه رم به سه ره لا په ری ده فته ردا خو ار کرده وه و به که لک وه رگرتن له رووداو و بیسراو و بینرا و قه له م و ده فته ر و ده رفه ت^(۵) و به پشت به ستن به یه زدانی مه زن، ده ستم کرد به

۱ - په رپووت: له بهر یه ک هه لوه شاو. (هه بنانه)

۲ - مه ی نه ت: تالاو و ده ردی سه ری. (خال)

۳ - تو سکال: تو زقال، که مترین ئه ندازه، تو زولکه، نه ختو که. (هه بنانه)

۴ - مه لبه نده: ناوچه (خال)

۵ - ده رفه ت: هه ل، کیس. (هه بنانه)

بیرکردنه وه و لیکدانه وه و نووسینی کورته مه به ستیک له باره ی حو جره و رۆله کانی دا و
 نیویشم نا: (فه قی و فه قیه تی له کوردستان)

به وه هیوا یه که خوی به هاوار وه ها تو وه لم بو هه لخوا و بیخه مه به رده ستی
 خوینده واران ی خوشه ویست، ئیتر یارمه تیش هه ر به خوا یه و پیاو پال وه وی دا به سیه تی.

چوونه ناو باسه وه

هه ر وه کی له پیشه کیه که با سم کرد هیچ نو سراو یکم له باره ی ئه وه مه به سته دا که
 ده مه وه ی خوی لی بکه م به وه ستا نه خوینده و ته وه، به لام چونکو و بو خوم یه کی بک بووم له وه
 که سانه که ما وه یه کی زور ده گه ل فه قی ئازیزه کان ژیا نم بردو ته سه رو، سه رو که لله م ده گه ل
 لیک دا ون و دانووم له دیزه یدا کولاندوون و کولم ده ژیر کو لی نا ون و نا نم ده گه ل
 له ت کردوون و کرده وه م ره چاو کردوون، بو یه زات ده که م^(۱) له گژ ئه وه کاره دا را بچم و
 بچمه نیو گیژی بیرو به ره و ناساندنی ئه وه تو یژه له کو مه له که مان چه ند هه نگاو یک
 هه لبینمه وه بو ئه وه ی ئه گه ر ئه وه ئی شه م بی که لکیش بی لانی که م رقی نو سه را ن هه لبستی نی و
 هانیان بدا بو هه لئانه وه ی هه نگاوی با شتر بو ئه وه مه به سته.

ئه م کورته با سه ش له (هه شت تو ی) دا ده خه مه رو و به دوا و ته و په یامیک کو تای ی
 پی دینم و مالاوایی ده که م جا ئه وی گو یی بو گر تم مالی ئاوا بی و ئه وه ش لوت له و جو ره
 شتانه با ده دا خوا بکا هه ر ئاوا نه بی.

توینی یه کهم: فهقی و ژانی ژین

ئه گهر که میک له ژیاوی (١) ناله باری پر له تهنگ و چه له مهی (٢) فهقیان بکوئینه وه و سه رنجیک بدهینه جیگا و ریگا و چوئیه تی به ریچوونی وان له کوردستان دا بو مان ده رده که وی که ژیا نیان گه لیک تاله و تی که له ده گه ل خه م و خه فته و چه ره سه ری (٣) و بی به شی و روژ ره شی (٤) به تاییه ت که سیک نانیکی ده گه ل له ت کرد بن و له نزیکه وه بیان ناسی یان بو ماوه یه کی فهقی بووبی واده زانی که هه رچی کو سپ و ئیش و ژانه له خه لک نه بان و له وان میوانه.

یه کهم هو ی ئه و بی به شی یه ئه وه یه که له بهر له سه رکار نه بوونی میری (٥) ئیسلامی تا ئه مر و هیچ کامیک له میری یه کان تا ئیستا بایه خیکیان بو وان دانه ناوه و ئه رکی گوزه ران و به ریوه بردنی ژیا نیان وه ئه ستوی خونه گر تووه؛ بویه که ل و په لی ژیا نیان راسته وخو له خه لک وه رگر تووه و به شیوه ی چاوه لده ستی و ده ست پان کردنه وه بو ئه م و ئه و به ریوه چوون و چوونه به رده رکی هه موو که س و ناکه سیک. (٦) جا کی هه یه بل ی ژینی به

١ - ژیاو: رابواردنی ته من، باری ژیان، چوئیه تی ژین، بژیو. (هه نبانه)

٢ - تهنگ و چه له مه: دژواری، ناخو شی، ته نگانه. (هه نبانه)

٣ - چه ره سه ری: چه ره سه ره، ده رد و ئازار و ره نجی زور (هه نبانه)

٤ - روژه ره شی: به دبه ختی. (هه نبانه)

٥ - میری: حکومه ت. (خال)

٦ - وه ک ده زانی له زوره ی زوری و لا ته ئیسلامی یه کان دا ریک خراوه ی ئه وقاف گوزه ران و باری ژیا نی مه لا و فه قیانی گر تو ته ئه ستو و چاک یا خه راپ پیان راده گا و پیوستی یان به وه رگر تنی راسته وخوی بژیو له خه لک نییه. به لا م به داخه وه، وه ک ره خه یه ک ده بی بلیم: که له ولاتی ئیمه ئه و کاره تا ئیستا نه کراوه و ئه و هه ل و مه رجه نه ره خساوه و ده ست پان را کردن و چاوه روانی له خه لک بو ئیمه هه رماوه. که ئه و جو ره ژیا نه ش هه زاران گیر و گر فتی پیک هیناوه و ره وتی کاره که مانی خستو ته دواوه.

هه لبه ته نابی ئه وه ش وه شارین که ریک خراوه ی ئه وقافی ئیمه ش له و بار وه هه نگاوی هه ئی ناوه ته وه به لا م شتیکی وانییه حیسابی له سه ربکری. چونکی زورترین راده ی موچه که ئیستا ده دری به هه ندیک له و مه لایانه ی

چاو له دهستی خوشی و گوزہ رانیکی ئا بر و و مہندانہ یہ؟ ہہرکەس رای وایی یان دوورہ له دادپہروہری و مروفاہیہ تی یان قہ تی ئہ و ژیا نہ نہ دیوہ و نازانی چیہ و چوئہ، یا خوا قہ ت ہہر چاوی پی نہ کہوئی و نہ کہو پتہ روژرہ شی.

ژیانی چاو له دەستی و دەرکا و دەرک کردن بۆ نانیکی رەقی شکاو یا سوتاو و جامیک شورباوی سویریان بی خوئی و ہلہوستان لە بہر دەرگا و لە ژیر ہیرشی کپیوہ و باکو تہ و رەہیلہی^(۱) باران و چوڤاوەکی سوانان^(۲) تا کابانی مال وە جواب بی و ئەسکوئی^(۳) دەبنی دیزی بگیڤی و بەشی فہقی بیچارہ و کلۆلی لی دەرینی - وەک لە مہ بہ دواوہ باسی دە کەین - و زور کەند و کوسپ و لە مپہری دیش وەک غەریباہیہ تی چیشتن و دووری لە ولات و بەجی ہیشتنی دایک و باب و خوشک و برا و خزم و کەس و کار و بی بہرگ و پوول و پیلاو بوون و زورشتی دیش لە دەورانی خویندن دا بەروکی فہقی دە گرن و دەبنہ بہرہ لستی. ئہوہ ہہر فہقیہ بہ ورہ و باوہ پی بہرزی و دلی پتہ و نہ بہزی تاو دە داتہ کارہ کە ی و بہ خوڤاگری خوئی و پشت بہستن بہ خودای، ہہموو بہرہ لستیکی سەر ریگای ہہ پرون بہ ہہ پرون^(۴) دہ کا و لە مپہرہ کانی دہ پەرینی و چال و چولہ کانی پردہ کاتہوہ^(۵) و تاتروپکی رزگاری لە چەنگی نہ خویندہ واری، بی پشوودان دہ چیٹہ پیش و پاشہ کشہ بہ ہہموو ناحەزیک^(۶) دہ کا.

لیرہ دا نامہ ہوئی لاوہ کانمان لە فہقیہ تی بترسینم و پیان بلیم: نہ چن رووبکە نہ

↳ لە حەوت خانی روستەم تییہریون و ئاخیرین پلہی مەلایەتی یان ہەہی (۸۰۰۰) ہەشت ہزار تەمەنہ و ئەویش ناراستە و خۆ لە لایەن مەرکەزی بزورگی ئیسلامی یەوہ دہ گا و گە یشتیشی بہ م شیوہ بو تہ ہوئی دردوئگی خەلک لە مەلاکان.

شایانی باسە کە من لە بریک سەرچاوہ بیستوومہ، ئہو دراوہ ہی ریکخراوہی ئەوقاف بی، دہنا وا بلاو بو تہوہ کە ہی ئەوئی نہ بی!!!

۱- رەہیلہ: بارانی لیژمہ و بہ خوڤ. (خال)

۲- سوانہ: گوئی سوانہ. (خال). سوانہ: سواندہ، یاسارہ (ہەنبانہ)

۳- ئەسکوئی: کەوچکیکی گەوہری دہم زلی کلک درێژہ چیشتی شلہی لە مەنجل پی تی ئە کرئ (خال).

۴- ہہ پرون بہ ہہ پرون: شتی کە لە بەرزی یەوہ کەو تبتہ خواوہوہ و ورد و خاش بووی. (خال)

۵- تروپک: دوندی کیو، بلندترین شوین لە دار. (ہەنبانہ)

۶- ناحەز: کەسیکە کە حەزت لی نہ کا: ناحەزی: دوژنایہ تی. (خال)

ئهوکاره ناله باره و ئابرووی خۆتان بهرن و خۆتان بخه نه نۆ خانووی خهم و خه فهت و برسیه تی و رووتی و بی ئه نوایی^(١) و تووشی تووش^(٢) بین، نه، هه رگیز چونکه پیاو پیاوی تهنگانانه و سواریش تانه گلی نابێ به سوار، یان وه کی هه ژار له (خه یام به کوردی) دا ده لی:

«گه نجت ده وی رهنجی ده وی واهات و واچوو

کی گول ده چنی درکی له دهستی راچوو»

«تا شانه نه بوو له ت لهت و جه رگی پاره

که ی دهستی به کاکولی جوانیک داچوو»

ئه من مه به ستم ئه وه یه ئیمه ی مسولمان بزاین که برایانی فهقی تا خویندن ته واو ده که ن و به ئامانج ده گه ن و ده بنه ماموستای ئایینی، چه نده ره نج و کویره وه ری ده کیشن و تا چ راده یه ک به چه توونی ژیان ده به نه سه ری و له ماوه ی ژیانی فهقیه تی دا ده گه ل چه ند ناھومیدی و بی به شی روو به روو ده بن و به و حاله ش قولی ییاوه تی هه لده مالن و ده گه ل هه موو گیر و گه رتییک به ره به ره کانی ده که ن و ئاماده ن هه موو که ند و کو سپیک وه خو بگرن و هه ر چه شنه ساردی و گه رمی یه ک بچیژن بو ئه وه ی بتوانن له دوا روژدا بینه مرو فیککی ئاین ناس و گه له که یان له باری ئایینه وه رینوینی بکه ن و وریایان بکه نه وه، که فریوی زور داره کان و خوانه ناسه کان نه خو ن و خویان بناسن و خو به دوژمن بناسین و دوژمنی خو بتاسین^(٣). ههروه ها بو ئه وه ی ئیمه - که ده بینین ته نیا به ئامانجی خزمهت کردن به ئاین و گه ل ئه وه هه موو ره نج و ئازاره وه خو ده گرن و بی پرو بیانو و گازنده تا ته واو بوون درێژه به خویندن ده ده ن - شانازی یان پیوه بکه ین و ههروه کی تا ئیستا شانمان وه به رداوه و ئه رکی به رپیوه بردنی ژیانی وانمان وه ئه ستوی خوگر تووه ئه وکاره هه ر درێژه پی بده ین و به لکوو

١ - ئه نو: په ناو په سیو، جی حه وانه وه ی شهو. (هه نبانه)

٢ - تووش: روو به روو به یه ک گه یشتن، هه وای زور سارد و بارانی، چاره وای گازگر و له قه هاویژ، مرو فی به دقه ر و بی ئاکار. (هه نبانه)

٣ - تاساندن: خنکاندن، خنقاندن، گیز کردن. (هه نبانه)

باشتریش خزمه تیان پی بکهین و ههول بدهین بو ئه وهی به پیی توانا باری ناله باری ژیانان بگورین و لانی که م له کوڻ دهرکا و دهرکیان بکهینه وه.

چونکه ئه گهر به راستی که میک وردبینه وه ده زانین که فہ قی له نان و ئاویش بو ئیمه پیوست تره، له بهر ئه وه ئه گهر فہ قی نه بی ماموستای ئاینیشمان بو سازنابی و ئه گهر ماموستاش نه بی کی هه یه له دینمان حالی بکا؟ مه گهر دین شتیکی وایه که له هه ردی هه ل بقولی، یان وه ک که ل و په لیک ده توانین له بازاردا بوی بگهرین و ئه گهر نه شییت له دهره وه را بومان بییت و له هه نده ران داوای بکهین؟ قسه شمان ده گه ل ئه وانه نییه که دین دوست و ئاینپه رست نین و چاویان به مه لا و فہ قی هه ل نایه و هه لویستیان له هه لویستی موسولمانان جیایه!

گیر و گرفت له مپه ره کانی جوړاجوړی سهر ریگای ژیانی به ژانی فہ قییه تی له داهاتوودا زیاتر ده خهینه روو.

چه ند فہ قی حوجره کانی شاری بانه له حه وشه ی مزگه وتی (محمدی)
که مجیوری مزگه وتیش له ناویاندا ده بینری.

توئی دوووهه م: شی کردنه وهی وشه ی فهقی و حوجره

دیاره وشه ی «فهقی» له «فقیه» ی عه ره بی یه وه که به مانای زانا، زۆر تی گه یشتوو و زیره ک و زانا به شه ریه ته، کورت کراوه ته وه و له بهر ته وه ی له زمانی عه ره بی دا به وکه سانه که له ده ستوراتی دین و شه ریه ته تی ئیسلام دا شاره زایی یان بووبی گوتراوه (فقیه) له زمانی کوردیش دا به وجۆره که سانه هه روا گوتراوه. ئه وه نده هه یه له بهر زۆر به کارهینان^(۱) پیتی «ه» ی لیکراوه ته وه و «ی» یه کهش له هیندیک ناوچه دا کراوه ته «ی» ی والا و بوته «فهقی» و به جۆریک ده گه ل فرههنگی کوردی تیکه ل بووه که هه رکه سیک گوئی له وشه ی (فهقی) بیی کوتوپر شانۆی فهقی و فهقییه تی به زهین دادی.

«حوجره» ش ههروه ها وشه یه کی عه ره بی یه و به مانای خانوو و دیو هاتوو له بهر ته وه ی ته وجۆره خویندنه له پیش هه موو ولا تیک دا له نیو عه ره به کان دا بووه و ئه وان وه ک هه موو دیویک به و دیوه شیان گوتوه «حجره» هه روا دوا ی هاتنی ته و خویندنه بو نیو کورده واری ته و نیوه ماوه ته وه و دهستی لی نه دراوه، مه گه ره به کز کردنه وه ی ریه که ی. ته مه باسیک بوو له ناوی حوجره به لام بزانیان ناوه روکی حوجره چی یه و چی تیدایه و چ به رهه میکی خستوته ده ری و چ په ریز و پاشه که وتیکی له دوایه.

به رهه می حوجره

میژو شاهیده و خه لک دیویه تی و ده بینی که حوجره کانی کوردستان به درێژیی چه ند سه ده ههروه کو فیرگی دین و سه نگه ری پارێزگاری له ئایین بوون که به نه رختین و باشتین ده سکه وتی ژیا نی مروفه کانه، هه ر ئاواش جیداری قوتا بخانه و زانکو و تاقه سه رچاوه ی زانست و زانیاری و مه کو ی پهروه رده کردن و بارهینانی زانایان و رونا کبیرانی ولا ت بوون.

روله کانی حوجره ته نیا و ته نیا پاراستن و گه شه پیدانی ئایینیان به پیشه و ئه رکی خو یان نه زانیوه. به لکوو له هه موو بوار و باریکه وه ته گه ره له ده ستیان هاتی و ریگه یان

لێ نه گیرایی، خزمه تیان به خه لک کردووه. ئاستی زانستی یان له باری کۆمه لایه تی، سیاسی، ئابوری و له ش ساغی یه وه، بردونه سه ری. کیشه و دوبه رکێ و نیوان ناخۆشی یان له نیو هه لگرتون و ئاوی ئاشتی یان بو به ئاوری شه ردا کردون. به ره و یه کیه تی و یه کپریزی هانیان داون، بۆیان له قازانجی پیکه وه بون و زیانی لیکه وه بون دواون. دوشمنیان پێ ناساندون و بو دژایه تی کردنیان هانیان داون. بو خۆشیان له و رییانه دا پێشهنگ بوون و رچه یان بو شکاندون و ته می ترس و نابه له دی یان له سه ر ریگا ره واندوون.

خویندکاران و ده رچوانی زانکۆی حوجره بناغه دارێژه ر و پیکهینه ر و درێژه ده ری میژوی ئه ده بی و سیاسی، وه ک دوو پایه ی هه ره گرینکی بوون و مان و قه واره ی هه ره نه ته وه یه ک بوون و له و ریه ش دا هه موو شتیکیان تا ده گاته ده رکران و گیران و به خشیانی گیان له خوگر توه.

ریه ران، شوپشگیران، نوسه ران، شاعیران و... هه موویان تا نیو سه ده له مه وه ره هه ره له حوجره سه ریان هه لداوه و بو به جی گه یاندنی ئه رکی سه رشانیشیان هه موو ره نج و ئازاریکیان له خویان گرتووه زوړیک له خۆشی و مافی خویان وه لاناوه.

جا ئه گه ر ئه م په راوه سه ره له بهر بخوینییه وه و لێ وردیه وه، ده بیینی که ئه م ریگایه چهند زه حمه ت و کویره وه ری و که ند و کلۆی له نیودایه، به و حاله ش ریبواره کانی، شوره سواره چاونه ترس و بویر و به کاره کانی بو خه لکی خو چییان کردووه. بو سه لماندنی داواشم ژینامه ی پر له شانازی شاعیر و نوسه رانی رابردوومان، هه روه ها میژوی سیاسی و ئه ده بی گه له که مان، به پالپشت و شاهید ده گرم.

هوجره ی «صلاح الدین ایوبی» له ناوچه ی شنۆ

گوندی ئاسناوی

تویی سییه م: قوناغه کانی فه قییه تی :

ماوه ی خویندن له پیوهندی ده گهل خویندنه که دا به دوو سه رده م دابهش ده کری:

یه که م سه رده م، سوختایه تی:

فه قی له و کاته وه به ره سمی ده ست ده کا به خویندن و دیته نیو فه قیانه وه لانی که م تا ده گاته کتیی (جامی) که کتیی که له زانستی (نحو) ده دویت و نوسراوی مه لاء عبدالرحمانی جامی یه و رافه ی کتیی «کافیه» نوسراوی ماموستا «ابن الحاجب» ی کوردی ده کا پیی ده گوتری «سوخته».

به لام سوخته یانی چی و بو له و ماوه خویندنه دا به فه قی ده لین سوخته و له که نگي وه نه و نیوه ی بو دا تا سراوه؟ نازانم بلیم چی و زور له میژه کو لم به وه وه هه لگر تو وه که وه لامی نه و پرسیاره م بو ده ربکه وی به لام بو هه رکه س و هه رچی په نام بر دو وه وه لامیکی وام وه ده ست نه که و تو وه قنیاتم^(۱) پی بدات.

فه ره نگي خال ده لی: (سوخته) که سی که که تازه ده ستی کرد بی به خویندن له مزگه و تا و کار بکا بو ماموستای و «ههروه ها ماموستا هه ژاریش له (هه نبانه بو رینه) دا ده لی: «سوخته یانی ده رس خوینی سه ره تای، تازه فه قی» وه وه ک ده بینین نه ماموستای خال و نه ماموستا هه ژاریش هه رچه ند هه ردوکیان سوختایه تی یان کردوه به لام چونکو و باسی نه وه که سوخته بو پیی ده لین سوخته پیوه ندیه کی راسته و خو ی به فه ره نگه وه نییه، وه لامی نه و پرسیاره یان نه نویسه. جا مه گه ر (سوخته) هه ر به مانای فارسی یه که ی یانی سووتا و ئاورگر تو و بی و مه به ست سوتان به عیشق و نه وینی خویندنه وه بی و یان بریتی^(۲) بی له ماندویی و پرکاری و له به ره نه وه که فه قی له و سه رده مه دا زور پرکار و

۱ - قنیات: دا که و تن به به شی که م (خال).

۲ - بریتی: کینایه. (هه نبانه)

ماندوو، ئەو نیوێی بوذا تاشرابی. ئەگەر واش بێ هیچ دوور نیو و تەنانەت ناویکە پەر بە پێستی و لیی دەوێشیتهو. چونکە بەراستی ئەو رەنج و کوێرەوێریهێ فهقی لهو ماوه دا دەبێنی و ئەو گیر و گەرفتانە دیئە بەری و ئەو زەخت و زۆری یهێ که له سەر یه تی، ریگا بووێ خۆش دەکا ئەو نیوێ لی بندری و ئەو که سهێ بو هه وه لین جار ئەو نیوێ لی ناوێ نیوێ خۆی دەر کردوو و بە کردووێ نیشانی داوه که زانیه.

سوخته و ماندوویی

سوخته جگه له ئیشی تایه تی خۆی وه ک: دهرس خویندن و دهرس رهوان کردن و دهر کردنهوه و شیو و کول بو خۆی و ماموستا کانی^(۱) و دروومان و ئەو جوړه ئیشانه که ده بی جی به جی یان بکات، ئیش و کاری ناو حو جرهش زۆری له سهرشانی ئەو قورسای ده کات وه ک:

۱- راتبه یان راتوو

راتبه خۆی وشه یه کی عه ره بی یه و به مانای جی گرتوو، به رده وام و راوه ستاو هاتوو. ههروه ها به مانای کری و موچه و مانگانه به کاره ی ناوه. فه ره نگی خال نوو سیو یه تی: (راتوو) یانی روژانه له خه رجی، یان نان، که ئەدری به هه ژار و ههروه ها ماموستا هه ژار له هه نبانه بو رینه دا ده نووسی: (راتو، راتوه و راتبه یانی خیری نان و شتی تر که به فهقی دهدری).

۱- ئیستا شوشتی جل و بهرگ و پێخه فی هه ره فهقیه ک به ئەستوی خۆی وه یه، به لām تا ماوه یه ک له مه وه بهر زۆر بهی موسته عیده کان، ههروه ک زۆر بهی هه ره زۆری ئیشه کانی حو جره یان له به رانه بر دهرس پی گوتن دا هاویشو ته سهرشانی سوخته، بهرگ و لیبا سیشیان پی شوشوو دهوای ئیشک بوونهوه له باتی له ئوتودان پێشان له قه د کردوو و پێیان له بوخجی ناوه ته وه. یان بو ئیشکه شیو یارمه تیان لی وه رگرتوو.

ئیشکه شیو:

فه قیکان و اه یه میزه ری سپی له جیاتی شوشتن به ئاوو شوار، «ئیشکه شیو» ده که ن. ئیشکه شیو به م شیوه یه که یان هه ره ئاوو ژوو ده کری ته وه یان ئەو لفه کی که تا ئیستا به ر در اووه ته وه هه ل ده پێچری و به م شیوه روی چلکنی میزه ره که له بهرچاوان ون ده کری و بی شوشتن، که لکم، له وه رده گیر یت.

به‌لی به زاراوه‌ی^(۱) نیو فەقییان به‌و خوارده‌مه‌نی و نان و پیخۆره‌ی ده‌گوتری که فەقیکان له‌ناو دی یان گه‌ره‌کی شار کۆی ده‌که‌نه‌وه و بو خۆیان که‌لکی لی‌وه‌رده‌گرن، که ئە‌وه‌ش کاریکه به ئە‌ستۆی سوخته‌وه‌یه. واته سوخته ده‌بی سێ ژمه نیو ئاوه‌دانی راو بکات و هه‌ر ئە‌ندازه‌یه‌ک پیوستی یان پی‌ییت، نان و پیخۆر کۆبکاته‌وه.

له هیندی شوین سوخته ته‌نیا دووژمه‌مان واته به‌یانی و ئیواری، وه‌راتبه ده‌که‌وی و بو‌نیوه‌روژیش یان له پاشماوه‌ی نان و پیخۆری به‌یانی که‌لک وه‌رده‌گرن یان ئە‌وه‌ته ئە‌گه‌ر نان هه‌بی پیخۆریکی بو‌نیوه‌رویه بو خۆیان سازده‌که‌ن جا هه‌رچی هه‌بوو له په‌تاته و ته‌ماته‌وه بگه‌ر تا دو و ماستاو و پیواز و چای شیرین.

له بریک شوینان که فەقیکان بزائن نانی ته‌واویان ده‌گه‌ل چینه‌وه‌ی پیخۆر بو په‌یدا نابێ نانی به‌جیا ده‌چینه‌وه و پیخۆریش به‌جیا، به‌و شیوه‌که دوا‌ی نو‌یژی ئیواری که‌سیک یان دوو‌که‌س وه‌نیو ئاوه‌دانی ده‌که‌ون و به‌پی پیوستی شه‌و و روژیک یان بو‌چه‌ند شه‌و و روژان نانی کۆده‌که‌نه‌وه که له‌و شیوه‌دا ده‌گه‌ل چینه‌وه‌ی پیخۆر نان وه‌رناگرن ئە‌گه‌ر وه‌ریش بگرن، له‌کاتی نان چینه‌وه‌دا ناچنه‌ئو مالا‌نه‌ی پیخۆریان لی‌وه‌دین.

فه‌قیکان له‌راتبه‌کردن‌دا له‌نیوان نه‌دار و ده‌وله‌مه‌نددا جیاوازی داده‌نین و بو‌ئو مالا‌نه‌ی که‌پییان وایه ده‌ست کورت‌ن، یان هه‌ر ناچن یان ئە‌گه‌ریش بیشچن بو پیخۆر ناچن و نانیشیان به‌که‌می لی‌وه‌رده‌گرن. ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر مالیک هه‌تیوبار بی هه‌ر رووی تی‌ناکه‌ن، با ده‌وله‌مه‌ندیش بی.

راتبه‌ره‌حه‌متان لی‌ییت!

رسته‌یه‌ک که فەقی له‌کاتی راتبه‌کردن‌دا به‌کاری دینی رسته‌ی «راتبه‌ره‌حه‌متو لی‌بی»یه. به‌و شیوه‌که وه‌ختیک فەقی گه‌یشه به‌رده‌رگای ئە‌و ماله‌که ده‌یه‌ه‌وی راتبه‌ی لی‌وه‌ربگریت ئە‌و رسته‌ی به‌ده‌نگیکی به‌رز، به‌جو‌ریک که‌بزانی کابان حالی ده‌بییت، ده‌لی و چاوه‌روانی راتبه‌ده‌کات. کابانیش مال‌هه‌قه هه‌ر که‌گویی له‌و ده‌نگه‌بوو به‌گورجی هه‌ر ئیشیکی له‌به‌رده‌ستی دابی وه‌لای ده‌نی و ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر مه‌مکیشی له‌

زاری کۆرپه ی شیرینی نابێ له سه ری هه لده ستی و چ شتیك شك به ری به شی فهقی ی لی ده دا و نه گه ره یچی ئاماده شی نه بی لانی که م دیته لای فهقی سوتاو و داوای لیبور دنی لی ده کات. (۱) له بریک جیگایانیش به جی ی «راتبه ره حمه تو لی بی» رسته ی «پیخوری فهقییان بچنه به هه شتی» و نه گه ر نان به جو ی بچن دیته وه «نانی فهقییان بچنه به هه شتی» ده گو تری.

سوخته کان راتبه ده که ن

۱ - ماموستا مه لا محمه دی خال له تیو باسی ژیان و به سه رهاتی «شیخ معروف نویدی» دا که په کیک له هه ره زانا پایه به رزه کانی کوردستان بووه و نو سه راهه گه لیکی زوری له دوای خو ی به جی هیشتو وه ده لیت: «... شیخ مه عرووف له مه دره سه ی (هه زار مه رد) ده ژیا، ده گه ل قو لیک له ره فیه فهقییه کانی، له حو جره ییکی ته نگ و تاریک دا؛ که چاو ت به ژووره که ی بکه وتایه ده تبینی که کو نه سه سیریکی لی را خرا وه. دیواره که شی پر بوو له ره فه و سینگ ی زوری لی دا کو ترا بوو. هه ره فهقییه ک سینگ یکی تاییه ت به خو ی هه بوو که لی با سه کانی پیوه هه لده واسی و ره فه یه کیشی بوو کتییه کانی له سه ر داده نان. ئازوو خه یان به یانان و ئیواران، له لای نه خه لکی دیوه بو ده هات، که بریتی بوو له نانی ویشک و کولیره ی ره ق. مه گه ر شه وانی جو معه که بریکیان شو ربا و بو ده هات. کولیره کانیان، به سه ر خو یاندا دا به ش ده کرد، که هه رکام یکیان بو شه و و روژیک سی کولیره ی به رده که وت.

بازه وه ختیکان، له لای نه خیر خوا زانی ئا واییه وه بریک گوشتیان بو ده هات و لییان ده نا و به و هو یه شه وه ژووره که یان پر ده بوو له دوو که ل.

جاری وا هه بوو، داریان ده ست نه ده که وت و چیشته که یان، به گه لا و پووش و په لاش، ده کو لاند. دوای ئاماده بوونی چیشته، پاش ئه وه ی به ئالقه داده نیشن، گو شته که یان به پی سه ری نه فه ره کان به شه ش ده کرد و به که لک وه رگر تن له پشکی تاییه ت به خو یان (ده و) هه ره یه که به شیکیان هه لده گرت و به ئیشیا و ته مایه کی ژو ره وه ده یان خوارد و...»

علمائنا فی خدمة العلم والدين

عبدالکریم محمد المدرس

لا په ری ۵۷۴ و ۵۷۵.

۲- جومعانه:

جومعانه ئه وه یه که فهقیکان له روژانی ههینی^(۱) دا وه نیو ئاوه دانسی ده که ون و هیندی که ل و په لی ژیان وه ک قهند، چا، روڻ، هیلکه و بری شتی تریش خرپ ده که نه وه و بو خویان که لکی لی وه رده گرن. به وشپوه که فهقیکان پیکه وه چهند توره که و ده فر^(۲) ده ست ده دهنی و وه نیو ئاوه دانسی ده که ون و گه یشتنه به رده رگای هه ر مالیک که بیان هه وی جومعانه ی لی وه ربگرن یه کیکیان به دهنگی به رز هاوار ده کا: «جومعانه ی فهقییان بچنه به هه شتی» به دواویش دا ئه وانی دیکه تیکرا ده لین: «خواو لی رازی بی» یان «ره حمه تی خوداو لی بی»

ئه و شتومه کهش که کو ی ده که نه وه وا هه یه لییان زیاد ده بی. ئه وهش که زیاد ده بی وه کی هیلکه و قهند و چایی، وه سه ریه کی ده نین تا زور ده بی و پاشان ده یفرۆشن و دراوه که شی ده دهنه وه به شتومه کی پیو یستی حوجری وه ک سفره، چرا، پیاله و ژیر پیاله ی چایی و هه ور و هو ل و شتی ئاوا و ههروه ها به و دراوه، له شوینیک دا که نیوه رو یان راتبه ناکری نیوه روژه یشی پی ئاماده ده کری و ئه گه ر ده ستیش بروات هیندیکی بو شه و چه له^(۳) ته رخان ده کری.

پیو یسته ئه وهش بلیم که فهقیکان ههروه کو له راتبه کردن دا له نیوان دارا و نه داردا جیاوازی داده نین له جومعانهش دا تو فیر^(۴) هه ر داده نین.

۱- ههینی: روژی جومه.

۲- ده فر: جیگه ی شت تیکردن. (هه نبانه)

۳- شه و چه له: خواره مه نی به که له شه و گاری زستانا دوا ی نان خواردن ئه خوری له میوه ی وشک و ته ر.

(خال)

۴- تو فیر: جیاوازی. (هه نبانه)

فهقیه کان جومعانه ده کهن

له جومعانه کردن داموسته عیده کانیش وه ک سوخته کان به شداری ده کهن به لام هیچ شتومه کی که هه لئاگرن و نه و شته ی وه ری ده گرن ده بی هه تا ته واوبونی جومعانه هه سوخته ی به خت سوتاو هه لی بگری. (۱)

جومعانه جوړیکی دیشی هه یه نه ویش نه وه یه که هه رکاتیک فهقی دییه ک له و دییه ی که لینی، ژیانیان به ریوه نه چوو به کو مه ل یان چهند که سیکیان ده چن بو دییه کی دیکه که فهقی تیدا نه بی و به و شیوه ی که باسمان کرد جومعانه ی لی ده کهن و که ل و په لی پیویست بو خویان ده چننه وه. (۲)

واش هه یه فهقیکان له و شیوه جومعانه بو پولی گیرفانی خویان که لک وه رده گرن. له بهر نه وه ی که به داخه وه زۆر به ی زۆری فهقیکان کوپه هه ژارن و به ده گمه ن ری ده که ویت

۱- هه لبت له و دوایی یانه دا هاوکاری موسته عیده کان بو سوخته کان زیاتریوه و به شیکی زۆر له موسته عیده کان به نه ندازه ی سوخته کان بگه زیاتریش کارده کهن جا به و پییه له جومعانه ش دا هاوکاری یان هه رده کهن.

۲- ئەم شیوه جومعانه له هه مو و روژه کان، هه تو و دا ده ک ت و تاسه ت، ته نا، و ژانه، هه نه، نه.

کوره دهوله مەندیک ببیته فەقی و یان ئە گەر وە بەر خویندنیشی بنین تا سەربخوینیت. جا بۆیه بەشی هەرە زۆری فەقیکان ناتوانن یارمەتی پێویست لە مالی خویان را بنن و ناچار دەبن بۆ کڕینی هیندیک شتی پێویست وەک بەرگ و پۆشاک و کتیب و پێنووس و لێنووس و ئەوجورە شتومەکانە داوای یارمەتی لە خەلک بکەن.

شایانی باسە کە ئەوجورە جومعەنە ماوەییەکە وە لاناو و زۆربە کەمی دەبیندریت و ئەو ماوەیەش کە بۆ دراوی نیوگیرفان لەو شیوە جومعەنە کەلک وەرگیراوە وانه بووە کە بە تەواوی ئاتاجی^(۱) یان جی بە جی بویت. چونکە ئەو جومعەنە لە سالی دا جاریکی یان دوو جارێان کراوە و لەو یک - دوو جارەش دا دەستکەوتیکی وایان نەبووە کە بە هەموو لایەکیان رابگات. جا بۆیه ئەگەر مالی بابی فەقی فەقیریش بووبی قورسایێ بەشیکی زۆر لە بەرپۆه چوونی ژیانی کورە کە یان هەر لە سەرشان بووە.

واهەیه فەقیکان لە جومعەنە دەرهویدا لە جیاتنی کەل و پەل و وردە شتومە ک جومعەنە گیسکان دەکەن و بۆ وەرگرتنی یارمەتی دەچنە لای مەردارەکان لە هۆبە و هەوار و ئەوانیش بە پێی دەخۆرا دین گیسکیک - دوو گیسک یان پولی کە مەتر لە نرخی گیسکیکیان دەدەن. دیارە ئەو دراو و گیسکەش یان لە بری زە کاتی شەری یە، یان خیر و سەدە قەیه یان بە ناوی یارمەتی دانی ئایینە وەیه کە فەقیکانیش جگە لە گیسکیک کە بە وردکەنان قەلەوی دەکەن و دەیکەنە قاوورمە؛ ئەوانی تر دەفروشن و دراوێ کەشی لە پێویستیه کانی خویان و حوجرە خەرج دەکەن.^(۲)

۳- کارە کانی دیکە ی حوجرە:

جگە لە راتبە و جومعەنە تەواوی ئەو کارانە ی کە دەبێ لە نیو حوجرە دا جی بە جی بکڕین بە گشتی بە ئەستۆی سوخته وەن جا لە ئاوهینان و ئامادە کردنی چایی بە هەموو ئیشیکە وەه کە تیهاوین و هەلکردنی سەماوەر و سەرئاوورنانی قەرەوانە و شوشنی پیالە

۱ - ئاتاجی: ئیحتیاجی، پێویستی.

۲ - هەلبەت ئەگەر لەباتی زە کاتی شەری بیدەن دەبێ مەرجی پێویستی تێدابی و اتا گیسک بە کەلک نایە بەلکوو دەبێ یان کوور بێ یان چویشتر.

و ژیر پیا له و قه نندشکاندن و چایی تیکردن و چایی گیران و ههروه ها شتنی هه ور و هو له و سفره چین و هه لگرتنه وه و دار برینه وه و داخستنی کووره له فه سلی سه رمادا و مال مالین و چیشت لیانی نیوه رو وه له و شوینانه ی که راتبه دووژه مه یه، بگره تا هه مو و نه و ئیشانه ی که له نیو مالیک دا نه انجام دانیان پیویسته.

به زمی کابان

ئه وانه به جیی خوی که سوخته ی بیچاره ده بی شانیان وه به ردا و کولیان پیوه هه لگری؛ ده ردیکی دیک که سه رباری هه مو و ده ردا نه ئه وه یه که له بهر به شدار نه بوونی گه لیک له حوجره کان له ده فر و ئامانی پیویست، فه قیکان بو راتبه کردن چوونه هه ر مالیک پیخوریان بو ده ده فری خویان ده که ن، له و نیوهش دا هیندیک قاپ و ماپ، یان ده گو پین و یان هه ر و ن ده بن و کابانیش تین بو فه قی دینی که قاپه که ی بو بدو زیته وه و ته نانه ت ئه گه ر بو خوشی قاپیکی لی و ن بی له وانه یه هه ر به سه ر فه قی دا بینت.

سوخته ی به سته زمانیش تازه قاپیکی و ن بو له نیو دیه ک دا چو ن و له کوی وه وه بینت. روو له هه ر مالیک بکات به ده سته به تاله وه ده گه ریته وه. چونکو ئه و قاپه یان هه ر له ده سته کابان خوی و ن بووه یان ئه گه ر فه قیش و نی کردبی و له رووی نه زانینه وه دابیتی به مالیکی تر ئه وه کابانی ئه و مالهش یان لی ی ده گو ری و به ئی خوی ده زانی و یان له بهر ئه وه ی که بو خوشی قاپی لی و ن بووه جا به هه ر هو یه که وه، لی ی و ن بوو بیت ده یکا به هی خوی و تازه نایداته وه به فه قی و ده بی، فه قی خوی تاوانی بدات. له وانه شه ئه گه ر زور له قاپه که هه لسو وری تاوانبار تریش بی و تووشی کابانیک بی که له باتی ویدانه وه ی قاپ پی بیلی: خو به خوی فه قی گیان زور له میژه قاپیکی خوشم و ن بووه، هه ر داومه به تو ش، هاها وه بیرت نایه ئه وی روژی له پاوه که م بو تی کردی؟ ئه وه هه ر ده مگوت پیت ده لیم: بو م بینیه وه!!

هه رچه ند ئه و ریز و حورمه ته ی خه لکی مسولمانی کورد بو فه قی داده نین جی ی ریز و ئه و زه حمه ته ی پییه وه ده کیشن جی ی شانازی یه و زور پیاوانه ئه رکی به ریوه بردنی ژیان و گوزه رانی وانیان هاویشتو ته ئه ستو و نه ک هه ر به فه قیه ماندوو نین بگره بووان له

هیچ شتیک دریغی ناکهن و زورجار له زمانی ئه و خه لکه مسولمانه ده بیسین که ده لین:
 «هر دیه ک فہ قی لی نه بی چول و ویرانه و به که لکی لی بوونی نایه ت» به لام «چه م بی
 چه قل نابی» و «دنیا بیشه یه و هموو شتیک تی دایه» و هه لده که وی له ئاوه دانی یه ک دا
 ژنیک یان چه ند ژنی وای تی دابی ت که قاپیکی خوشتر بو لی فہ قیہ ک و له بهر ئه وه ی که
 لی ون بووه به زمی پیگی پری و وای لیکات سه ری لی بشیوینی و تهنانه ت ناچار به
 رویشتنیشی بکات!!

زور فہ قی کی شه و هه لای نیوان کابان و فہ قیان که له سه ر ون بوونی قاپ و شتی وای
 رووی داوه، جایان به سه ر خو یان هاتوو و یان به چاو دیویانه و یان بو یان گیر دراوه ته وه،
 به هونراوه نوسیوه و به و شیوه درده دلیان کردوو.

ئه منیش لی ره دا به سه رهاتیک ده نوسم و بو وه ی سه رنج راکیشیش بی ت له قه ده ر ئه و
 به سه رهاته و له سه ر ئیزنی هونه رانی به ریز خوم ده که م به شاعیر و به وهیوایه که له
 هه له کانم چاو پوشی بکه ن به شیعر ده یگیر مه وه:

کیشه ی نیوان فہ قی و پووره خه ج

یه ک له روژانی عومری به سه رچووم
 له ترسی سه فه ره بر^(۱)، به سه فه ر چووم
 بوومه میوانی مالیک له دیه ک
 که لی ی جی گیر بوون قوله فہ قیہ ک
 ژینیان به شیوه ی راتبه و جومعانه
 ده برده سه ری به بی به هانه
 پییان وابوو ژین ته وان ده یزانن
 خه لک له خوشی نامو و نه بانن

۱- ئامان: قاپ و قاجاخی مسین، یه ناو هانا. (خال)

سڪالات^(۱) له لاي مهلا ليده ڪم

ئيشي خوم له وي جي به جي ده ڪم شه

فھقيھ ده يگوت پووري به دينت

به خوا و پيغهمبر به مهرگ و ژينت

ئھمن ئھو قاپھم ون نه ڪردووه

ئھوھي تو دهيلي من نه مبردووه

ھھرچي بردوومه بوم ھيناويهوه

چت داوه به من زوو وي یم داويهوه

ورده، ورده شھر ڳھر متر ده بوو

شيته^(۲) ي پووره خھج ھھر پتر ده بوو

قـبـوـلـي نه بوو ئايين وردها

بي به زه بيانه دژمـيـني^(۳) ده دا

فھقيھ لي قھوماو له وي دامابوو

ڪولي گرياني له ئھو ڪي مابوو

ڪه دي پووره خھج ده سھه لئاگري

گويچڪه بو قسه ي ڪه س راناگري

خودا خوداي بوو له ڪولي وه بي

له ڪول به خته ڪه ي ڪولي وه بي

منيش ڪه ديتم ئھو شھر و ڪيشه

سھر به خو ڪه و تمه بير و ئھنديشه

۱ - سڪالا: ھل رشتي داخ و خه فھتي دل لاي به ڪيڪ. (خال)

۲ - شيته: قيژه. (خال)

۳ - دژمين: جوين، دژمان. (ھه نبانہ)

ده گهل فهقیله ی بی بهش و باره (۱)

که و تمه وت و ویتز له مهر نه و کاره

گوتم نه ی برای بی قه در و نازم

کارای بی بهش و ئاواته خوازم

بو ده بی ئاوا بی ریزی لامان

نه خهینه ژیر پیت گشت مال و سامان؟

خو تو نه بوایه ی ئاوا نه ده بوو

گه لمان بی زانکو و بی وانه (۲) ده بوو

له ساییه ی دهرس و دهوری تو ووهیه

خاوهن میژوین، ههر له تو ووهیه:

یاسای شه ریعت که ماوه ته وه

خه لک له ساییه ی هه ساوه ته وه

هونراوه و په خشان تو راتگرتوو

ئه ده بی کوردیت پی رهنگاندوو

فولکلوری کوردی له ئه فسانه وه

ههم سه رگوزه شته به داستانه وه

په ندی پیشینیان مه ته ل و مه سه ل

بروا و روسمه کان ره سه ن و ته سه ل

شیر و موسیقا و گالته و گه پ هه مووی

چی قسه ی خوشه گشتی موو به مووی

ههر له تو ووهیه که ئیستا ماون

ناویکیان ههیه و له ناوا باون

زانای بہ نرخ و پسرور^(۱) و ہوزان^(۲)

گہورہ پیاوانی ہلکھوتووی ہوزان^(۳)

ہہرچی ہہمانہ ہونہر و نوسہر

گشتیان لہ حوجرہ سہریان ہینا دہر

مہلای جزیری و ئہحمہدی خانی

سالم و مہحوی ہہم بیسارانی

شیخ رہزا و زیوہر، سہی یاقو و مہجدی

ئہحمہدی موختار، حہریق و حہمدی

سالمی سنہ و مہلای جہبیاری

کوردی و پیرہمیرد مہولہوی و ناری

نالی شارہزای دہشتی شارہزور

حاجی قادری قہبر پر لہ نوور

ئہو ئہستیرانہی کہ گہشانہوہ

بہ ئاسمانہ کہی ئہدہبمانہوہ

دہیانی تریش کہ وہ کوو مہردان

نہخشانیدیان میژووی ئہدہبی کوردان

راژہی ئایین و گہلیان گر تہبہر

مہرجی پیاوہ تیان بہست و بردہسہر

ہہموو بہ نانی حوجرہ پی گہیین

لہ دین و ژین و دنیا تی گہیین

۱ - پسرور: چازان و لیزانی کار. (ہہنابنہ)

۲ - ہوزان: ہلکھوتووی بلیمہت. (خال)

۳ - ہوزان: ہوزان لہ نیوہ شیعی دووہمداکو (جمع)ی ہوزہ کہ بہچہند مالیک دہلین بچنہوہ سہر یہک تیرہ. (خال)

کهسیک به هیدی و هیمنی پروانی
 له میژووی ئەدهب زۆر چاک دهزانی
 کی ههولی داوه له بو زنگاری
 به بهشمهینه تی و کزی و ههزاری^(١)
 کوردی مسولمان با بیرکاتهوه
 میژوی ئەدهبی خووی لیکداتهوه
 دوست و دوژمنی دهبی بناسی
 به هاوکاری دوست له دوژمن راسی
 ههروهک رابردوو قۆلی هاوکاری
 ههلمالی دهگهڵ تۆ به لهباری
 ریزت بوڤدانی به جوانی و پیری

قه‌د‌رت بزانی و ه‌کو (زم‌زیری)
 سه‌ره‌رای ئەوانه‌ش به‌فر و قورگیره‌کردن، هه‌ل‌خ‌لیس‌کانی سه‌رسه‌هۆل، له‌به‌ر
 سه‌رما‌هه‌ل له‌رزین و له‌ده‌ر‌کان سه‌گه‌ل پپوه‌رین و له‌گه‌ر‌مان و له‌شه‌ر‌مان ئاره‌ق سه‌رین، هۆ
 گه‌لیکی ترن بو سه‌خه‌تی و سه‌ر‌گه‌ردانی سوخته‌جا بویه ده‌لیم ئەوه‌ی نیوی لی‌ناوه:

١ - به‌لێ شاعیره‌هاو‌چاخ (معاصر)ه‌ ناو‌د‌اره‌کانی‌شان وه‌ک هه‌ژار، هیدی و هیمن و... یان ده‌وری فه‌قیه‌تیا‌ن
 به‌ته‌واوی دیوه‌یان به‌شیکی زۆری ته‌مه‌نی پ‌ر‌ب‌ایه‌خیا‌ن له‌ح‌وج‌ره‌بر‌د‌وته‌سه‌ر و سه‌ره‌تای خویندن و ق‌یر‌بو‌یا‌ن
 له‌ویدا بووه‌و بناغه‌ی کۆشکی زانست و زانیاری‌یان به‌فه‌قیه‌تی و له‌ح‌وج‌ره‌دا رشتوو‌ه‌که‌ ئیستا سوار‌چاکی
 مه‌یدا‌نی راژه‌ی فه‌ره‌نگ و ئەده‌بی کوردین و له‌و مه‌یدا‌نه‌دا زۆر شا‌کا‌ری‌ان وه‌ده‌ر‌ناون و گه‌لیک حه‌ماسه‌یان
 خو‌لقان‌دوون و ده‌گه‌ل هه‌موو هه‌ل و مه‌رجیک‌دا هه‌لیان ک‌رد‌وو‌ه‌و هیدی و هیمن ها‌ت‌و‌نه‌سه‌ری و به‌نه‌داری و
 هه‌ژاری ک‌ت‌ی‌بخانه‌ی کوردیان له‌هه‌ژاری نه‌ج‌ات‌داوه‌و به‌ره‌و ده‌وله‌مه‌ندیان هی‌ناوه‌. مام‌وستا هه‌ژاری م‌کو‌ری‌انی
 له‌ژێنامه‌ی خو‌ی‌دا که‌له‌شه‌ره‌ف‌نامه‌که‌ی دا‌ها‌ت‌وو‌ه‌ده‌لێت: چ‌ی‌شتانی شه‌شی شا‌با‌نی ١٣٣٩ی ک‌و‌چی ها‌ت‌و‌مه‌ته‌
 سه‌ر دنیا‌یه، چون‌که‌بابم مه‌لا بووه‌و به‌چ‌که‌سو‌نه‌له‌سه‌ریه‌تی مه‌له‌ف‌یر‌بی... به‌پ‌ن‌ج‌سا‌لی پ‌یم‌خوین‌د‌راوه‌و د‌و‌ای
 سپاره‌و باغه‌بان و یاقیده‌و سولتان جو‌م‌جو‌مه‌و سه‌نگ‌تراش و چه‌ند ورده‌کتی‌بی دی‌که‌نا‌رد‌راوه‌سوخته‌خانه‌و
 له‌و‌یوه‌جو‌مه‌م‌ز‌گ‌ه‌وت و بو‌مه‌فه‌قی و گو‌ل‌ستان و بوستان و سه‌رف و نه‌ح‌وی عاره‌ب‌یشم مل‌ل‌ناوه‌و بو‌ده‌ق‌نه‌
 (ده‌ق‌نه: پا‌رس‌ه‌ک‌کردنی فه‌قی، نان چ‌ن‌ینه‌وه‌له‌مال‌ان. هه‌نبانه) ده‌ر‌گام کوتا‌ون و بو‌رات‌وه‌گون‌دان گه‌راوم و زۆر
 مام‌وستا و زۆر ق‌یر‌گه‌م ئال و گو‌ر‌کرد‌ون و به‌هیوا‌بوم بیمه‌مه‌لا و ج‌ی‌ی با‌ی‌را‌ن ب‌گر‌مه‌وه.

«سوخته» نیشانی داوه که زانایه و زور به باشی به رابه‌ری به نیو و خاوه‌ن نیو «اسم و مسمی» کردوه.

هه‌رچه‌ند گوتویانه سال به سال خوزگه به پار به لام سوخته‌کان به پیچه‌وانه‌ی ئه‌و په‌نده ئیستا له رابردوو، حالیان زور باشتره، وه‌ک ده‌گیڤنه‌وه تا بیست - سی سالیکی له‌مه‌وبه‌ر سوخته‌کان زه‌خت و زه‌حمه‌تیکی زیاتریان له‌سه‌ر بووه و له لایه‌ن گه‌لیک له موسته‌عیده‌کانه‌وه سه‌گ به‌حه‌سار^(۱) یان پی‌کراوه و لیرو له‌وئی دراو‌ن و ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا له‌تازادیه‌کی زورکه‌م به‌هه‌رمه‌ند بوون.

وه‌ک باس ده‌که‌ن سوخته‌سه‌ره‌رای ئه‌و ئیشانه‌ی که ئیستا به‌ئه‌ستوی وه‌ن زور ئیشی تریشی له‌هیندیک شوین و له لایه‌ن بازه موسته‌عیده‌یکه‌وه بو دیاری‌کراوه. وه‌ک راخستن و هه‌لگرتنی جیگاوبانی موسته‌عید، که‌وش بو‌دانان و له‌به‌ر هه‌ستانی و هه‌روه‌ها شوشتنی جل و به‌رگ بوی و ئه‌و جو‌ره‌ش‌تانه که ده‌بویا هه‌ر ئه‌نجامیان‌بدا.

له‌هه‌مووی سه‌یر تر ده‌لین هه‌ق به سوخته‌نه‌دراوه که به ئیشتیای خوی قسه‌بکایان پی‌بکه‌نی و ته‌نانه‌ت راده‌ی قسه‌کردن و پیکه‌نیشیان له‌شه‌و و روژدا بو دیاری‌کردوه و ده‌ستوری پیدراوه له‌کاتی دانیشن دا به زوری له‌سه‌ر چوک دانیشی.

هه‌رچه‌ند پیویسته له‌هه‌موو کومه‌لگایه‌کی مرو‌فی دانه‌زم و یاسا هه‌بیت و گه‌وره‌یی و چووکایه‌تی بیاریزری‌ت و بگه‌ره له‌مالیک‌دا که بنکه‌یه‌کی چکوله‌یه له‌کومه‌لگای گه‌وره‌ی مرو‌ف، ئه‌گه‌ر گه‌وره‌یه‌ک و کاربه‌ده‌ستی‌ک نه‌بی که ریکخه‌ر و ریبه‌ری ئه‌و بنکه‌بی و رینوینی چکوله‌کان بکات و کار و باریان بو دیاری‌بکات و ئه‌گه‌ر یه‌کی‌ک له‌ژیر باری به‌رپرسیه‌تی چو‌ده‌ری لی‌ی وه‌ جواب بیت، جایان هه‌موو ئه‌ندامه‌کان تیکرا ببنه کاربه‌ده‌ست و که‌س خه‌تی که‌س نه‌خوینیته‌وه و هه‌رکه‌س به‌مه‌یلی خوی بجو‌لیته‌وه چی پی‌خوش بوو ئه‌وه بکات، یان هه‌ر هیچ که‌س خوی به‌به‌رپرس نه‌زانیت و گوئی نه‌داته هیچ کاریک، ئه‌وه ئه‌و ماله‌راناوه‌ستی و زور به‌زوویی لیک‌هه‌لده‌وه‌شی.

پیدا برو ئه‌گه‌ر له‌نیشتمانیک‌دا که‌سیک یان لیژنه‌یه‌ک ده‌سه‌لات به‌ده‌سته‌وه

نه گریټ و کاروباری رامیاری^(۱) و ئهرکه پپووسته کانی دیکه به پپوه نه بات، جا، یان هیچ کهس گوئی به هیچ شتی که نه دات و یان ههر کهس به یانی زوو له خهوی ههستا داوای ربهیری بکا، ئه وه چی پپناچی که ئه وولاته نه ک ههر له ریسمه ده چیت به لکوو خه لکه کهشی تیک بهرده بن و ده پپته پیگهی لاوه کیان^(۲) و له ههر لایه که وه ته ماکار رووی تیده کهن و توژی به حه واهه لا ده بن. ئه وه له لایه که وه بی گومان وایه و سه لمیندراوه به لام «هه موو شتی که به خوی و خویش به مانا».

ئه مه ی گوترا ده گه رپته وه بو سالانی رابوردوو و ته نانه ت ماموستا کانیشم ئه و ده وریان به ته وای نه دیوه و خوشبه ختانه ئیستا به پپی ئه و مه سه ل (ضرب المثل) ره فتار ده کریټ و ئه و ئیشانه ی که به ناهق له لایه ن هیندی که موسته عیده وه ده خرایه سه ر سوخته له سه ری نه ماون و ئیستا سوخته به مانای راستی وشه ئازاده. جاری، ریگای قسه کردن و پپکه نینی لی ناگیری و له وانه و ههروه ها له چونه تی دانیشن و ههر هه لس و که و تیکی دیکه ی ره واه دا به ئاره زوی خوی ده کا و ده توانم بلیم ده گه ل موسته عید له مافی ژیان دا هیچ جیا وازه کی نییه. ئینجا مه گه ر به پپاوه تی خوی دهن، نه جی و بان بو موسته عید راده خا و هه لده گری و نه که وشی بو داده نی و نه شیوی بو ده کا و نه له سه ریشی پپووسته که له به ری هه لبستی مه گه ر به ئیشتیای خوی وه ک ریزدانان و پارازتنی چوکه و گه ورایه تی. ئه مجا موسته عیدیش هه ق به خوی نادا له سوخته توپه بی و گله یی لی بکا له سه ر نه کردنی ئه و کارانه.

بگه ر ئیستا موسته عیده کان له ئه نجامدانی زور کاری ناو حوجره ش دا هاوکاری سوخته کان ده کهن و وه ک برایه ک چاویان لیده کهن و موسولمانیش هه موو برای یه کن و له وه دا منه تیک نییه.

هه لبه ت برا سوخته کانیش له و هاوکاری یه که لکی خه راپ وه رناگرن و بو ئه وه ی بی نه زمی و شیواوی له حوجره دا روونه دات و کاره کان به له باری به پپوه بچن و له به ر ئه وه ش موسته عیده کان یان ماموستای بوون و ههن، یان به ههر حال له و پتریان خویندوو

۱ - رامیاری: سیاست (هه نبانه)

۲ - لاوه که: ننگانه، غه واره (هه نبانه)

و پلہ ی ماموستانہ تیان بو ی هہ یه و له وانه شه روژیک بینہ ماموستان ی و یان له بهرئہ وه ی لهوی به تہ مہن ترن و پلہ و پایہ ی ماموستانش بهرزه و ریژدانانی چکو له بو گہ وره پیویستہ ریژ و ئیحتیرام بو موستہ عید داده نیٹ و به گہ وره و دلسوزی خو ی له قہ لہم دہ دات و له زور ئیش دا پرس و رای پیڈہ کات. کاروباری به قسہ ئہ نجام دہ دات و تہ نانت بو زور کاریش وه ک چوون بو سہ فہر و ئہ وانه ئیزنی لی دہ خوازیت.

ئہ وه بوو مانای سوخته و ماوہ ی سوختایہ تی و ئہرکی سہرسانی و ئہ و گیرہ و کیشہ ی لهو ماوہ دا تووشی دہ بی و ہہروہا جیاوازی ژیاواری سوختہ ی ئیستا دہ گہل سوختہ ی رابر دوو له ماندوی ی و ئازادی دا.

ئہ وه ی کہ لیږہ دا زور سہرنج راکیشہ و نیشان دہری وره و ئازایہ تی و له خو بو ردوی فہ قیکانہ و جیی شانازی ہہر مرو یکی موسلمانہ ئہ وه یه کہ دہ بینین فہ قیکان سہرہ رای ئہ و ہہموو کەند و کو سپہ ی کہ له ریگیان دایہ و ئہ و ہہموو گیرو گرتہ ی کہ له ماوہ ی خویندن دا یه خہ یان پی دہ گریٹ، به ژیانیکی زور ساکار و کولہ مہرگی، تہ نیا به خاتری خزمەت به ئابین و گہل دریژہ یان بہو خویندہ ہہرداوہ و ئہ وریہ پر له کەند و کلویہ یان ہہر پیواوہ و قہ تیش لی لانادہن و مہودا به ناحہ زان نادہن:

نہ بہ زین

بہ لئ بہ سہت نالہ باری	بہ ہہزاران خہ فہت باری
دووری له خزم و داک و باب	بہ دلی برژاو، ویئہ ی کہ باب
بہ بہرگ و پو شاک ی دږاو	بہ باخہ لی دوور له دراو
سہرگہ ردانی و دہر بہ دہری	ئاوارہ بوون، چہر مہ سہری
ہہزاران پہ ژارہ چہ شتن	بہ باران فرمی سک رشتن
تہ نانت بہ روژی جیژن	زارہ خووارہ له پیر یژن
دوور له خو شک و برا و کەسان	ئاتاجی دہستی ناکہ سان
لالانہ وه و پارانہ وه	ہہلسوران و چہ وسانہ وه
له دی بو شار له شار بو دی	پیوانی گہ لی کویہ ری

نووسینه وهی به رفیله
 به لیفه ی پر پینه نوستن
 هیلانه ی مار و دوو پشک
 ناخوش وه ک جیی ئه سیر و دیل
 بوخچه ی گۆرین به شانه وه
 گرتن و داوین هه لدرین
 ئابرو و حه یا ته رک کردن
 چه قو چو و له رزینی سه رما
 ده گه ل فه قی هاوری بوون
 ده گه ل ئه و ژینه تاله ش دا
 جیگای شانازی وان بووه

نوستن له به رده سته چیه
 به ره ی سه ده ساله راخستن
 له حو جره ی کۆنی پر مَشک
 سارد هه روه کوو سه ری قه ندیل
 گه لیک ولات سوورانه وه
 چه ند جار ان سه گه ل پیوه رین
 گه لیک ده رک کا و ده رک کردن
 له هاوینا تینی گه رما
 که ند و کلوی سه ر ری بوون
 به لام ده گه ل ئه و حاله ش دا
 خویندن ری بازی وان بووه

سوخته کان کاره کان دابهش ده کهن

دابهش کردنی کاره کان

کاتیک سوخته ی یه ک حوجره راده یان له که سیک زیاتربوو بو ئه وه ی هیچیان له هیچیان ماندووتر نه بن و باشتريش به کاره کان یان رابگه ن، کاره کانی حوجره به سه رخویان دا، دابهش ده که ن و پاشان پشکیان لی داوین و هه رکه س به مه لا «هه وه ل» ده رچوو به ئیشتیای خو ی چ کاریکی پی خوش بوو هه لی ده گری و له پاش ویش نه فه ری دوا یی کاریک هه لده بژی ری و هه ر به و شیوه تا کو تایی به که س و کاره کان دی.

ئه گه ر له نیو سوخته کان دا که سیکی وا هه بی که زوری خویندبی یان له وان به ته مه نتر بی وه ک ریژدانانیک بو ی، نایه لن کاری ده ره وه ی حوجره ئه نجام بدات و وه نیو ئاوه دانی بکه وی جا بو یه زورتر گه سک لی دان و چایی سازکردن و تی کردن بو ئه و که سانه یه که خه ریکن له سوخته یه تی ده ربچن یان به ته مه نن و ده رکا و ده رکیان لی عه بیتره.

هوی دوا که و تن

هوی ئه وهش که بازیک له سوخته کان ته مه نیان زوره و هه ر له سه رده می سوخته یه تیش دان چه ند شتی که: یان ئه وه تا ئه و جو ره که سانه دره نگ ده ست به خویندن ده که ن. یان له کاتی پیو یست دا ده ستیان به خویندن کردوو و به لام له به ر ئه وه ی زه نیان کو له و لی ها تووی خویندیان نییه، توانای سه رکه و تنیان که مه و ئه گه ربینه مه لاش چ له چ نازانن و مه گه ر له قه ده ر به ره ی خو لاقان را کیشن ده نا له باتی قازانج زیانیان ده بی.

یان وا هه یه فه قی زیره که و ئاماده یی خویندنیسی تیدایه و به لام هه ست به لیپر سراوی «مسئولیت» نا کا و به پی پیو یست خه ریکی ده رس و ده ورنابی و کاتی خو ی به فیرو ده دات و بی خه مه و بی خه مخو ریشه.

هویه کی دیش ئه وه یه که هه لده که وی ئه و فه قییه تووشی مامو ستایه ک ده بی که نه زانه و شیاو ی مامو ستایه تی نییه و ئه گه ر ده رسیشی پی بلیت بی که لکه و ده بی روژیک هه ر بگه ریته وه دوا وه.

واده بئی فهقی ماموستا که ی زاناشه به لām دلسۆز نییه و به رژه وه نندی فهقی که ناگریته به رچاو، جایان دهرسی زۆر ده چوینی یان دهرسیشی پی بلیت وای پی نالیت لی ی حالی بییت و سودی لی وه ربگریت و فهقیی فهقیر ته گهر له کاتی خویندنیش دا ههست به خراپی ده رسه کانی نه کات، روژیک دی که تووشی ماموستایه کی زانا و دلسۆز بیی و تیی بگه یه نیی که هیچ فیرنه بووه. یان پاش ماوه یه ک بو خوی تی بگا که هیچ له هیچ نازانی و ته مه نی به بی هووده روویه و به ناچاری بگه ریته وه دواوه و سهر له نوی ته و کتیانه ی که به نیو خویندونی و په ری لی هه لدانه وه، ته و جار به له باری بیان خوینیته وه و سوختایه تیه که ی له نویوه دهست پی بکاته وه و چهند سالی دیشی له ته مه نی پر بایه خی بو ته رخان بکات. با به سهر و سمیلش مه لایه کی ته و او بییت.

داخی داخانم

به داخه وه له بهر ته وه ی که تا قی کردنه وه ی ره سمی بو فه قیکان نییه و مشورخوړیک^(۱) دهست ناکه وی کولیان پیوه هه لگری و چاک و خرایان لیک هه لاویری و به بیژینگگی تا قی کردنه وه، سه رکۆت^(۲) و بن بیژینگیان لی جیابکاته وه، هه رچی راست بووه ده توانی به نیوی فهقی جی ی خوی بکاته وه، له بهرگی پیروزی فهقییه تی که لکی خه راپ وه ربگری و سپه ی روژیش به پوشینی بهرگی مه لایه تی خوی بکا به مه لا و دیلمانجی^(۳) به ینی خودا و خه لک و ده مرستی ئاین، که ته وده م به دانی فتوای خه له ت و نیشان دانی ئاین به دیوی به راوه ژوودا، زیانیکی زۆر له ئیسلام و مسولمانان ده دات و قسه هه له و چه وته کانیشی به حیسابی دین ده گیرین و ئاینیان پی له که دار ده کریت.

جا ته وانه ی که له رووی نه زانیه وه زیان ده گه یینن به جی ی خوی که ته وان نه زانن و زوړیشیان نازانن که نه زانن، به لām ده ردی سه رباری هه مووده ردان کرده وه ییدینه ی ته و که سانه یه که له ئاینیش دا به له دن و ته نانه ت بهرگی مه لایه تیشیان پوشیوه به لām یان له

۱ - مشورخوړ: که سیکه که به ته نگ شیکه وه بی و هه ولی بو بدا. (خال)

۲ - سه رکۆت: سه ریژنگ له کاتی ده غل گێژه و کردندا. (هه نبانه)

۳ - دیلمانج: حاجه کار، ته رجمان. (هه نبانه)

ترسان یان له برسان یان بووهی نیویان بیته نیو باسان یان به و مه به سته ی خه لکیان بو بیته به رده سان زور کرده وهی واده که ن فری به سهر ئیسلامه وه نییه و ته نانه ت له ئایین دا پیشگریشی لیکراوه. خو بابای دین دوژمنیش چ نه زان بی و چ زانا له په لپیک ده گهری که گروی له سهر بگری و ئایینی پی بکاته ئامانجی تیر و توانج و پلار و یه کیکی پی بکا با نه یکر دی بی به ده وار.

ئیتړ نه و چاویک ناخشیینی به ناوه روکی قورئان و حه دیس و شهرع و کرده وهی پیغه مبه ر (د) و یارانی و میژووی ژیانی مسولمانه راسته قینه کان.

به لئ ئایینی پیروزی ئیسلام له ده ست نه و دوو تاقمانه: «کویری خو به چاوساغ نوین و چاوساغی کویر خه له تین» زیانی زور دیوه و پریشکی زوری وی هه لپه ریوه بو یه برپیک له کوربه کرچ و کال و پی نه گه یشته و تی نه گه یشته وه کانی په ریوهی هه نده ران ده بن و ده هولی بولا وه کیان، له ئیسلامه بی گهرد و خه وشه تو مه ت لیدراوه که ی خو یان هه لده گرن و تا ماوه یه ک ده چنه نیو بیر ی سهر لیشیواوی و به ره و بیر و چکه پر له سهر گه ردانیه کان هه نگاو ده نین و بهر له پیش که وه تنی کو مه له که یان ده گرن.

به و پییه ده رده که وی که پیشگیری له و دوو تاقمه زیانباره ئه رکی سهر شانی هه موو مسولمانیکی دلسوزه و له سهر هه ر مسولمانیک به گشتی و ماموستا ئایینی یه کان به تاییه تی پیویسته هه نگاوی شوین دانه ر له و رییه دا هه لگرن، تا کوو ئیسلام چی دیکه به هو ی کرده وهی دیاری ناله باری له ئیسلام نه بانه کانه وه خه وشدار^(۱) نه کریت و له دژ کرده وه^(۲) ش دا مسولمانه نه گو وراوه کان سیس و وشک نه بن و نه بنه قنگه لاشکی به ربای پر و پا گهنده ی نه یاران و په ره وازه ی ئیر و نه وی نه کرین.

هه رچه ند له و رو دا بهر گرتن له چاوساغی کویر خه له تین زور چه توونه و جگه له دلسوزی نواندن بو یان و خویندنه وهی ئایه ته پر له هه ره شه کانی خوا به سهر یاندا رییه کی دی نییه، پیشگری له کویری خو به چاوساغ نوین ئاوا چه توون نییه و چاری هاسانه نه وه نده ی ده وی زانایانی دینی پیوه ندی یه کی پته ویان به یه که وه بی و بهرنامه ی مه لا و

۱ - خه وشدار: عه بیدار.

۲ - دژ کرده وه: عکس العمل.

مه لایه تی ریک و پیک بکه ن و که سیک که بوو به مه لا کاریکی پی بسپرن که له توانای دا بی و که س نه توانی لاقان له به رهی خوی تی به پرنی و هر ئیشیکی بوئ هه لکه وت خوی لی بکا به وهستا و دینی خوی و خه لکیش له به ن به ری. چونکو درو نییه که کوتویانه: کولکه مه لادین می برد، کولکه وهستایان کولکه دوکتورجان می برد.

هه نگاویکی که ده تواندری له و رییه دا هه لبیندریته وه ئه وهیه که هه ر له سه ره تای خویندن دا فه قی بخریته ژیر چاوه دیری و هه لسه نگاندن و تا قی کردنه وه و ئه وهی له ژیر تا قی کاری ده رنه چی و ئاماده ی خویندن نه بی پی نه خویندری.

هه ر به راستی فه قیه ک که لیها تووی خویندن نییه بوچی به خو پایی نانی حو جره بخوا و رهنجی ده گه ل بدری و له ئاکامیش دا هیچ فی رنه بی و ره قه پشت و دهسته وسان باربی و له کیس دایک و بابانیسی بچی و دوا ی چه ندسالان ئیروئه وی راوکردن و ئه و هه موه تاسه و هیوای دایک و بابانی بووه ی کوپیان بو ده بیته مه لا، وه ک زه به لایحیکی^(۱) بیکاره و بی هونه ر بو یان به ری بکریته وه و ئاره زو کانیان بینه بلقی سه رئاو؟

بو یه باش وایه ئه گه رچی تا قی کردنه وهی ره سمی و گشتیش له ئارادا نه بی ماموستا کان چ مه لا و چ موسته عیده کان شاگرده کانیان بخه نه ژیر چاوه دیری و به هو ی ده رس پی گو تن و لی پرسینه وه، راده ی زه ن و زیره کی و لی ها تو یی یان هه لسه نگین و که سانیکی که لی وه شاوه بی خویندنیان نییه و هه ر له ما کا^(۲) که وده ن^(۳) و بی که لکن، ده رسیان پی نه لین و تیان بگه یین و به خو شی و له رووی به لگه وه حالییان بکه ن که خویندنیان له ده ست نایه و تا ته مه نیان تی به ر نه بووه و هه لیان له ده ست نه چووه روو بکه نه ئیشیکی دی، باشتره.

چونکو ئه و جو ره که سانه که سه لیه ی خویندنیان نییه له وانه یه له زور پیشه و ئیشی دی دا سه رپرشته یی یان هه بی و سه رکه و تنیکی زوری تیدا وه ده ست خه ن. من رام وایه ئه و جو ره فه قیانه ش که زیره کن و به لام ته مبه لی ده که ن و مل ناده نه

۱ - زه به لایح: زلحورت، ته ژه ی نا قولاً (هه نبانه).

۲ - ما ک: ریشه و بناغی شت. (خال)

۳ - که وده ن: مه ر دو مه، ناز به ک. (خال)

خویندن، دواي ئاموژگاری کردن و ههول ده گهل دانیان بو هیئانه سه ر تی کو شان و ره نجدان له پینا و خویندن و فیروون دا، ئه گهر هه ر نه هاتنه سه رباری خویندن و هه ولی فیروبونیان نه دا ده نگ بدرین و وه لانی تین تا کو نه بنه سه رباری خه لک و به خو پایی نانی حو جره نه خوون و ماموستا ئازار نه ده ن و روژی دوا ییش دین نه که نه پیشه ی نان پئی په یدا کردن و پئی را بو اردن!!

یه کی دی له هو یه کانی دوا که وتنی فه قی ماتل بوون خه ریک بوونیه تی به کار و بار و گیر و گرتی مالی باوکیه وه له بهر ئه وه ی زو ره ی فه قیکان کو ره فه قیرن و به شیک ی زو ریش له گوزه رانیان له سه ر ماله وه یه، به تاییه ت ئیستا که جو معانه نه ماوه، بو یه ناچارن ده سالی دا ماوه یه ک با به شیوه ی کاتیش بئی ده ست له خویندن هه ل بگرن و مل بده نه کار و کاسبی که ئاکامه که ی دوا که وتنه له خویندن.^(۱)

مجیوری فه قییان

زو ر وا هه یه فه قیکان له ئاوه دانی دا مالی ک ده گرن به مجیور که بریک له کاره کانیان وه ک شتنی هه ور و هو ل و ئاوه یئان و ئه و جو ره ئی شانیه یان بو جی به جی ده کات و ئه وانی ش له به رانه ردا هی ندیک شتی وه ک و ورد که نان و وورده قه ند و ئه و پی خورانه ی لیان زیاد ده بی و جار جاریش بریک قه ند و واده بی نانی ساغ و ئه وانه ده دن به مالی مجیور و به وشیه بریک له کاره کان له کو ل سوخته ده بنه وه و سه ری سوکتر ده بی ت.

له هی ندیک جیگایان که ده سته وتی مجیور بریک زو ر بئی فه قیکان به لی نی شتنی به رگ و لی باس و رایخ و پی خه ف له مجیور ده ستین و موسته عید و سوخته و به زو ری موسته عید جل و به رگ و ئه وانه ی پئی ده شو ن، به لام ئامرازی شو ار^(۲) وه کی سابون و شتی وا له سه ر خو یانه.

۱ - له تویی پینجه م دا له ژیر سه ردیری «دیسان ده ردی دل و پیشنیار» دا ئه و مه به سته زیاتر در یژه پئی ده ده ی ن.

۲ - شو ار: شتن. (خال و هه نبانه)

دووهم سهردهم، موسته عیدایه تی

«مستعد» وشه ییکی عهره بی یه و ناوی بکهر «اسم فاعل» ه و له وشه دانسی (۱) عهره بی دا به مانای: ساز و ئاماده، ته یار و لیها توو، ها تووه. به لام له زاراو هی فهقییه تی دا به فهقییه ک ده گو تری که له خویندن دا گه یشتییه کتیی (جامی) یان پیه للاتر، جاییان له لای مه لا دهرس بخوینی یان له لای موسته عیدیکی بالاده ست.

دیاره فهقی تا ده گاته ده وروبهری جامی ئاماده یی په یداده کات و ههم بو دهرس خویندن راهاتوو و باشتر ده بی، ههم لیها تووی ئه وهش وه ده ست دینی که بتوانی دهرس به سوخته بلیته وه بویه له و کاته دا پی ی ده لین موسته عید.

به جیه لیره دا ئه وهش بلیم که تا ماوه ی چهند سالیک لیره وه پیش، «جامی» و ههروه ها «البهجة المرضية» که کتیی که له دوو زانستی «نحو و صرف» دا و راقهی «الفیه» ی «ابن المالک» ی ئهنده لووسی ده کا و «شرح النظام» که له زانستی «صرف» دایه و بریکیش ده باره ی خه ت دا ده دو و راقهی کتیی «الشافیه» ی «ابن الحاجب» ده کا و بگره له وانهش به ره و ژورتر هه ر له لای موسته عید خویندراون. ته نانه ت بیستوومه که له هه ندیک شوین «موسته عید» هه ر به ئاخر مادده خوین گوتراوه و ئیتر فهقی تا به ئاخر و ئوخری خویندن گه یشتووه هه ر له لای موسته عید دهرسی خویندووه و به سوختهش نیوبراوه.

به لام ئیستا فهقی ئه گه ر بگاته جامی یه ش باشه و واهیه له پیش ئه وه ی دا بگاته ئه و کتیه خو ی ده کا به موسته عید و ده چی له لای مه لا ده خوینی. به لام هه ر ئه وه نده یه دهرسه که ی له لای ماموستای گه وره یه ده نا له بهر ئه وه ی که م واهیه فهقی بهر له گه یشتنی به جامی توانای سوخته راگرتن و دهرس پی گو تنی بی یان ئه گه ر توانای ئه وه شی بی که م واهیه سوخته بو خویندن بچیته لای، کاره کانی حو جره ی هه ر به ئه ستووه یه و ئه گه ر زو ر ریزی بو دابندری کاری دهره وه ی حو جره ی پی نا که ن.

سوخته عید:

شایانی باسه که فہ قیٰ له ماوہی خویندنی کتیہ ڪاڻي نیڙیک له جامی و له وی به ره وڙتر وه ک «تصریف ملا عہلی» که له زانستی «صرف» دایه و نوسراوی ماموستا مه لا عہلی شنوی یه و ریسالہی «استعاره» که له زانستی «بیان» دایه و ریسالہی «وضع» که له زانستی «وضع» دایه و هہ ردوکیان دانراوی مه لا ئه بوبه ڪری میر روسته مین، با له لای مه لاش بخوینی به زاراوہی نیو فہ قییان «سوخته عید» ی پی ده گوتری.

ئو وشه یه ش تیکه ل ڪراوه له سوخته و له عید، که دوو پیتی «عید» له وتہی موسته عید پچراون. واتہ فہ قیٰ له وماوہ خویندنه دا نه سوخته یه و نه موسته عیدی ته واوہ، یان له هہ ردوک لای پیوہ یه و سوخته یه کی نیڙیک له موسته عید ایه تی یه.

ئہ رک و سپاردهی موسته عید

فہ قیٰ ده گہل ئوہ له سوختایہ تی رزگاری هات و بوو به موسته عید، یه که م شت که پی ی خوشحال ده بیٽ و که یفی پی ده کا، ئوہ یه که رهنج و کوپره و ہری چاخی سوختایہ تی وه ک فہرمانبہری موسته عید و ئه نجامدانی ئیشی ناوہ و دہرہ و ہری حوجره و وه لامدانہ و ہری کابانی قاپ لی ون بوو و ئه وانہی له کول دہ بیٽہ وہ. نه ک هہر دہ حہ سیٽہ وہ به لکوو دہ بیٽہ فہرماندہریک و ئه گہر بریک دادپہرہ و به به زہی نی نه بیٽ به نوبہی خوئی زورکاریش که ئہرکی سہرسانی خوئی به سوختہ یان جی به جی ده کات و به م شیوہ تولہی خوئی ده کاتہ وہ.

موسته عید جگہ له دہرس خویندن و موتالا ڪردن و پیداچونہ و ہری خوئی، دہرس پی گوتنی سوخته شی به ئه ستو وہ یه.

هہلبہت واش نیہ که فہ قیٰ هہر که بوو به موسته عید دہرس به سوخته بلیت. چونکوو چ سوخته و چ موسته عید دہبی بو خویان جیگا له لای ماموستا بخوانہ وہ و داوای لی بکہن دہرسیان پی بلیت، ئیتر نه موسته عید و نه ماموستای گہورہ، مافی ئوہ یان نیہ که داوا له فہ قیٰ بکہن بو خویندن بیٽہ لایان. تہ نانہت ئه گہر به بریتی «کنایہ» ش ئو

داوایه له فهقی بکه ن بۆیان به شوره یی به کی زل ده ژمیردری.

ته نانه ت ئه گهر سوخته یان موسته عید له جی خویان هه له نه قه نابن نه مه لا ریگا به
خوی دده شاگردی که سیکی دیکه هه لفریوینی و بانگی بیلته لای خوی و نه
موسته عید. (١)

زور واهیه به موسته عید چوار تا پینج که س بگره زیاتریش سوخته راده گریت و
هه رکه سه ش دوو دهرسیان پی ده لیت و ئه و موسته عیده زور به چه توونی ده توانیت به
دهرس و ده وری خوی رابگات.

شتیکی دی که ده بیته هو ی کویره وهری و رهنجیکی زورتر له دهرس گوتن دا چ بو
موسته عید و چ بو ماموستای گه وره ئه وه یه که: له بهر ناریکی شیوه ی خویندن و ئه وه ش که
هه رکه س له کتیبیک را و هه رده مه له لای ماموستایه ک دهرس ده خوینی که م واهه لده که و ی
چه ندکه سیک بینه یه کده رس و ماموستا به یه ک که پهرت بتوانی دهرس به هه موانیان بلیت
بویه ماموستا ناچاره هه رچه ندکه سیک له لایت جیا جیا به هه رکامیان روژی دوو دهرس
بلیت که ئه وه ش وه ختیکی زوری ده و ی.

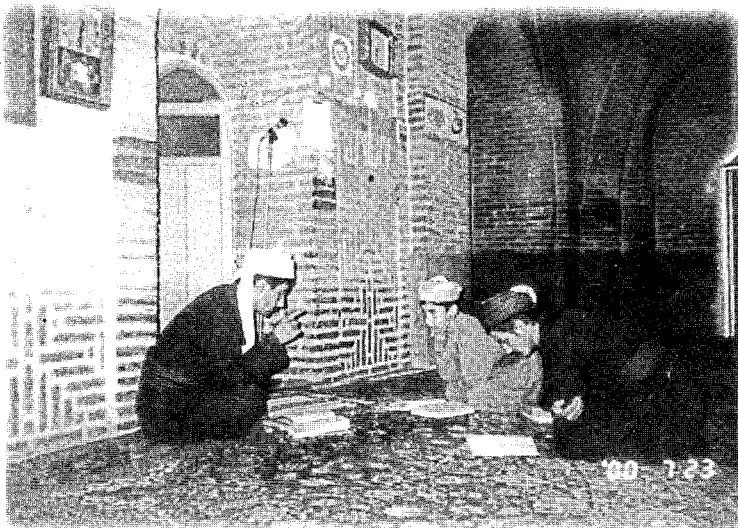
شیوه ی دهرس خویندن و دهرس گوتن

فه قیکان له هه وتوو دا سی شه ممۆ و ههینی ته عیلن و روژه کانی دیش
دهرس ده خوینن. له بهر ئه وه ش حوجره کان وه ک فیرگه ره سمی یه کان له ئامرازی وه ک
تهخت و سه نده لی و ئه و جو ره شتومه کانه به هه ره مه ند نین ماموستا و شاگرد هه ردوکیان له
تهختی عه ردی داده نیشن و جا خه ریکی دهرس دان و دهرس خویندن ده بن به م جو ره: که
سوخته هیندیک دوور و به ره و رووی ماموستای له سه رچو کان داده نیشی، ئه مجار

١- من پیم وایه ئه و بیر و بوچونه ئه گهر به هو ی وه به رچاو گر تنی دو ستایه تی و ئاواله تی و خه لک به زور زانین
و خو به که م گر تن و گومانی باشه وه بی که به زوریش هه ر له وانه سه رچاوه ی گر تووه ئه وه شتیکی زور به جی یه.
به لام ئه گهر هه لکه و ی سوخته یان موسته عید ریان ده لای ماموستایه ک بکه و ی که به هه ر هو یه که وه بی که لکی
بووان نه ییت و ئه وانیش هه ست به وه نه که ن زور جیگای خویه تی که سیک ئاگاداریان بکاته وه جا با به
بانگ هیشته لای خۆشی ییت. ئیتر ئه وه نایته ته فرده ان به لکوو دلسۆزی نواندنه سه باره ت به لی قه و ماویک.

هه ردوکیان نیوی خوا دینن و په سنی ده که ن و هه^(۱) وه ها داوای رژانی به زه و پیتی خواده که ن بو سهر پیغه مبه ر و یارانی (د).

ئه و ویزامه^(۲) که به زوری بوو مه به ستانه به کار دیت ئه وه یه: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ» واته ده ست ده که ی ن به و دهرس گوتن و دهرس خویندنه به یارمه تی ناوی خوا ی میهره بان و بخشنده، هه رچی پییه لگوتنه بو خوا ی په روه ردگاری هه موو نافه ریده ییکه و سوژ و سلاوی برژی به سهر باشت رین دروست کراوه کانی دا که «محمد» ه و به سهر بنه ماله و یاره کانی دا به تیکرایی. پاشان شاگرد رووده کاته ماموستا و ده لی: «بَارَكَ اللَّهُ فِي جَمِيعِ مَقَاصِدِك» واته خوا سه رکه و تووت بکات له هه موو مه به سته کانت دا. ماموستاش له وه لام دا ده لی: «إِنَّا وَإِيَّاكَ» واته: ئیمه ش و توش.

سوخته کان دهرس ده خوینن

ئنجما ماموستا دهرسی رابردووی لی ده پرسیتته وه بو ئه وه ی بزان ی رهوانی کردووه،

۱- په سن: تاریف پییه لگوتن، چاکه گوتن. (هه نbane)

۲- ویزامه: عبارت.

له بهریه تی یان نا؟ جا ئه گه رفهقی به رهوان کردن و له بهرکردنی دهرسه که خوی بو دهرسی تازه ئاماده کردبی، ئه وه دهرسی پی ده لیت و دهنه گه ره ماموستایه کی دلسۆز و به خته مام^(١) بی تا دهرسه که ی به له باری رهوان و له بهر نه کا دهرسی تازه ی پی نالیت و هه ول ده دا بو ئه وه ی دهرسی رابردووی فیربکات.

موسته عید، دهرس به سوخته کانی ده لیت

له کاتی دهرس گوتن دا ماموستا بهرله فهقیکه و یژامه ی دهرسه که ده خوینیته وه و ده گه ل ویش یان به دواویش دا شاگرد ده ی خوینیته وه و ئه مجار به کوردی مانای بۆلیک ده داته وه و مه بهسته که ی بو شی ده کاته وه و ههر به م شیوه به پی ی زیره کی و نازیره کی شاگرد، تالی ی حالی ده بی بۆی دووپاته ده کاته وه.

ههر کاتی کیش له دهرسه که بوونه وه شاگرد ده لی: «رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ» واته: سوۆز و ره حمه تی خوا له سه ر تو ییت. ماموستاش له وه لام دا ده لیت: «عَلَيْنَا وَعَلَيْكَ الرَّحْمَةُ». واته ره حمه ت له سه ر ئیمه ش و تو ش بییت.

١- به خته مام: مه ردومی ئه مینی راستگۆی دلسۆز. (خال)

له باره ی ئاداب و ری و شوینی نیوان شاگرد و ماموستادا کتیبیک به ناوی «آداب المتعلمین» نوسراوه که باسی گه وره یی عیلم و مه رجه کانی باشی ماموستا و ئاوال و ههروه ها قازانجی تیکووشان و پشت به ستن به خوا (التوکل) و پاریزگاری (التقوی) و کاتی خویندن و تیکووشان و میهره بانی و دلسوزی و ئه وشتانه ی ده بنه هو ی به زهینی و بی زهینی و چو نیه تی دهرس خویندن و ره وان کردن و ئه وانه ده کات که ئه و کتیه دانراوی «نصیرالدین طوسی» یه، و رینوینی یه کی زوری له و باره وه تیدایه، به لام به زمانی عه ره بی یه و سوخته کان ناتوانن که لکی لی وه رگرن.

هه لبه ت موسته عیدیش هه ره به شیوه ی سوخته دهرس ده خوینی، به لام به و جیاوازی یه وه که، که م وا هه یه ماموستا دهرس له موسته عید پرسیته وه مه گه ر جیه ک که پی ی وایی زور ره ق و چه توونه و جی ی به هه له چوونه و ره وانی نه کردووه، بوی دووپاته بکاته وه.

ماموستا، دهرس به موسته عیده کان ده لیت

حوجره ی خانه قای پیرانشار

ههروه ها موسته عیدکه م وا ده بی ده گه ل ماموستایان به دوا ی وی دا وێژامه ی

دهر سه كه بخوینیته وه.

جاری وا ههیه ماموستا بووهی له موسته عید حالی بیټ و بزانیټ داخوا فیڤری خویندنه وهی و یژامه ی عهره بی بووه یان نا، یا ههر له بهر مه شق کردن و فیڤر یون، بهرله وهی بو خوئی نوسراوه كه بخوینیته وه، به موسته عیدی ده خوینیته وه و ئه گهر ههلهیه کی بوو بوئی راست ده کاته وه جا پاشان مانای بو لیک ده داته وه.

جیاوازی یه کی دیش ئه وه یه موسته عید وریا بی یان ناوری، به زوڤری، ماموستا ته نیا ههر جاریک دهر سه که ی بو رافه ده کا و لیکی ده داته وه ئیتر مه گهر به ده گمهن ده نا نه دهر سی رابردووی لی ده پرسیته وه نه دهر سی تازه ی له جاریک زیاتر بو ده لیته وه.

به لام موسته عید بهرله وهی دهرس بخوینی خوئی موتالای له سه ر ده کات، بو ئه وهی هم بو کاتی خویندن ئاماده بی پتر بی و هم تاقی کردنه وه و مه شق کردنیش بی بو خوئی.

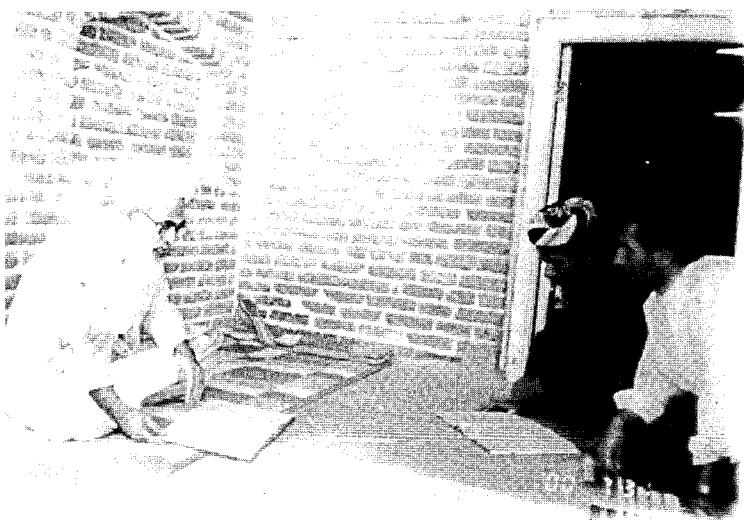

موسته عیده کان، دهرس موتالای ده کهن

سوخته و موسته عید ههر دوکیان هم له کاتی دهرس خویندن دا و هم له وه ختی دیش دا مافی پرسینه وه یان ههیه و ته نانه ت ئه گهر نیوهی دهر سه که شیان تی نه گه یین یان له بیر یان چوو بیته وه و بی پرسنه وه ئیتر ماموستا هه قیان پی ده دا و به خوئی جوابیان ده داته وه. واش ههیه ئه گهر به شی زوڤری دهر سه که یان ههر نه زاننه وه سه ر له نوئی پیان

دہلیتہ وہ کہ جاری تاوا، یان تہ وہ تا دہرسی تازہ ناخوینن یا بہ خویندنی کہ میک وازدینن. سوخته و موستہ عید لہ و ہش دا جیاوازیان نیہ کہ دوا ی تہ وہ ی دہرسیان خویند لہ سہری دا دادہ نیشن و دہیلیتہ وہ تا رہوانی دہ کەن. جا تہ گہر دوو یا چہند نہ فہر دہرسیان بہ یہ کہ وہ بی بہ زوری پیکہ وہ دہیلیتہ وہ بہ وشیوہ ہر وہ کی دہرس پیگوتن، یہ کیکیان ہہ موو، یان ہر پیک لہ دہرسہ کہ دہخوینیتہ وہ و مانای لیک داتہ وہ و تہوانی دیش گوینی بوڈہ گرن و بہ لئی بوڈہ کەن و تہ گہر تیگیرا ویشی بوو یارمہ تی دہدەن، و ئیتر تا دہرسہ کہ بہ باشی رەوان دہ کەن نۆرہ ی لی دہ کەن و دہیلیتہ وہ تہ گہر یہ کدہر سیش نہ بن تہ وہ ہر کەس دہرسی خو ی دہلیتہ وہ تا رہوانی دہ کات. (۱)

لہ شیوہ دہرس گوتنہ وہ، یان دہور کردنہ وہ ی بہ تہنیادا، سوخته بہ دہنگ تہ و کارہ دہ کا، واتہ ہہم عیبارہ تہ کہ ی بہ دہنگ دہخوینیتہ وہ و ہہم ماناکہشی بہ دہنگ لی دہداتہ وہ، بہ لام موستہ عید بہ زوری ہہر بی دہنگ و لہ بہر خو یہ وہ تہ و کارہ دہ کات.

دہرس خویندنی موستہ عید (حوجرہ ی مزگہوتی سووری سابلاغ)

۱- بووہ ی دہرس زور بگوتریتہ وہ تا تہ وہ ی رەوان دہ کریت و بی گری و گول دہ بی پەندیکی عہرہ بی دانراوہ دہ لی: «الدرس حرف والتکرار الف» واتہ دہرس پیتیکی و گوتنہ وہ ی ہزار جارہ.

ههلبهت ئه گهر له ده ورکردنه وه دا ته نیا و یژامه به عهره بیه که له بهر راو به بی مانا لیدانه وه بگوتریته وه چ سوخته و چ موسته عید هه ر به دهنگ ده یلینه وه و ئیتر گاله گالی فهقیان و ریچکه ههلبهستیان له کاتی پیداجونه وه و ده ورکردنه وه دا شتیکی بیسراو و به نیوبانگه. (١)

ده رس له بهر کردن

کاریکی دیکه ی که سوخته و موسته عید تییدا به شدارن له بهرکردنی ده رسه، ئه و کتیبانه ی له ماوه ی فهقییه تی دا ده خویندرین به شی هه ره زوریان ده بی له بهر بکرین جا هه ر له عیززی و عه وامیلی جورجانی یه وه بگره تا ده گاته (تلخیص و جمع الجوامع و تهذیب الکلام و تشریح الافلاک و سبزواری) و ئه و کتیبانه ی کو تایی خویندیان پی دیت.

له راستی دا ئه و ده - پازده - بیست کتیبانه ی له و ماوه دا ده خویندرین که له دوایی دا ناویان ده به ی، ئی وایان تی دانه له بهرکردنی نه ویت. ئه وه نده هه یه ته نیا مه ته کان له بهر ده کرین و ئیتر شه رحه کان له بهر زوری گوینان پی نادریت.

وه کی ده گیرنه وه ده لین فهقی ی واهه بووه بریک له کتیبه کانی به شه رحه وه له بهرکردوون و ته نانهت زیاد له شه رحه که حاشیه و په راویزیکی به سه ر کتیبه که شه وه بوون هه رلی ی له بهرکردوون. ئیمامی نه وه وی له پیشه کی کتیبی «منهاج الطالبین» که کور تکراره ی کتیبی «المحرر» ی ئیمامی رافعی یه ده لیت: له بهر ئه وه ی کتیبی «المحرر» قه واره ی زور بوو و زور به ی خه لکی پیان له بهر نه ده کرا مه گه ر هیندیک که سی وا خوا چاودیری کردبن به چاکم زانی کور تی که مه وه له نیوه ی قه واره ی خو ی دا بو ئه وه ی له بهرکردنی هاسان بیته وه...»

١ - فهقیان بو ده رس خویندن و ده ورکردنه وه ده رده که ون و ده چنه ده ور به ری ئاوه دانی و نیوموچه و مه زراکان و زور جئ هه یه ته و نده هاموشویان کردو تی و لیلی ماونه ته وه که به نیوی فهقیان نیوبانگی ده رکردووه و ته نانهت ئه گه ر نیوی دیشی له سه ر بوی فهراموش کراوه و به نیوی تازه وه ناسراوه، وه ک کان ی به فهقیان، گه لوی فهقیان، گوژی فهقیان، شاخی فهقیان و تو ی فهقیان و...

فه قییه کان به راو یچکه ده رس له بهر ده کهن

جا ئه وهی چاوی به «منهاج الطالبین» که وتوو ده زانی که کتیبیکه له هه ندیگ چاپی دا زیاتر له شه ش سهد لاپه ره ی مامناو ندی یه. ^(۱) جا ئه مه هیچ که له بهر کراوه ته نانه ت «المحرر» یش که وه ک له قسه ی ماموستا ده رده که وی، دوو به رانبه ری «منهاج» ه هه ر له بهر کراوه. ^(۲) جا بویه ده لیم کتیب له بهر کردنی فه قییا ئه ویش به و شیوه، ئازایه تیه کی که م وینه و هونه ریکی گه وریه و ئیتر له بهر کردن و له بیرمانه وه ی ئه و کتیبه زله زلانه به و هه موو کویره وه ری و ده ردی سه ری یه وه، ئه گه ر پشت به ستن به خوا و

۱ - مامناو ندی: شتی ناو ونجیی. (خال)

۲ - نمونه یه کی سه ر و سه مه ره ی کتیب له بهر کردن: ده گپ نه وه که کاتیک ماموستا مه لا عبدالله بیتوشی و ماموستا مه حمودی برای دوا ی ته و او کردنی خویندنی گونجاو له کوردستان پیش سالی (۱۱۷۰) کوچی مانگی به مه به سستی وه دست هینانی پله ی زیاتر له نخوینده واری داروویان کرده به غذا و شاره کانی تری عه راق و که نداو و خه رجی ریگاشیان نه بو رایان هاته سه ر ئه مه یه کیکیان «تحفة المحتاج» و ئه وی تریان «قاموس المحيط» ی فیروز آبادی له بهر بکا و پاشان بیان فروش و دراوه که یان بکه نه خه رجی ریگا که ئه و کاره شیان کرد!!!
شایانی باسه که تحفه له چاپی ئیستای دا به په راویره وه ده بهرگی پێنسه د لاپه ره ی و قاموسیش نیزیکی به دوو هه زار لاپه ره ی پراوپره.

تیکۆشان و هیوای زۆر نه بێ کاری حه زره تی فیه و به کهم کهس ده کری، به تایهت زۆر له و کتیبانه که له بهر کراون زۆر کهس له ده ورانی مه لایه تیش دا ههر له بیر خوی نه بر دونه وه و ده وری ههر لی کردونه وه. (١)

«سماع» گویداری

دیاردیه کی دیکه ی نیو فه قییا «سماع» واته گوی راگرتنه. ئه ویش به م شیوه یه که فه قی چ سوخته چ موسته عید کاتیک کتیبکی خویندبی و باش لی تی نه گه ییت یان بیههوی باشتر لی حالی بی، یان ههر بیههوی و ده خورابینی به بی خویندنی راسته وخو فیری بی «سماع» ی ده کات. واته کاتیک ئاوالیکی دهرس ده خوینی له په نای داده نیشی و گوی بووی و ماموستای ده گری و دهرسه که یان لیوه فیر ده ییت.

«سماع» واته گویدیر، مافی ئه وه شی هه یه ئه گهر پیسیریکی (٢) بوها ته پیش پر سیار بکاو یان ئه گهر ره خنه ی هه بوو ده ری بیریت. (٣)

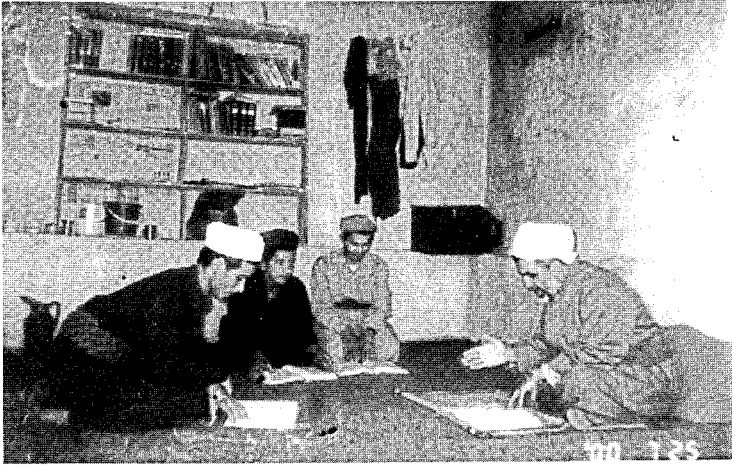
١ - ئه مه جگه له وه مووشیرانه ی که له کوردی، عهره بی و فارسی دا بو شه ره شیعر و زیده زانین له بهر کراون.

سه رنج راکیش تر له هه موو ئه وانه دهرس گو تنی ماموستا کانه به بی که لک وه رگرتن له کتیب. به لی کومه لیکی زۆر له باش مه لا کانه ی بی ئه وه ی کتیبان له پیش بی ته درسی کتیبانیکی وه ک «تحفه»، مطول و .... یان کردوه. هه وه به که شی ئه وه بووه که ئه و نه ده یان ئه و کتیبانه سه ره و نیو کردون و دهرسیان تیرا کو تونه وه، وێژمه کانیان ها تو ته بهر.

٢ - پیسیر: مشکل (فه ره ته نگ ی بابان)

٣ - له مه زرای حو جره دا که به ئاوی سه رچا وه ئیسلامی یه کان ئاودیری ده کری خووخه ده ی ئیسلامی جی گرتویه و ئازادی و خوشه وستی و دلسۆزیه کی ته وا و حا که مه به لām نه هه موو دارو وه کی که له مه زادا پیده گا و نه هه موو که سی که له ژیا نگه وه ده ورو و به ری دهرس وه ده گری و تیده گا جا بویه پر یک له ماموستا کان چ موسته عید و چ ماموستای گه و ره له کاتی باس له سه ر شتیک یان دهرس گو تن داده عیه و فیز ده یا نگری و هه ق وه ر نا گرن و نای سه لمین و بو وه ی قسه یان ره سه رکه وی ده یان پینه و په رو ده که ن و ئه گهر بابای ته ره فیان پر یک وریانه بی سه ری لی ده شیوین. و «قل» ی لی ده که ن به «فل»

هه لبه ت ئه گهر ئه و کاره لای نه ی خو به زل زانی نی نه بی و ههر به خوشی و شوخی بی و له ئا کام دارا ستی بیته سه رزارو هه ق بدریته هه قدار له وانه یه کاریکی زۆری جی نه بی و ته نانه ت که لکی شی بو زیاتر بیر کرد نه وه و می شک پزان بی، به لām به داخه وه هیندیک ماموستا پیا ن شو و ره یه قسه ی خو یا ن بخو نه وه و هی که سی کی تر بقو ز نه وه و ئه گهر ده گه لیان پیوه بچی هه قی تو ره بو ون و ده رکردنی فه قیش به خو یا ن ده دن، قه ت ری نا که وی

دوو فهقی سهماعی دهرسی ناوالیان ده کهن

حوجره ی ئاسناوئی شنویه

مهشق و خهت خوشی^(۱)

چونکه فهقی تهنانهت له دهورانی مه لایه تیش دا کهم واهیه پیوستی به نووسینی و یژامه ی عه ره بی له بهر رابییت و ههروه ها له بهر ته وهش که فهقی به خویندنی ئه و زانستگه ل «علوم» ه عه ره بیانه و به تاییه تی به خویندن و فیروونی دوو زانستی «نحو و صرف» که ده ستوری زمان «ریزمان» ن زور به باشی فیرو نویسی عه ره بی واته رینوسی ئه و زمانه ده بی، ده ستور نییه ده رس بنوسیته وه و ته نیا به ئاره زوو و له بهر خه تخوشی نه بی مه شقی نییه و چ نانوسیته وه، ده گه ل ته وهش دا، فهقی کان له هونه ری خه تخوشی به هه ره مه نندن و زوریان بهر له وه ی بینه مه لا و ته نانهت واهیه له سه رده می سوخته یه تی دا خه تی کوردی^(۲) و ئاره وی «عربی» و فارسی هه ریه که به شیوه ی تاییه تی خوی و زور به

﴿ گوی بو شاگرد شل کهن و شتیکی لی سه لمین، هه رگیز نایه ل فقهی داهیناییکی هه بی، جاریک نیه بلین ئافه رین قسه ی تویه، من به هه لدا چوم، ببوره، تا به و شیوه فهقی وه بووژی و گول بکا!!

۱ - مه شق: نووسینه وه له بهر دیریکی جوان چهن جاریک له سه ریه ک بو خه تخوشی (خال)

۲ - فهقیه کان! له ساله کانی پیش شورش ئیسلامی ئیران که نووسینی کوردی کهم بوو بگه ره به شی زوری

جوانی و هونه رمه ندانه دهنوسن.

شایانی باسه له م سهرده مانه دا که چاپه مهنی زۆرتره و زۆربه ی ههره زۆری کتیبه کان له چاپ دراون نوسینه وه که مه ده نا تاماوه ی بیست، سی سالیک له مه و بهر به شی زۆری کتیبه کان ههر له چاپ نه دراون و نه گهر له چاپیش درابن به که می وه ده ست که وتوون بویه فهقی و ماموستایه کان ناچار بوون بو وه ده ست هینانی کتیب نوسخه ییکی به نه مانه ت وه ربگرن و له رووی بنوسنه وه، ئنجا بو دهرس تیراگوتن و خویندن که لکی لی وه ربگرن وه کی له جیی خوئی دا نه و باسه به دریزی دینینه وه گوپی.

نه و چاخ ی حوجره کان چاپخانه و فهقی کان مه کینه ی چاپ، بوون و ههر له قورئانی پیرۆزه وه بگهر تا ته فیسیر و کتیبی شهرعی و میژوویی و عیلمی و ههرچی که پیویستی یان پی بووه وا هه بوه تا هه زار لاپه ره بگهر زیاتریش کتیبیان نوسیوه ته وه، ته نانه ت حاشیه و په راویزیشیان قوتار^(١) نه کردوون.

ئیس تا ههر که سیک سه ریک له کتیبخانه کو نه کانی کوردستان به تایه ت له کتیبخانه ی مه لایه کان هه لینی، ده یان و بگهر سه تان کتیبی وا ده بینینه وه که به زیاتر له هه زار لاپه ره وه به ده ست و قه له می فهقی و ماموستا کان نوسراونه ته وه و له فه وتان و له ناو چوون پاریزراون و ههر یه که شیان شاکاریکی هونه ری سه ربه خوون. جا به هوئی نه و نووسینه وه شه وه خه تخووشی بووه ته هونه ریکی بهر چاوی زۆر له فهقی و مه لاکانی کوردستان.

شیر و شاعیری

به بۆنه ی هاتنه پیشه وه ی هونه ری خه تخووشی پیم به جی بوو ئاماژه^(٢) به وه بکه م

❧ یاساخ و قاچاغ کرابوو و ته نانه ت نوسینی نامه یه کیش به زمانی کوردی قه دهغه بوو، به دزی و له بهینی خو یان و نه و که سانه که متمانه یان پی هه بوو له نووسینی نامه و شتی وادا که لکیان له زمانی کوردی وهرده گرت و به وشپوه ریزمانی کوردیان ده پاراست.

١ - قوتار: رزگار. (خال)

٢ - ئاماژه: ئشاره. (هه نانه بۆرینه)

کە بە شیک لە فەقییه کان هەست (قریحە) ی شاعیری یان بە هیزە و ئە گەر وە دووی کە و ن زوو گەشە دە کات.

ئە وە تا دە بینن هە موو شاعیرە کۆنە کان و بە شیک ی هەرە زۆری شاعیرە لاو و تازه کانمان لە حوجرە سەریان هە لداو، کە هە ندیک یان بە چوار زمانی کوردی، عەرەبی، فارسی و ئازەری شیعیان داناو.

بریک لە فەقییه کان ئە گەر هە ستیکی زۆر بە هیزیشیان نە بووبی یان هەر نە یان ویستی بینە شاعیر لانی کە م هیندیک هونراو ی مە زهه بی و سیاسی و کۆمە لایە تی و یان جووری دیکە یان هە یە و هەر نە بی ژیاو ی نالە باری خویان بە هونراوە نویو و بە م جوۆرە دەردی دلیان کردوو و کە و توو نە سکالا لە ژیا نی پر لە ژانیان.

جاری واهە بوو شیعەر هە ل بە ستن و شیعر و وتن لە حوجرە داوای پەرە ستاندوو وە کە لە رووی شوخی یە وە ئە و تاکە شیعرە ی شیخ رەزای تالە بانیان بۆ یە کتر خویندو تە وە کە دە لی:

«چونکە شاعیر زۆر بوو لەم عەسرەدا بۆتە حەشری نێرە کەر لەم حوجرەدا»

جیگای دەرس لی خویندن

فەقییه کان بە سوخته و موسته عیدە وە هەر لە ناو حوجرە دا کە جیگای دانیشن و نان و چاخواردن و نوسته، دەرس دە خوینن، تە نیا لە کاتیک دا نە بی کە دەشت و دەرخۆش دە بن. دە نا بە تایبەت موسته عیدە کان هەر لە حوجرە کە لک وەر دە گرن. هە ل بەت لە وەختیک دا یە کیکیان چە ند کە س لە فەقییه کان خەریکی دەرس خویندن بن ئە وانی دیکە بۆ ئە وە ی بە دەنگە دەنگی نە بنە هو ی ئازاری یە کتر، وە دەر دە کە و ن و لە جیگایە کی تر خەریکی دەرس خویندن یان دە و ر کردنە وە دە بن.

فەقی چ سوخته، چ موسته عید هە قی نییە لە کن ئە وانی تر بە تایبەت لە حوجرە دا دەرس و دە و ران بە دەنگ بلیتە وە بە لام هە موویان مافی ئە وە یان هە یە لە بەر خوۆ وە بە بی

دهنگ خه ریک بن. ده بی ئه وهش بگوتری که کهس ههقی نییه به راویچکه^(۱) له نیو حوجره دا ده وران بکاته وه چونکی بیجکه له وهی حوجره ههلسوور و داسووری تیدا ناكری، به پیی بروایه کی نیو فهقییان دهلین: هه ر حوجره یه ک به پیاسه وه^(۲) دهوری تیدا بکریته وه چۆل ده کری.^(۳)

له زۆر جیگا به تایهت حوجره ی ده ر س تیدا گوتنی ماموستای گه وه به سه ر مزگه وت یان به سه ر حوجره وه ساز کراوه ئیتر ئه و حوجره ته نیا جیگای مو تالا و ده ر س گوتنی ماموستایه.

له شار و دیهات فهقییه کان بو ده ر س خویندن و ده ور کردنه وه چ به پیوه و چ به دانیشته وه له مزگه وت که لک وه رده گرن به و مه رجه موزا حیمی نوێژ که ران نه بن. به تایهت موسته عیده کان بو ئه وه ی ری له یه کتر نه گرن هه ر له مزگه وت ده ر س به سووخته کان ده لین. له بریک مزگه وت هه کانی شار ناھیلن فهقی له سه ر فه رشی مزگه وت راویچکه بکات و ئه و نه هیشتنه ش بو پیشگیری له خراب بوونی رایخه کانه.^(۴)

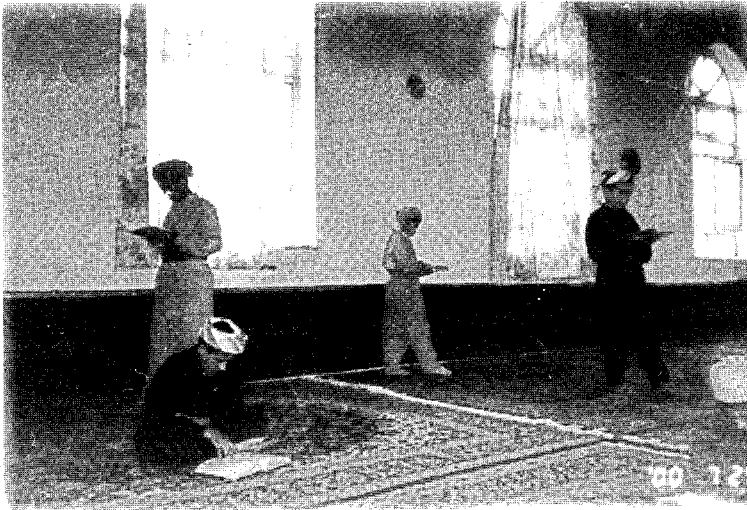
۱ - راویچکه: هاتوو چوو کردن. (خال)

۲ - پیاسه: قه ده م لیدان. (هه نه به بۆرینه)

۳ - ئه و بروایه له باره ی خویندنی کتیی «تصریف الزنجانی» ش دا هه ر هه یه و ده لین هه ر حوجره یه ک ئه می تیدا بخویندری به ره و چۆلی ده روا.!!!

له بیرمه چه ند مانگی ک بوو چوو بوومه نیو فهقییان له گوندی بیوری خواریی سه ر به شاری سه رده شت دامه زرا بووم. هیشتا هه یج باوو یاسایه کی نیو فهقییان فیره نه بووم، روژیکیان که خۆم و موسته عیدی ک نه بی که سمان له ژووری حوجری نه بوو، ده مه و یست کتیی «ئه حمه دی» ده ور بکه مه وه، تاوم دایه و هه ر له ژووری حوجری داده ستم کرد به راویچکه و هاتوو چوو، موسته عیده که ش بی ئه وه ی بۆیه که مجار تیم بکه یه نی که ئه وه کاره به فلان ده لیله کاریکی باش نییه و مه یکه، به توره یی یه وه گوتی: ئه وه چ ده که ی برا؟ هه ر حوجری ک ده وری تیدا وه کری چۆل ده بی. ئه منیش که له سه ریکه وه مندال بووم و له سه ریکه شه وه تازه پیم نابوو نیو ژیا نی غه ربیا به تی و بی نازی یه وه و چه ره سه ره و چه رسانه وه م که متر دیتوو ئه و ده نگ دانه م به و شیوه زۆر له دل گران هاتوو پیم ناخووش بوو.

۴ - انخ: اخه، هه نه، ه، نه، نه.

فہقیہ کان لہ مرگہ وتی ناوایی دا دہور دہ کہ نہ وہ

کہ نگی دہ ست بہ کتیب دہ کری؟

لہ روژیک دا فہقی دہ ست دہ کا بہ کتیب کہ بتوانی دہ رسہ کہی «تثنیہ» بکاتہ وہ واتہ بتوانی بی ئہ وہی پشوودان «تعطیل» ی بہ سہردا بیت لہ سہریہ ک، لانی کہم دوودہ رس لہ و کتیبہ بخوینیت. جا بو و مہ بہ ستہ لہ یہ کیک لہ روژہ کانی شہ ممو، یہ ک شہ ممو و چوار شہ ممودا دہ ستی پی دہ کات چونکہ فہقیہ کان پروایان وایہ ئہ گہر دہ رسہ کہ دووپاتہ نہ بیتہ وہ بابای فہقی دہ رسہ کانی بی بہرہ کہت دہ بن و زور دہ چن.

مہ فتووحانہ و مہ ختومانہ

رہ سم وایہ کہ فہقی بہ بوئہی دہ ست پی کردنی کتیب، خوار دہ مہ نی یہ ک بکری و دہر خواردی فہقیکانی بدات کہ پی دہ لین (مہ فتوحانہ) و ہہ روہا بہ بوئہی تہ واو کردنیشہ وہ دہ بی شتیک ہہر بکری کہ پی دہ لین (مہ ختومانہ).

هه‌لبه‌ت مامۆستای گه‌وره‌ش له خواردنی مه‌فتوحانه و مه‌ختمانده‌دا به‌تایه‌ت
ته‌گه‌ر له لایه‌ن موسته‌عیده‌وه بێ به‌شدار ده‌بی‌ت.

وینه‌ی حوجره‌ی «ابن الصلاح» شاره‌زووری له‌ هه‌مامیانی بۆکان و فه‌قییه‌کانی، سالی
(١٣٨٠ ک. هـ) شایانی باسه‌که‌ حوجره‌ و مزگه‌وتی هه‌مامیان له‌ شوینه‌واره‌ میژوویی یه‌کانن و
نیزیکه‌ی سه‌ت ساله‌ سازکراون.

توئی چوارم زانسته کان و پهراوه دهرسی په کان

ههروه ک له مه وه بهر ئاماژه «اشاره» م پي کرد خویندنی فقهی په تی و به گشتی هه زانست و خوینده واری په ک له خزمهت ئایینی پیروزی ئیسلام دایه له و کاته وه که ئیسلامی نازیز دهسه لاتی له مهیدانی رامیاری دا به دهسته وه نه ماوه و دنیا که وتوته ژیر دهستی دنیا خوران چ سهرمایه داره کان و چ کومونیسته کان^(۱) واته ئیمپریالیزمی روژئاوا و روژه لاتوه و به واتایه کی تر له و کاته وه دین و سیاست له یه ک جیا کرانه ونه ته وه، له لایه ن دهسه لاتداره کانی وه خته وه چاوه دیری په کی لی نه کراوه و به شتیکی زیاده پیوستی کومه ل و ته نانهت به ملوژم^(۲) و زیانه نیریش له قه له م دراوه و وه ک به شیک له خویندنی رسمی ولات نه ژمیر دراوه. به تایبته له و کاته را که دوااین ئیمپراتوری ئیسلامی تیک درا و نیشتمانی گه وړه و به رینی ئیسلام له ت له ت کرا و ده یان سنووری ده سترکدی تیدا دیاری کران و هه ر به شه له ولاتی به رینی ئیسلام نیویک و هه ر تاقمه له مسولمانان رابه ریک، یان باشتربلین سته مکاریکی به سهردا سه پئرا، به نه نقه ست^(۳) و له رووی گه لاله وه^(۴) نه و خویندنه له بره و خرا و وه پاش گوئیان درا!!

چون و له بهرچی؟

شتیکی حاشاهه لنه گره که هو ی بنه رته تی و سهرچاوه ی سهره کی هه موو گيروگرفتیکي مسولمانان چ کومه لایه تی، چ سیاسی، چ ئابووری و چ... لیک جیا بوونه وه ی دین و سیاست و له سهرکارانه بوونی میری (حکومته ت) ی ئیسلامی په که په یدا بوونی

۱ - نه و کاتی که هم کتیه نوسرا هیشتا په کیه تی سوفیه ت نه رووخابوو.

۲ - ملوژم: که سیکه مه ردوم توشی زیان بکات. (خال)

۳ - نه نقه ست: عمداً

۴ - گه لاله: نه قشه، تهرح

دیاردە (۱) فهقی و فهقییه تیش به و هه موو چۆرتم (۲) و به له نگازی (۳) و بی دهره تانی یه وه ههر له و هو یه وه سه رچاوه ده گری.

ده نا بو ده بی حو جره له مه دره سه و زانستگه (۴) جیابی و قوتابی (۵) له یه کتر نه بان و خویندن بینه دووان، یه ک دهرسی ره حمان و یه ک دهرسی شه یتان؟

بو ده بی خویندنی رشته دینی یه کان ره سمیه تی نه بی و فیرگه و ماموستا و بهرگ و لیاسی فهقی له هی خویندکاره ره سمی یه کان جیا بی و ژیا نی به دهرکاوده رک و ده ست پان را کردن بو ئه مو ئه و به پیره بجی؟ و ته نانه ت مالی بابیشی به خیرا خو یان ده ستی بگر نه وه؟ بو ده بی ئه نجامیک بو دوا پوژی خویندنه که ی خوی نه بینی و دوا ی ته و ابو ونیشی له خویندن، ههر چاوه پروانی یارمه تی دانی خه لک بی؟ مه گهر ئه وانه نابنه هو ی دلسار دبو ونه وه و دووره په ریز بوونی (۶) له خویندن؟

چما (۷) دووله ت کردنی خویندن و نیولی نانی به و نیوانه ههر ئیشی نه یاران نییه بو ئه وه ی مسولمانان به ناوی دینداری و خوا په رستی یه وه به شیان له دنیا یه بی ری و ههر چی هه یه له زانست و زانیاری کو ی که نه وه و گه شه ی پی بده ن و بیکه نه هو ی په ره پیدانی زیاتری پیشه سازی و جیهانی سروشتی (۸) ههر چی زیاتر پی رام و ده سته مو بکه ن و له خزمه ت خو یانی باو یژن و مسولمانانیش ههر به ژیا نی سه ره تایی قنیا ت (۹) بکه ن و له گه لیک له به ش و باره کانی خوا ی بی به ش بین؟ و ئه گهر له مه دانه کانی جو را و جو ری تیکو شان دا دو زینه وه و دا هینانیکیشیان بی، ههر به نیوی دژمنانیا ن ته و او بی؟

۱ - دیاردە: دابی تازه په یابووگ. (هه نبانه پۆرینه)

۲ - چۆرتم: سه غله تی و دهردی سه ری. (خال)

۳ - به له نگازی: سوال کردن. (خال)

۴ - زانستگه: دانشگاه. (هه نبانه)

۵ - مه به ست له قوتابی لیره دا خوینکاری ره سمی یه.

۶ - دووره په ریز: لا. (هه نبانه پۆرینه)

۷ - چما: مه گهر. (هه نبانه پۆرینه)

۸ - سروشتی: خوړسکاو، طبیعی. (هه نبانه پۆرینه)

۹ - قنیا ت: داکه وتن به به شی که م (خال)؛ قه ناعه ت.

هە ياران! ^(۱) لە كاتىكا كە بناغەى دىنى ئىسلام لە سەر زانست و زانىارى دامەزراوە و يەكەم سىرووش ^(۲) بە فەرماندان بە خویندن و زانىارى دەست پى كراوە و كۆتايى بەشىكى زۆر لە ئايە تەكانى قورئان بە دەستووردان بە بىركردنەو لە بوونەوەر و فېربوون و زانين هينراوە و لەلايەن پىغەمبەرى مەزنەو (د) سەرەتا و كۆتايى خویندن بە پىشكە و گۆر ديارى كراوە، نابىنن دوزمنان چۆن ئەو زانستەيان كە بەشى ھەرە زۆريان دژايەتيان لە گەل دىن دا نىيە و تەنانت زانين و پەرە پىدائىشان ئەركى سەرشانى مسولمانانە و ھەندىكيان ھەر لە نىو مسولنانانىش دا خولقاون، لىك جيا كرىدوونە تەو و سنووريان بۆ داناون و نىوى فرىودەريان لى ناون؟

بە داخەو دەبى بلين كە ئەو پىلانە ^(۳) تا رادەيىكى زۆر سەرىشكەوتو، دەبىنن تەنانت برىك لە دىمراستانى ^(۴) دىنىش بەر لەو خویندنە دەگرن، يان ئەو تە ھەندى جار ئەگەر باسى سەر كەوتنى بەشەر لە مەوداى ^(۵) زانست و پىشە سازى (علم و صنعت) دا بكەى، بۆ نموونە باسى چوونى مروڤ بۆ سەر گۆى مانگ بكەى كە دەيان سالا بەشەر توانىو يەتى ئەو ئىشە بكات و قورئان ىش دژى ناوېستى، نەك ھەر باوەر پى ناكەن بگرە بە پاشگەز ^(۶) لە دىنىشت دادەنن!!

ئەو لە كاتىكا كە ھەر كەسىك برىكى لە دىن كۆلىبىتەو دەزانى كە ئايىنى پىروزی ئىسلام دژايەتى نىيە دەگەل ھىچ زانستىك كە سوودى بۆ كۆمەل بىى بەلكو لە روانگەى دىنى ئىسلامەو زانست و زانىارى دوو بەشە: بەشىكى ھەموو كەس پىوھەندى و سەرەكارى دەگەل ھەيە كە دەبى ھەموو كەس چ پىاو و چ ژن بىخوینى يان باشتر بلين فېرى بىى، وەك رى وشوینى خواپەرستى (العبادە) و شىوہى بە يەكەوھەريان و.... بەشىكىشى مروڤ ھەمىشە پىوھەندى دەگەل نىيە و پىوېست ناكە بىزانى و تەنيا چەند

۱- ھە ياران: ياران. (خال)

۲- سىرووش: فەرمانىكە بە ھۆى فرىشتەو لە خواو بى بۆ پىغەمبەران (وہى). (خال)

۳- پىلان: كەين و بەين بۆ قىلجىزى. (ھەنەنە بۆرىنە)

۴- دىمراست: قسەوېژ، كار بە دەست، كار پەرداز.

۵- مەودا: فاسلە، بوار، زەمىنە...

۶- پاشگەز: يەشىمان، مور تەد.

که سیک له کۆمهڵ که بتوانن نیازی خه‌لک جیه جی بکه ن فی‌ری ببن به‌سه و ئیتر هه‌رکه سیش تاو داته‌خویندن و فی‌ربوونی چ جای ئه‌وه که له ده‌قه ره‌سه نه‌ دینی به‌کان دا ری لئ نه‌گیراوه بگره هانیش دراوه و پاداشی قیامه‌تیشی بو‌دیاری کراوه.

لیک‌هه‌ل‌پ‌ینی ئه‌و زانستانه و دابه‌شکردنیان به‌ دوو به‌شی دینی و غه‌یره دینی له چه‌ند رووه‌وه زیانی به‌ مسو‌لمانان گه‌یان‌دوووه: یه‌که‌م ئه‌وه‌که به‌شی هه‌ره زو‌ری مسو‌لمانان له‌ خویندنی زانسته‌ دینییه‌کان بی‌ه‌شن و له‌ ئاکامدا له‌ دین و ئایینه‌که‌ی خو‌یان بی‌ ئاگا و هه‌والن، چونکه‌ له‌ به‌ر به‌ره‌سمی نه‌ناسرانی فه‌قی و حوجره‌که‌م‌که‌س هه‌یه‌ روو بکاته‌ ئه‌و خویندنه، ئه‌وانه‌ش که‌ رووی تی‌ده‌که‌ن له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ باری ژیا‌نه‌وه‌ به‌ شیوه‌ییکی ناحه‌ز به‌ستراوه‌ به‌ خه‌لکن و به‌رنامه‌ییکی ریک‌وپیک بو‌ خویندنه‌که‌یان دانه‌ریژراوه و تاقیکردنه‌وه (امتحان) یان نییه و چاوه‌دی‌رییه‌کی به‌که‌لکیان لی‌ناکری و داهاتوویه‌کی روون^(۱) بو‌ خو‌یان نابین، وه‌ک پی‌ویسته‌ له‌ سه‌ری دلگه‌رم نین. بۆیه‌ هه‌ندی له‌ فه‌قی‌کان دوا‌ی ماوه‌یه‌ک مانه‌وه، حوجره‌ به‌جی‌ دی‌لن و خویندن وه‌لا‌ده‌نین، هه‌ندیکی‌شیان به‌ ناته‌واوی ئیجازه‌ وه‌رده‌گرن و خویندنه‌که‌ ته‌واو ناکه‌ن، بازیکیشیان ئه‌گه‌ر ته‌واویشی بکه‌ن وای ناخوینن که‌لکی ببی و به‌ته‌واوی تییدا ببنه‌ ماموستا و له‌ ئاکامدا به‌ کۆلکه‌ مه‌لا ده‌ردین.

خو‌ دیاره‌ غه‌یری ئه‌و سی‌ تاقمه‌ واته‌ به‌شی هه‌ره زو‌ری فه‌قی‌کان ده‌گه‌ل بوونی ئه‌و هه‌موو پیلان و کۆسپانه‌شدا زو‌ر به‌ باشی ده‌خوینن و تی‌ده‌گه‌ن و پی‌ده‌گه‌ن و دینه‌ مه‌یدانی

۱ - ده‌بی‌ بگوتری که‌ مه‌به‌ست له‌و داهاتوویه‌ داهاتووی دنیا‌یی به‌ وه‌کی باوه‌رنامه‌ی خویندن (گه‌واهینه‌مه‌ تحصیلی) و دامه‌زران له‌ سه‌ر کار (استخدام) و ئه‌وانه‌ که‌ بو‌ ژیا‌نی دنیا‌یی پی‌ویستن، ده‌نا ئه‌گه‌ر ئه‌جر و پاداشتی قیامه‌تی وه‌ به‌رچا و بگرین ترخی ئه‌و خویندنه‌ ئه‌ویش به‌و هه‌موو ده‌ردی سه‌ریه‌وه‌ له‌ هه‌رچی ئیشه‌ زیاتره‌ و هه‌ج کاریک نایکه‌ به‌ نی‌تی. هه‌ر بۆیه‌ شه‌ برا فه‌قی‌کان ده‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو بی‌نازی و بی‌نانی و بی‌ده‌رسی و بی‌که‌سییه‌دا به‌ شانازییه‌وه‌ درێژه‌ به‌ خویندن ده‌ده‌ن و ده‌بنه‌ زانی گه‌وره‌ و خزمه‌ت به‌ ئایینی پی‌روزی ئیسلام ده‌که‌ن و نایه‌لن تیری دو‌ژمن نیشانه‌ بی‌کی و پیلانه‌که‌ی سه‌رکه‌وی.

به‌لئ فه‌قی له‌ خویندندا چاوی له‌ پله‌ و مه‌قام و پا‌ره و ئه‌و شتانه‌ نییه‌ و ته‌نیا به‌هۆی باوه‌ری پته‌و و غه‌یره‌ت و له‌خو‌بو‌ردوویی و چاوه‌روانی کردنی پاداشتی خوا‌یی تاو ده‌داته‌ خویندن و له‌ هه‌وت‌خانی رو‌سته‌م تی‌ده‌په‌ری و به‌ هه‌وراز و نشو‌ی فه‌قیه‌تی‌دا هه‌له‌ده‌گه‌ری و داده‌گه‌ری تا ده‌گاته‌ سه‌ر ترۆپکی به‌رزی خوینده‌واری و تیشکی زانسته‌ و زانای، به‌مه‌لا وه‌لا‌دا‌یله‌ ده‌کاته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر ده‌سه‌ و ئه‌و نه‌ خه‌لک ده‌سه‌ ده‌کاته‌وه‌.

خزمت به دین و دنیای خه لک، به لام له بهر به رینی مهیدانی کار و زوری جه ماوهر و بوونی گیر وگرفتی جوړاوجوړ به و شیوهی که لازم و پیویسته پیرا ناگه و فریا ناکه ون.

زیانی دووهم ته ویه که له بهر نه بوونی زانسته دینییه کان وهک پیویست له نیو دهرسه ره سمیه کاند ا و گوئی پی نه درانی ته وهندهش که هیه (هم له لایه ن خویندکاره کانه وه و هم له لایه ن ماموستا کانه وه) مه گهر چون بی دهن ا بابای خوینده واری مه دره سیه یی له ناکامدا یان ته وه تا بیروباوهر له دهست ددها و له دین وهرده گهری، یان ته گهر به مسولمانیش بمینیته وه دواي چهندها سال خویندن ناگایه کی له دین نابی و ته نانهت ده چیته ریزی دوژمنانی دینه وه و ده بیته داردهستی دهستی لاوه کیان و لاوه کانمان له ری تلاسا ده کا و بو ماو هیه کی سهریان لی ده شیوینی. (۱)

به لی به هو ی ته و پیلانه زیانه پنه ره وه به شیکی هیگجار زوری خه لکه که مان بگره خوینده واره کانیشمان له یاسا کانی دین ته نانهت له و شتانهش که زاین و ئیش پی کردیان له سهر هه موو که س پیویسته واته «فرض العین» ن بی ناگا و خه بهرن.

جا ئیدی به و پییه روونه که هو ی لیک جیا بوونه و ی زانسته کان و په یدابوونی دیارده ی فقهی و فقهیه تی چیه و چ زیانیک له و مه و دایدها له مسولمانان که وتووه و ده که و ی.

دهنا ته گهر له نیشتمانی گه و ره ی مسولماناندا یان له هه رکویه ک مسولمانی لی ده ژین دین و سیاست تی که ل بن و یاسا کانی ئیسلام بچه سپیندرین، هه موو ده ردیکی مسولمانان بو نمونه ته و دهر دانه ی باس کران چار ده کرین و ته گهر ته و هو بنه ره تییه

۱ - هه لبت ده بی پی له و راستیهش بنین که ته و مه سه له ی باس کرا، تیکرا و به زوری ئاوايه دهن ا سو پاس بو خوا له دنیای ئیسلامه تیدا زور ماموستا و خویندکاری مه دره سه یمان هیه که ده گهل ته وه شدا دهرسی دینیان وهک پیویست بو دانه تراوه و ینان ناگو تر ی، ههر بو خو یان هه ول ددهن و له ملاولا و به موتالا خه ربکی قیربوون و لیکو لینه و ی ئاین و پاش ته وهش که بو خو یان قیر بوون، ده که ونه بلا و کر دنه و ی به نیو بنه ماله و که س و کار و دوست و ئاوال و ده ورو به ریاندا.

ته نانهت هه ندیکان ده گهل ته وهش که له بهرگی مه لایه تی و فقهیه تیدا نین و ماموستای تاییه تیان نییه ههر به تیکو شانی خو یان ده گه نه پله یه کی و له خزمت کردنی دین که له هی مه لایه کی باش زور شوین دانه ر (موثر) تر و به که کتره.

(حاکم نه بوونی ئیسلام) نه بی، نابیی دوو بهرنامه و رهوشت بو خویندن و دوو جوړه فیرگه مان بین، له لایه ک قوتابی ره سمی هه موو جوړه پیوستیه کی بو دابین بکری و دواړوژی خویندنه که ی لپرا دیار بی و له لایه کی تریشه وه فهقی و خویندنه که ی به ره سمی نه ناسری و له هه موو ئامرازیکی پیوست بو خویندن بیه ش بیت!!!

نابی ئه و زانستانه هیچیان له هیچیان جیا بکرینه وه به لکو هه زانستیکی به سوود بو کو مه ل چ پیوهندی به دینه وه بی چ به دنیا وه چ به هه ردو وکیانه وه ده بی تیکرا له قوتابخانه ره سمیه کان بخویندریت، به و شیوه هه ره که سیک روو بکاته مه دره سه که له کو مه لیکی پیشکه و تووی ئیسلامیدا ده بی هه موو پیوستیه کانی خویندنی سه ره تایی بو هه موو که س دابین بکرین ئه و به شه له زانست که زانینی له سه ره هه موو مسولمانیکی «مکلف» واجب و پیوسته فیر ده بی و به و پییه ده بیته نیمچه مه لایه ک و له ویش پییه لا کابرا چ رشته یه کی پی خوش بوو یان سه ره که و تنی زیاتری تیدا وه ده ست هینا با دریشه ی پی بدات و به و پییه له هه موو رشته کاندایه که: فقه، ته فسیر، ئوسوول و... که سانیکی بینه پسپور (متخصص) تا خه لک به پی پیوست بچنه لایان و پرسیاریان لی بکه ن و که لکیان لی وه رگرن.

ماموستا ئه بولئه علامه وودودی (خ) له کتیبی «اسلام و تمدن غرب» دا که «ابراهیم امینی» وه ریگپرا وه ته سه ره زمانی فارسی له ژیر سه ردپری «زانسته ئیسلامیه کان ده گه ل رشته کانی تر تیکه ل بکه ن» دا ده نووسی: «... به لام سه باره ت به ئه و رشته نه ی که تاییه ت به زانسته ئیسلامیه کانن، ده بی هه ره رشته یه ک ده نیو بهرنامه ی ئه و رشته دا بگونجیندری که لینی ده وه شیته وه، بو نمونه فه لسه فه ی ئیسلامی به میژوویه وه ده گه ل رشته ی فه لسه فه، میژوو و فه لسه فه ی میژوو ده گه ل رشته ی میژوو، رییره کانی^(۱) یاسا کانی ئیسلام و ئه و مه سه له «فقهی» یانه ی پیوهندیان به کرین و فروشته وه هه یه ده گه ل رشته ی «حقوق»، رییره ئابوورییه کانی ئیسلامی (مبادی اقتصاد اسلامی) و مه به سه ته «فقهی» یه ئابوورییه کان ده گه ل رشته ی ئابووری تیکه ل بکرین».

«بېجگه له بهرنامه ی ناوبراو ده بې رشته یه کی تابه تی بو لیکولینه وه و تویژینه وه ی زانسته ئیسلامیه کان دابندری که به خویندکاره کانی باوه پنامه ی «دکتر» بدریت ... و ده بې بوو رشته که ساینک هه لېژېردرېن که بو «اجتهاد» و لیکولینه وه له باسه ئیسلامیه کان ناماده بیان بې و بتوانن به پنی گه لاله گه لیکي قوولی ئیسلامی نه ک ته نیا رابه راپه تی مسولمانان به لکو ده بې رابه راپه تی بیرو پای خه لکی تریش وه نه ستوی خوین بگرن.»^(۱)

له م توی یه دا ده مان ویست باسی زانسته کان و په راوه دهرسی یه کان بکه ین؛ به لām دهردی دل و سکالا وه ک ره شه با هه لی گرتین و دهنیو نه و باسه ی په ستاوتین ئیستاش وه ک شاعیر ده لی: «دهردی دل بو کی به یان که م دل که نالا ویته وه» جا که وایه ده که وینه وه سه ر تیک حستنه وه و هه لکر دنه وه ی داوی پساو و هالوازی تووی چواره م و ده لین:

به لی زور له میژه له لایه ن هیچ کامیک له ده سه لاتداره کانه وه چاوه دیری یه کی به که لک له و خویندنه نه کراوه و ریزی پیویست بو خویندکار و زانا ئایینی یه کان دانه نراوه و نه وه نده چاودیری و ریزه ی هه بو ویش زیاتر له ترسی خه لکی مسولمان یان بو نه وه بووه خو، وانیشان بدن که به لی پشتیوانی دین و ده یان هه وی زانای دینی دروست بکه ن و ئاین وه گه شین، جا بو یه خویندن و زانستی دینی هه ر له شیوه ی سه ره تایی خو ی دا ماوه ته وه و له گه شه کړدن و په ره سه ندن و یستاوه و هیچ وه ستایه تی یه کی لی ده کار نه کراوه و نه دراوه ته بهر تویژینه وه و لی کولینه وه و کولی پیوه هه لنه گیراوه و گیر وگرفتی چاره سه ر نه کراوه و ته نانه ت به ره و پاشیش چوه و زور لک و پوی ون بووه.

نه وه نده ی که ماوه ته وه و ئیستا له بهر چاوه له سایه ی رهنج و ماندووی ماموستا ئایینی یه کان و خزمه ت و تیکوشانی خه لکی خواناس و مسولمانه وه یه. نه وه تا ده بینین ماموستا ئایینی یه کانی کوردستان ده گه ل نه وه ش دا که ژیانیکي پرله مه ینه ت و تالی یان هه بوه و هه یه و له باری ژیا نه وه باریان که و تووه و تووی خه م و په ژاره له دلیان دا چه قهره ی داوه و داوی بی به شی و بی نازیان له لاقی هالاوه و هالاو و بوچروکی برسیه تی یان لی هه ستاوه و ههستی یان به که م و کووری هه مه لایه نه کړدوه، واش هه ستاون و پیاوانه و بی

چاوه روانی له هیچ کەس، قۆلیان له دەر سگوتن و کتیب نوسین و نوسینه وه هه لمالیوه و توژی غه ربیی و بی نازیان له سه ر شانی بی شانسئ ته و خویندن و زانیاری یانه رامالیوه و رامالیان بر دۆته سه ر دیوه زمه ی نه زانی و چوار فه سلّه حو جره یان به گولی موسته عید و خونچه ی سوخته خه ملیوه!!

وه هه روه ها خه لکی مسولمانی کوردیش سه ره رای ته وه ی که ته نانه ت بو ژ یانی ساکار و سه ره تای خۆشیان زور که ند و کو سپیان ها تو ته پیش و ده ست ته نگئ و هه ژاری سه ر ری ی پی گرتوون تونا وتونی کردوون^(۱) و کونا و کون بو یان گه پراوه و راوی لی دا به شیون و شیو و دۆلی لی ته نیون، له بهر ته وه ی که هه ستیان به به رزی و بی وینه یی ئایینی ئیسلام و پیویستی ماموستای ئایینی کردووه و کرده وه یان لی دیتووه و زانیویانه ده ریشه یان ده کشئ و بهر ژه وه ندی دینی و دنیایی وانی تیدایه؛ بی ته وه ی هه ست به ماندوویی بکه ن، ئه رکئ به ریوه بردنی ژ یانی فه قئیه کان یان وه ته ستوی خو گرتووه و هاوری ده گه ل ماموستایه کان قۆلی پیاوه تی و له خو بو ردویی یان هه لمالیوه و تیکرا، یه ک به مال و یه ک به زمان و یه ک به نان سه ره رای زوری و به ره له ستی نه یار و دوژمنان؛ نه یانه یشتووه ئه و خویندنه به یه کجاری له ناو بچئ و شوینه ون بیئ و به و شیوه که ئیستا هه یه رایان گرتوه.

ئه وان پاراستن و په ره پیدانی ئه و خویندنه یان به ئه رکئ سه رشان زانیوه به لام له بهر ئه و هو یانه ی باس کران و چه ند هو ی تریش له وانه: ده ست نه رو یشتوویی و بی ده سه لاتئ نه یان توانیوه یان رییان پی نه دراوه زیاتر په ره ی پی بده ن و له بیچمیکی^(۲) نوئ دا، وه ده ری خه ن وه ک هه موو شتیکی دی وه سه ری خه ن.

به لئ وه ک گوترا له بهر ته وه ی ده سه لاتداران و کار به ده ستانی وه خت لاگیریه کی به که لکیان له و خویندنه و له و که سانه ی تاویان داوه تی، نه کردووه له شیوه یه کی زور سه ره تای دا ماوه ته وه و زانسته کان نه ک هه ر ئال و گوریکی سودمه ندیان تیدا پیک نه ها تووه به لکو ته نانه ت په راو «کتیب» ه کانیش ده ستیان لی نه دراوه و له باری ریک و

۱ - تونا وتون: به یه کجاری فه وتان و ئاسه وار نه مان. (هه نبانه بو رینه)

پیک کردنې ناوهر وک و شیوه ی چاپ کردن و چوڼیه تی دانانی مه بهسته کان و نه وانه وه
له سهر چوڼیه تی کون ماونه وه و بهری و رسم و نه زمی تازه دهر نه هاتوون.

ماموستا و فقهی حویره ی مزگه وتی «سید قطب» له بوکان

فه قییه کان چ ده خوینن؟

نه و زانستانه ی که له فه قییه تی دا ده خویندرین و هیڼدی له و کتیبانه ی که له و
زانستانه دا نوسراون و له بهر ده ست دان بریتین له وانه ی خواره وه:
پیشه کی پیوسته نه وه ی بلیم که نه و کتیبانه ی ناویان ده بهم کتیب گه لیکن که له بهر

دهستی فهقییه کانی کوردستان دان به تاییهت به شه کوردستانی سه ره به ئیران و ئیتر ناگاداری شوینه کانی دیکه ی نیشتمانی ئیسلامی نیم. و ههروه ها هه چی کتیییش هه یه ناوی نابهم و ته نیا ته وانه ناو ده به م که زۆر تر له بهر دهستان و به خویندن، یان بو موتالا که لکیان لی وهر ده گیریت.

یه که م (صرف)

«صرف» زانستیکه له گۆرین «اعلال» و داتاشین «اشتقاق» ی و وشه «کلمه» بی پیوهندی ده گه ل رسته دا «جومله» ده دوی.

ئه و پهرتوکانه ی له و زانسته دا له بهر دهستان بریتین له:

۱- تصرف الزنجانی، که نوسراوی «شیخ ابراهیم» زهنگانی یه و پیشه کیه کی زۆر به نرخه.

۲- شرح تصرف الزنجانی؛ نوسراوی «پیر خضر الشاهوی».

۳- شرح تصرف الزنجانی مه شهوهر به شهرحی سه عدینی نوسراوی «سعد الدین التفتازانی».

۴- تصرف ملاعلی. دانراوی ماموستا مه لاعلی شنوویی یه و دوو پهراویزی له سه ره: یه کیان به ناوی «قرلجی» و نوسراوی ماموستا مه لاعلی قزلجی یه و له گرانی و چه توونی دا به نیو بانگه. دوو هه میشیان به ناوی «قه ره داغی» و نوسراوی ماموستا مه لا عومه ری قه ره داغی یه، که ته مه یان هاسانتره. ئه و سی کتیه ش هه ر سیکیان راقه «شرح» ی «تصرف الزنجانی» ده که ن.

۵- الشافیه، نوسراوی به ریز «ابن الحاجب» کوردی یه و به چیواشه و چه توون نیوی رویی وه و ته نانه ت فهقی له، له بهر کردنی زۆر ده ترسن.

۶- شرح النظام، نوسراوی «حسن بن محمد نیشابوری» یه و راقه ی «شافیه» ده کا، وه ک لی ره وه پیشیش باسما ن کرد.

۷- شرح الشافیه، نوسراوی «سید عبدالله نقره کار» که ته میش هه ر راقه ی شافیه ی ابن الحاجب ده کات و به «سید عبدالله ی صرفی» به ناو بانگه.

۸- صرف میر، نوسراوی «میر سید شریف الجرجانی» به و به زمانی فارسی نوسراوه و له تصریف الزنجانی دریژ تره.

۹- کمال الدین، که نه میش هه ر شهرحه له سهر شافیه و نوسراوی «محمد کمال الدین الفسوی» به.

ههروه ها چهند نوسراوی دیکه ش هه ن و له بهر دهستان وه ک: (صیغ مشکله) و (امثله) و (شرح امثله)^(۱) که فه قییه کانی کوردی زمان که م واهیه بیانخوینن.

دوو هه م: (نحو)

نحو زانستیکه قسه ده کا له وشه «کلمه» له باری گوږانی ئاخری (اعراب و بنا) وه له نیو جومله دا.

له و زانسته ش دا نوسراوه ی زوړ هه ن که هه ندیکیان بریتین له:

۱- عوامل جرجانی، نوسراوی عبدالقاهر گورگانی.

۲- عوامل منظومه نوسراوی عبدالقاهر و هو نراوه ی کمال الدین ابن حسام.

۳- عوامل ملا محسن، نوسراوی مه لا مو حسین.

۴- سعدالله ی گچکه که شهرحه له سهر عوامل الجرجانی و نوسراوی «سعدالدین التفتازانی» به

۵- شرح العوامل، له سهر عوامل الجرجانی نوسراوی عبدالقاهر الجرجانی به.

۶- الهدایه، نوسراوی ابو حیان غرناطی اندلسی.

۷- «شرح الانموذج» نوسراوی «محمد بن عبدالغنی الارديلی» به و رافه ی کتیبی «انموذج» نوسراوی «جارالله الزمخشري» ده کات.

۸- «الصمدیه» نوسراوی «بهاء الدین عاملی» به و له لایه ن زانا شیعه کانه وه گه لیک شهرحی لی کراون وه کی: سید علیخان کبیر وصغیر و حدائق و شرح الصمدیه.

۹- العوامل المحشی.

- ۱۰- الاظهار، که ئەو دوانه نوسراوی «زین الدین محمد بن پیر علی البرکوی» ن.
  - ۱۱- «اطه‌لی» که شه‌رحه له سەر «اظهار» و نوسراوی «شیخ مصطفی بن حمزه» یه.
  - ۱۲- «الكافی» نوسراوی «ابن الحاجب» کوردی یه.
  - ۱۳- «الفوائد الضیائیة» یان «شرح جامی» که نوسراوی «شیخ عبدالرحمن جامی» یه و له سەر کافیه‌ی ابن الحاجب دانراوه.
  - ۱۴- «البهجة المرضیة یان السیوطی» که راقه‌ی «الفیة» ی «ابن المالک» ده‌کا وه‌ک له‌مه‌وه به‌ریش باس‌مان کرد.
  - ۱۵- مغنی اللیب نوسراوی جمال‌الدین ابن هشام الانصاری.
- وه هه‌روها زۆر کتیبی دیکه‌ش له عیلمی «نحو» دا له به‌ر ده‌ست‌دا هه‌ن به‌لام بووه‌ی ئەو باسه‌ دریزه‌ نه‌کیشی له باس کردنیان خو ده‌پاریزین.
- سێهه‌م «المنطق»
- «منطق» ئامرازێکی یاسایی یه‌ که‌ خو‌ی پێ له‌ هه‌له‌ کردن له‌ بیرکردنه‌وه‌دا ده‌پاریزێت.
- هیندی‌ک له‌و په‌راوانه‌ که‌ له‌و زانسته‌دا نوسراون و له‌ به‌رده‌ستان بریتین له‌:
- ۱- «کبری فی‌المنطق» که‌ به‌ زمانی فارسی و نوسراوی میر سید شریف گورگانی یه.
  - ۲- «ایسا غوجی» نوسراوی «اثیرالدین الابه‌ری» یه.
  - ۳- «مغنی الطلاب» نوسراوی «محمود بن حافظ حسن المغنینی» یان «المغنیساوی» یه.
  - ۴- «گلنبوی شرح» نوسراوی «شیخ اسماعیل گلنبوی» یه.
  - ۵- «فناری» نوسراوی «شمس‌الدین محمد بن حمزه‌ الفناری» یه.
- ئه‌م سێ کتیبانه‌ له‌ سەر «ایساغوجی» دانراون.
- ۶- «قول احمد» حاشیه‌ یه‌ له‌ سەر «فناری» و نوسراوی «قول احمد» ه.
  - ۷- «ملتقطه» نوسراوی مه‌لا «عثمان» ی «داره‌ قوته» یه‌ که‌ خه‌لکی داره‌ قوته‌ی سەر به‌ شاری قه‌لا‌دزی بووه‌.

۸- «حاشية الملا عبدالله اليزدي» که په راویزی «تهذيب المنطق» ی «سعدالدين التفتازاني» په و ناویشی به گرانی ده رکړدوه؛ به تاییهت باسی «موجهات» ی زور شانگیره.

۹- «گلنبوی برهان» نوسراوی «شیخ اسماعیل الکنبوی» په و «متن ومنه» په ۱۰- «شرح الشمسیه» که رافه ی «الشمسیه» ی «نجم الدين القزوينی الکاتبی» ده کا و نوسراوی «قطب الدين محمودی بن محمد الرازی» په. و هر له «منطق» دا ده یان کتیبی تریش به شیوه ی: متن، متن و شرح، متن و منه و حاشیه هه ن که نیوبردنیان لیره دا به پیویست نازانم.

چوارهم «معانی»

زانستی «معانی» زانیاری په که به هو ی ته ووهه چونه تی به رانه رکړدن «تطبیق» ی و ته «کلام» ده گه ل «مقتضی» ی «حال» ده ناسری.

پینځهم «بیان»

«بیان»، زانستیکه به هو ی ته ووهه چونه تی ده رپرینی مه به ست به چه ند ریځای جوی جویی واکه هیندیکیان ناشکراترن له هیندیکیان، ده ناسری.

شه شهم «بدیع»

«بدیع» زانستیکه، له ریځا کانی جوانکردنی ووته و رازاندنوه ی قسه ده دوی. ته و کتیبانه ی له و سی زانستانه دا هه ن بریتین له: ۱- «رسالة الاستعاره» که نوسراوی مه لا «ابوبکر میر رستم» په و ته نیا قسه له زانستی «بیان» ده کات.

۲- «تلخیص المفتاح» نوسراوی «محمد بن عبدالرحمن القزوينی» په و له هر سیکي ته و زانستانه ده دوی.

۳- «مطول» که نوسراوی «سعدالدین التفتازانی» یه و شهرحه له سهر «تلخیص المفتاح».

۴- «مختصر المعانی» له لایه نوسه ری ناوبراوه وه له «مطول» را کورت کراوه ته وه.

۵- «جواهر البلاغه» نوسراوی «السید المرحوم احمد الهاشمی» یه.

۶- «البلاغة الواضحة» نوسراوی «علی الجازم و مصطفى امین» انه.

۷- «علوم البلاغة» نوسراوی «مصطفى غلابی».

ئه م سینه تازه هاتونه ناوه وه.

حه و ته م «وضع»

«وضع» زانستیکه قسه له چۆنیه تی دانانی و وشه له به رانه ر مانادا ده کات و له و زانسته ش دا هه ر «رسالة الوضع» ی مه لا «ابوبکر المصنف المیر رستمی» یم پی شک دیت.

هه شته م «کلام»

«کلام» زانیاری یه که قسه ده کات له ذات و صفاتی خوا و بیر و باوه ره کان «معتقدات» ی تری ئیسلامی.

له و زانسته ش دا ئه و په راوانه هه ن:

۱- «ثاقیده ی شیخ سه میع» که حاجی شیخ عبدالسمیع بانه یی به هونراوه و به زمانی کوردی نوسیویه تی.

۲- «شرح العقاید النسفی» که نوسراوی «سعدالدین التفتازانی» یه و راقه ی «العقاید» ی نجم الدین عمر النسفی ده کات.

۳- «رسالة التوحید» نوسراوی «الشیخ محمد عبده» ویه و له م دواپی یانه دا له لایه ن ماموستا مه لا عبدالله ی احمد یانه وه وه رگیر دراوه ته وه سهر زمانی فارسی.

۴- «تهذیب الکلام» نوسراوی «سعدالدین التفتازانی» یه و مه لا «عبدالقادر التختی» شه رحیکی در یژی له دوو به رگ دا به نیوی تقریب المرام» له سهر کردووه.

نوهه م «آداب البحث»

«آداب البحث» کرده ییکی «نظری» به قسه ده کات له چوڼیه تی باس و دهمه ته قه و نه و هه ل و مهرجانه ی له گفتوگو دا پښو یستن بو تی نه شکان و دمکووت کردنی دژ. له و زانسته ش دا هر کتیبی «گلنبوی آداب» م دیووه که نوسراوی «شیخ اسماعیل الگلنبوی» به و دوو په راویزی شی له سهره به کیان ئی «الشیخ عمر ابن القره داغی» به و نه وی دیش ئی «ملا عبدالرحمن» الپنجوینی به.

دهه م «اصول الفقه»

«اصول الفقه»، عیلمیکه قسه ده کا له سهر چاوه کانی شهرع^(۱) و شیوه ی درووستی دهره یانی «فقه» له و سهر چاوانه. کتیبه کانی شی نه مانه ن:

۱- جمع الجوامع، نوسراوی «عبدالوهاب ابن السبکی».

۲- «شرح الجلال محمد بن احمد المحلی» که «شرح» ی «جمع الجوامع» ه و دوو په راویزی له سهره: به کیان به ناوی «البنانی» و نوسراوی «العلامة البنانی» به و نه وی دیش به ناوی «الشربینی» و نوسراوی «عبدالرحمن الشربینی» به.

۳- «لب الاصول» مه تنی «غایة الوصول» ه که هر دوکیان هی «قاضی زکریا» ن و له «جمع الجوامع و شرح الجلال المحلی» راکورت کراونه وه.

۴- «المستصفی» نوسراوی به ریژ «امام محمد الغزالی» به.

۵- «الوجیز» که هی «دوکتور عبدالکریم زیدان» ه و تازه هاتوته ناوه وه.^(۲)

۱- که بریتین له: کتاب، سنت، قیاس اجماع و ...

۲- له م دوايي يانه دا الوجيز له لايه ن ماموستا احمد نعمتی پاوه یی یوه کورت کراوه ته وه و به شیوه ی پرسیار و وه لام دهره اتوه و شتیکی به نرخه.

یازدههههه «حکمت - فلسفه»

«حکمت» زانستیکه قسه ده کات له راسته قینهی شت وه ک هه یه له بوون دابه پئی

توانینی به شه ر.

نواسراوه بیندراوه کانی ئەم زانسته بریتین له:

١- «مقولات العشر» که دانراوی ماموستا مه لا علی قزلجی یه و شه رحیک ی له سه ره به نیوی «بدرالعلا فی کشف غوامض المقولات» که نوسراوی «الشیخ عمر» ناسراو به «ابن القره داغی» یه و هه ر خویشی په راویزیکی له سه ر «بدرالعلا» ه که داناوه که له زاراوه دا ئەمجۆره نوسراوه واته شتیک نوسه ر له سه ر نوسراوه ی خو ی به شیوه ی په راویز بینوسی «منه» ی پیده گو تر ی.

٢- «قاضی ولاری» شه رح و مه تنه؛ مه تنه که هی «اثیرالدین الابهری» و

شه رحه که شی هی «قاضی مبدی» یه.

٣- «سبزواری» شه رح و مه تنه و هه ردوکیان هی «ملا هادی سبزواری» ن.

دوازدهههه «عروض» و «قافیه»

«عروض» زانستیکه به هو ی ئەوه وه کی ش «وزن» و گو پانی هونراوه «شعر»

ده زاندر ی.

«قافیه» ش زانیاری یه که له پیکه لپیک هاتنه وه ی ئاخری هونراوه واته

«قوافی الشعر» و ئەحوال و چونییه تی وان وه ک «الحركة، السكون، اللزوم، الجواز،

الصحيح، القبيح و ... ده دوی.

کتیبه گه لیک که له و دوو زانسته له به ر ده ستا هه ن بریتین له:

١- «العروض» نوسراوی «الشیخ معروف النودهی» و ته نیا له عه روز دایه.

٢- «العروض و القافیه» نوسراوی به ریز «الشیخ محمد امین البیژوه یی» یه و له هه ر

دوو زانسته که ده دوی.

٣- «رسالة ارجوزة القافیه» نوسراوی «محمد حسن ابن القزلجی» یه و هه ر له

زانستی قافیه باس ده کات.

سپژده هم «علم الرياضيات» و «الهندسة».

دوو عیلمن قسه له ژمیره و نه اندازه ده که نه.

له و دوو زانسته دا چنه ند نوسراوه هه ن یه کی که له وان کتیبیکه به نیوی «خلاصة الحساب والهندسة» که نوسراوی «بهاء الدین العاملی» یه و له لایه ن «محمد ابن آدم» ی کوردی باله کی یه وه شهرح کراوه و هه روه ها تازه ش شهرحیکي له سهر کراوه له لایه ن: (سید محمد جواد ذهني) یه وه به نیوی «اللباب شرح خلاصة الحساب». یه کی که تر «اشکال التأسيس» نوسراوی «بهاء الدین العاملی» یه و له لایه ن «ابن آدم» ه وه په راویزیکي له سهر نوسراوه. وه هه روه ها چنه ند نوسراوی دیکه له و دوو عیلمه دا هه یه.

چواره ده هم «علم الهيئة» یا «علم الفلك»

«علم الفلك» زانستیکه قسه ده کا له شوین و جولان و چونیه تی جیرمه عاسمانی یه کان.

کتیبه کانی هم زانیاری یه بریتین له «تشریح الافلاک» نوسراوی «بهاء الدین» ناوبراو. تازه ش شهرحیکي له سهر کراوه به ناوی «شرح تشریح الافلاک» له لایه ن محمد جواد ذهني تهرانی» یه وه و هه روه ها له لایه ن ماموستا مه لا شیخ عبدالرئوف نقشبندی سهرده شتی یه وه وه رگیر دراوه ته وه سهر زمانی فارسی و به نیوی «آینه ی جهان نما» نیونراوه به لام هیشتا چاپ نه کراوه و ربعین و اسطرلاب.

پازده هم «التفسیر»

ته فسیر زانستیکه له باره ی مانا کردنه وه و لیکدانه وه ی چه مک و مه به سته کانی قورئان دا ده دوی.

له و باره ش دا نوسراوه ی زور هه یه که هیندیکیان ناو ده به یین:

- ۱- «تفسیر الجلالین» نوسراوی جلال الدین السیوطی و جلال الدین المحلی یه.
  - ۲- «تفسیر البیضاوی» نوسراوی «قاضی عبدالله البیضاوی شیرازی» یه.
  - ۳- «تفسیر الخازن» یان «لباب التأویل فی معانی التنزیل» نوسراوی «علاء الدین علی بن محمد بن ابراهیم البغدادی» ناسراو به «خازن»
  - ۴- «تفسیر مدارک التنزیل و حقایق التأویل» نوسراوی «ابو البرکات عبدالله بن احمد بن محمود النسفی».
  - ۵- «تفسیر المراغی» نوسراوی «احمد مصطفی المراغی»
  - ۶- «فی ظلال القرآن» نوسراوی شه هیدی ژیر سییه ری قورثان «سید قطب»
  - ۷- «التفسیر القرآنی للقرآن» نوسراوی «عبدالکریم الخطیب»
  - ۸- «تفسیر الصاوی علی الجلالین» نوسراوی «الشیخ احمد الصاوی»
  - ۹- «تفسیر روح المعانی»
- و بریکی دیکه ش ته فسیرکه له به رده ستان و زوربه یان تازه که وتونه به رده ست.
- شازده هه م «فقه»

- «فقه» زانیاری یه که قسه ده کا له و ده ستوراته شه رع یانه ی که له به لگه و سه رچاوه کانیانه وه ده رده هیندرین.
- هیندیک له کتیه کانی «فقه» یش بریتین له:
- ۱- «فتح القریب» نوسراوی «الشیخ محمد قاسم الغزی» یه و له سه ر «غایة الاختصار» نوسراوی «علامه ابوشجاع» ی ئیسفه هانی یه.
  - ۲- «فتح المعین» نوسراوی «زین الدین المیار» یه.
  - ۳- «اعانة الطالبین» نوسراوی «علامه ابوبکر» ناسراو به «السید البکری» یه و له سه ر «فتح المعین» ه.
  - ۴- «منهاج الطالبین» دانراوی «ابو زکریا یحیی بن شرف النووی» و کورت کراوی «المحرر» ی «ئیمامی رافعی قه زوینی یه.
  - ۵- «مغنی المحتاج» نوسراوی «الشیخ محمد الشریینی الخطیب» که رافه ی

«منهاج الطالبین» ده کات.

۶- «السراج الوهاج» نوسراوی «الشیخ محمد الزهري الغمراوي» که نه میس هر له سهر «منهاج الطالبین» ه.

۷- «تحفة المحتاج» نوسراوی «الشیخ احمد ابن الحبر الهیتمی» یه و رافه ی «منهاج» ی تیمامی نه وه وی (رج) ده کات.

۸- «النهاية» نوسراوی «الشیخ محمد الرملی» یه و له سهر «منهاج» ه.

۹- «منهج الطلاب» نوسراوی قاضی زکریا الانصاری و کورت کراوه ی «منهاج الطالبین» ه.

۱۰- «فتح الوهاب» شرح منهج الطلاب» نه و دوو شهرح و مه تنه هی «قاضی زکریا الانصاری» ن.

۱۱- «البيجوري» که رافه ی «فتح القريب» ده کا و نوسراوی «الشیخ ابراهیم البیجوری» یه.

۱۲- «حاشية البجيرمی» یا «التجريد لنفع العبيد» په راویزه له سهر «شرح المنهج» ه و نوسراوی «سلیمان بن عمر بن محمد البجیرمی» یه.

۱۳- «حاشية الجمل» نوسراوی «الشیخ سلیمان الجمل» ه و نه ویش هر په راویزه له سهر «شرح المنهج».

۱۴- «بغية المسترشدین» پالاوته یه که له فتوای بریک له پیشه وایانی زانای «متأخر» و له لایه ن «السید عبدالرحمن المشهور باعلوی» کوکراوه ته وه.

۱۵- «المجموع» نوسراوی «الامام النووی» یه و له سهر «المهذب» ی «ابواسحق» ی شیرازی یه.

۱۶- «شريعة تى ئىسلام» نوسراوی «مهلا عبدالکریم موده ریس» ه و به زمانى کوردی نوسراوه.

۱۷- «فقه محمدی» نوسراوی «آیه الله محمد مردوخ» ی کوردستانی یه و به زمانى فارسى نوسراوه.

هه روه ها گه لیکى تر نوسراوه ی زل و چووک هه ن له «فقه» دا که له نوسینیان

خۆده پاریزین.

حه ئده هه م: «الحديث - يا - السنة»

«حديث» شتيكه له پيغه مبهرد- گير درايتته وه؛ له فرموده يان كرده وه يان بيده نكي له به رانبهر كاريك يان قسه ييك دا كه له لاي وي كراييت. له حديث دا ئه و كوكر او انه هه ن:

١- «صحيح البخاري» كوكر او ه ي «ابو عبدالله محمد بن اسماعيل».

٢- «صحيح مسلم» كوكر او ه ي «ابو الحسين مسلم بن الحجاج» ي نيشابوري.

٣- «سنن ابى داود» كوكر او ه ي «سليمان بن الاشعث السجستاني» ناسراو به ابو داوده.

٤- «سنن ابن ماجه» كوكر او ه ي «محمد بن يزيد القزويني، ابو عبدالله» ه.

٥- «جامع الترمذي» كوكر او ه ي «محمد بن عيسى».

٦- «المجتبى للنسائي» كوكر او ه ي «احمد بن على بن شعيب ابو عبدالرحمن» ي خوراساني. (١)

كه ئه و شهش كوكر او انه به «الصحيح الست» به ناوبانگن و زور كتيبي ديش هه ن وه كي «التاج الجامع للاصول» و «رياض الصالحين» و ...

هه ژده هه م «علم الحديث»

علم الحديث زانستيه كه به هو ي ئه وه وه ووته و كرده وه ژيواره كان «احوال» ي پيغه مبهرد- ده زانرين.

له و زانسته دا ئه و كتيبانه له بهر ده ستا هه ن:

١- «علوم الحديث» نوسراوى «الدكتور صبحى الصالح».

٢- «مصطلح الحديث» نوسراوى «العلامة البركوى» يه و شه رحيكى له لايه ن «داود القارصى» يه وه له سه ر كراوه.

٣- «تيسير مصطلح الحديث» نوسراوى «الدكتور محمود الطحان».

۴- «علوم الحديث» نوسراوی «عثمان ابن الصلاح» ی شاره زوری.

نۆزدههم «علوم القرآن»

علوم القرآن چهند زانستیکن قسه ده‌که ن له: چۆنیه تی هاتنه خواره‌وه و له بهر کردن و نویسنه‌وه و خویندنه‌وه و مانا کردن و ... ی قورئان. له و زانستانه‌ش دا ده‌یان کتییی زل و چووک نوسراون که نه و چوار - پینج دانه‌یان له بهر ده‌ست دا هه ن:

۱- علوم القرآن نوسراوی احمد عادل کمال.

۲- التصوير الفنی فی القرآن نوسراوی سید قطب که دوو جار، جاریک له لایه‌ن «محمد مهدی فولادوند» هوه به ناوی «آفرینش هنری در قرآن» و جاریکیش له لایه‌ن «محمد علی عابدی» به ناوی تصویر فنی نمایش هنری در قرآن، وه‌رگیڤ دراوه‌ته‌وه سه‌ر زمانی فارسی.

۳- «علوم القرآن» نوسراوی «الدكتور صبحی الصالح».

۴- «الاتقان فی علوم القرآن» نوسراوی «جلال الدین عبدالرحمن السیوطی»

۵- «مناهل العرفان» نوسراوی «الشیخ محمد عبدالعظیم الزرقانی».

۶- «التبیان فی علوم القرآن» نوسراوی «محمد علی الصابونی»^(۱)

۱- زۆریه‌ی هه‌ره زۆری کتیه‌کانی «علوم الحديث و علوم القرآن» یش یان هه‌ر تازه نوسراون یان فه‌قی و مه‌لای کوردستانی رۆژ هه‌لات تا ئهم دوا‌یی یانه لێیان بێ به‌ش بوون.

وینه‌ی حوجره و ماموستا و فهقییه کانی ئاواپی سوڤیان - شنۆ
(سالی ۱۳۸۰ ک.ه)

فەقیهە کانی حوجرە ی «ابن الحاج» ی ئالانی لە بیژووی سەردهشت، سالی
(۱۳۶۲ ک. ه) لەوانە ی بە پێوەن نەفەری چوارەم لە راست را بۆ چەپ نووسەری ئەم کتێبە یە

تویی پینجه م شیوه و ریزی خویندنی پهراوه کان

هەر وه ک خویندنه که بهرهمی نه ناسراوه و ری و رسم و شیوازیکی لهباری بو دیاری نه کراوه ههرواش بو که سیک بیههوی بیته فهقی؛ هیچ مهرجیک دیاری نه کراوه. ته نیا مهرجیک که بوو مه بهسته وه بهر چا و گیراوه ته وه یه که فهقی ته گهر له مالی خووی و له ژیر چاوه دیری کهس و کاره کانی را، هاموشوی لای ماموستای بکات، ده بی بتوانی که لک له خویندنه که وهر بگری و دهرسی پی ره وان بگری، واته ته مه نی ته وه نده بی که هوشی دهرس خویندنی هه بیت. وه ته گهر له کهس و کاریشی دوور بکه و یته وه و دایک و بابی یان که سیک تری نه توانن چاوه دیری بکه ن؛ سه ره رای ته و مهرجه ی باس کرا، ده بی بتوانی لی ره و له ویش بحه و یته وه و پاکی و خاوینی خووی پی بگری و توانای ته نجام دانی ته و ئیشانه ی هه بی که له حو جره دا پی ده سپر درین.

به لام ته وه که بهر له هه موو شتیک چ دهرسیک و چون به فهقی ده گوتری ته وه پیوه ندی به خودی فهقی یه که وه هه یه؛ چونکو ته گهر له پیش فهقی یه تیه که ی دا چو بیته قوتا بخانه ی ره سمی و یان به هه ر شیوه ییکی دیکه شتیکی خویند بی و حه رف (پیت) ه کانی ناسین ته وه هه ر سه سه ره کی و بی ورد کردنه وه ته لف و بی ی پی ده گوتری و پاشان ده سستی پی به حینجه ده کری.

و ته گهر نه چو بیته قوتا بخانه و له بن را ده ست به خویندن بکات ته وه نیوی خوی پی دین و له پیش دا ته و سی دو عایه ی فیبرده که ن: (یا الله) ته و فیکم بده ی! (یا فتاح) فه تحم بده ی! (یا رزاق) رزقم بده ی!

دوا یه شکل و دهنگی ته لف و بی ی زمانی عه ره بی که بیست و نو پیتن پی ده ناسیندری و پی ی ده گوتری ته و پیته نوخته ی هه یه یان نا؟ ته گهر هه یه تی چه ند دانه و له کو یی پیته که هه لکه و توون.

بو وینه پئی ده گوتری ئه وه [أ] ئه لفه (۱) و هیچ نوخته ی نین. ئه وه (ب) بییه و نوخته یه کی هه یه له خوارى. ئه وه (ت) تییه و دوو نوخته ی هه یه له سهرى. ئه وه (ج) جیمه و نوخته یه کی هه یه له نیو ماله که ی دا. وه ههر وه ها چونیه تی شکلی پیته کانی پئی ده ناسیندریت بو نمونه پئی ده گوتری: ئه وه (س) سینه وسى چوکلە ی هه یه. دوايه بزوين (حرکه) ه کان واته سهر و ژیر و بور (ـَ ـ) و ههروه ها نیشانه کانی دیکه ی وه ک زه نه (ـُ)، شه دده (ـِ)، مه دده (ـِ)، هه لکشاو (ـِ)، داکشاو (ـِ) و ئه وانه ی بو ده بردریته سهر ئه و پیتانه و دهنگی پیته که ی به ههر کام له و نیشانانه وه پئی ده ناسیندریت، وه ک ئه وه که دواى ناسینی شکل و دهنگی پیته کان ههر کام له بزوين و نیشانه کانی بو ده بردریته سهر یه کیه کی پیته کان و دهنگه که ی تیده گه یه ندریت، که ته وای پیته کان به بی نیشانه و به نیشانه شه وه له سهره تای جزمی (عم) چاپ کراون، بو نمونه نوسراوه، «أ - ب - ت ...» که ده خویندریته وه (ئه لف سهر، ئه، بی سهر، به، تی سهر، ته) واته (ا - ئه لف) که بزوينی (ـَ)، سهر ی هه بیّت، دهنگ «صوت» ه که ی ده بیته «ئه» و (ب - بی) ئه گهر بزوينی سهر ی بیرته سهر دهنگه که ی ده بیته «به» و ههروه ها (ت - تی) ئه گهر بزوينی سهر ی، له سهر بیّت دهنگه که ی ده بیته «ته». یان نوسراوه «ا ب ت» که ده خویندریته وه: «ئه لف ژیر، ئی، بی ژیر،

۱ - وه کی له کتییی لوغه تنامه ی (المنجد) دهرده که وئ (ألف) به ژیری هه مزه که وزه نه ی لامه که به مانای دوست و دوستایه تی یه، به سهر ی هه مزه که وزه نه ی لامه که به مانای ژماره ی هه زاره و به سهر ی هه مزه که و ژیری لامه که ش به پیتی یه که م له ئه لف و بیته واته به هه مزه ده گوتری. جاله زمانی عهره بی دا ئه گهر (ألف) به مانای سیهه می به کار بریت، ئه وه ده بی به ژیری لامه که بخویندریته وه. بو نمونه وه کی خویندنه وه ی (الف) له رسته ی (قال: أصله قَوْلٌ قَلْبِ الْوَاوِ الْفَاءُ لِتَحْرُكِهَا وَ انْفِتَاحِ مَا قَبْلَهَا).

به لام ئه گهر له زمانی کوردی دا به و مانایه به کاربری پوویست ناکا به ژیری لامه که بخویندریته وه. مه سه له ن ئه گهر بمان هه وئ له رووی سیاره، ئه لف و بیته که قوتاییه ک بلین پوویست ناکا قیری بکه ی به پیتی [أ] بلیت ئه لیف. یان پوویست ناکا له کاتی حینجه کردنی ووشه ی (اعوذ) دا قیری بکه ی بلیت: (ئه لیف سهر ته) به لکو باهر بخویندیه وه ئه لف سهر ته. ههر چه ند له زمانی عهره بیش دا بو ئه م مانایه (ئه لیف) ده خویندریته وه. چونکی با به عهره بیش (ئه لف) به مانای هه زار بی و به و پیته (ئه لیف) بگوتری تازه له زمانی کوردی دا (ئه لف) به مانای ئه و پیته یه. ئه وه تاله فهرهنگی خال و هه نانه پورینه ی ماموستا هه ژاریش دا ئه و مه به سه ته دهرده که وئ. هه نانه ده لیّت «ئه لف: ناوی یه که م پیتی ئه لف و بیته که یه» خال ده لیّت «ئه لف ناوه بو پیتی یه که م له بیست و حه وت پیته ی کوردی ...» له گهل ئه وه ش دا ئه گهر وه کو عهره بان (ئه لیف) یش بخویندنه وه قیدی ناکات و ههر دروسته.

بی، تی ژیر، تی» واته (ا- ئه لف) ئه گهر بزوینی (ـ) ژیری هه بیته، دهنگه که ی ده بیته «ئی» و (ب- بی) ئه گهر بزوینی (ـ) هه بی دهنگه که ی ده بیته «بی» و (ت- تی) ئه گهر بزوینی ژیری له سهر بیته دهنگه که ی ده بیته «تی».

یان نوسراوه «أ - ب - ث» که ده خویندریته وه: «ئه لف بو، ئو، بی بو، بو، تی بو، تو» واته (ا- ئه لف) ئه گهر بزوینی (ـ) بو، له سهر بیته دهنگه که ی ده بیته «ئو» و (ب- بی) ئه گهر بزوینی بو، له سهر بیته دهنگه که ی ده بیته «بو» و (ت- تی) ئه گهر بزوینی بو، له سهر بیته دهنگه که ی ده بیته «تو».

ههروه ها نوسراوه «أب...» که ده خویندریته وه: «ئه لف دووسهر، ئه ن بی دووسهر، به ن» واته (ا- ئه لف) ئه گهر دوو بزوینی سهر ی له سهر بیته دهنگه که ی ده بیته «ئه ن» و به و شیوه دهنگی پیه کانی ده گه ل نیشانه کانی دیکه ی وه ک: (ـ) دوژیر، ئ - دوو بو، (ـ) زه نه، (ـ)، شه دده (ـ) مه دده، (ـ) هه لکشاو، (ـ) داکشاو و ههروه ها ده گه ل سی پیتی (ا- و- ی) پی ده ناسیندریت. بو نمونه پی ده گوتری: «با- بی ئه لف، با» واته: بی ئه گهر ئه لفی به دودا هات دهنگه که ی ده بیته «با» یان پی ده گوتری «تو- تی واو، تو» واته ئه گهر تی واوی به سهر وه بوو به هه ردکیان بو ریکیان به ده می یه وه بو، دهنگه که ی ده بیته «تو». یان پی ده گوتری «لی لام، یی لی» واته ئه گهر لام، یی ی به دودا هات و به هه ردوکیان ژیریکیان بو؛ دهنگه که ی ده بیته «لی».

حینه و ره وانه

ویده چی حینه له (هجا) ی عه ره بی یه وه هاتی که به مانای که رت که رت کردنی ووشه و ژمیره کردنی پیه کانی یه تی به سهر و ژیر و بو ره وه. که له کوردیش دا مه به ست له حینه هه ره و کاره یه. واته دوا ی ناسینی ئه و پیت و نیشانه و فیربوونی دهنگه کانیان ئه مجار پیت و نیشانه کانی له نیو ووشه و رسته دا پیشان ده دری و دهنگه که ی تیده گه یه ندری.

بو وینه نوسراوه «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» که ئاوا حینه ده کری: ئه لف سهر ئه، لام زه نه ئه ل، حی سهر حه، میم زه نه حه م، دال بو ردو وئه له حه مدو، لام ژیر لی لام ئه لف، لا، هی

ژیر، هی لیللاهی. ری سهر، ره، بی ژیر، بی، لام زه نه، بیل، ره بیل. عهین ئه لف، عا- لام سهر، له، میم یی، می، نون، سهر، نه، عاله مینه. که به سهریه که وه ده پته «ئه لحه مدو لیللاهی ره بیل عاله مینه».

ههروه ها له سهر ووشه و رسته کان بوی دیاری ده کری که فلا نه پته، چ نیشانه یه کی له سهره و ئایا ئه و پته ده خویندریته وه یان نا. بو وینه له لیک دراوی «غیرالمغضوب» ی دا پیی ده گوتری ئه وه غه ینه و ئه وه نوخته یه تی و ئه وه سهریه تی. ئه وه یی یه و ئه وه نوخته کانی و ئه وه زه نه یه تی. ئه وه ری یه و ئه وه ژیری ته تی. ئه و ئه لقه ناخویندریته وه. ئه وه لامه و ئه وه زه نه یه تی، ئه وه میمه و ئه وه سهریه تی. ئه وه غه ینه و ئه وه زه نه یه تی. ئه وه «ضاد» ه و ئه و واوه ی به ده مه وه یه. به و «ضاد» ه و به و واوه، ئه و بوړه یان هه یه هتد. (۱)

حینجه له به ره وه به مه به سستی ره وان کردن یان فیروبونی نویژ له سووره تی «الفاتحه» وه که له سهره تای جزمی «عم» چاپ کراوه، ده ست پیی ده کری پاش ته و او بوونی فاتحه «ذکر» ه کانی نویژ و «التحیات» و ئه وانه ش ده خویندرین و دوا یه ده چنه سوړه ته کورته کانی قورئان که هاسانترن بو خویندن.

پیویسته ئه وه بلین که جزمی «عم» به پیی ته رتیبی قورئان سهره تاکه ی به سووره تی «النبأ» ده ست پیی ده کا و به سووره تی «الناس» یش دوا یی پیدیت. به لام بو ئاسانی کار، هیندیک جزمه کان پاش و پیش له چاپ دراون، واته سهره تایان به سووره تی «الناس» ده س پیده کا و کو تایان به سووره تی «النبأ» دیت، که ئه وه ش بو ئاسانی فیړکردن، «التعلیم» له رووی شه رعه وه شتیکی ره وایه هه رچه ند به پیچه وانه ی ته رتیبی نووسینی قورئانیش هه لده که وئ.

حینجه خو ی له جیی ده نگ کی شان واته «صدا کشیدن» ی فارسی یه. به لام له کاتی حینجه کردن دا فه قی ته نیا ده نگ ی پته که ی به بزوینه وه پیی ده گوتری و ئیتر ووشه کانی بو که رت که رت نا کرین؛ وه ک له خویندنی ده رسی فارسی دا ئه و کاره بو قوتابی ده کریت و پیی ده لین (بخش کردن) واته به ش به ش کردن. بو نمونه ووشه ی «مدرسه» ی به و شیوه

۱ - «هتد» کور تکرای «هه تادوایی» یه که بازیک له جیاتی «هتد» «تاد» ده لین. وه کی له زمانی عه ره بی دا «الخ» کور تکراره ی «الی آخر» ه.

بو که رتکه رت ده که ن: (مه دره سه) که ده بیته سی که رت.

به و شیوه ی باس مان کرد حینجه در یژه ی پی ده در ی تا کو و قو تاب ی خو ی ده توان ی بی ماموستا و یژامه (عبارت) ی قور ئان حینجه بکات که زو ری و که می ماوه ی خو ی ندنی حینجه ش پیوه ندی به زیره کی و نازیره کی و ههروه ها هه ولدان و هه ولنه دانی قو تاب ی یه وه هه یه.

پاش ئه وه ی حینجه به ئه ندازه ی پیو یست خو ی ندرا نو ره ی خو ی ندنی به «ره وانه» دیت. به ره وانه خو ی ندن ئه وه یه که ماموستا و یژامه ی قور ئانی به بی حینجه کردن بو ده خو ی نیته وه و ئه ویش دو و پاتی ده کاته وه، تا وای لی دیت، بی هه له یان به هه له یه کی که مه وه قور ئان بخو ی نیته وه، که به زو ری خو ی ندنی به حینجه به چوار پینج سو په رت و خو ی ندنی به ره وانه ش به چوار پینج «جزم» کو تاب ی پیدیت و ئیتر قو تاب ی خو ی به ته نیا ده که و یته سه ر قور ئان خو ی ندنه وه و ده وری لیده کاته وه تا به ته وای ره وانی ده کات و هه موی خه تم ده کات.

هه لبه ت قور ئان دوای ره وانبونیشی کو لی هه ر لی نادری به لکو بو خیر و به ره کت ده وری هه ر لی ده کریته وه.

فهقی پاش خو ی ندنی قور ئان یان ئه گه ر ده خو را بی نی و ی رای خو ی ندنی فو ر ئان، ده ست ده کا به خو ی ندنی کتیی «ئه حمه دی» که لوغه تنامه یه کی چکوله یه و «الش یخ معروف النودهی» به هو نرا وه و له عه ره بی یه وه بو کوردی نویسی وه تی.

له فه ره نگ دا به زو ری ئه و کتیی ده خو ی ندری و له بهر ده کریت. هیندیک فه قیش له جیات ی ئه حمه دی کتیی «دو پرشته» نو سراوی «ماموستا مه لاه عبدالکریم» ی موده ریس ده خو ی ن که له ئه حمه دی در یژتر و به که لکتره.

پاش خو ی ندنی قور ئان و لوغه تنامه، «ئاقیده ی شیخ سه میع» ده خو ی ندری و له بهر ده کری که به هو نرا وه یه و له زانستی «کلام» یان باشتر بلیین «ئاقیده» دا نو سرا وه.

له بهر ئه وه ی فهقی ی کوردستانی ئیران چ له سه رده می فهقی یه تی دا و چ له سه رده می مه لایه تی دا بیگو مان پیو یستی به زانی نی زمانی فارسی و نویسن و خو ی ندنه وه به و زمانه هه ر ده بی، ناچاره و ی رای خو ی ندنی ده رسی عه ره بی؛ ده رسی فارسیش

که مکهمه بخوینیت. بویه به ناچاری هیندیک له کتیبه کانی پؤل «کلاس» ی یه کهم تا پینجهمی سهره تایی به تاییه تی کتیبی «فارسی» ده خوینتی و که لکیان لی وهرده گری و بوئوه ش که له زمانی فارسی دا دهستی زور پروا کتیب گه لیکي دیش وهک «گلستان و بوستان» ی شیخ سه عدی شیرازی و ئه وانه ده خوینیت.

له رابردودا که کتیبه کانی فارسی ده رسی ره سمی له ولات دانه بوون سهره رای گولستان و بوستان بریک ورده کتیبی دیش وهک «ای شده، نوسراوی شیخ مه عرووفی نودی؛ جرم بخش و اسماعیل نامه» که نوسراوی شیخ سه عدین هه ر خویندراون. زوربه ی فقهیه یه کان دواي ته و او کردنی خویندن له بهر ئه و هی فارسی و عه ره بی دوو زمانی لیک نریکن و هه ر دوو لاشیان ده خوینن؛ له ئه ده بیاتی فارسی دا له «دیلمه» نامینه وه و به لکو ته نانه ت شان له شانی لیسانسی یه ئه ده بی یه کان ده دن.

ئه مجار که فقهی ئه وانه ی ته و او کردن ده ست ده کا به خویندنی «تصریف الزنجانی» و دوايه ش «عوامل الجرجانی» ده خوینیت. شایانی باسه که شیوه ی خویندنی «تصریف الزنجانی» له ئی هه مو و کتیبه کانی دی جیا یه؛ چونکه ئه و کتیبه به زوری له بهر را ده خویندری؛ به م شیوه که له کاتی خویندن دا ته نیا ماموستا کتیبی به دهسته وه یه و فقهی نه له کاتی ده رس خویندن دا و نه دوايه ش له کتیب که لک وهر ناگری و ده بی هه ر ده گه ل ده رس خویندنه که ره وانی بکات که ئه و شیوه هه رچه ند شیوه یه کی چه توون و وه ختگیره به لام زوریش به که لکه.

ریژی خویندنی کتیبه کان

به کورتی ریژی کتیبه عیلمی یه کان له خویندن دا به زوری به و شیوه ی خواره وه یه:

۱- تصریف الزنجانی.

۲- عوامل الجرجانی.

۳- شرح النموذج.

۴- الاظهاریان کتاب الصمدیه یان الهدایه.

۵- تصریف ملاعلی یان شرح التصریف للتفتازانی.

۶- الاستعارة.

۷- رسالة الوضع.

۸- شرح الجامی یان الکافیہ.

۹- البهجة المرضية المسماة بالسيوطي.

۱۰- شرح النظام یان سید عبداللہ صرفی.

۱۱- له «مغنی الطلاب وملتقطه یه کئیکیان.

۱۲- الحاشیه لملا عبداللہ الیزدی.

۱۳- شرح العقائد النسفی یان رسالة التوحید.

۱۴- گلنبوی آداب.

۱۵- المقولات.

۱۶- مختصر المعانی یان کتاب المطول.

۱۷- جمع الجوامع یان المستصفی للغزالی و له م دوایی یانه دا «الوجیز» ی دکتر

عبدالکریم زیدان و «اصول الفقه الاسلامی» الدكتور وهبة الزحيلي.

۱۸- تهذيب الكلام.

۱۹- سبزواری.

۲۰- خلاصة الحساب والهندسه واشكال التأسيس.

۲۱- تشریح الافلاک و اسطرلاب وربعین.

پیویست به درکاندنه که هیندیک لهو کتیبانه ی ناوم بردن بگره بریک له عیلمه کانیش وه ک «ئاداب البحث» و «فلسفه» و «نجوم» و «علم الرياضیات» وه لانراوان و زور که م ده خویندرین و وه ک له مه وه به ریش گوتم ئه و ته رتبه ی باس کرا له کتیبه کان دا پیویست ناکا هر بپاریزری و واهه یه فهقی پاش و پیش به کتیبه کان ده کات و یان له جیات ی هیندیک لهو کتیبانه کتیبیکی دی ده خوینیت. فهقی له ده ورو بهری کتیبی «جامی» را دهست ده کا به خویندنی شهرع، واش هه یه له سه رده می خویندنی «النموذج» و ئه وانه دا کتیبی «غایة الاختصار» ده خویندریت.

له شهرع دا ئه و کتیبانه ی به زوری ده خویندرین ئه وانه ن:

۱- منهاج الطالبین یان فتح المعین یان ههردوکیان.

۲- هیندیک باس له «شرح المنهج» را یان هه موی له جیاتی ئه و دوو کتیبه ی سه ریش ده خویندریت.

۳- بریک مه بهستی پیویست له «تحفة المحتاج» را.

بو ته فسیریش له و ته فسیرانه ی ناوم بردن وه ک: جلالین، البیضاوی، خازن و مدارک، المراغی، فی ظلال القرآن، فهقی له هه کامیان پیی خوش بی یان له یه ک دوانیکیان (۵-۶) جزمیان که متریان لی ده خوینیت.

هه ر چه ند گرینگترین ئامانج له خویندنی فهقی دا فیڕ بوونی «قرآن و حدیث» و مانا که یانه و ئه و دووانه زۆر پیویستن و ده بی به زۆری بخویندرین و له بهر بکرین به لام به داخه وه به زۆری له و دوو ئه نجامه گرینگه چاو ده قوچیندری و فهقی بیجگه له وه ی هه ر له قورئان و حه دیس که م ده خوینی، ئه وه نده ی ده شی خوینی له بهری ناکا و کۆلی پیوه هه لئاگری و وه کو پیویست ئاگای لی نییه و دوا ی ئه وه ی له خویندن بووه و ها ته ده بهرگی مه لایه تی و خزمهت کردنه وه ته نانهت سهت «حدیث» یان دوو جزمی له قورئان به مانا ته فسیره وه له بهر نییه، که ئه وه زۆر جیی داخه و هو ی زیانیکی زۆر گه و ره یه که ده بی فه قیه کان له و باره وه وریا بینه وه و زیاتر گرینگ ی بده نه قورئان و حه دیث. (۱)

ده بی بلیین که زانینی شه رعیش زۆر پیویسته و ده بی زۆری گو ی بدریت، به لام نازانم بوچی ده رسی شه رع ی کراوه به لاده رس و زۆری کار له سه ر نا کریت؟! من رام وایه ئه گه ر فه قی بریک (نحو و صرف) فیڕ بوو ئیتر بو فیڕ بوونی شه رع زۆر هان بدری و له و پیوه ندیه ش دا ده رسی شه رع بکریته راسته ده رس و پیشنو یژان بخویندریت و سه ره رای لی و هه رگرتنی تا قی کردنه وه ی به نووسین (امتحان کتبی) وه ک هه موو عیلمه کانی دی،

۱ - خوشه ختانه له م دوا بی یانه دا له بهر کردنی قورئان و حه دیث گرینگ ی پی دده ری و که م که م «حافظ القرآن» پهیدا بوون و هه یه ته وای قورئانی له بهره.

شایانی باسه که قبرگه ئاینی کانی هه نه فی مه زه به کان له «سیستان و بلوچستان» و... گرنگی زۆر دده ریته خویندن و له بهر کردنی قورئان و حه دیس و بازیک له فه قیه کانی کورد، بو و مه به سه ته، بو ماوه یه ک روو ده که نه ئه و ناوه ندانه.

تاقی کردنه وهی کرده وهیی (امتحان عملی) شی بو دابندریت به تاییه ت له به شی عیادات و به شکردنی میرات و ماره برین و قه زاوه ت و ئه وانهدا.

تاقمیک فهقیی سه رده شتی و سندوو سی ده گه ل چهند تازه مه لا، سالی (۱۳۶۵) ی ک. ه

راسته ده رس و لاده رس

فهقئ له روژیک دا دوو ده رس ده خوینیت: یه کهم ده رس پیش نیوه رو ده خویندریت که پی ی ده گوتری ده رسی «مستقیم» واته راسته ده رس و دوو هه م ده رس دوای نیوه رو که پیی ده گوتری «لاده رس».

به لام هو ی ناوانانی ئه و دوو ده رسانه به و دوو ناوانه چیه. دیاره ده رسی پیش نیوه رو بو یه پیی ده گوتری راسته ده رس چونکو ده رسی ره سمی و «اصلی» یه و شتی گران و گرینگ له ودا ده خویندری و که متر ده فه وتی. به لام ده رسی دوانویژی له به رانه ردا غه یره ره سمی و «فرعی» یه؛ زور وا هه یه ده فه وتیت بو یه پیی ده گوتری «لاده رس».

ووشه ی «لا» ش له لیک دراو «مرکب» ی لاده رس دا ویده چی هه ر پیتیکی کوردی و پیش گر بی وه ک ئه و «لا» یه ی که له ووشه ی: «لاری» دایه؛ هه روه کی لاری به شوینیک

ده لښ که راسته ري نه بي لاده رسيس به ده رسيک ده گوتري که راسته درس نه بيت. ده رسي فارسي هر ته اندازه بخوڼدري و ده رسي شهرع له هر کوڼوه ده ست پي بکريت و ده رسي حه ديس و زور وا هه يه ده رسي ته فسيريش هر به لاده رس ده خوڼدريڼ وهروه ها کتيبيک که فقه ي باش لي تي نه گه يشتبي و بي هه وي بي خوڼنيته وه به زوري هر به لاده رس ده خوڼنيته وه.

ته گهر ماموستا له شه ودا موتالا ي ده رسي فقه ي بو بکريت يان پڼويستي به موتالا نه بيت به ياني پاش نان و چايي خواردن درس ده ليت و ته گهر به هر هوڼه کيشه وه موتالا که ي بکه ويته روژي ته وه هه رکات له موتالا بووه درس ده ليت. جا واهه يه ده رسه کان ته وه نده زورن ماموستا هر له به ياني را تا بانگي نيوه روڼه ده رس ده ليت وه. ده رسي پاش نوڼزانيس واهه يه له دواي نوڼ و نان و چايي خواردن ده ست پي ده کري، واش هه يه له دواي نوڼي ئياري.

هينديک ماموستا ته گهر روژيک سه فهر، يان کارپکيان هه بي بو پيشگيري له چووني درس دواي نوڼي به ياني و بهر له نان و چايي خواردن ده ست ده کهن به ده رس گوتن و واده کهن لاني که م ده رسي پيشنوڼي بگوتري و يان ته گهر ده رسه کان که م بن ده رسي پاش نوڼزيس هر بلين جا برون به دواي سه فهر يان کاره که يان دا.

گراني ده رسه کان

فقه ي سه ره راي ته وه ي که به ژياني کوله مه رگي ده ژيت و چاوده پرېته ژياني چاوله ده ستی و ده ست بو ته م و ته و راده گري و له لايه که وه ته نگي حو جره راي ده کوشي و تاريخايي بي چرايي هه په شه ي لي ده کا و له لايه که تره وه ده که ويته بهر هيرشي سه رمای زستان و بي به شي له سپهري بهرگ و پوشاک و سوته مه ني به لام به هيزي بير و باوه ر به ريپازه که ي خوراده گري و گري و گولي سه ر ريگاي ده په ريني. ههروه ها سه ره راي سه تان که ند و کلوي دي که ي سه ر ريگاي، گراني و حه سته مي ده رسه که شي لي ده بيته سه رباري ده ردان و نان و ناوي پي تال ده کا و سه ري لي ده شيوڼي به تايه ت له ده وراني سوخته يه تي دا و له و کاته داکه ده ست ده کا به خوڼندي «نحو و صرف» که له پريکا ده بي له

گۆز زمانیکی بیگانه رابچێ و بچیته بنج و بناوانیه وه، لیکی بداته وه و شه ن و كهوی بكات و له بیژینگى بدات. (۱)

بو ئه وه بیسه لمینین كه ده رسی قه فێ به تاییه ت له و سه رده مه دا چه ند چه تون و شانگیره ده رسیكى هه وه لى «تصریف الزنجانى» كه به زۆرى یه كه م كتیبه له عیلمه كان ده خویندری، لیره دا ده نوسین و پاشان ده رسی یه كه مى كتیبی «عوامل الجرجانى» ش كه دوا «تصریف الزنجانى» یه كه م كتیبه له عیلمی «نحو» دا ده خویندری به وشیه یه كه به فه قی ده گوتری باس ده كه ی ن.

دیاره وه ك له مه وه به رباسمان كرد ماموستا و سوخته ئه وشتانه كه به پێی یاسای ده رس خویندن و ده رس گوتن هه ركام له وان ده بێ و به رچاوی بگرن وه كى ناوی خوا بردن و سوپاسی خوا كردن و ئه وانه جێ به جێ ده كه ن پاشان به م شیوه ده رسه كه ده ست پێ ده كه ن:

ده قی كتیبه كه پاش نو سینى «بسم الله الرحمن الرحيم» ئاوا ده ست پێ ده كات: «اعلم ان التصريف فى اللغة التغير و فى الصناعة تحويل الاصل الواحد الى امثلة مختلفة لمعان مقصودة لا تحصل الابها» كه ئه م و ئزامه یه به م شیوه به فه قی ده گوتری و ده بێ به بێ چا و له كتیب كردن ره وانى بكات: دانه رى كتیب ده لى: (اعلم) بزانه ئه ی ئه و كه سه ی ده ته ه وى فیرى عیلمی «صرف» ببی (ان التصريف) كه به راستى وشه ی «تصریف» كه پێك هاتوه له: پیته كانى؛ (ت) و (ص) و (ر) و (ی) و (ف) (فى اللغة) له زمانى عه ره بى دا؛ (التغير) به مانای گۆرینه. گۆرینیش واته (احداث شىء لم یكن قبله) پهیدا كردنى شتێك كه له پیش دا نه بووبی؛ (كنزول التلج على الجبل والكتابة على القرطاس) وه كو و بارینى به فر به سه ر كیودا و نو سین له سه ر قاقه ز كه ئه وانه له پیش دا نه بوون و دوا یه پهیدا كراون. (و فى الصناعة) «تصریف» له زاراوه ی زانایانى عیلمی «صرف» دا (تحويل الاصل الواحد) به وه رگێرانی «اصل واحد» ده لێن كه «مصدر» ه (الى امثلة مختلفة) بو لای چه ند میسالیكى جوێ جوێ له بارى حه ره كه و سكون و حروفى زائده وه نه ك له بارى حروفى اصلى وه (لمعان

مقصوده) له‌به‌ر چه‌ند مه‌عنايیکي مه‌به‌ست و مه‌قسوود (لاتحصل الابه‌ا) که په‌یدانابن مه‌گه‌ر به‌و میسالانه.

جا لیږه‌دا ماموستا بو‌وه‌ی ده‌فه‌قی بگه‌یه‌نی که چون «اصل واحد» یان «مصدر» وهرده‌گیردری بو‌لای ته‌و میساله لیک جیایانه‌ش‌ه‌ش‌ه‌وت وینه‌ی به‌م‌شیوه‌بو‌دینته‌وه: وینه‌یه‌کت بو‌دینمه‌وه له‌و میساله جیاجیایانه‌که «فعل ماضی» یه‌وه‌ک «ضرب» و «الضرب» «مصدر» یه‌تی تا «تحویل» ی «الضرب» نه‌ده‌ی به‌«ضرب» بو‌ت په‌یدانابی مه‌عنايه‌ک له «معانی مقصوده» که لیږدانه له‌زه‌مانی رابردوودا.

وینه‌یه‌کی دیت بو‌دینمه‌وه له «امثلة مختلفة» که «فعل مضارع» ه‌وه‌ک «يَضْرِبُ» و «الضرب» «مصدر» یه‌تی تا «تحویل» ی «الضرب» نه‌ده‌ی بو‌لای «يَضْرِبُ» بو‌تو په‌یدا نابیت مه‌عنايه‌ک له «معانی مقصوده» که لیږدانه له‌زه‌مانی داهاتوودا.

وه‌ه‌روه‌ها تا چوار پینج نمونه‌ی دیشی بو‌باس‌ده‌کات، جا ته‌و جار مه‌عناي ته‌و دوو‌خه‌ته ته‌واوده‌ییت.

هه‌ل‌به‌ت ده‌بی له‌سه‌ر (تحویل الاصل الواحد) ته‌م شیعره‌ش له‌به‌ربکات:

اصل واحد مصدر است ای ذاالکمال المصدر ما یصدر منه الف‌عال
وه‌کوو‌گوترا فه‌قی له‌کاتی خویندنی ده‌رسه‌که هیچ کتیپکی پی‌نییه و هه‌ر ده‌بی به‌گوینگرتن له‌ماموستای فی‌ری‌بی و له‌سه‌ر ده‌رسی داهاتوو، بی‌که‌م و زیاد بو‌ی‌بلیته‌وه و ته‌گه‌ر کتیپشی پی‌بی ته‌نیا «التصریف» ی پییه و ریگای پی‌نادری بو‌ره‌وانکردن و ده‌ور کردنه‌وه‌ش له «شرح» و شتی‌واکه‌لک وه‌ربگریت و ده‌بی ته‌و شته زیادیانه له‌به‌ر را ره‌وان‌بکات.

ته‌وه‌نده هه‌یه ته‌و شیوه له‌به‌ر را خویندنه ته‌نیا بو «تصریف الزنجانی» و یه‌ک دوو کتیپی دی وه‌کی «لغت‌نامه احمدی» و «ثاقیده‌ی شیخ سمیع» و ته‌وانه‌یه، کتیبه‌کانی دی ته‌گه‌رچی له‌به‌ر کردنیشیان بو‌ی له‌کاتی خویندن‌دا له‌به‌رده‌ست‌دان و بو‌له‌به‌ر کردنیش چاویان لی‌ده‌کریت.

یه‌که‌م ده‌رسی «عوامل» یش به‌م‌شیوه ده‌ست‌پی‌ده‌کات:

(بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم و به‌نستعین)

«بسم الله» واته ئیمه دهست ده کهین به خویندنی ئەم کتیبە به یارمه تی ناوی خوا (الرحمن) که سیفه تیکی ئەو خودایەش ئەوەیە رهحم و بهزەیی هەیه بو هەموو گیان له بریکی دنیا یه (الرحیم) واته سیفه تیکی دیکه شی ئەوەیە به خشنده و میهره بانه و رهحمی هەیه به تاییه تی بو مسولمانان له روژی قیامهت دا (وبه نستعین) یانی هەر له خوا داوای یارمه تی ده کهین.

به لێ ماموستا به وشێوه مانای ئەو دورستانه ی بو لیک ده داته وه و ئەمجار نۆبه ده گاته «ترکیب» واته لیک دانه وه ی رسته کان له باری «صرف» ی یه وه که داخوا له چ وشه گه لیک تیکه ل کراون و ههروه ها له باری «نحو» ی یه وه که داخوا وشه کان چ حاله تیکیان ههیه و چ نیشانیکیان له سه ره و ئەو حاله ته و نیشانا نه چون پهیدا بوون که به زاراوه ی عه ره بی به م لیک دانه وه ی دوا یی ده لێن «اعراب». که «ترکیب» ی ئەو دورستانه ش به م شیوه به فهقی ده گوتری: (بسم الله) «ب» حه رفی جه ره ره «اسم» ی ده «لفظ» دا پی «مجرور». «جار و مجرور» «تعلق» ده به ستن به «نبتدا» وی «مقدره» ی «مؤخره» و «محلا منصوب مفعول به غیر صریح» ه بو «نبتدا» وی «مقدره» ی «مؤخره»، «اسم مضاف» ه بو لای «الله»، الله لفظا مجرور مضاف الیه ی یه تی «الرحمن» سیفه تی هه وه له بو «الله» و «الرحیم» سیفه تیکی دییه تی. «وبه نستعین» «و» واوی «ابتدائی» یه «نستعین» «فعل» ی «مضارع» ه بو «متلکم» ی «مع الغیر» ه «فاعل» ه که ی «نحن» ویه و تییدا «مستتره» ه.

دوا ی ئەوه ی له «ترکیب» ه که ی بوونه وه نۆبه ی پر سیار و وه لآمان دیت و ئەوانیشی به م شیوه فیرده کات:

که سیک پر سیار ده کات: بوچی ده لێ ی «جار و مجرور» «تعلق» ده به ستن به «نبتدا» ی «مقدره» ی «مؤخره» واته «فعل نبتدا» بوچی «مقدره» و نه نو سراوه و له به رجیش «مؤخر» ه و له پاش «جار و مجرور» ه کان «مقدر» ده کری؟

له وه لآم دا ده لێن ئەوه له بهر چه ند هۆیه که: یه که م له بهر ئەوه ی که پیش خستنی «جار و مجرور» له سه ر «متعلق» ه که یان «حصر» ده گه یه نی واته ئەوه ده گه یه نی که داوای یارمه تی ته نیا له خوا ی ده کریت. دوو هه م له بهر ریز دانانه بو ناوی خوا.

سیهه م له بهر ئەوه ره دانه وه بی له قسه ی بت په رسته کان که ده یانگوت «نبتدا»

بسم اللات و العزی» یانی دهست ده که ین به و ئیشه به یارمه تی ناوی «لات و عزی» که ناوی دوو بتی گه وره ن وه ک دیاره «فعل» ی «نبتدا» له قسه ی وان دانه «مقدر» ه و نه «مؤخر» یشه؛ به لکوو له پیش جار و مجروره کان دایه و «تلفظ» یشی پی کراوه و له کاتی نویسنیش دا نوسراوه.

هه روه ها نه و دهرسه چهند پرسیاری دیکه شی له سهره وه ک:

۱- بوه چی «ب» له «بسم الله» دا به دریژی نوسراوه؟

۲- بوچی نوسراوه «بسم الله» و نه نوسراوه «بالله»؟

۳- بوچی وشه ی «الله» له پیش «الرحمن» دایه؟

۴- بوچی «الرحمن» له پیش «الرحیم» دایه؟

۵- بوچی «به» له پیش «نستعین» دایه؟

وه چهن دی دیش له م جوړه پرسیاران به لام بو خو پاراستن له پیک هینانی سه رئیشی له هینانی وان و وه لامه کان خوده پاریزین.

راستی یه کی حاشا هه لئه گر

پێ له و راستی یه ش بنیین باشه که گرانی ده رسی «عوامل» به شیکی زوری تاوانی موسته عیده کانه چونکی به رله وهی فهقی باسی وشه و زاراو هه گه لیکی وه ک: جار و مجرور، تعلق، مقدر و مؤخر، مضاف و مضاف الیه، صفت و موصوف، فاعل و ئەوانه تی بگا و هه رکامیان له جی ی خوی دا بخوینی هه ق نییه باسی ئەوانه ی بو بکری و داوای لی بکری ره وانیان بکات.

که سه پک تیکه لاوی ده گه ل ئەو عیلمانه بیی ده زانیت که باسی «جار و مجرور» ان له «نوع» هه وه لی «عوامل» دا ده خویندری، باسی «مضاف و مضاف الیه» له ئاخیری «عوامل» ده گه ل «عوامل قیاسی» دیته پیشی، باسی «صفت و موصوف» ان له «توابع النموذج» دا فیرده بین و ئەوانی تریش هه رکام له جیگای تاییه تی خوی دا باسیان لیوه ده کریت.

جا هه ق وایه له خویندنی «عوامل» دا فهقی «مقدمه» که ی هه ر بو مانا بکری و ئیتر «ترکیب» هه که ی پێ نه گوتری و پاش «مقدمه» که ش چ «عامل» یکی خویند له میسال دا هه ر باسی ئەو عامیله و شوینه واری وی پێ بگوتری. بو نمونه له «ترکیب» ی یه که م میسالی «نوع اول» دا که «مررت بزید» هه ر ئەوه نده ی پێ بگوتری که «ب» هه رفی جه رره و ئەوه تا «زید» ی مه جرور کردوه واته ژیری بو په یدا کردوه و هه روه ها له ته رکیبی «دخلت علیه بشیاب السفر» دا که میسالی چواره می ئەو نه وعه یه نابی هه مو ورسته که ی بو ترکیب بکری چونکه با باسی «فعل» یشی له «صرف» دا خویند بی خو ئیستا باسی «علی» ی نه خویندوه که هه رفی جه رره، یان خو ئیستا باسی «مضاف و مضاف الیه» یانی به گوێ نه گه یوه. که وابوو ده بی ته نیا «بشیاب» ی بو شی بکریته وه.

ده ی کواره وای هه قه سوخته ی به سته زمان به رله وه ی باسی هه یج «عامل و معمول و عمل» یکی خویند بی پیشه کی عه وامیلی له «بسم الله» دا بو ته رکیب بکری و به و هه موو جر و جانه وه رانه بتوقینری.

ته رکیب پێ گوته ی به ر له پێ ناساندنی (عامل و معمول و عه مه ل) له و قه بیله یه که بیی بو پیناساندنی پیتی «م» به قوتابیه ک که ته نیا (ب) و (د) و (ا) و (ر) ی ناسیوه

له‌جیاتى وشه‌ی «مار و بارام» میسالى به‌وشه‌ی «میوان و که‌متیار و همبانه و ئاکام» بو
بینیه‌وه که شه‌ش‌هوت پیتی نه‌ناسراوی بو‌وی، تیدان.

هه‌روه‌کی باسم‌کرد مه‌به‌ستم له‌نوسینی ئه‌و دوو‌ده‌سه و ئه‌و پر‌سیارانه ئه‌وه‌بو‌و که
به‌خوینهره به‌پریزه‌کان نیشان‌بده‌م، چه‌توونی ده‌رسی فه‌قی به‌تاییه‌تی ده‌رسی سوخته‌تاچ
را‌ده‌یه‌که و چه‌ندی کویره‌وه‌ری ده‌وی.

به‌لام ئه‌ی خوینهری ئازیز و خو‌شه‌ویست پی‌ت‌وانه‌بی فه‌قی له‌به‌رگیروگرتی زو‌ر
و چه‌رمه‌سه‌ره‌ی ژیان و ده‌رسی گران‌ه‌لدیت و ده‌به‌زیت و سه‌نگه‌ری حو‌جره‌و یل‌ده‌کا
و ری‌گا بو‌دوشمن چو‌ل، نا، به‌لکه‌بگه‌ره‌دوای چه‌ند که‌په‌ت گوتنه‌وه، ده‌سه‌که‌ی ره‌وان
ده‌کات و پاش له‌به‌رکردنی ده‌سه‌که، نه‌به‌زی و راوه‌ستاوی خو‌ی له‌به‌ران‌به‌ر
گیروگرتنه‌کان و هه‌روه‌ها پی‌خوش بو‌ون و ئاره‌زووی له‌سه‌ر خویندن به‌وه‌ه‌لبه‌سته
ده‌رده‌بری و ده‌لی:

«عیلمی نه‌حو ده‌خوینم عه‌وامیلی جورجانی

له‌نه‌وعی یه‌ک بومه‌وه‌گه‌یستمه‌نه‌وعی ثانی
سی و دوو‌مه‌لام پی‌کرد هی‌چیان چاکیان‌نه‌زانی^(۱)

ده‌چمه‌کن حاجی حه‌ده‌ی له‌قسان چاکی ده‌زانی

ئی‌قعه‌نسه‌سه‌ی پی‌ده‌که‌م وه‌ک روسته‌می داستانی»

دیسان ده‌ردی دل و پیشیار

له‌لا‌په‌ره‌کانی پی‌شو‌ودا باسی نه‌بوونی تا‌قی‌کاری و که‌تره‌خه‌می مام‌وستا و فه‌قی و
ئه‌رکی سه‌رشانیان له‌پیناو چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و ده‌ردانه‌دا، کرا و ده‌شلین دوو‌پات
کردنه‌وه‌ناحه‌زه؛ به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌رده‌که‌گرانه و چاره‌شی ئه‌گه‌ر چاره‌ره‌شی نه‌بی

۱ - بازیک ئه‌وه‌ه‌لبه‌سته به‌م شیوه‌ده‌گیرنه‌وه:

نه‌وعی ئه‌وه‌ل ته‌واو بو‌و گه‌یستمه‌نه‌وعی سانی
ده‌چمه‌لا حاجی حه‌ده‌ی ده‌لین چاکی ده‌زانی
له‌خوا‌ی ده‌که‌م ته‌له‌بی بیمه‌روسته‌می سانی

عیلمی نه‌حو ده‌خوینم عه‌وامیلی جورجانی
پرسی سی‌و‌دوو‌مه‌لام کرد «ردف» یان‌نه‌زانی
(اقعنس) ی پی‌ده‌که‌م وه‌ک ته‌سریفی زه‌نجانی

هاسانه و به قازانجی هه موانه؛ ئەو باسه دینمه وه گوڕی و به واتایه کی تر ده لیم: به داخه وه دلسۆز نه بوونی ماموستاش واهیه ده بیته هوپه کی دیکه له هوپه کانی به ده به ختی و روژه پره شی و دواکه و تووی فهقی و واده بی ماموستا چ موسته عید و چ ماموستای گه و ره دلسۆزی ده گهل شاگرده که ی ناکا و ته نیا بو ناو و شوهرت فهقی راده گری. واهیه بی ئەوه ی کاریکی گرینگی هه بی دهرس ده چوینی یان ئەگه ر دهرسیش بلیت وای نالیت که لکی لی وه ربگیریت. جاریک نییه پرسیار بکا و بلی: ئەری برای فهقی چت خویندووه، چ ده زانی؟ له کام عیلمه دا له پاشی؟ فلانه مه بهسته چون شی ده که به وه؟!!!!

ده گهل ئەوه ی دا که ئەو لی پرسینه وه و هه لسه نگاندنه ی ماموستا زور پیویست و گرینگه و که مته رخه می ماموستا له و باره دا ده بیته هو ی زیانیکی زور و له وانه یه ئەگه ر پرسیاری لی نه کری و به بی تا قی کردنه وه بجیته پیش، هیچیش فیرنه بی و نه ش زانی که هیچ فیرنه بووه و تا درهنگ له خهوی نه زانی وه خه به ر نییه ت و درهنگه و دواش تازه له دهستی دهرده چی، جا یان ده بی ده ست له خویندن هه لبگیریت و یان ئەگه ر درێژه شی پی بدات هیچ هه ر فیرناییت و ئاکامی هه ردوک لا ئەوه یه وه ک په یکه ریکی بی گیان ده بی وه سه ر دایک و باب و کهس و کاره کانی بکریته وه و هه موو هیوا و ئاواتیان لی به ئاودا بجیت و ئاو و نایان پی تال بکریت. چونکی به داخه وه له بهرله ره سمیه ت خرا نی ئەو خویندنه فهقییه کان به رنامه ی ریک و پیکی خویندنیان نییه و هه رواش له تا قی کردنه وه «امتحان» ی ره سمی و گشتی بی به شن و ئەگه ر ماموستا دلسۆزانه ئاو ریک، نه داته وه سه ر فهقییه که ی و ئاو ریکی لی نه کوژینیته وه و جار جار نه ی بوژینیته وه و پرسیاری لی نه کات و له دهرسه کانی دا به تا قی نه کاته وه؛ مه گه ر فهقییه ک که زور لیها توو هه لکه و توو بیته دهنه به تاییه ت سوخته هه ر گو ی به خویندن نادات و یان ئەگه ر گویش بداتی؛ بو خوی له راده ی زانین و نه زانینی خوی ناگات و پی ی وایه زوری ده زانیت. له حالیکیش دا که هاره ی له بری ناکاته وه.^(۱)

۱- هاره ی له بری ناکاته وه: له بهرته دا ئاوا بووه «هزه» ی له «بره» ی ناکاته وه، که «هره» له زمانی عه ربه ی دا به مانای پشیل یه و «بره» ش له زمانی فارسی دا به مانای بهر خه، واته کابرا ئەوه ندنه نه زانه پشیل و بهر خ لیک جانا کاته وه. باشان له گو ته ردا تیک دراوه و کراوه ته: هاره ی له بری ناکاته وه.

به لām نه گهر ماموستا جار ده گهل جار فه قییه که ی به تاقی بکاته وه و پرسپاری لی بکا؛ نه گهر فه قی به که لکی خویندن بیّت با نه زانیش بی مادام نه زانینه که ی به هو ی ته مبه لی و تینه کو شانی یه وه بیّت نه وه وریا ده بیته وه و پتر تی ده کو شی و هه ول ده دا و شتیکی لی په یدا هر ده بیّت. نه گهریش تی گه یی و بو ی ده رکه وت که له پاشیه که ی به هو ی ته مبه لی یه وه نییه و هر له بن را نازیره ک و بی زهینه و توانای خویندنی نییه نه وه باش وایه لی ی حالی بکات که به که لکی خویندن نایه ت و بچی خه ریکی ئیشیکی دیکه بی با شتره، له بهر نه وه ی نه و فه قییه که لی وه شاو هی خویندنی نییه له وانه یه له زور کار و پیشه ی دیکه دا پله و پایه یی که بهر ز به ده ست بیّن و هم خو ی و دایک و بابی به خپو بکات و هم راژه یه ک به کو مه ل بکات و ئیتر به خورایی و بی هو وده ته مه نی به فیرو نه دات و وه ختی ماموستا نه گریّت و له کار و ئیشیش نه بیّت و تووشی دواروژیکی تاریک و رهش نییه ت. (وه ک پیشتریش ئاماژه مان به وه کرد)

گوی پی نه دانی هیندیک ماموستا له لایه ک و له لایه کی دیشه وه بریک ماموستا هه ن که به داخه وه ده گهل نه وه ش دا شیاوی ماموستایه تی و توانای فه قی را گرتن و ده رس گوته وه یان نییه خو یان ده که نه ماموستای ده رس بیژ و ده بنه هو ی دواخستن و به ده خت کردنی فه قی.

یان وا هه یه توانای گوته وه ی کتیه کانی خواری ی هه یه و ده توانی به تی کو شانی زور و ورده ورده، پیش هه لا پروات به لām به بی وه بهر چا و گرتنی هه ول و تی کو شان و پی هه لا چوونی ورده ورده یه کسه ره گر کتیبیکی گران و ره ق راده چی و دووباره هو ی به ده ختی و نه هاتی فه قی پیک دینی.

فه قیش به تاییه ت که تازه ده ستی به خویندن کرد بیّت وانییه که به زوویی له نه زانی و لی نه هاتوویی ماموستا که ی حالی بیّت و خو ی له بهر ده ستان نه جات بدات و پی ی وایه ماموستا هه رده بی ئا واییت و نه گهر به وشیوه دریژه به خویندن بدات چی پی ناچی که ده بیته زانایه کی مووقه له شین!!!

چه ند کۆسی دیکه ش

جگه له و گیر و گرفتانه ی به بلاوی باسمان کردن وه ک به سترانه وه ی ژیا نی فهقی به خه لکه وه، چ له باری خوارده مه نی و چ له باری جیگا و ریگا وه، له ره سمی یه ت خرا نی ئه و خویندنه، ماله و مال گه رانی فهقی، چه توونی و گرانی ده ره سه که ی و ئه وانه، چه ند که ند و کوسپ و ناحه زی و ناله باری دیش وه به رچاو ده که ون که بوونه ته هو ی دوا که و تووی و باش پینه گه ییشتن و زوو تینه گه ییشتنی فهقی:

۱- چۆنیه تی له چاپ درانی کتیبه کان و ناوه روکیان.

(أ) خراپی کتیبه کان له باری چاپه وه.

زۆربه ی هه ره زۆری ئه و کتیبانه ی که له به رده ستی برایانی فهقی دا هه ن و بو تیرا خویندن یان بو موتالا که لکیان لی وه رده گیریت، یان هه ر ده ستنوسن و هیشتا رووی چاپیان به خووه نه دیوه یان ئه گه ریش چاپ کرابن به شیوه ی کۆن و قه دیمی چاپ کران و ئیتر له نیویان دا له و نیشانانه ی که له سه بکی تازه ی نووسین و چاپکردن دا وه به رچاو ده گیرین و خو یان نیوه مامۆستایه ک و رینۆینیکی شاره زان بو خوینهر، وه ک نیشانه ی پرسیار (؟) نکته بانگ^(۱) و سه رسو پرمان (!) و کو تایی رسته (.) و به کورتی له نیشانه کانی نوخته دانان، هه والیک نییه. له بهر ئه وه فهقی له کاتی ده رس خویندن دا سه ره پرای وه رگرتن و راگرتنی مه به ست ده بی له پیناوی لیکدانه وه ی و یژامه ی کتیبه که دا، داخوا فلانه مه به ست سه ره تای له کو ییه و کو تایی له کو ی دیت. یان داخوا ئه و رسته هه واله، پرسیاره، یان شتیکی تره و... ناچاره هه ولی زۆر بدا و به بار ته قای مه به ست سه ره کیه که به و کاره وه خو ماندوو بکا.

وینه یه ک له بهشدارانی کۆری ئیجازه له گوندی «زمزیران» ی سهردهشت

ریکه وتی: ۱۳۷۹/۱/۲۹ ک.ه

تهنیا نیشانه یه ک که له کتیبه کان دا وه بهرچاو ده که وی نیشانه ی دوو که وانه یان
خه تی دریژه که به سهر مه تن دا ده کیشری که ئه و دوو نیشانه ش بۆ لیک هه لاواردنی مه تن و
شهرحن.^(۱) جا بۆیه بابای فقی یه کیک له کاره وهخت گیره کانی ئه وه یه ده بی به بی که لک
وهرگرتن له و نیشانه رینۆینی که رانه خو ی له مه بهستی کتیبه که بگات و لیک بداته وه و
تیکی کاته وه.

۱ - هه لبهت له و دوا یی یانه دا هیندیک له کتیبه کان له چاپ دراونه وه و بریکش له وانه ی تا ئیستا
چاپ نه کرابون چاپ کراون که له و له چاپ دانه دا له سه بکی نو ی که لک وهرگیراوه و بریک له گرفته کان
چاره سهر کراون.

کتیب خوش کردن

جا لیره دایه مه سه له ی کتیب خوش کردن دیته گوړی. ئه ویش ئه وه یه که فه قی کتیه که ی چاپکراو بی یان ده ست نووس، دوا ی ئه وه ی به هه ولی خو ی و فیړکردنی ماموستا له کتیه که ی حالی بوو به بی ی به ره و پیش چوونی دهرسه کانی، خو ی ئه و نیشانانه ی بو داده نی تا ئه گهر ویستی جاریکی دی به مه بهستی لیوه فیړبوون یان دهرس تیراگوته وه چاوی لی بکات ئه و سه ختی و شانگیریه ی نه مینی و به ئاسانی بتوانی که لکی لی وه ربگریت.

هه لبه ت کتیب خوش کردن ته نیا بریتی نییه له دانانی ئه و نیشانانه که له یاسای تازه ی له چاپ دان دا وه بهرچاو ده گیرین؛ به لکوو چهند نیشانه ی دیش هه ن وه ک:

۱- دیاری کردنی «مبتدا و خبر» له رسته یه کی دریزی وادا که «مبتدا و خبر» ه که ی به هاسانی دهرنه که ون. بو ئه و مه بهسته له سه ر «مبتدا» نیشانه ی «مب» و له سه ر «خبر» نیشانه ی «خب» داده نین.

۲- له سه ر واویک که واوی «حالیه» بی ت وشه ی «حال» به خه تیکی ورد دهنوسن.

۳- هه وه لی رسته به نیشانه ی «س» دیاری ده که ن.

۴- به یه کی که له و نیشانانه «ع، عط، عطف» وشه و رسته کان ده به نه وه سه ر یه کتری (عطف کردنه وه).

۵- کاتیک دوو وشه یان دو رسته له وه ختی له چاپ دان یان نو سین دا پاش و پیش کرابن له سه ر دوا که وتوو ه که نیشانه ی «م» واته «مقدم» و له سه ر پیش که وتوو ه که ش نیشانه ی «خ» واته «مؤخر» داده نین.

۶- له سه ر هتای مه بهستی که وه لآمی پرسیاریکی فهرزی بی یان رسته که داگری وه لآم و پرسیار بی، نیشانه ی «س ج» واته «سؤال و جواب» داده نین.

۷- دوو وشه ی «ان و ئو» واهیه بو مه رجن و واش هیه بو ئه و په ر (غایه ن)، جا هه ر کاتیک بو غایه ت بن نیشانه ی دوو ویرگول «،،» ی له بن دهنوسن.

۸- هه روه ها له بن هه ر ئاوه لئاو «ضمیر» یکی ئاشکرا یان شیر دراوه که جی ی بو

گه‌رانه‌وه‌که «مرجع» ی به‌هاسانی نه‌دوژرېته‌وه نیشانه‌یه‌کی به‌دلخواز له‌بن‌خوی و «مرجع» ه‌که‌ی ده‌نوسن.

۹- یه‌کی دی له‌کاره‌کانی پېوه‌ندی دار به‌کتیب خوش‌کردنه‌وه‌ه‌وه‌یه‌که له‌وانه‌یه کتېبه‌که له‌کاتی نویسنه‌وه‌یان له‌چاپدانی‌دا، وشه‌یه‌ک، رسته‌یه‌ک، پیتیک‌یان نوخته‌یه‌ک‌یان شتیکی دیکه‌ی زیاد‌بی که‌لی‌ی که‌م ده‌کرېته‌وه، که‌م کرده‌وه‌ش‌یان به‌به‌سر‌داهینانی خه‌تیکه‌یان به‌کراندن و پاک کرده‌وه‌یه‌تی به‌وه‌سیله‌ی ترنجویک^(۱)‌یان شیشو‌قه‌یه‌ک.

یان‌ه‌وه‌تایه‌کیک له‌و‌ش‌تانه‌ی که‌م ده‌بی، که‌پېویسته‌بو‌ی بنوسی؛ جا‌ه‌گه‌ر له‌و‌جییه‌ی لی‌ی که‌وتووه‌جیگای بو‌وه‌ه‌وه‌چاکه‌ده‌نا له‌جییه‌کی‌تری‌ه‌و‌لا‌په‌ره‌دا ده‌ینوسیته‌وه و نیشانی‌کیشی بو‌داده‌نیت و له‌ئاخیریش‌دا لی‌ی ده‌نوسی «صح» که‌کورت‌کراوه‌ی «تصحیح‌یان‌صُح‌یان‌صحیح» ه‌و نیشانه‌ی‌ه‌وه‌یه‌ه‌و‌شته‌ده‌رچووه و دروست و راست‌کراوه‌ی‌ه‌و‌ویژامه‌ئاوایه.

۱۰- ئیشی‌کی دی‌ه‌وه‌یه‌که په‌راویزیک‌یان مه‌به‌ستی‌کی که‌پېوه‌ندی به‌ناوه‌رو‌کی کتېبه‌که‌وه‌بیټ ده‌به‌ینیت و له‌سه‌ر کتېبه‌که‌ی خوی‌ده‌ی نویسته‌وه به‌مه‌به‌ستی‌هاسان‌کردنی شوینی‌کی‌گران‌یان به‌مه‌به‌ستی‌که‌لکی زیاتر. ه‌و‌په‌راویزه‌ش به‌زو‌ری له‌نوسراوه و کتیبی دیکه‌را به‌نیوی‌خواه‌نه‌که‌یه‌وه ده‌هینری. واش‌ه‌یه‌ه‌رش‌ی‌کرده‌وه و لی‌دوانی‌ماموستایه، که‌فه‌قی به‌شیوه‌ی‌حاشیه‌یه‌ک‌ده‌ری‌دینی و به‌نیوی «تقریرات‌استاد» فلا‌نکه‌س له‌سه‌ر کتېبه‌که‌ی ده‌نوسی.

و‌ه‌گه‌ر فه‌قی بو‌خو‌شی‌توانای‌بی‌لی‌کدانه‌وه‌وشی‌کرده‌وه‌ی‌خوی به‌زمانی‌عه‌ره‌بی‌یان‌زمانی‌کی‌دی به‌شیوه‌ی‌حاشیه‌ده‌ردینی و له‌سه‌ر کتېبه‌که‌ی ده‌نوسی له‌ئاخیریش‌دا له‌بنی‌ده‌نوسی «لکاتبه» واته‌ه‌و‌حاشیه‌هی‌نوسه‌ر، خو‌یه‌تی. ه‌و‌جار بو‌وه‌بزانری‌که‌ه‌و‌حاشیه‌پېوه‌ندی به‌کو‌یی کتېبه‌که‌وه‌یه‌نیشانی‌کی به‌دلخوازی‌بو‌داده‌نین که‌نیشان‌بدات‌ه‌و‌حاشیه‌به‌کو‌یی کتېبه‌که‌وه‌پېوه‌ندی‌ه‌یه.

شایانی باسه که له کتیب خوشکردن دا بو دانانی نیشانه کان له قه له م یان مه ره که بیک که لک وهرده گیریت که له رهنگی چاپی کتیه که جیا بیت و به زوری رهنگی سوور به کار ده بریت.

جیگای لی نووسینی ئه و حاشیه و پهراویزانه ش قه راع و قولاغ و چوار دهوری لاپه ره کانی کتیه که یه که «بیاض» ی پی ده لین. و هر به مه بهستی لی نووسینه وهی حاشیه و شتی زیاد ی، له کاتی له چاپ دان یان نووسینه وه دا له چوارده دهوری لاپه ره کان جی ی زیاد ی دیلنه وه. (۱)

(مسطر) خه تکیش

له زوو دا چونکه قاقه زی خه ت دار که م بووه له کاتی نووسین دا به مه بهستی راست ده رها تنی خه ته کان و لیک جیا بوونه وهی جیگای حاشیه کان و عیباره تی کتیه کا به «مسطر» په ره کان یان خه تکیشی کردووه و جالیان نووسیوه ته وه.

«مسطر» یان خه تکیش ئامرا زی ک بووه به پانایی و دریژایی په یری کتیب که له له تکه مقه بیایی کی قایم و خورا گر ساز یان کردووه، به م شیوه که به شری تیک یان گشته که ده زویکی نه پسین له مقه بایه که یان وه ته نیوه به جور یکی واکه گشته که که یان به باری پانایی مقه با که دا ئه مسهر ئه و مسهر کردووه و نیوانی هر دوو داوانیش به ئه ندازه ی نیوانی دوو خه تی ئه م قاقه زه خه ت دارانه بووه. هر ئاوا تا مقه بیا که ته واو بووه، ده زوه که یان لی به ستوو و لویه ک، یان چه ند لوشیان به چوار دهوری داهینا وه تا جیگای لی نووسینی عیباره تی کتیه که له جیگای لی نووسینی حاشیه کان جیا بکا ته وه. هه له ت بو جی ی حاشیه کان به مه بهستی جوانی و بو ئه وه ش حاشیه کان ده گه ل ده قی کتیه که تیکه ل نه بن، ده زوه که لاو نیو رایه ل کراوه و مابه ینی ده زوه کانیش که متر بووه.

شیوه ی کار کردنیش به و خه تکیشه ئاوا بووه که دوا ی ئاماده بوونی له بن په ره قاقه زه که یان داناوه و به توندی ده ستیان به سه ردا هی ناوه و به و شیوه په ره که شوین شوین

بووه و جابه ریڼوینی ته و شوینانه دهستیان کردووه به نویسنه وه و نوسراوه که زور جوان دهر هاتووه.

کتیب نوسره وه کان به هوې هونه رمه نندی خوین و ئاماده کردنی خه تکیشی جوراوجور حاشیه و په راویزه کانیان به شکل و شیوه ی جوراوجور دهرهیناوه. واهه بووه به وینه ی گول و گولدان یان به شکلی دیزه و گوژه و یان به شیوه ی چادان و سه ماوهر و گه لادار و نه وانه حاشیه کانیان نویسه ته وه.

(ب) توندی و گوشراوی عیباره تی کتیه کان.

ته و کتیبانه ی له بهر ده ست دان و که لکیان لی وهرده گیریت چونکو به شی زوریان له چوار تا هشت سه ده له مه وه بهر نوسراون باوی ته ده بیاتی ته و سه رده مه ش وادیاره بریتی بووه له وه که نوسر هه ول بدا وشه و ویزامه ی رهق به کار بیینی و چه مک و مانای زور له ویزه و وته ی که م دا بگونجینی، له ساده نووسی و دریژ کردنه وه و شی کردنه وه خو پیا ریژی و ئیتر نوسراوه که ی زیاتر وه ک مه ته ل وایی و هه مو و که س نه توانی خو ی له قهر بدات. بی گومان مه به سستی سه ره کییان له و (ایجاز) و به کورتی نویسنه به زوری ته وه بووه که نوسراوه کانیان به حاسانی له بهر بکرین و له زهین دا را بگرین. جا ته گهر مه به سستی دیکه ش له و کاره له ئارادا بوبن وه کی هاندانی خوینه ران بو و رد بوونه وه و قول خویندنه وه ی پتر، یا به هو ی که می و ده ست نه که وتنی قاقه ز و قه له م بووبی ته وه خوا ده یزانی و هه رچی بی ته وان خزمه تی خوین کردووه و گو ی خوین له مهیدانی پاراستن و په ره پیدانی عیلم و زانیاری دا بردو ته دهر و مهر جی پیاو ه تیان بردو ته سه ر خواجه زایان بداته وه و لایان لی بکاته وه.

بو نموونه ماموستا مه لا علی قز لجی که له بهینی ساله کانی (۱۲۴۰) تا (۱۲۹۶) کوچی دا ژیاوه و خه لکی برا یماوای قز لجه ی سه ر به قه زای پینجوین بووه و له زانستی ته جوید و میرات به شکردن و زور شتی دیش دا نوسراوی هه یه و هه روه ها له سه ر «جمع الجوامع و تصریف ملا علی» و نه وانه په راویزی نویسون، ده بینین په راویزه کانی به نه ندازه یه ک توندو و گوشراون که هه ری هه کیان مه ته لیک ی سه ره خو ن.

ئاشکرایه که شهرح و پهراویز نووسین له سهر کتیییک به و مه بهستهیه که کتیه که پێ هاسان بێ، که چی زۆر له پهراویزه کانی مامۆستای خوا پایه ی به رزتر کاته وه- له سهر «شرح التصریف» ی مه لا علی شنوویی مه گهر پیاوی زۆر زیره ک و وشیار دهنابه خویندن نه بێ که س نایانزانی.

ده لێن جاریکی لێیان پرسیه: مامۆستا گوێچکه ی راسته ت کامه یه؟ له وه لام دا دهستی چه پی به سهر گوێچکه ی چه پی و توقی سه ری دابر دووه؛ جا له و دیو گوێچکه ی راستی نشان داوه!!!

به ریز جه نابی مامۆستا مه لا «عبدالرحمن طاهری» ده رسیژی گوندی «مه رخوز» ی سه قز ده گه ل دوو نه فهر له فه قیکانی که ماوه یه ک دوای بوونیان به مه لا چوونه وه دیدنه ی و دوو که س له مامۆستایانی نازه ری زمانی قوتابخانه و ریش سپیه کی ئاوه دانی سالی (۱۳۵۵ ک. ه) له گوندی مه رخوز

(۲) به نابه‌له‌دی له‌گژ زمانی بیگانه‌را چوون.

یه کی دی له‌و شتانه که ده‌بیته هوئی پاشکه‌وتن و دره‌نگ سهر که‌وتنی فه‌قی‌ئه‌وه یه که بهر له‌وه‌ی هیچ سه‌واد و خوینده‌واریه‌ک په‌یدا بکات ده‌ست ده‌کا به خویندنی فه‌قیه‌تی که ئه‌وه زوریان له‌فه‌قی‌ئه‌ده‌داو له‌خویندن وه‌دوایه‌ی ده‌خات. من پیم وایه زور زور پیویسته فه‌قی‌لانی که‌م تا پولی پینجی سهره‌تایی بخوینیت جاپاشان بیت بو فه‌قیه‌تی، که هم دهرسه عهره‌بیه‌که‌ی بو هاسانتره ده‌بیت و هم زووتریش له‌خویندن ده‌بیته‌وه. ده‌نا بابای فه‌قی‌ه‌هر به پیناساندنی ئه‌لف و بیتکه به‌گژ ئه‌و عهره‌بیه سه‌خت و دژواره‌دا بکری سهری لی ده‌شیوی و ئه‌وه‌ی فی‌ری بیی تا ماوه‌یه‌کی زور ه‌هر توتی واریه و به‌ئه‌زمون دهرکه‌وتووه که ئه‌وانه‌ی سه‌وادی نوسین و خویندنه‌وه‌ی فارسی یان ه‌یه؛ جا ده‌ست ده‌که‌ن به‌خویندن به‌دوو سی‌سال زووتر لی ده‌بنه‌وه یان باشر بلین دوو سی‌سال وه‌پیشتر ده‌که‌ون ئه‌وجار ئه‌گه‌ر له‌بهر ئه‌وه‌ش نه‌بی که‌سیک دانیش‌توی ئیران بی که ئیستا زمانی فارسی ره‌سمی یه به‌تایه‌ت ئه‌گه‌ر بیه‌وه‌ی پیشه‌ی مه‌لایه‌تی بگریته به‌ر، زانینی زمانی فارسی تا راده‌ی قسه‌پی کردن و خویندنه‌وه‌ی نوسراوه فارسی یه‌کان و نوسینی هیندیک شتی وه‌ک نامه و قه‌باله و ئه‌وانه ه‌هر زور پیویسته یان له‌وانه یه بو نوسین و وه‌رگیرانه‌وه‌ی کتیب که‌لکی لی وه‌ر بگریت.

وه ئه‌گه‌ر بلین فه‌قی‌ئه‌توانی و پرای دهرسی عهره‌بی کتیبی فارسیش بخوینی وه‌ک گولستان و بوستان و ئیسماعیل‌نامه و «ای شده» و ئه‌وانه؛ ئه‌وه‌له سهریکه‌وه وایه به‌لام وه‌ک ئه‌وه فی‌ر ه‌هر نابی که له‌قوتابخانه‌ی ره‌سمی بخوینی و دیسان عهره‌بی و فارسی و یکر بخوینی دهرسه‌کانی گرانتر و وه‌ختگیر تر ده‌بن. پاشان به‌خویندنی ئه‌و کتیبانه ته‌نیا فی‌ری خویندنه‌وه و نوسین ده‌بی، به‌لام له‌قوتابخانه سهره‌رای ئه‌وانه فی‌ری زور شتی پیویست وه‌ک ژمیره «حساب» و زور له‌زانسته‌کانی تر ده‌بی و ئه‌گه‌ر بشلیت ئه‌و ه‌موو زانا گه‌وره گه‌وره، ئه‌و گشته عالمه موقه‌له‌شین که ه‌هر کامیان له‌زانسته‌کان دا دهریایه‌کی عیلم و زانیاری بوون ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا که زور به‌ی ه‌هره زوریان بی ئه‌وه‌ی له‌قوتابخانه‌ی ره‌سمی بخوینن یه‌کسهره روویان کردو ته‌حوجره و که‌چی واش تیگه‌یشتوون و

پێ گه ییشتوون! له وه لām داده لێن: ئه وه شتیکی سه لماو و به لگه نه ویسته و میژوو شاهیده که حوجره زۆر که له پیاوی وای پێ گه یاندوون که هه ر له سه رده می کۆر په یی را له باوه شی ی گرتوون و هه ر به ژه کی خو ی فر چکی پێ گرتوون به لām مه به ست ئه وه یه ئه گه ر فه قی لانی که م تا پۆلی پینجی سه ره تای ی بخوینی پاشی بچیته حوجره چه ند قازانجیکی هه یه:

(أ) یه که م ئه وه یه که فه قی زووتر له خویندن ی ده بیته وه یان باشتربلین زووتر سه ر ده که وی چو نکی له و ته مه نه ی دا که ده توانی بچیته قوتا بخانه ی ره سمی یه وه که سالی حه و ته می ته مه نیه تی ناتوانی بچیته فه قی یه تی و له هه نده ران وه سو پێ و ئیش و کاری نیو حوجره جی به جی بکات. به لām مندال له و ته مه نه دا ده توانی بچیته قوتا بخانه، چونکه له مالی خو ی کلا ناییت و جگه له به ریوه بردنی کاره کانی پیوه ندی دار به خویندنه وه ئیشیکی دیکه ی له سه ر زیاد نا کریت و خویندنه که شی به زمانیکی له چاو عه ره بی هاسان و له کتیی تاز ه چاپ و وینه دارپایه، له کاتیک دا مندال تا ته مه نی سیژده چارده سالی بو حوجره هه ر باش نییه و ئه گه ر به ر له و ته مه نه بنیردریته حوجره له وانه یه له زۆر بارانه وه تووشی زیان و تیشکان و چورتمه بییت، به و پییه مندال تا کاتی چوونی حوجره ی دیت ده توانی پینج شه ش کلاس له فیرگه بخوینی و به و جو ره هه م به ده رس خویندن و وه رگرتنی ئه رکی ده رس و ده ور را دیت و هه م زۆر شتی پیوه ندی دار به ده رسی عه ره بیشه وه فیر ده بییت. بویه ده توانین بلین به سی چوار سال زووتر ده رسی مه لایه تیه که ی پیش ده که ویت.

(ب) دوو هه م ئه وه یه که قوتابی له و چه ند ساله خویندنه ی دا چه ند زانست و مه به ستیک ده خوینی و فیریان ده بی که زۆر به که لک و پیویستن و له نیو به رنامه ی ئیستای فه قییه تیش دایان نین یان ئه گه ر هه شبن وه ک پیویست که لکیان لی وه ر نا گیریت. بو نمو نه زانستی ژمیره «حساب» که له ده رسی فه قییه تی دا چه ند کتییکی له باره دا نو سراوه وه ک کتیی «خلاصة الحساب» ی بهاء الدین عاملی ئه ویش به شیوه یه کی زۆر سه خت و کۆن. یان وه ک زانستی «نجوم - علم الفلك» که کتیی «تشریح الافلاک» ی تیدا نو سراوه و ئه میش هه ر ئی نوو سه ری ناو براوه و به شیوه یه کی زۆر نا له بار له چاپ دراوه. جگه له وه ش «بهاء الدین عاملی» له سالی (۹۵۳) تا (۱۰۳۵) ی کوچی مانگی دا ژیاوه و

ټه وکاته ش ټه و زانستانه به تاییهت زانستی نجوم که پیویتی به نامرازی وه ک تلېسکوپ و دووربین و شتی و اههیه؛ پېشکه و تنیکی وایان نه بووه و هیډیک له و شتانه ی که ټه و کات به شیکی سه لمیندراوی عیلمی له قه له م دراو ن ئیستا ر ه د کراونه وه.

جا پیاو به جی ی ټه وه ی که خو به و کتیبانه وه ماندوو بکات که هم به شپوه یه کی ره ق نوسراون و هم خه ت و چاپیان ناحه زه و هم به شیک له ناوه رو که که شیان دوا ی به ره و پیش چوون و هه لدانی ټه و زانستانه، یان ر ه د کراوه ته وه یان ټال و گوری تیدا پیک هاتووه؛ بو چی له کتیبه کانی فیرگه ره سمی یه کان که لک و ه ر نه گریت؟

ټه من به بیرو پای خو م وام پی باشه که فه قی ټه گه ر به شپوه ی ره سمیش ده رس نه خوینی بو و جوړه زانستانه و زو ر زانستی پیویتی دیش که له به رنامه ی خویندن دا نین وه کی: جوغرافی، کو مه لناسی، دهرون ناسی و ټه وانه هه ر له کتیبه ره سمی یه کان، یان له و کتیب و گووارانه که له بازار ده ست ده که ون که لک و ه ر بگریت.

(ج) سیه م ټه وه که مندال به و چهن د سالانه ټه گه ر بیجیته فیرگه و ده گه ل کو مه لی زو ر ټیکه ل بی، میشکی باشر ده کریته وه و زهینی رو نتر ده بیته وه. له به ر ټه وه ی که فیرگه ی ره سمی نازادی زیاتر تیدایه و مندال له وی زیاتری هه لبه زین و دابه زین بو ده کری و وریاتر ده بیث و له حو جره دا ټه و نازادی یه ی نیه و بگره قوتابی ریگه ی هیچ جوړه زاق و زوق^(۱) و حیندر حویه کی پی نادری و له ناکام دا به ته وای میشکی ناپژی و رووی ناکریته وه.

(د) قازانجی چواره م ټه وه یه که فه قی له زمانی روژ تیده گا و بو وه لام دانه وه ی خه لک ناماده یی زیاتر ده بیث. چونکه فه قی که قه راره بیته میراتگری پیغه مبه ر (د) و ټه رکی راگه یانندن و تیگه یانندن وه ټه ستوی خوی بگری له سه رده می فه قیه تی دا و به تاییهت دوا ی بوونی به مه لا ده ه موو که سیک هه لده نگویت و ده گه ل هه موو جوړه پرسیاریک روو به روو ده بیث و له لایه ن هه موو چین و تو یژیکه وه پرسیار ی لی ده کریت؛ جابویه ده بی له زمانی روژ تی بگات، به تاییهت زمانی چینی خوینده واری مه دره سه یی

حه تمه ن ده بی بزانی، بووهی بتوانی دینیان تی بگه یه نیت و وه ک که سیک که له مهر مه سه له و بابه ته دینی یه کانه وه پسپوری هه یه گری و گوله کانیان بو هه ل بکات و بزانی و بتوانی ده گه لیان دابنیشی و هه ر به و زمان و زانستانه ی که بو خویان پی ی ده خوینن و لی ی تیده گه ن بویان بدوی و نه و لیک داپران و دووری و لیک نه بانی یه ی دوژمن له نیوان دوو چینی خوینده واری مه دره سه یی و فهقی دا پیکی هیناوه له ناوی به ری و دهستی برایه تی و هاوکاری کاکی مه دره سه یی به توندی راگوشی و هه ردووکیان به یه که وه بکه ونه شه ر ده گه ل نه زانی و هه موو دیار ده یه کی دیکه ی دواکه و توانه .

بویه من ته نانه ت رام وایه که فهقی نه گه ر بگری به ر له هاتنی بو نیو فه قییان مه ده رکی (دیپلمه یان سیکل) هه ر وه ربگری و نه گه ر نه شکرا تا پولی پینجی سه ره تای هه ر بخوینی و جا دوای نه وه ی خویندنه که ی سه رکه وت واته گه ییشه راده ی «شرح العقاید» و «مختصر المعانی» و نه وانه به شیوه ی «متفرقه» ئیمتیحان بدات، تالانی که م دیپلومه وه ر ده گریت. به و مه رجه خویندنه عه ره بیه که ی پاش گو ی نه دات و که مه تر خه می تیدا نه کات. خو نه گه ر له باری مالی و حالی و سالی یه وه توانی بجیته زانکو و قوناغه کانی تیپه ر بکا، نه وه نوری عه لا نوره و ئازایه تی یه کی بی وینه و بی سنووره .

(ه) خه ت و سه وادی فارسیش یه کی دیکه یه له قازانجه کانی چون بو فی رگه ی ره سمی. چونکو فی ر بوونی نه و زمانه نه گه ر له به ر قسه پی کردن و نوسین و خویندنه وه ی نامه و قه بزه و قه باله و کتیب و گو ی راگرتن له رادوی و ته له ویزیون و هه ر وه ها خویندنه وه ی گووار و روژنامه و نه وانه ش نه بی، هه ر ته نیا له به ر نه وه ی زور له و کتیب و نوسراوانه ی فهقی، یان مه لا که لکیان لی و هه رده گری؛ جا هه ر له ته فسیر و شه ر و میژوو نوسراوی عیلمی یه وه بگره تا هه موو نه و نوسراوه سیاسی و ئابووری و کوومه لایه تی و نه خلاقی و بیر و باوه ری یانه ی که له باره ی ئیسلام و پیوستیه کانی دیکه ی خه لک دا به زمانی فارسی نوسراون یان وه رگیر دراونه وه که خوینده واری ئایینی به هیچ کلونجیک ناتوانی لیان بی نیاز بیت؛ نه و خه ت و سه واده گه لیک پیویست و به جی یه .

۳- وه‌خت به‌فیروډان

یه‌کی دیکه له‌هویه‌کانی زیان‌دیتنی‌فہ‌قی و به‌خه‌سار‌چوونی‌تہ‌مہ‌نی پر‌بایه‌خی
 ئە‌وہ‌یہ‌که‌کاتی‌خوی‌زیاتر‌له‌وزانست و کتیبانه‌دا به‌سہ‌رده‌باکه‌نا بی‌ہیندہ‌یان‌گوی‌بی
 بدریت و له‌به‌رانبه‌ردا ئە‌و زانست و زانیاری‌یانہ‌ی که‌وہ‌کو‌ئامانج‌وان و دہ‌بی‌حہ‌تمہ‌ن
 بزانی، یان‌ہەر‌نایان‌خوینیت یان ئە‌گہر‌بشیان‌خوینیت و ہ‌ک پیویست و ہ‌ہر‌چاویان
 ناگریت.

چونکو ئە‌گہر و ہ‌ک راستہ‌قینہ‌ئامانج و ئاکامی‌فہ‌قیہ‌تی و ہ‌ہر‌چاو‌بگرین‌دہ‌بی
 بلین: فہ‌قی‌کە‌سیکە‌دوای‌سہ‌رکە‌وتن به‌ہ‌وراز و نشیوی‌فہ‌قی‌یہ‌تی‌دا سہ‌رہ‌نجام‌دہ‌یت
 به‌مە‌لا. مە‌لاش‌میراتگری‌پینغە‌مبەری‌ئیسلا‌مە‌(د) واتە‌کە‌سیکە‌دہ‌بی له‌ئاینی‌پیروزی
 ئیسلا‌م به‌باشی‌تیگات و به‌شیوہ‌یہ‌کی‌راست و دروست به‌خە‌لکی‌رابگہ‌یہ‌نی.
 دہ‌ش‌زانی‌کە‌دینی‌ئیسلا‌م‌بریتی‌یہ‌له‌چە‌ند ئە‌سلکی‌عہ‌قیدہ‌یی، به‌رنامہ‌یہ‌کی‌عیبادہ‌تی،
 ریبازیکی ئە‌خلاقی، پە‌پرە‌ویکی‌ئابووری و پروگرامیکی‌سیاسی و نیزامی‌کە‌ئە‌وانہ‌له
 چوارچیوہ‌ی‌قورئان و فہ‌رمودہ و کردە‌وہ و بریارہ‌کانی‌پینغە‌مبەر (د) دا، گونجیندراون.

جا‌ہەر‌چە‌ند ئە‌وانہ‌بە‌شی‌زوریان به‌هوی‌رہ‌نج و تی‌کوشانی‌پیشہ‌وا
 موچتہ‌ہیدہ‌کانہ‌وہ له‌سہ‌رچاوہ‌کان‌ہە‌لینجراون و له‌کتیبه‌شہ‌رعی‌یہ‌کان‌دا کو‌کراونہ‌وہ،
 بە‌لام له‌بەر ئە‌وہ‌ی‌دەرگای (اجتہاد) دانہ‌خراوہ و ھە‌موو شتیکیش ئیستا نہ‌زانراوہ، زور
 پیویستہ‌دوای‌پە‌یدا‌کردنی‌پسپوری (تخص‌ص) جا‌با له‌مە‌سە‌لہ‌یہ‌کی‌نیو (مذہب) یک‌دا
 بی‌له‌قورئان و حە‌دیس بکو‌لدريت‌وہ و رە‌نجیان له‌پیناودا‌ببردی. کە‌ئە‌وہ‌ش
 پیویستی‌بیجگە‌له‌زانستہ‌کانی‌وہ‌ک: نحو، صرف، بلاغت و اصول‌الفقہ و... به‌(علوم
 القرآن و علوم‌الحديث و...) ھە‌یہ‌و کە‌چی‌دە‌بینین ئە‌و زانستانہ‌له‌بەرنامہ‌ی‌خویندنی
 فہ‌قیہ‌تی‌دا ھەر‌پاش‌گوی‌خراون و ئی‌وا ھە‌یہ‌ئیبجازہ‌ی‌مە‌لایہ‌تی وە‌ردە‌گری ھەر
 ناش‌زانی‌شتی‌وا ھە‌یہ. تە‌نیا شتیک کە‌له‌(علوم‌القرآن و علوم‌الحديث) دا و ہ‌ہر‌چاو
 دہ‌گیری: تە‌جوید و خویندنی‌دووسی جزو قورئان له‌تە‌فسیرا و خویندنی‌نە‌ختیک
 حە‌دیس و ھیچی دی. ئیتر نہ‌گوی به‌لە‌بەر‌کردیان دہ‌دری و نہ‌ئە‌و زانستانہ‌ی‌لە‌بارہ‌یان‌دا

نوسراون ده خویندرین ته گهر چی به زارواه ئهوانه وه بهر علوم الحادیث و علوم القرآن ناکهون و زانستانیکی سهر به خون. (۱)

به داخه وه بریک له مه لایه کان دواى خویندنی ئه وه مو زانستانه ئیجازه به خویان نادهن مانای ئایه تیک لیک بده نه وه و پیمان وایه ده بی له هه موو شتیک دا ههر وه دواى بیر و بوچون و لیکدانه وه ی (مفسر) ه کان بکهون و ههر چی تهوان نویسیوانه با هیچ به لگه ی نه قلی یان عه قلی له سهر نه بی ههر راسته. ئه وه له حالیک دایه که ئیمه ته نانه ت له سهرمان پیویسته به پیی توانا له به لگه و ریکاری موجهه هیده کانیش بکوئینه وه.

ته نانه ت بازیکیان له بهرکردنی قورئان بو فهقی به باش نازانن و بهرگری لی

ده کهن!!!

فهقی و ماموستای حوچره ی خانه قای پاوه

۱ - به خوشیه وه ده بی بلیم لهو دوا یانه دا ئه و دوو عیلمانه که ههر کامیان له چه ندین زانستی جوی، جوی پیک هاتوون له به شیککی زوری حوچره کان دا خراونه یال بهرنامه ی دهرسی.

زانسته پښوېسته له دهست چووه کان

ریزی ته و زانست و زانیاری یانه ی که بو مه لایه تی به که لکن و له بهرنامه ی بانگ هیشتنی خه لک بولای خوا (الدعوة الى الله) دا بونیان لازم و زهرووری یه به لام یان له بیر بردراونه وه یان وهک پښوېست وه بهر چاو ناگیرین به م شیوه یه:

۱- (علوم القرآن) جگه له ته جوید و بریک ته فسیر.

۲- (علوم الحديث) بیجگه له خویندنی مانای بریک حه دیس.

۳- (میژوو) که لانی که م ده بوو له میژووی ئیسلام دا یه ک دوو کتیبی کورت بخویندری و میژووی گشتی ش به موتالا که لکی لی وهر بگیری.

۴- (علم الاخلاق) یا (التصوف) که پښوېسته کتیبی سهر به خوی تیدا بخویندری که چی فقهی به شیوه ی پهرته وازه و تاک و تووک نه بی ری ده مه سه له نه خلاق یه کان ناکه وی.

۵- کومه لناسی (جامعه شناسی).

۶- دهرن ناسی (روان شناسی) که ته و وو زانستانه ش بو مه لا زور پښوېستن و نه گهر کابرای ده عوه تگهر له باری کومه لایه تی و خووخده و دهرونی خه لک، ئاگاداری نه بی زور جارن بانگ هیشتنه که ی یان هر که لکی نابی یان زیانیشی لی په یدا ده بی.

۷- (فقه الدعوة)

پیم وایه هو یه کی هره گه وره ی سهر نه کوتنی ماموستا ئیینی یه کان له بانگ هیشتنی خه لک بولای خوادا وهک پښوېست، نه خویندنی (فقه الدعوة) و تی نه گه یشتن له شیوازی دروست و به که لکی ده عوه ت و راگه یاندنه. چونکی وهک ده زانین ده عوه تگهر له ژیان ی ده عوه ت دا ده گه ل هه موو که س و ههر جوړه تاقمیک روو به روویه و ههر که سه ش خووخده و بیر و بو چون و سه لیکه یه کی تایبه ت به خو یه وه هیه و له دنیا یه ک دا ده ژ ی که که سی له گه ل دانییه و وهک هیچ که س ناژیی و بیر ناکاته وه. ئی واهه یه له پیش و لی هاتوو تی گه یشتویه؛ ئی واش هیه نازانی دهوری چ پاشایه کی یه.

بازه که سیک دهست رویشتوو و ساغ و به که یف شاده؛ ئی واش هیه بی دهره تان و

نه خوش و خهفت باره.

هیندیک کهس هیمن و له سه ره خو و لی بووردون؛ هیندیکیش کهم چیکلدانه و زوو هه لچوو و توله ستین.

به شیک له خه لکی کهم سال و منداڵ و کالن؛ بازیکیش پیر و به بیر و ژیرن. هه مانه خوراگرو (ارادی) یه؛ هه شمانه خودورین و هه له و (احساس) ی یه. بابای گوینگر هه لده کهوی ناسیاو و خومالی یه؛ ده شبی نه ناسراوو و نامو و لاوه کی یه.

کومه لیک هه ن به ته قوا و پاریزگار و له خوا ترس؛ تا قمیکیش هه ن به پیچه وانه. جا که سیک که بانگه واز ده کا بولای خودا، نابی ته نیا له بانگ هیشتنی گشتی که لک وهر بگری و به به کار هینانی رسته ی (ایها الناس) هه موو کهس وه ک یه ک له قه له م دا و به چاویک ته ماشایان بکا و تیکرا و به شیوه و زمانیک و له مه به ستیک بویان بدوی. چونکو نه هه موو کهس هه موو شتیک هه لده گری و نه هه ره مه به ستیک بولی دوان ده بی و نه هه ر جی و شوین و کات و ساتیک هه ره مه به ستیکی تیدا ده گوتری. به لکو ده بی ویرای که لک وهر گرتن له دوانگه (منبر) و کو بوونه وه کان و وتاری گشتی، له راگه یاندن و بانگ هیشتنی تاکی و فهر دیش که لک وهر بگیری و ده گه ل یه که یه که ی خه لک پیوهندی گهرم و گور بگیری و به پی ی توانا و بولوان ده گه ل هه ره کهس به زمانی خوی قسه بگری و به ره و دینداری و خواپه رستی رابکیشری.

به لی له ده عوه و بانگه واز بولای خودا بو ئه وه ی ئه و ده عوه ته شوین دانه رتر بی و به ره همی زیاتری هه بی چهند مهر جینگ و به ره چاو گیراون که ئه و مهر جانه له قورئانی پیرو و ژینامه (سیره) ی حه زره تی ره سوول درودی خوی له سه ره بی و فهرموده کانی دا به ئاشکرا گو تراون جا یان ده قیان له سه ره یان ئه وه تا ئامازه یان بو کراوه؛ که بریک له و مهر جانه ده بی له (داعی) خوی دا بینه جی و بریکیشیان پیوهندی یان به (مدعو) وه هه یه و به بی وه به ره چاو گرتنی ئه و مهر جانه بانگ هیشتنی بولای خوا، یان هه ره که لکی نییه یان ئه گهر بشی ییت زور که مه و له وانه یه هیندیک جار زهره ر و زیانیشی لی وه که ویت.

تا ئه و چهند سالانه ی دواپی زانستی (فقه الدعوة) له ولاتی ئیمه به شیوه به کی

كو كړاوه و رېك و پېك وه چه نگ نه ده كهوت و ته نيا له ته فسيره كان و كتيب هه ديسي و شه رعي په كان دا له باسه كاني وهك (الامر بالمعروف و النهي عن المنكر) و جي جي ي (ربع العبادات) و (كتاب السير) و نه وانه، به پرژ و بلاوي ده بينرا. به لام به خوشي په وه له و دوايي يانه دا كتيبانيكي زور له و زانسته به سوو ده دا كه و توونه ته بازار وه و وه دست خستنيان هاسانه.

كه واته براي فقي نه گهر بيهه وي سپه ي روژي له نه نجام داني نه ركي سهر شاني دا كه بانگ هيشتني خه لكه بولاي ئيسلام و دينداري؛ سهر كه و تني زياد وه ده ست بيني؛ زور به جي و پيوسته چند كتيب له و زانسته دا بخويني و موتالا بكات و ئير بي ناگاداري له پيشه (فن) ي ده عوه ت و بانگه واز، له گز نه و كار ه راچون، سه فوري به نابه له دي و به تاريخه شه وي ري كوتان و سهر لير ه و له وي دانه.

به لي نه و جوړه زانستنه كه بريكيان پله ي زانست و زانياري «داعي» ده به نه سهر و بازيكيشيان «مدعو» ه كاني پي ده ناسين و له هه ل و مهر جي ده عوه تي تيده گه بينن يان نه وه تا ناخويندري و له به رنامه ي دهر سي حو جره كان دا نيويكيان نيه يان نه گهر بش بن وهك پيوست وه بهر چاو ناگيرين كه چي له به رانه ردا بو هينديك له زانسته كان نر خي زياد له پيوست داده نري ت و كاتي زوريان بو ته رخان ده كري ت.

مه به ست له خوښندن زانيني عيلمه نه وه ك كتيب

به داخه وه بريك له دهرس بيژه كان واده زانن و فقي په كانش وا تيده گه يه نن كه مه به ست له خوښندن عيلمې «نه حو» به وي نه، فير بووني كتيب ه نه حوييه كانه، نه وهك زانسته كه خوي. بويه ده يان هه وي فقي بي جگه له مه تن و شهر جي كتيب ه كه، ته واوي نه و حاشيه و قونه قه يد و پرسيار و وه لام و ره خانه ي كه هه ن ده بي موو به موو بزاني ن، ده نا نابي ده ست له و كتيب ه هه ل بگيري ت و ده ست به كتيبكي دي بكر ي ت.

يان پيان وايه ده بي هه ر كتيبكي له و زانسته دا نوسراوه، به ورد ي بزاني ت و ئير نه و جوړه ماموستايانه له بهر ناوه ستايي خويان جياوازي دانانين له نيوان (علم) خوښندن و (كتيب) خوښندن دا.

بیر له وهی ناکه نه وه که ته مه ن بردنه سه ری زیاد له پیویست له عیلمیک دا به تاوان و گوناوه داده نری و زیانیکی قه ره بوونه کراوه یه له فهقی ده دری. له زۆربه ی کتیبه (نحو) یه کان دا نوسراوه: «الغرض من علم النحو معرفة الاعراب» واته مه به ست له خویندنی زانستی «نه حو» ناسینی (اعراب) واته سه ر و ژیر و بۆری ئاخری وشه کانه له رسته دا. که چی ئه و جوړه مامۆستایانه به کرده وه له و مه به ست له لاده دهن و ده لین: «الغرض من علم النحو معرفة جميع الكتب المؤلفة في هذا العلم بما عليها من الحواشي و بما فيها من القيود و الأسئلة مع أجوبتها و الاعتراضات الواردة و دفعها» واته مه به ست له زانستی نه حو فیر بوونی هه موو ئه و کتیبانه یه که له و عیلمه دا نوسراون؛ به هه ر چی حاشیه و په راویزه وه که به سه ریانه وه یه و به هه موو ناتۆره و پرسیارو وه لām و ره خنه و جوابیکه وه که تییان دا هه یه!!!

ئاخر به راستی ئه گه ر فهقی توانی و یژامه ی عه ره بی به پی ی یاسای نه حو بخوینیته وه، چ پیویست ده کا هه موو کتیبه کان به وردی بخوینی؟ یان ئه گه ر ئه و زانسته له هه ر کتیب و نوسراوه یه کی نه حوی دا فیر بی چ کورت و چ درێژ، چ کۆن و چ تازه، چ زه رد و چ سپی چ فه رقیکی هه یه؟!

بو ده بی فهقی بیچاره چاری ناچار بی (جامی) هه ر بخوینی و (حاصل و محصول) ان هه ر بزانی و (دوور دائر) هه ر ده فع بکات؟!

هه رچی له خوی نه گوڤری ده زانی که مه به ستی سه ره کی له خویندنی فهقی یه تی تیگه یشتن له قورئان و حه دیت و شه رعه و ئیتر عیلمه کانی دی وه کی «نحو، صرف، بلاغت و...» ئامرازیکن بو فیر بوونی وان و راسته وخو مه به ست نین و هه ر ئه وه نده بزانی که پیاو کاتی خوی بتوانی بیان لیته وه و هه ر وه ها بتوانی له قورئان و حه دیت و کتیبه شه رعی یه کان و هه ر کتیبیکی دی که به عه ره بی نوسرابی که لک وه ر بگری به سه و ئیتر نابی زیاتر وه ختیان تیدا به فیرۆ بدریت.

بابای مه لا ئه گه ر ده ستی کرد به مه لایه تی و ئه نجام دانی ئه رکه کانی که بریتین له وتارادان (الخطابه) ئامۆزگاری (الموعظه)، رینمونی (الارشاد)، روون کردنه وه ی مه سه له شه رعی یه کان (الافتاء)، ده ستووردان به چاکه و گیرانه وه له خه راپه (الامر

بالمعروف و النهی عن المنکر)، بانگه‌واز بولای خوا (الدعوة الى الله)، ناتوانی به‌و عیلمانه وه لّامی خه‌لک بداته‌وه و ئه‌رکی سه‌رشانی به‌ریوه به‌ری، به‌لکوو ئه‌وکاره ته‌نیا و ته‌نیا به‌ زانینی قورڤان و حه‌دیت و شهرع و میژوو و ... ده‌کری. (۱)

هه‌ندیک له‌و عیلمانه‌ی، فه‌قی زیاد له‌ پیویست پیانه‌وه خه‌ریک ده‌بی و ته‌مه‌نیکی زوریان تیدا به‌ سه‌ر ده‌بات و له‌ ئاکامیش دا زه‌ره‌ر ده‌کات بریتین له‌:

أ) عیلمی «نحو» له‌ عیلمی «نحو» دا که زانستیکه به‌ ئامانجی ناسینی «اعراب» واته دروست خویندنه‌وه‌ی و یژه (کلام) ی عه‌ره‌بی و لیک هه‌لاواردن و لیک‌دانه‌وه‌ی وشه‌کانی، ده‌خویندریت پینج شه‌ش کتیی به‌و ته‌رتیه له‌ باره‌دا ده‌خوینن:

۱- «عوامل الجرجانی» یان عوامل البرکوی یان هه‌ردوکیان.

۲- النموذج به‌ شهرحه‌وه.

۳- الاظهار للبرکوی یان الصمدیه یان الهدایه یان دودانه، له‌وانه.

۴- الکافیه یان شهرحه‌که‌ی فوائد الضیائیه «شرح جامی».

۵- الفیه ابن مالک به‌ شهرحه‌که‌یه‌وه «السیوطی».

۶- واهه‌یه «مغنی اللیب» یش هه‌مووی یان باسی حه‌رفه‌که‌ی هه‌ر ده‌خویندری.

ب) عیلمی «صرف» که زانستیکه به‌ ئامانجی ناسینی وشه له‌باری ریشه و داتاشین و گۆرپانکاری یه‌وه ده‌خویندریت ئه‌ویش چوار پینج کتیی تیدا ده‌خویندرین به‌م شیوه:

۱- شرح الأمثله و صرف أمير.

۱- له‌ بیرمه‌ ئه‌و ساله‌ی که ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تیم وه‌رگرت و به‌ پی‌ی دابی ئیجازه وه‌رگرتن قۆلیکم مه‌لا و فه‌قی و خه‌لک ده‌گه‌ل هاته‌وه‌ ئاوابی خۆمان، پاش ته‌واو بوونی ری و ره‌سمی به‌خیر هینان و پیروزیایی له‌ مزگه‌وتی دی ده‌گه‌ل تاقمیک له‌ میوانه‌کان و خه‌لک چوینه‌ مالی، ئیستا به‌ چاکی ده‌ست به‌ قسان نه‌ کرابوو که حاجی یه‌کی خه‌لکی ئاوه‌دانی هه‌لیدا یه: ئه‌ری فلانه‌ که‌س پرسیار یکم هه‌یه! گوتم فه‌رموو. گوته‌ی ئه‌ری حه‌زه‌ته‌ی «حسن» خوای لی رازی بی چۆن شه‌هید بوو؟ منیش که‌ سه‌رم له‌ پرسیاری میژویی هه‌رده‌ر نه‌ده‌چوو میژووش یه‌کیک له‌و زانسته به‌ که‌لکانه‌ بوو که‌ ده‌بوو بخویندری و به‌لام نه‌خویندرا بوو به‌ ناچاری و به‌ شهرمه‌وه هه‌لم دایه‌و گوتم ئه‌وه‌ی راست بی مام حاجی ئیمه له‌ ماوه‌ی فه‌قیه‌ته‌ی دا درسی میژوو ناخوینن و ده‌بی پاش ئیجازه وه‌رگرتن مو تالای له‌ سه‌ر بکه‌ین جاویه ناتوانم وه‌لا می ئه‌و پرسیاره‌ت بده‌مه! ما لم هه‌قه ئه‌ویش نه‌له‌سه‌ر ئه‌و پرسیاره‌ روپی ونه‌ پرسیاری دیکه‌ی لی کردم.

۲- تصریف الزنجانی به شهرحه وه.

۳- التصریف لماعلی الاشنوی که واههیه «قزلجی و قهره داغیشی له سهر ده خویندرین».

۴- شرح النظام یان سید عبدالله نقره کار یان کمال الدین. که ههر سیکیان شه رحی شافیهی «ابن الجاجب» ن.

ج (منطق) له مه نتیق دا زور کتیب خویندراون وه ک:

۱- ایساغوجی.

۲- مغنی الطلاب یان الملتقطه.

۳- حاشیهی ملا عبدالله یزدی.

۴- گلنبوی شهرح.

۵- شرح الشمسیه.

۶- گلنبوی برهان و چهند کتیبی دیش.

به لێ له و سێ عیلمانه دا بیجگه له حاشیه و شتی و، ئه و کتیبانه خویندراون و ته مه نیان تیدا به سهر بردراوه له حالیکدا که ئه گهر بۆ نموونه له «نحو» دا ته نیا عه و امیلی جورجانی یان بورکه وی و «النموذج» و «الصمدیه» و «السیوطی» و ئه گهر بگۆنجی موفره داتی «مغنی اللیب» و له (صرف) دا «تصریف الزنجانی» و تصریف ملاعلی و «شرح النظام» و له «منطق» دا «مغنی الطلاب» و «حاشیه ملا عبدالله» بخویندرین و به چاکی به فهقی بگوترین و ئه ویش کۆششی پێوستیان تیدا بکات؛ گومان له وه دا نییه که به سن و پیاو پیاوان بێ نیاز ده بێ و ئیتر پێوست به وه موو خوێنازان و کتیب سهره و نیو کردنه ی ناکات که ته نیا کات به فیرو دانه و هیچی تر.

ده‌سته‌یه‌ک فه‌قینی «بوغده‌که‌ندی» سه‌قز. له‌ساله‌کانی ۴۷ و ۴۸ی کوچی، هه‌تاوی‌دا.

جا ئیستی هه‌ر باشه‌که‌ بریک له‌و کتیپانه‌وه‌لانا‌رون. یان هه‌ر راسته‌کتیپه‌که‌ ده‌خویندریت. ده‌نا‌وه‌کی باس ده‌که‌ن تا ماوه‌ی بیست‌سی سالی‌ک له‌مه‌وه‌به‌ر بیجگه‌ له‌و شه‌رح و مه‌تنانه، زو‌ر حاشیه‌ و شه‌رحی دیکه‌شیان له‌سه‌ر خویندراوه‌وه‌ک «حدائق» و «نعمه‌الله» له‌سه‌ر «النموذج»، «اطه‌لی» له‌سه‌ر «الاظهار»، «سید علی خان» له‌سه‌ر «الصمدیه، عبدالغفور و عصام‌الدین و محرم افندی له‌سه‌ر «جامی» ابوطالب و عبدالحکیم له‌سه‌ر «السیوطی».

به‌کورتی ده‌توانم بلی‌م له‌رابردو‌ودا زیاتر خه‌ریک و فی‌ری کتیپ خویندن بو‌ون نه‌وه‌ک عیلم و زانست؛ نه‌گه‌ر بابای فه‌قی له‌نیو‌کتیپیکی گه‌ره‌ی وه‌ک جامی‌دا رو‌ژیک، قونه‌قه‌یدی‌ک، حاشیه‌یه‌ک شتیکیان لی‌پرسیپیته‌وه‌وه‌ نه‌یزانیپ و له‌لامی دروست بداته‌وه، ئیتر نه‌پرسیارکه‌ر ئه‌وی به‌سه‌واددار و نه‌ئه‌و خوی به‌پیاو زانیوه؛ یه‌کجاری خوی له‌به‌ر چاوان که‌وتوو‌ه و به‌ر له‌هه‌موو شتی‌ک له‌بیری توله‌کردنه‌وه‌دا بو‌وه و ویستویه‌تی

پرسیاریکی وای لی بکاته وه که ئه ویش سه ره ده ربی لی ده رنه کاو نه یزانی، پاشان هه ولی ئه وهی داوه ئه و پرسیاره ی شکستی تیدا خواردوه روون بکاته وه، تا جاریکی دیش بو ری پی نه خوات و ئه گه ربوی روون بو بیته وه که چهنه د جی ی دیکه ش له و کتیبه دا هه ن که ئه گه ر پرسیاری لی بکری نایان زانی سه ر له نوی بو جاری دوه م یان بو چه نده مین جار ئه و کتیبه، یان هه ر ئه و جییانه ی به ده رس خوینده وه ته وه و زو ریکی دی له ته مه نی پر بایه خی تیدا به سه ر بردووه. به لام هه ر ئه و فه قیه ئه گه ر ده یان و سه تان پرسیاری له قور ئان و هه دیث و شه ر لی کرابیت و نه یزانی بیت باکی نه بووه و ته قه ی له سه ری نه ها تووه. ته نانه ت له و مه به سه ته سه ره کی و به ره ته ی یانه باس و پرسیار هه رنه کراوه و لیدوان له چه مک و مانای ثایه ته پیروژه کانی قور ئان هه ر به گوناح و تاوان زانراوه و بازیک مه لای بیر ته سک بوون: ریگایان به خوشیان نه داوه مانای قور ئان لیک بده نه وه و لانی که م بچه نیو ته نکاوی ده ریای بی بنی رسته پر مه به سه ته کانی قور ئان و له قه راغ و قولان راده ست راکیشن بو دوو ر و گه وه ره ان.

دوایین پله ی خوینده واری

دوایین پله ی خوینده واری بریتی یه له پله ی (الاجتهاد). بو گه یشتن به و پله یه پیویسته خوینده وار بیجگه له زانینی زمانی عه ره بی به تی ری و ته سه لی و ههروه ها زانینی قور ئان و سوننه ته کانی پیغه مبه ر «د» له هه موو باریکه وه و زانینی (اصول الفقه) به ته واوی، ده بی مه سه له ئیجماع له سه ر کراوه کان بناسی، له مه به سه ته کانی شه ریه ت تیبگا، دارای ئاماده یی سروشتی (الاستعداد الفطری) بی و...

المجتهد

موخته هید به خوینده واریک ده لین ئه و مه رجانه ی سه ربی تیدابن و بتوانی ئیجتیهاد بکات، واته ئه و په ری هیز و توانای خو ی به کار به ری بو دو زینه وه و په ی بردن

به‌ته حکامی شهرعی و هه‌لینجانیان له‌سه‌ر چاوه‌دیاری کراوه‌کان،^(۱) به‌که‌لک وه‌رگرتن له‌یاساکانی (اصول‌الفقه).

موجته‌هید سی‌جوری هه‌یه‌که‌به‌کورتی ده‌یان ناسنین:

۱- (المجتهد المطلق) ته‌وه‌بو که‌باسمان کرد.

۲- (المجتهد فی‌المذهب) ته‌م جوهره‌موجته‌هیده‌ریبازیکی تاییه‌تی نییه‌بو ده‌رهینانی ته‌حکام، به‌لکو به‌که‌لک وه‌رگرتن له‌ریباز وده‌قه‌کان (نصوص) ی‌ئیمامه‌که‌ی ته‌حکامی شهرعی هه‌ل‌دینجی^(۲)

۳- (مجتهد الفتیا)، پله‌ی ته‌م موجته‌هیده‌ش له‌پله‌ی هه‌ردوک جوهره‌که‌ی پیشه‌وه‌له‌خوارتره‌و به‌که‌سیک ده‌لین که‌سه‌ری له‌ریبازی ئیمامه‌که‌ی زورباش ده‌رده‌چی و رایه‌کی به‌سه‌ر رایه‌کی تری دا (ترجیح) ده‌دات و به‌باشتری داده‌نی.

شایانی باسه‌که‌به‌لای هه‌ندیک له‌زانایانه‌وه (اجتهاد) به‌شبه‌ش «تجزیه» ده‌کری و ده‌گونجی زانایه‌ک هه‌ر له‌مه‌سه‌له‌یه‌ک یان مه‌به‌ستیک دا موجته‌هید بی، واته‌توانایی هه‌بی له‌سه‌ر ئیجتهادکردن له‌مه‌سه‌له‌یه‌ک یان له‌چه‌ند مه‌سه‌له‌دا، جا‌با له‌مه‌سه‌له‌کانی تردا به‌پله‌ی موجته‌هیدی نه‌گه‌یشتی؛ وه‌ک ته‌وه‌که‌سیک هه‌بی ته‌نیا له‌میرات به‌شکردن (تقسیم‌المیراث) دا موجته‌هید بی به‌م چه‌شنه‌ته‌وه‌که‌سه‌ئاگاداری هه‌موو به‌لگه‌کانی میرات

۱- سه‌رچاوه‌کانی دیاری کراو بۆ هه‌لینجانی یاساکانی شهرعی به‌دریژی یازده‌دانه‌ن که‌بریتین له: (الکتاب و السنة) به‌رای تیکرای پیشه‌وا مسولمانه‌کان «الأئمة‌المسلمین» (الاجماع والقیاس) به‌هاو ده‌نگی «اتفاق» ی زوربه «جمهور» یان. (الاستحسان، المصلحه‌المرسلة، سد‌الدراعی، العرف، قول‌الصحابی، شرع‌من قبلنا و الاستصحاب به‌کیشه‌و نیزاعی زانایانه‌وه‌تیاندا.

۲- هه‌ر کام له‌موجته‌هیده‌کان ریباز (مذهب) یکی تاییه‌ت به‌خویان هه‌یه‌چونکه‌هه‌روه‌ک له‌په‌راویزی رابردوودا گوترا ئیجگه‌له‌قورئان و سوننه‌ت هه‌چکام له‌به‌لگه‌شهرعی یه‌کان (الدلة‌الشرعیه) هاوده‌نگی هه‌موو موجته‌هیده‌کانیان له‌سه‌ر نییه‌و هه‌روه‌ها جگه‌له‌ئیجماع و قیاس جمهور له‌سه‌ر هه‌چیان هاوړا نین. بۆ وینه «الظام» ی موعه‌ز یله‌و هه‌ندیک له‌خه‌واریه‌که‌کان ئیجماعیان قبول نییه، زانایانی جه‌عفری و «ظاهریه» قیاس به‌به‌لگه‌یه‌کی شهرعی نازانن، ئیمامی شافعی «خ» به‌لگه‌ی (الاستحسان) و هه‌ندیک بابه‌تی (سد‌الدراعی) ره‌ت ده‌کاته‌وه.

یان ته‌وه‌تا موجته‌هیده‌کان له‌مه‌رجه‌کانی په‌سندکردنی (سنة‌الاحاد) دا جیاوازی بیر و رایان هه‌یه‌و به‌م جوهره‌هه‌ر کام له‌وان بۆ ده‌رهینانی حوکمه‌شهرعی یه‌که‌کان ریبازیکی تاییه‌تیان گرتۆته‌به‌ر.

به شکردن، وه کی قور ئان، فه رموده کانی پیغه مبه ر «ص»، قسه و رای زانایان و ... بی. جائه و که سه بوی هه یه له مه سه له میراتی یه کان دا به گویره ی یاسای پیوه ندی دار، ئیجتهاد بکات و رای خویان تیدا ده ربیری.

ئه و ئاکامانه ی موجه هید به هه ر سێ جوړه که یه وه پیان ده گات له سه رخوی به لگه (حجة) ن و پیویسته بو خوی ده کاریان کات و بو هه ر که سیکی دیش که به پایه ی ئیجتهاد نه که یشته ی دروسته که په یه وه یی «تقلید» ی لی بکات به وه مه رجه ی ریاز «مذهب» ه که ی کوکراوه «مدوون» بیت.

چت له دهست دی ئه وه بکه

ئاشکرایه، گه یشتن به پله و پایه ی موجه هیدی به هه ر سێ جوړیه وه گه لیک به زه حمه ت و چه تونه و بو هه موو که س نالوی و کاری هه زه ر ته ی فیه، ته نانه ت گه یشتن به پایه ی مه لایه تی یه کی باشیش بو هه موو که س دهست نادات به تایه ت به وه ل و مه رچ و که ره سه و که ل و په له ی بو فه قی ولاتی ئیمه هه یه. بو یه هه ر وه کی باس کرا، ئه و که سانه ی ناگه نه پله ی ئیجتهاد، ده بی بو زانی نی یاسا شه رعی یه کان په یه وه ی له موجه هیدی کی ماو یان نه ماو بکه ن و به پیی تواناش به روانه به لگه و قسه کان یان و لیان ورد بینه وه.

هه ر وه ها پیویسته ئه و خوینده وارانیه نابه باش مه لا، له به ره ی خویان لاق تی نه په رین و چیان له دهست دی هه ر ئه وه بکه ن و بلین و چ له فتوادان و ده رس گوته وه و ته می و ئاموژگاری خه لک دا و چ له راپه راندنی کار و باری ماره برین و ته لاق خستن و میرات به شکردن و شتی وادا. ئه وه ی نایزان و نایتوانن خوی له قه ره نه دهن و نه بنه هو ی گونا بهاری خویان و ری ون کردن و سه رلی شیواندن و زیان گه یاندن به خه لک.

ئه گه ر که سیک هه ر پیشنوژی له دهست دی باپیشه ی و تاردان «الخطابه» یان فتوادان «الافتاء» یان شتیکی دی وه ستوی خوی نه گری.

ئه گه ر فه قیه ک با ئیجازه ی مه لایه تیشی پی درابی ده خوی رانه دی ده رس بلیته وه، با به لینی ته دریس به خه لک نه دات، یان به ره له وه ی توانایی ته دریس کردنی کتییک یان عیلمیکی بی با له و کتیب و عیلمه دا فه قی رانه گری.

نه گهر پرسياريکي لي کړا، يان رينوڼي په کيان لي ويست، با به نابه له دي و له رووي
ناشاره زايي په وه وه لام نه داته وه و باباي رينوڼي خواز گومړا و خوشي گونا جبار نه کات،
جايان موله ت بخوازي و به هوې موتالا و پرسيار رووني کاته وه يان نه وه تا بي پيچ و په نا
بلي نازانم. چونکي هر وه کي شاردنه وه ي زانست «کتمان العلم» بو زانا، تاوانه، هه روه ها
جواب دانه وه ي به نابه له ديش بو نه زان کاريکي ناره وايه به لکو به ولا تریشه وه يه.

نازانم ره حه تي گيانم

موله ت بخوازه و بيه ده ست به کار
واش که نه تزاني هه پروه پرسه
تازه دوړاوي چارت ناچاره
وه کوو يه ک نيه هه رچی به نده يه
که «فَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ»
و مَا أَوْتِيتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
به «نازانم» يک له کول خوې که وه
ده لين: «نازانم ره حه تي گيانم»
زمان ليگه رې سهر ئاسووده يه
باري عاله ميش ده بي هه لگري
نه وه ک تاوانت له مل وه کوبي
لاي «ابن مسعود» به شيت حيسابه
پياوي فتوا زور، که مزان و گيژن
له کاتي وه لام له شيان له رزيوه
توش که نه تزاني وا بلي دهنه:
ياساي قورئان و خودا و پيغه مبه ر (د)
«لَا أُدْرِي» کردبوه، وه لامې کافي
بو شازده دانه وه لامې داوه

نه گهر نازاني وه لامې پرسيار
موتالا بکه باسي نه وه درسه
پرسين بي عه ييه، نه زانين عاره
ياخو نسيت هر نه وه نده يه
چوون فهرموويه تي خودايي قه ديم
ده ناوه خوڼنه له مه رده ليللا
به نا به له دي وه لام مه ده وه
نه گهر نايزاني بلي «نازانم»
وه لام له خورا زور بي هووده يه
له م پيشه پيسه نه که ي به رگري
به خسووس، بو فتوا، تاگات له خوبي
که سي، بو هه رشت خاوه ن جووابه
«ابن عيينه» و «سحنون» ده بيژن
هه نديک پيشوونه له رووي به رزي وه
فريشته، وتيان: «لَا عِلْمَ لَنَا»
تووش ده بي به درو و تيشکان له هه مبه ر
ئيمام نه حمده بو شتي خيلافي
«مالک» چل و هه شت پرسي لي کراوه

توینی شه شه م: چه ند داب وری و ره سمی گشتی

رویشتن:

ته نیا شتیک که فهقی جار جاره دلخوشی خوی پی ده داته وه و کولی دلی پی داده مرکینی و خه م په ژاره ی پی ده په وینی و یان هه رکاتیک به هه ره هویه که وه له ماموستاکه ی یان له یه کییک له ئاوه له کانی دلی رهنجا، یان ئه وه تا له و ئاوه دانی یه که تییدا ده خوینی و هه ره ز بو و ویستی دلی چابکاته وه و وه ره زی خوی بشکینی؛ ئه وه یه که شوینی خویندن و ماموستاکه ی به جی دلی و ده چیه شوینیکی دی و ماموستایه کی دیکه په یدا ده کات و ناچار نییه هه ره له و جیگایه بمینیته وه.

پوخته ی قسان ئه وه یه که فهقی له هه له ژاردنی جی خویندن و ماموستادا سه ره به سه ته و ده توانی هه رکاتیک بو خوی پی خوش بو و یان به هه ره هویه که وه بی، جیگای خویندن یان ماموستاکه ی بگورپی و بو ئه م کاره ده توانی ته نانه ت راویژ^(۱) ده گه ل هاوه له کانیشی نه کات و ئه و مافه بو سوخته و موسته عید وه ک یه که و هه ردووکیان تییدا به شدارن.

به جی یه ئه و راسته قینه ش بدرکینن که هه رچه ند راویژکردن «الشوری» له ئایینی پیروزی ئیسلام دا بو هه رکاریکی ده ق «نص» ی له سه ره نه بی گرینگی یه کی زوری پیدراوه و جیگای تاییه تی خوی بو دیاری کراوه، هه ندیک له فه قیکان بو مه سه له ی رویشتن نه یان توانیوه به که س مه شه ره ت بکه ن به تاییه ت ماموستا مه گه ره وه ختی خواحافیزی ده نا به هیچ جوریک له رویشتنی فهقی ئاگادار نه کراوه. ته نانه ت بازه فهقییه ک چ سوخته و چ موسته عید هه ره بی مال ئاوایش رویشتون و ده پون.

جا هو ی ئه و دیارده نا له باره هه رچی بیت به رای من به شی زوری تاوان رووده کاته ماموستایه کان چونکی تاقمیک له وان، له راگرتنی فهقی دا زورتر به رژه وهندی خویان

مه بهسته و بو نیوانگ و وهدهستهینانی پلهی دنیایی دهرس ده لینه وه و ئیتر ئه وهنده خیرخوازنین که دلسوزانه و به دلیکی ئاوه لا و سنگیکی فراوانه وه ده گهل فقهی رووبه رووبین و قازانجی ئه ویش و بهرچاو بگرن، بویه هه تا ئه و کاتهی فقهی به لای خویانه وه دهرس ده خوینی، ئه وه ریزی بو داده نین و هه لی ده نینه وه. به لام به ههر هویه ک بیهه وی بروت ئیتر تازه له لایه ن ماموستا وه به که سیکی بی که لک و نازیره ک و تی نه گه یشتوو و بگره وه ک ناحه زیک چاوی لیده کری، جا بویه فقهی ئه مجوره ماموستایانه ناتوانی مه سه لهی روینه که ی بدرکینی و ناچاره ته نانه ت به دزی ئاوه له کانیشی یه وه بچیت جیگایه کی دی بو خویندن بدوزیته وه و ئه گهر ویرای له ماموستا مالاوایی بکات و دهنه ههر به دزیه وه شتومه که کانی که سه رجهم پری بوخچه یه کن بیچیتته وه و به شانیان دادا و وه ک دهرکراوان به دلی غه مباره وه به ره و خویندنکه ی تازه ریگا بگریته بهر.

وه کی باس کرا ئه و جوړه بیروبو چون و هه لویسته تاییه تی هه ندیک له ماموستا کان بووه، دهنه به شی زوریان به تاییه ت ماموستایانی ئیستا ئه و خو و ئاکاره یان نییه و بگره هه رکاتیک هه ستیان به وه ره زی و نا کوک^(۱) ی فقهی کرد پرسیاری لیده که ن و له هوی ناره حه تی یه که ی ده کو لنه وه و به پیی توانا هه ول ده دهن بو چاره سه رکردنی و دهنه ئه گهر پیویست بی به هوی وه لام و نامه ناردنه وه جیگایه کی بو ده خوازنه وه و زور به ریز و ئیحترامه وه به رپی ده که ن و ئیتر پیوه ندی دوستانه شی ده گهل ناپچرن و واهیه دیده نیشی لیده که ن. که له ماموستایه کی دلسوز و ته و او مسولمانیش ههر ئه وه ده وه شیته وه و چاوه پروانی ده کریت.

جی خواز تنه وه:

فه قی بهرله وه ی له جیگای خوی هه لقه نی و کوچ و کوچبار تی کبنی، ته نانه ت بهرله وه ش ماموستا و ئاوه له کانی پیبزانن به بیانوییکه وه ده چی بو سه فهر و هه ولی

مامۆستا و جیگای تازهی خویندن ده دات و له ههر جیگایه ک و له لای ههر مامۆستایه ک
پیی خوش بیّت و پیی واییت سوودی لی وهرده گریت داوای جیی خویندن ده کات.

فهقی له لای چ مامۆستایه ک جی ده خوازیته وه؟

فهقی به تاییه ت ئه گهر فهقییه کی وشیار و چاک و چالاک بی به هه مو و جو ره
مامۆستایه ک رازی ناییت به لکو و ئه گهر بو ی بگونجی هه ولی ئه وه ده دات له لای
مامۆستایه کی باش و به نیوبانگ و زانا و دلسوز و پاریزگار جی بخوازیته وه و تیده کو شی
مامۆستاکه ی هه لگری هه مو یان هه ندیکی ئه و مه رجان ه ی خواره وه بیّت:

١- زانست و زانیاری:

یه که م مه رج که فهقی وه به رچاوی ده گری و به پیویستی ده زانی له مامۆستای دا بی
ئه وه یه که ده بی مامۆستا لیها تو و، باسه وا دو شاره زا بی، بو ئه وه ی هه رچی ده یخوینی زو ر
به باشی فی ری بیّت و دلیابی که به هه له ی پی ناگو تریت و کریره وه ری یه که ی به خو پایی
نا روا ت.

هه لبه ت فهقی زانست و شاره زایی مامۆستا ته نها له و عیلمانه دا که به لایه وه
ده یخوینی وه به رچا و ناگری، به لکو و به پیویست و به جیی ده زانی که مامۆستا له ناگاداری
گشتی «اطلاعات عمومی» یش دا، ده ستیکی بالا ی هه بی هه تا بتوانی جگه له ده رس، له
هه مو و بواریکی زانست و زانیاری دا که لکی لی وه ربگریت و ئاستی زانی نی خو ی
پی هه للا به ری.

فهقی و اهه بو وه مانگی ک بگره زیاتریش به دوای مامۆستایه کی شاره زا و زانادا
خولا وه ته وه، ته نانه ت و لا تی خوشی به جی هیشتوو و به شوین ده رس بیژیکی زانادا زو ر
گه راوه و زو ر ناوچه ی پشکنی و نه و پینا وه دا گیانی خو ی خستو ته مه ترسی یه وه.

وه ک ده گپ نه له رابردو و دا فهقی ی وا هه بو وه که به شوین مامۆستا و خویندن دا
گه راوه، چوار پینج سالان هه ر ون بو وه و چاوی به ناوچه ی خو ی و نیو چاوانی که س و
کارانی نه که وتو ته وه و زو ر وا هه لکه وتوو ه پاش گه را نه وه ی، که س و وارسه کانی
نه یان ناسیوه ته وه و ته نانه ت هه والی فهقییه که ی خو یانیان لی پرسیه و!

بەلێ فەقی هەول دەدا مامۆستایەکی وابدۆزیتەو، نەک هەر باسەواد و شارەزاییت:
بەلکۆو ئەو کتیبە ی بەلایەو دە یخوینیت جاری دیکەش بە دەرس گوتیبیتی یەو و بە
تەواوی لێ سەرپاست بوو بیت و وانە بێ خۆی لەو پرا فیربکات.

شارەزایی مامۆستا بیجگە لەوێ کە بەناو و ناوبانگی خۆی و لە ریگای باس
لیوێ کرانی را دەزانی وەک دەلێن عەتری چاک بوونی دەروا: فەقی ی واهە یە بەوێ دەش
بەس ناکا و ناکەوێتەو، بەلکۆو بە هەوێن دەرس مامۆستاکە ی بە تاقی دە کاتەو و رادە ی
زانیاری و راویژی زاری بریک وە دەردەخات؛ بەم شیوێ کە یەک دوو دەرس لەوێ کە
خویندوێتی، بە بیانوی ئەوێ کە نە یخویندوێ یان فیری نەبوو، لە لای مامۆستای تازە،
بە دەرس دە خوینیتەو. یان ئەوێ تا چەند جیگای گرانی لە و کتیبانە ی خویندونی بە بیانوی
ئەوێ کە گرانی و نایانزانی- لێ دە پرسیتەو و بەم شیوێ هەلێ دەسەنگینی یان پیشەکی بە
میوانی دە چیتە حوجرە و سەماعی دەرسی فەقیکان دە کات و بەم هۆیەو رادە ی زانیاری
مامۆستا بە تاقی دە کاتەو.

۲- شیوێ دەرس گوتن و فیرکاری:

دوو هەم مەرج بو باشی مامۆستا ئەوێ کە شیوێ دەرس گوتنەو «روش تدریس»
بزانی و بشی هیئیتە نیو مەیدانی کردەو.

دەبێ بلین بە داخەو لەبەر لە رەسمییەت خراخی خویندنی فەقیەتی و
تیوێ نەپراوینی دەسەلاتدارەکانی روژ لەو خویندنه؛ شیوێ کە ریک و پیک و تایبەتی بو
دەرسبێژەکان دیاری نەکراو و هەر مامۆستایە ی بە پێی هەلسەنگاندن «تجربە» و بۆلوان و
سەلیقە ی خۆی شیوێ یکی تایبەتی گرتوێ پیش و ئیشی پێوێ کردو.

بەلام شیوێ کە بە زوری مامۆستا کان بۆ دەرس گوتنەو دە یگرێ پیش و بە
گشتی پەسندکراو و لە لایەن فەقیەکانیشەو بە مەرج و بەرچاودە گیریت ئەوێ کە لە
چەند خالی دوایدا دە یخەمە بەرچاو بۆ ئاگاداری و بۆ ئەوێ ئە گەر تەواو و
بە کەلکەتوێ و بەرچاو بگیری و ئە گەر ناتەواویشە تەواو بکری:

(أ) مولاتا «مطالعه»:

مامۆستای دەرسبێژ هەرچەند زاناش بیت و ئەو کتیبە، بە فەقی دەلیت

زۆرجاری دیکه ی گوتیته وه، بۆ ئه وهی له کاتی ده رس گوتنه وه دا تینه گیرێ و تووشی هه له نه بیته و مه به سه ته که باش و به روونی ده فهقی بگه یه نی و ههروه ها بۆ ئه وهی ئه گه ر فهقی له پیوه ندی ده رسه که دا پر سیاری لیکرد تی نه مینی و زوو بتوانی وه لامی راستی بداته وه؛ پیش ئه وهی بیته بۆ ده رس گوتن مۆتالای ته واوی له سه ر ده کاو و اهه یه ئه و مه به سه ته له کتیی دیش دا ته ماشا ده کات و لیکه ده داته وه و به سازی دیته سه ر ده رس و مامۆستایه ک ئه و خاله وه به رچاو نه گری جا به هه له ده رس بلیت یان له کاتی ده رس گوتن دا بکه ویته مۆتالا و حاشیه خوینده وه، ئه وه فهقی لێ ده ره ونه وه و رووی ده لانا که ن.

جگه له وهش ئه گه ر بین بۆ لاشی، فهقی مادام برێ زیره ک و هوشیار بی ده گه لی ده که ویته کیشه و ده مه ده می و چی کتیب هه یه پیی دینیته خواری و تا قسه که ی خوێ پی نه سه لمینی و یان به لگه ی سه لمیندراوی پی نه هینی نه وه یه خه ی به رنادات و له کو لی نابیته وه.

بریک مامۆستای دوور له ئینساف و به ده مار هه ن که وه ختیک ده گه ل فهقی ده که ونه کیشه بۆ ئه وهی قسه ی خوێان وه سه ر خه ن، به لگه ی به که لک نه هاتوو و نه سه لمیندراو دیننه وه و ئه گه ر قسه ی فهقییه که، وه ک رۆژی روونیش وابی لی ناسه لمین و پیان شوره بی یه وه ک مامۆستایه ک خو به ده ست شا گردوه بده ن و را که ی به به لگه وه لی وه ربگر ن.

ئه و جو ره مامۆستا له راست هه ق و ویزدان که پانه، هه می شه بۆ وه ی خوێان نه شکین فهقی روشکین ده که ن و قه ت قه ت نایه لن شتیکی به ده سه ته وه بیته و نه خشیکی هه بی و می شک و بیری گول بکات و ته نانه ت هه قیشی لی ناسه لمین و هه می شه له که لی ن هه له یه ک بکا و لی له هه راده ن و پیی پی بکه ن و که یفی پی بکه ن.

وه کی گو ترا، ئه و خوه پیس و جاهیلی یه له تا ق و لوقی ده ر سبیژه کان دا، وه به رچاو ده که وی، ده نا به شی هه ره زۆریان فره به ویزدان و دلاوا و بی فیز و خو به که مگر و هه قخواز و هه قبه رستن، قه ت ئیره یی به فی ربوونی فهقی وه نابه ن و ئه گه ر ده یان جاریش هه لکه وی که قسه ی فهقی له به رانه ر قسه ی واندا به راست ده ربچی و رای وان به ریته وه پاش به بی خو لیره و له ویدان و پینه و په رۆ لێی ده سه لمین و ته نانه ت به پی گوتنی

ئافه رینیك ته شویقیشی ده كه ن.

ئه وان كه له قوتابخانه ی ئینسانسازی ئیسلامی پیروژدا په روه رده بوون و خووخده ی ئیسلامی یان هه یه، ئاوات و ئامانجی هه میشه یی یان ئه وه یه شاگرده كانیان هه رچی زووتر و زووتر له زانست و زانیاری و ته قوا و پاریزگاری دا هه لده ن و پله ی بالاتر وه ده ست خه ن و قه ت نایانه وه ی و پیشیان ره وانیه هه قی روشکین بکه ن و بگره ئه گه ر شتیکیشی نه زانی یان به هه له وه لامی دایه وه بو ی پینه ده که ن و به جوړیک که به خویدا نه شکیته وه هه له که ی بو راست ده که نه وه و به هه موو شیوه یه ک، بو تیگه یشتن و پیگه یشتنی هه ول ده ده ن.

به ریز جه نابی ماموستا مه لا «علی ربانی» و فه قیکانی له ئاواپی «بوغده که ندی» سه قز.

ئه م وینه یه له ریکه وتی ۱۳۴۵/۷/۲۵، له نیو باغی په نا ئاوه دانی گیراوه.

(ب) تیکخستنه وهی دهرسی تازه ده گهل به شی خویندراو:

ماموستای دلسۆز و زانا به مه بهستی باشتر حالیبوونی فهقی، بهرله وهی دهست بکا به دهرسی تازه به کورتی ئاماژه یه ک به دهرسی رابردوو ده کا و ئه گهر مه بهسته کان په یوه ندیان به یه که وه هه بیته بوی تیک ده خاته وه، که بهم هویه وه فهقی ههم دهرسی رابردووی باشتر ره وان ده کا و ههم له دهرسی داهاتووشی چاکتر تیده گات.

(ج) ویدانی پوخته ی مه بهست.

یه کی دی له وه دهستورانه ی که پیوخته ماموستا له شیوه ی ده رس گوتن دا بیپاریزی ئه وه یه که بو باشتر لی حالیبوونی شاگرد، بهرله وهی نوسراوه که ی بو بخوینیته وه و مانای بو لیکداته وه، به گوشراوی و به کورتی پوخته ی ده رسه که ی لی حالی بکات جا ده رسه که ی پی بلیت یان پاش ته و او بوونی ده رسه که پوخته یه کی بو بلیته وه.

(د) راوهستان له سهر فهقی و گوئی بوگرتنی:

زۆر واهه یه به دوا ی ئه وه دا ماموستا و یژامه ی کتیه که ی خویندنه وه و مانای لیکدایه وه، فهقی به تاییه تی سوخته به مه بهستی ئه وه که فیری ده رسه که ی بیی یان بو ئه وه ی بزانی که ئایا ده رسه که ی وه رگرتوو یان نا، ده یه وه ی به شیوه ی ماموستا خویندنه وه ی عیباره ت و لیکدانه وه ی مانا که شی دووپاته و چه ندپاته بکاته وه. یان وا هه یه له مه بهستیک حالی نابی و ده یه وه ی ماموستا بوی دووپاته بکاته وه واش ده بی له پیوه ندی مه بهسته که دا پرسیری بو پیش دیت و ده یه وه ی ماموستا وه لامی بداته وه و ئه گهر گیر و گرفتیکی بو پیش هات بوی به ریئی. جا له وجۆره پیشهاتانه دا پیوخته ماموستا له سهر فهقی را بوهستی و مه جالی پیدا و گوئی بو بگریته و ئه گهر پیوستی به دووپات کردنه وه بو، بوی دووپات بکاته وه و ریگای پیدات پرسیاران بکات و وه لامی پیوستی بداته وه. وه ئه گهر له سهر شتیک کیشه یان لی په یدا بو و قسه و رای شاگرده که راست یان له راستی نیزیکتر بوو لی ی سه لمینی و پیی شوره یی نه بیته. به کورتی ده بی

ریگای شاگرده که ی بدات که پرسیار بکات و ره خنه بگریت و ئیتر نه گهر فقهی شتیکی پرسیه وه، نه لیت. جا نه وه چیه ده پرسیه وه؟ خو زور ساده یه!!! چونکو نه وه ی ده پرسیه وه با زوریش ساده و حاسان بی حه تمه ن نایزانی دهنابو ده پرسیه وه؟ جا ده بی ماموستا له هه موو نه وانه دامافی فقهی پیاریزی و ئیتر هه ر خوی نه کاته قسه که ری ته نیا (متکلم وحده).

(ه) زمانپاراوی:

مه رجیکی دیکه ی که پیویسته له دهرسبیژدا بیته دی و فقهی وه به رچاوی ده گریت زمانپاراوی و ره وانبیژی یه به م شیوه که ماموستا له به یان کردن و مانا کردنه وه ی دهرسه که دا وشه و ویژه کی وا به کاربه ری که فقهی لیبی تیگا و ئیتر له ده کارهینانی وته ی نامو و رسته ی نارهوان خو پیاریزی، هه روا بیته وه به بی تیگیراوی دهرس بلنی و دووری بکا له گری و گول و سستی و منجه منج^(۱) و پیوه نانی و شه و رسته ی زیاد و بی که لکی وه ک: به لنی به لنی زور، بیلامانی، مه سه له ن، خولاسه ی که لام، لی حالی بووی؟ ده ی کاکه و ئه ری وه لا و نه وانه!!

سه ره رای نه وه ش ده بی دریژه پیدان و دووپات کردنه وه ی ده گهل زه بینی فقهی بگونجی و نه پیش حالی بوون لی تیپه ری و نه پاش حالی بوون دریژه ی بداتی.

(و) دهنگ بهرز نه کردنه وه ی له راده به دهر:

شتیکی که ده بیته هو ی ماندوویی و سه رلیشیوان و زوو و هره زبوونی فقهی له سه ر دهرس، دهنگ هه لبرینی له راده به دهری ماموستایه له کاتی دهرس گوتن دا.

بریک دهرسبیژ هه ن هه رچه ند فقهی له په نای خو یانه و نه گهر به دهنگی نزمیش دهرس بلین؛ نه ک ته نانته شاگرد با شتر حالی ده کن، به لکو و گومان له وه دا نییه که خوشیان و شاگرده کانیشیان ئاسوده تر و بی ئازارتر ده بن؛ که چی واش هینده دهنگ بهرز

ده که نه وه که بو خوشیان زور ماندوو ده بن و دهرس خوینیش زوو شه که ت و وه پره ز ده که ن، جا بویه فهقی هه ولی ئه وه ده دات که ماموستایه ک بدوژیته وه ئه و خوهی نه بیت.

۳- پهروه ده کردن و راهیان بو دینداری:

شک له مه دا نیه که خویندن و زانین بو ده عه مه ل هیان و ئیش پی کردنه و عیلمی بی عه مه ل به که لکی هیچ که س نایه و بگره هو ی به ده بختی و ژانه سه ری دوارو ژه، له کو نه وه گو تو یانه زانای بی کرده وه، وه ک می شی بی هه نگوینه. ههروه کی پزیشکیک با زوریش پسپور بی؛ ئه گهر ئه و یاسا و ده ستورانه ی له باری پاکی و خاوینی و له شساغی و شتی واوه ده یان زانی به کاریان نه بات یان به خه لکی یان رانه گه یه نی، هیچ که لکیک له پیشه که ی خو ی نابات و زه حمه تیکی به خو رایی کی شاوه. یان ههروه کی دار تاش یان به ننا، به ته نها زانینی ئه و ئیشانه ناتوانن سودیان لی به ن؛ به لکو و ده بی ئامرازی پیویست وه ده ست بی ن و ئه و زانسته ی خو یان ده کار که ن جا سودی بو یان ده بی؛ عیلم و زانستی دینیش ههروه تر؛ ئه گهر بابای که نیوی خو ی ناوه مسولمان، هه مو و قور ئان و فه رموده کانی پیغه مبه ر «د» سه ره به ر بزانی به لام ده کاریان نه کات ئه وه له نه زانیکی که لیان تی ناگات چاره ره شتر و کو له وار تره.

زانین و کرده وه

جی گری خوا له سه ر گو ی زه وی	ئهی به نده ی خوای خاوه ن به زه وی
به پی ره چه له ک له ئا ژه ل دووری	به چکه ی ئاده م و حه وای، له ژووری
ده نا له ئا ژه ل که متری، په ستی	به لام به مه ر جی خوا به پرستی
به عیلم و چاک و خراپ زانینه	تو فی رت ده گه ل ئا ژه ل به دینه
وه کو له: داخوا به پر سیت کامه؟	ده جا بخوینه، تی بگه، بفامه
بیزار له خویندن بی زمان و دهسته	ده گه ل ئه و هه مو و عیلم و زانسته
ئه و می شک و بیرهی بو تی داناوه	ئه و چاو و گو ییه ی خوا به تو ی داوه

ده رفه تی عومرو پیکرانی دهستی
 ئه و ده رسیژ و ماموستایانه
 گشتیان وه سیله ی خوداناسینن
 که و بناغهی ئیسلامی دانا
 بیژهی «اقرأ» بوو، یه که مجار باری
 له خوا ده ترسن له وه هانایان
 فهرمووی بخوینن بابش چن بو چین
 ماوه ی خویندنن بيشکه تا گوڤه
 دهد و به لایه و کاری بیهوده
 داری بی به ره و میشی بی عه مه ل
 به چی ده چوینی؟ به که ری بن بار^(۱)
 له باری کتیب ئه میس هه روایه
 که هه ده هانکی دهنگی دهی، یا، نا
 که زانای بی دین له سه و که ده چی
 له قسه ی بی عه مه ل له عیلمی بی کار
 هم به عیززه ت و توانای بی دوایت
 ئیمان و ئیخلاص تا کاتی ئه جه ل
 نانی هه لال و برایی هه رده م
 ئه وه ی فهرموته بمان کردایه
 گیانمان ئه سپارده ی عیزرائیل ده کرد
 بی ترس و خه فته ده چووینه بن گل
 تا روژی مه حشر سه رمان ده ناوه
 ده بیری سیبه ری خودا له سه رمان

په راوی عاسمان ده فته ری ههستی
 ئه و زانکو و کوڤ و قوتا بخانانه
 هه موو ئامرازی عیلم و زانینن
 دیسان فهرمانی خواوه ندی زانا
 له سه ر خویندن و عیلم و زانیاری،
 یا خو فهرموویه، ته نها زانایان
 ئه مجار پیغه مبه ر «د» به واژه ی شیرین
 یا خو بخوینن بی پشو نوڤه
 به لام زانینی ته نها بی سوده
 له میژه ده لین زانای بی عه مه ل
 برپوانه قورئان زانای بی کردار
 یانی وه کوو که ر سوودی بو نایه
 یان وه ک سه گیکه بی دین له زانا
 ئیستا، که نه زان چاتر ده رده چی
 په ناوه بهر تو ئه ی په روه ردگار
 خوایه بوخاتر پله ی خودایت
 به خشی پیمان زانین و عه مه ل
 به نده نی ساغ و دلی دوور له خه م
 «بریا» به بریای خودا بووایه
 ئه مجار بی ئازار، زوو به ده ست و برد
 جا به دهستی پر به هومیدی دل
 وه لامی قه برن ره وان ده داوه
 قوناغه کانی سارای مه حشرمان

۱- هه لبت مه بهستی قورئان له و زانایانه ی به که ر و سه گیان ته شبیه ده کا که سانیکن که باوه ریان هه ر نیه جا

رێمان ده پێوا به رهو به ههشتی
ئێستاش هومیدم به خودای وایه
بو ئه و مه بهسته وهرن وریابین
با پروو بکهینه تهقوا و دینداری
مه قامی تهقواش که راستیت دهوی
تهقوا ئه مه یه: بو ههرچی ئیشه
رووناک بێ یا خود ناریکه شهو بێ
له لای خه لک بی یا له جیگای چۆل
رووت و هه ژار بی یا خو ساماندار
سه روکی هۆز بی یا نه، بێ نیو بێ
زار و په ژار بی یا که یف خوش بی
له مزگهوت بی یا نه له بازار
وه رزیر و جوتیر یا ئاژه دار بی
بچه کاروانی یا نه دوکانت بێ
چه رچی بی یا نه داشقهی بگیڕی
مه لای قوتابی فهقی نووسه ری
گه سک به دهستی له شاره وانی
هه لسوورینه ری چایخانه بی
موچه خۆریک بی کار به دهستیک بی
به کورتی چبێن چکاره و کێ بین
جحیل و لاوین، یا، کوئه سال بین
له رهفتاری ناو کوئه ل و تاکا
ده بی دیندار و خودا په رست بین
ده بی به زمان و ده ر و ده رونمان
له یادی خودا قهت غافل نه بین

ده ستمان ده کرده سه یران و گه شتی
بێ ئیمان نه روین له سه ر دنیا یه
نه وه ک گیرۆده ی خۆزگه و «بریا» بین
دل و ده ست پاکی، هه م ئه مینداری
هه ر ته نیا به نوێژ وه ده ست ناکه وی
رازی کردنی خوا بکه یته پیشه
پرست به ئه و بێ ترست له ئه و بێ
به گه رمای به تین یا به سه ر ماوسۆل
پله و پایهت بێ یا نه ویل و بیکار
پیاوی مه جلیس بی یا شوانی کیو بی
له ش ساغ و به هیز یا خود نه خوش بی
خه ریکی ئیش بی یا خو بێ کاری
پیشه زانیک بی یا نه کرێکار بی
یا نه نه زگ بی و جه م و نانت بێ
یا نه حمبالی یا خو ده سگیڕی
شاعیری یا خو خاوهن هونه ری
شور شگیڕیکی یا نه بانه وانی
یا نه ده رسیژی قوتابخانه بی
ویل و عه ودالی هه ر مه به ستیک بی
ئاواره و بێ نازیان له سه رجی بین
له ناو کوئه ل دا یا خو له مال بین
له به ر خور دی گه ل خراپ و چاکا
بو بکه ومه که ی ئه و گوێ له مست بین
به ئه ندامی له ش به ژین و بونمان
تا بینازی ناو خانووی گل نه بین

هه موو هه لویست و گشتی ئاکارن	بیر و باوه پ و گوته و کردارن
بی ئه ملا و ئه ولا و پیچ و په نابی	ده بی به ویست و ره زای خودا بی
هه ولن بو گهینی پلهی وهرع بی	هه موو ئیشیکمان به پیی شهرع بی
پاشه روژ ئامانج بو ئه و بی ژینمان	دنیا بکهینه وه سیلهی دینمان
کی سته مکاره بو ئه و نه یار بین	دژی زوردار و دوستی هه ژاربین
تیکه له به خوشی و به عزیزهت ده بی	ئه مجار مردنمان به له ززهت ده بی
له باتی مردن له دایک ده بین	ریز لیگیرای مه لاییک ده بین
له خوشی به ههشت نامینی سه بر	ئه و کاتی جه ستهن ده بهن بو قه بر
به رابردومان خوشحال و خه نین	له خه لکی گریان له مهش پیکه نین

زانین و فیڕکردن

بیجگه له وه که زانا له سه ری پئویسته عه مه له به عیلمی خو ی بکا ده بی تی بکو شی خه لکی شی لی تی بگه یه نی. چونکی له روانگهی دینه وه فیڕکردن و بارهینانی خه لکی به شیکه له عه مه لکردن به عیلم و له کرده وه باشه کان «الصالحات» حیسابه که گو تیشمان عیلم و عه مه له لیک جیانین و هیچ کامیان به بی یه کتری که لکیان نییه.

به کورتی ئه رکی سه رشانی هه ر ئینسانیک ئه وه یه له قو ناغی یه که مدا به که لک وه رگرتن له چاو و گو ی و ئا وه ز بر وانیته «الایات المقروئه» نیشانه خویندرا وه کان و «الایات المنظوره» نیشانه بینرا وه کانی خوای میهره بان و زانا و راستی یه کان بدو زیته وه و با وه پریان پی یینی و ره وا و نا ره وا لیک هه لا ویری و چاک و خراپ بناسی و له قو ناغی دو وه مدا بو خو ی ده کاریان کاو له قو ناغی سیه مدا خه لکیان لی تی بگه یه نی و پاریز گاریشیان لی بکات.

مه به ست له و پی شه کی یه ئه وه بوو که بزانی ئه رکی سه رشانی ماموستای ده رسیژه، که ویرای پی شه لا بردنی پله ی زانستی شاگرد ده بی لایه نی ئه خلاق و دینداریشی وه به رچاو بگری و تی بکو شی پهروه رده ی بکات به پهروه رده یه کی دینی، بهر له هه موو شتیک له وه ی حالی بکا که فه قی به کی ده لین و ئه رکی سه رشانی چییه و بوچی ده خوینی،

سپه‌ی روژی ده‌بی چ بکات و چون ئەو دینه‌ی به خە‌لک رابگه‌یه‌نی، رێگای هه‌ینانه‌وه مه‌یدانی دین و چه‌سپاندنه‌وه‌ی سه‌ر له نوێی قورئان له کو‌مه‌لدا چۆنه؟! له‌و پیناوه‌دا چ کارێک کراوه و چ ماوه بکری؟! دوژمنانی ئیسلام و مسو‌لمانان کین و چ پیلانیکیان گیراوه و ده‌گیرن؟! له‌ کو‌پرا ده‌بی ده‌ست به‌ کار بکری و به‌ چ شیوه‌یه‌ک و...

جا بۆیه ده‌لین مه‌رجیکی دی له‌و مه‌رجانه‌ی که فه‌قی بو‌ باشی مامو‌ستا وه‌به‌رچاوی ده‌گری ئەوه‌یه که نابێ مامو‌ستا ته‌نیا هه‌ر گوێ بداته لایه‌نی عیلم و زانستی فه‌قی، به‌لکوو ده‌بی ته‌نانه‌ت پتر و پێشتر له‌و لایه‌نه، په‌روه‌رده‌کردنی ئەو له‌باری خواناسی و خواپه‌رستی و ئەركـ راگه‌یاندن و بانگه‌وازی یه‌وه وه‌به‌رچاو بگه‌ڕیت، بو‌ ئەوه‌ی وه‌ختیکی له‌ کو‌تایی خویندن‌دا ئیجازه‌نامه‌ی دایه، به‌س به‌لگه‌ نه‌بی له‌ سه‌ر زانست و زانیاری و تیگه‌یشتنی، به‌لکوو شاهیدیکیش بی له‌سه‌ر ته‌قوا و دینداری و پێگه‌یشتنی.

۴- دلسۆزی و فیداکاری:

چوارهم مه‌رج که فه‌قی بو‌ باشی مامو‌ستاه‌و به‌رچاوی ده‌گری ئەمه‌یه که مامو‌ستا دلسۆز بێت و ده‌رسی که‌متر بچوینی‌ت و به‌ بی‌ ئەمه‌ی کاریکی گرینگی بێته‌ پیش و بێته‌ هو‌ی فه‌وتانی ده‌رسه‌که‌ی کاریکی وانه‌کات که به‌ بی‌ به‌هانه‌ و یان به‌ به‌هانه‌ی کاریکی که زۆر پێویست نییه‌ ده‌رسی فه‌قییه‌ که بچوینی و به‌م شیوه‌ هو‌ی دواکه‌وتنی له‌ خویندن و تێپه‌ربوونی ته‌مه‌نی به‌ خو‌پایی پێک‌به‌ینی‌ت.

ده‌بی پێ له‌و راستی‌یه‌ش بنه‌ین که مه‌لای کوردستان له‌به‌ر چه‌ند هو‌یه‌ک یان ناتوانن «تدریس» بکه‌ن یان ئە‌گه‌ر بشی‌که‌ن ناچارن بازه‌وه‌ختی‌کان ده‌رسی فه‌قی بچوین و به‌ قه‌ولی فه‌قییه‌کان بو‌ خو‌یان ده‌لین ده‌رسه‌کانی به‌رنه‌ به‌ر بابی «فات یفوت» وی. ئەو هو‌یانه‌ش بریتین له‌:

۱- خه‌ریک‌بوون به‌ نه‌جامدانی کاری مال:

ئەوه‌ی وه‌زعی مه‌لایه‌تی له‌ کوردستان بزانی لێی روونه‌ که زۆر له‌ مه‌لاکان ناچارن

بۆ گه ڤان به دوا پيشه ی مه لایه تی دا هه ردوای ژن هینان له دایک و باب و کهس و کاریان جیا ببنه وه و هه تا کاتیک مندا له کانی یان بۆ پیده گه ن به یه کته نی و پرکاری ژیان به رنه سه ر. بۆیه مه لا نه و کارانه ی پیوه ندیان به پیاوه وه هه یه چ هی نیومال و چی هی ده ره وه ی مال ته نیا له نه ستوی خوئی. جا مه گه ر کاریکی که به تاقه که سیک نه کری و پیویستی به گه له کومه گی بی و خه لکی ئاوه دانی به هه ره وه ز بۆی بکه ن. یان جیرانیکی به خیری خوئی حه واجیکی بۆ جیه جی بکات.

۲- نه نجامدانی نیش و کاری خه لکی:

له گشت لایه ک روونه که مه لا بیجگه له کاره کانی پیوه ندیدار به مه لایه تی وه ک پیشنوژی و وتاردان و ته می و ئاموزگاری خه لک و... ده بی له زور کاری خه لکیش دا وه کی شایی و شین و ژن و ژنخوازی و ریک که وتنه وه و پرسه و سه رخووشی و سه ردان له نه خووش و ژن ماره برین و... به شداری بکات.

۳- هه نولی بژیودان:

وه ک ده زانین مه لای کوردستان موچه و به راتی له لایه ن خه لکه وه بۆ دابین ده کریت به لام له به رته وه ی زور له مه لایه کان به هوئی که می دی و به رات یان زوربوونی خیزان و شتی واوه به ته نیا به رات به ری ناچن، ناچارن بۆ په یدا کردنی بژیوی پیویست روو له ملاولا بکه ن و حوجره و ته دریس به جی بیلن.

ئینجا نه و سی - چوار مه رجان به زوری بۆ ماموستای ده رس بیژ وه به رچاو ده گیرین. ده نا ماموستا هه ر ته نیا به و مه رجان به باش دانانری به لکوو مه رچی دیکه ی زورمان هه ن که پله ی دلسوزی و ماموستایه تی ده رس بیژ ده به نه سه ری و فه قی نه گه ر بۆی بگونجی ماموستایه ک په یداده کات که نه و مه رجان، یان بریک له وانیشی تیدا هه بن: وه کی نه وه به پیی توانا و هه لگرتنی فه قی ده رسه که، که م یان زور بکات، له سه عاتی دیاری کراو داییت بۆ سه ر ده رس، له هه موو باریکه وه نه سیحه ت و ئاموزگاری فه قیکان بکات، به

یه کچاو له ورد و چوکیان پروانی، له گوتهی ده رسته که دا له رسته و وشه گه لیک که لک
وه ر بگریته که بی ئیحتیرامی و بی ئه خلاقى نه گه یه نن.

له شل و توند روین دا راده ی زه و تکردنی فهقی وه به رچاوبگری، به باری که ل و
پهل و بژیوی حو جره رابگات و....

ده مانگوت:

خوینهری خوشه و یست بریک له ئه سلی مه به سته که مان دوور که و تینه وه و خه ریکه
له بیرمان بچیته وه که نه جی ده دواين به لام ئه مانه پیوه ندیان به باسه که وه هیه و ده بوو
بگوترین و لی ره ش دا ده چینه وه سه ر مه به ست و ئه گه ر له بیرمان بی باسی
جی خواسته وه مان ده کرد و گوتمان فهقی به هه ر هویه که وه بیهه وى جیگا و ماموستا که ی
به جی بیلت به شیوه یه کی په نامه کی و به بی ئه وه ی ئه و رازه له کن که س بدرکینی مه گه ر له
لای ئاوالیک یان دوستیکی باوه ر پیکراوی خو ی ده چیت هه ولی ماموستایه ک و
جیگایه کی تر ده دات و جا ئه گه ر بو ی بلو ی ئه وه ماموستایه ک په یداده کات که هه موو ئه و
مه رجان ه یان لانی که م هه ندیک له وانی تیدا هه ییت.

له کاتی جی خواسته وه دا مه گه ر ماموستا فهقی تری له لا نه بیته ده نا ئه و که سه ی بو
جی ده چیت قهت بو خو ی داوای جی ناکات و به رله هه موو شتیک ئه گه ر سوخته بیته
پرس به سوخته کان و ئه گه ر موسته عیدیش بیته پرس به موسته عیده کان ده کات و وه ک
ریز بو دانانیک ره زامه ندی وان وه رده گریته و پاشان سوخته بو سوخته له لای موسته عید
و موسته عیدیش بو موسته عید له لای ماموستای گه و ره جی ده خوازیته وه.

جا ئه گه ر جیگای پیدرا ئه مجار ده چیته وه شتومه که کانی له بوخچه ی گورینه وه
ده پیچیت و به شانیا ن دا ده دات و ده یان هیئت بو جی تازه و له وى داده مه رزی و
ده ست ده کات به ده رس خویندن و ئاوال و دوسته کانیشی ئه وانه ی له وین پیروزیایی
جیگای تازه ی پیده لین و ئه وانه ش که دوورن له شه ویکی پشوودان «تعطیل» دا دینه
دیده نی و پیروزیایی لیده کن و ئه ویش له وانه یه له هه لیک دادیده نیان لیبکاته وه.

به لام سه رلیدان بو پیروزیایی زووتر بو موسته عیده کانه و ئه وان بو پیروزیایی کوتن

به ئاوالی موسته عیدی خویان ده چنه دیده نی، ده نا سوخته کان ته و کاره سه باره ت به
یه کتر ناکه ن.

جاری و اه یه فه قی به بازیگ هووه به توندی بریاری رویشتن ده دات و به رله پرس
و راو جیگا خواستنه وه شتومه کان ده پیچیته وه و ده روات.

فه قیه ک، بو ئاوالی، له ماموستا داوا ی جی ده کا
حوجره ی مزگه وتی «محمدی» له بانه

له و جوړه رویشتنه دا فه قی بجیته هه ر جیه ک زوړ و اه یه بوخچه که ی نیشانی
ماموستا و فه قی ته و جیگایه نادات به لکوو له شوینیکی نیزیک ئاوه دانی یان له مالیکی
قهر اغ ئاوه دانی دایان ده نیّت و خو ی ته نیا ده چیت وه زعی حوجره هه لده سه نگینی و جا
ته گهر پی باش بوو به وشیه که باس مان کرد جیگا ده خوازیته وه و ته گهر جیگای پیدرا
ده چیت ده ست ده داته بوخچه و ده یباته حوجره، یان یه کیک له فه قیکان ده چن
شتومه که کانی بو دینن.

له جوړی پیشووش دا که فه قی شتومه که کانی له حوجره به جی دیلی و پاش

جئ خواستنه وه بو یان ده چیتته وه وا هه یه ئه گهر مه بهستی خواحافیزی و شتی وان ه بی
یه کیك له ئاواله تازه کانی به نامه یه که وه یان ههر ئاواده نیری و شتومه که کانی بو دینی.
بازیك له وه قیانه ی دم و په لی جئ خواستنه وه یان نییه، یان ده خو یان رانا بینن
جییان پی بدری وه کوو بازیك له سوخته و موسته عیده تازه کاره کان به هو ی باب، برا، یان
خزمیکیا نه وه داوای جیی خویندن ده که ن و خو داده مه رزینن.

بوخچه

ئه وا بو چهنه جار ناوی بوخچه م برد و ناوه رو کیشم دهر نه خست که چیه و چی
تیدا یه و رهنگه خوینه ریکی که بوخچه ی نه دیتی چاوه روانی ئه مه بی بوخچه ی بو لیک
وه که یین و باسیکی بو لیوه بکه یین.

جا بو یه ده لیم بوخچه په رویه کی چوار قولیخچه که یه فه قئ له کاتی رویشن دا
له باتی باوه ل و شتی واشتومه کانی تیوه ده پیچیت و ههروه ها له نیو حوجره ش دا له جیاتی
یه غدان و سندووق و شتی وا که لکی لی وه رده گری و هه ره که ل و په لکی هه یه تی، تی
وه ده پیچیت و له گوشه یه کی حوجره هه لی داوه سیّت.

واش هه یه هه ندیک فه قئ که سه رینیان پی نییه له جیاتی سه رین له بوخچه
که لک وه رده گرن؛ به وشیه که فه قئ پوشاکیکی زیادی که هه بیّت یان به رگی به ری که له
کاتی خه وتن دا یه نیّت، له بوخچه که ی وه ده پیچیت و سه ری غه ربی له سه ر ده نیته وه.
ئه وه ی راست بی ئه گهر ته ماشایه کی شتومه ک و ئامرازه کانی فه قئ بکه یین بو مان
ده رده که وی که هه ره بوخچه یان لیده وه شیتته وه و شتی دیکه یان وه کی باوه ل و یه غدان و
ئه وانه لی خه ساره. له به ره ئه وه ی بوخچه هه رچه ند هه له ماسیاو و رازاوه بیّت سویندیشی
بده ی زیاتر له لیفه شریک یان په تو یه ک و چهنه کتیب و ده سته به رگیکی زیادی ئه گه ربیّت
و چهنه ورده شتی پیوستی دیکه هیه چی تیدا نابینیتته وه!!^(۱)

۱ - ئیستا، بوخچه به ره و نه مان چووه و جئ خو ی داوه به شتی تازه ی وه ک: ساک، کارتون، ته لیس و شتی

ماموستا، چ فه قییه ک راده گریت؟

ناشکرایه که چینی فه قی وه ک هه موو چینیکی تر هه موو جوړیان تیدا هه یه؛ هه یانه زرینگ و وریا و هو شیاره، هه شیانه بی می شک و که ودهن و کو له واره. فه قی واهه یه ماندویی نه ناس و تیکو شه ره، ئی واش هه یه دهرس نه خوین و له ری لاده ره. هه ندیکیان به دم و دوو و چه له نگن بازیکیان به له نگاز و بی ده نگن^(۱) بریکیان له زووه وه به ته قوا و دیندارن، تیشیان داهه یه که له و باره وه بی مبالات و لاسارن.

به و پییه ماموستای دهرس بیژ تووشی هه موو جوړه فه قییه ک ده بیّت و هونه ر و نازایه تیش له وه دایه فه قی دهرس نه خوین و خو بویر هان بدری و ئی که ودهن و نازیره ک فیره خوینده واری بکری و هه روه ها ئی بی مبالات و که مدین په روه رده بکری، به لام به پی سروشت و ویستی دل هه ر که سیک هه ولی ئیشی ئاسانتر ده دات و ری راست و نزیکتر ده گریته بهر، هه ر بویه بابای دهرس بیژیش چ ماموستای گه وره و چ موسته عید هه ولی ئه وه ده دهن فه قییه ک رابگرن و کاری له سهر بکه ن که هم له باری فیرکردن و هم له باری په روه رده کردن و باره یئانه وه زه حمه تیکی چهنه دانی نه ویّت و به ماوه یه کی که م له هه ردو و باری زانین و دین دا سه رکه ویّت بیته سه رگوړه پانی خزمه ت و راژه ی گه ل.

ئه و مه رجانیه ی که دهرس بیژ له فه قی دا، وه بهر چاویان ده گری به زوری بریتین له: ته قوا و دینداری، زیره کی و وشیار، هه ولدان و فیداکاری، به نه زمی و له باری و گوئی رایه لی و بیّداری.

به لی هه ر ماموستایه ک بوئی بگونجی هه ول ده دا فه قییه ک رابگری که ئه و مه رچ و تاییه تمه ندی یانه، یان لانی که م بریک له وانه ی تیدابیّت. به لام له بهر چهنه هو یه کان وه کی که می فه قی، یان تازه کاری و له سه ری نه بوونی پله ی دینداری و زانیاری و فیرکاری ماموستا، یان چه په کی و دوره ده سستی شوینه که ی، یان ناخوشی جی و ری حوجره که ی، ماموستا له و مه رجان، چاوپووشی ده کا و ناچاره هه موو جوړه فه قییه ک رابگری، دهنه بی فه قی و ته دهریس ده بیّت، چونکی هه روه کی ماموستا له فه قی باش ده گه ری فه قیش

عه ودالی مامۆستای باش و جی و ری خۆشه.

پرس و را

ئه گهر فه قیه ک له لای مامۆستای گه و ره جی بخوازیته وه و اهیه مامۆستا بهرله وهی جی ی پیدات له بهر مه سه له ی ره فیکایه تی و بوون و نه بوون و جی و ری حو جره پرس به موسته عیده کان ده کات، ههروه ها موسته عیدیش بو جیگا به سوخته دان، ده گهل ئاوه له کانی و ته نانه ت جاری و اهیه ده گهل مامۆستای گه و رهش راویژده کات.

جا فه قی که به مه بهستی جی خواستنه وه بجیته حو جره جاری و اهیه بو حالی بوون له بارودوخی حو جره و راده ی زانست و مامۆستایه تی مامۆستا له جی خواستنه وه په له ناکا و رازی دلی نادرکینی به لام هه م مامۆستا و هه م فه قیکان به شیوه ی دانیشن و قسه و ره فتاری لی حالی ده بن و ده زانن له چ ده گهری و بهرله وهی به راشکاوی داوای جی بکات راویژده کهن و بریارده دهن. جا ئه گهر داوای کرد جوابی پیویستی ده ده نه وه.

مالاوایی خواستنی فه قی

فه قی به هه ر هویه که وه بروات به مهرجی بی دلئیشی و به ئاشکرا بی له مامۆستا و ئاواله کانی مالاوایی ده کا و گردنی خویشان پی ئازادده کات و ئه وانیش له به رانه بردا دوعای به خیری بو ده کهن و داوای لی ده کهن گردنیان ئازاد بکات.

مالاوایی کردنیش چه ند شیوه ی هیه: یان ئه وه تا خو ی شتومه که کانی ده بات که له م شیوه دا رو یشتنه که ی ئاشکرا ده بی و راسته وخو مالاوایی و گردن ئازایی ده خوازیته. یان به بیانویکه وه ده بروات بو سه فهر و جیگا ده خوازیته وه و یه کی که له فه قیکان ده چیت شتومه که کانی بو دینی و تازه بو خو ی ناچیته وه حو جره ی پیشوی که له م شیوه دا به هو ی نامه ییکه وه ری و ره سمی خوا حافیزی و گردن ئازایی جی به جی ده کات.

چ موسته عید چ سوخته ئه گهر روینه که ی ئاشکرا بو، له لایه ن مامۆستا وه هو ی

رویشتنه که ی لیده خوازن و لی ده پرسن له بهرچی ده روات بو ئه وهی ئه گهر گله بیه کی چاره هه لگری بییت پیشگیری له روینه که ی بکه ن و ههروه ها بو ئه وهش له که موکوری خویان و گیر و گرتی حوجره و ئه وانه حالی بین و خویان ریک بخهن. فه قیش ئه وهی که پیی به جی و به که لکها تووبی پیی لیده نی و ده یدر کی نی.

هه له بهت هو ی رویشتنی فه قی هه می شه بوونی گله یی و که موکوری نییه، به لکو و جاری و اهه یه له بهر زور مانه وه یان هه ر شتیکی تر، وهره زی و بیوازی روی تیده کا و ئیشتیای خویندنی نامینی و به مه بهستی ساریژ بوونه وهی توانای خویندن و تازه بوونه وهی ئیشتیای، ئه و شوینه به جی دیلیت.

دوایین قسه لیره دا ئه مه یه که موسته عید له کاتی رویشتن دا هه رچه ند سوخته ی به لاوه هه بی ئه گهر بو خویان وازیان لیبی، ده گهل خویان ده بات. جا بویه ده بی له کاتی جی خواسته وه دا باسی ئه مانیش بکا، داخوا جیگایان ده بیته وه یان نا. جا ئه گهر ئه وانیش له باری خوارده مه نی و جی و ری وه حه وانه وه باشه، ده نا ده بی موسته عید هه ر له و حوجره ی که لیی ده روات یان له هه ر حوجره یه کی تر دهرس و جیگای خویندنیان بو په یدا بکات بو ئه وهی سه رگه ردان و بی دهرس نه مینه وه.

ده رکران

ده بی دان به وهش دا بنیین که فه قی، مانه وه و رویشتنی ته نیا هه ر به ده ست خو ی نییه. واته وانییه که خووخده ی هه رچلوئیک بی و له خویندن دا تییکوشیت یان نا، ئهرکی سه رشانی ئه نجام بده، یان خو ی لی بیویری؛ که س له سه ری نه بولی نی و ره خنه ی لی نه گری، نه. به لکه ئه گهر له دهرس خویندن دا که مه تر خه م بی یان ره وشت و ئه خلاق ی ئیسلامی ره چاو نه کات، یان ئهرکی سه رشانی به ته واوی به ریوه نه بات. چ سوخته و چ موسته عید ماموستا مافی ئه وهی هه یه ده ری بکات و نه هیللی له حوجره دا بمینیته وه. به لام ئه و ده رکرده پاش ئاگادار کردنه وه و سه رکونه و ئاموزگاری کردنیه تی. ده رکردن وه ک سزادانیک بو فه قی دانراوه و بو ئه وه یه ته می بی و که موکوری یه کانی له هه ر باریکه وه وه لابی و ته مه ل و نه زان و بی ئه خلاق بارنه بهت.

چای شیرینی ئاکام تال

فهقی ی دوره کام واهه یه بی پیچ و په ناو به راشکاوی ده رده کری واش هه یه به چایی یه کی شیرین له مه به ست حالی ده کری. به م شیوه؛ ئه گهر بریاری ده رکرانی درا، بو ئه وه ی شته که بریک رواله تی شوخی به خو یه وه بگریت و سه یریکی لی په یدا بیت و له ئاکام دا سزادانیکی گیانی فه قیش بیت که دوای ئاگادار کردنه وه و ئاموزگاری کردن ته می نه بووه و ههروهک خو ی ماوه ته وه، له لایه ن ماموستاوه به چایی تیکه ر ده ستوور ده دریت که به بی ئاگاداری ئه و، چایی یه کی بو شیرین بکا و چایی گیریش له پیشی دا بنیت، فهقی ی بیچاره ش به لیدانی هه ول قوم له خو ی حالی ده بی و هه رچونیک بی تازه، چایی یه که ته واو ده کات. جا ئه گهر زور خوراگر و به و ره نه بیت خه جاله ت ده بیته وه و که سه ر دایده گریت. چونکی ئه وان پی پی ده که نن و گالته ی پیده که ن، ده نا ده گه ل وان ده ست ده کات به پیکه نین و زور وه سه رخو ی نایه نیت و له و کاته را له هه ولی په یدا کردنی جیگه ی خویندن دا ده بیت.

ئه ما ده رکردنی به چایی شیرین زورتر بو سوخته یه و ماموستای گه و ره ئه و کاره سه باره ت به موسته عید ناکات، مه گهر ره فیه کانی به مه به ستی شوخی و جه فه نگ شتیکی ئاوا بکه ن.

له بهر ئه وه ی راگه یانندی مه به ستیک به شیوه ی بریتی «کنایه» ره ساتر و شوین دانه رتره له شیوه ی راشکاوی «صراحت»، بو ده رکرانی فهقی به تاییه ت بو ده رکردنی سوخته له بریتی زور که لک وه ر ده گیریت. (۱)

۱ - ده گیر نه وه جار یکیان له حو جره یه ک بریاری ده رکردنی سوخته یه ک ده دریت و ماموستا ده ستوور ده دات که به بی ئه وه ی هه ست پی بکا شتومه که کانی بو بیچنه وه و بیانه نه مالیکی دوور له حو جره، هه تا بو خو ی پی ده زانی و لی حالی ده بیت و ده روا ت.

به لی به ده ستووری ماموستا ئه و کاره ده کریت. به لان وه ختیک فه قیکه پی ده زانی له بهر ساده یی و ساو یلکه یی خو ی له مه به ستی ماموستا که ی حالی ناب و له کینایه و شتی واتی ناگات و ده لیت: جا ماموستا ئه وه ی بو چیه؟ بو به ئاشکرایه، نالی، بر و و ده رم ناکه ی!!

مه‌لایه‌تی له‌فه‌قییه‌تی‌دا

زۆربه‌ی فه‌قییه‌کان له‌مانگی ره‌مه‌زان‌دا که پشوو‌دانه و ده‌رس ناخویندری ده‌چن له جی‌گایه‌ک مه‌لایه‌تی ده‌که‌ن.

ئه‌و مه‌لایه‌تی‌یه‌ بو تیک‌پرای سوخته و موسته‌عیدانه و هه‌رکام له‌وان برپیک شتی پیو‌ست له‌قه‌ده‌ر ئه‌و مانگه‌ بزانه‌ وه‌کی ده‌ستوراتی پیش‌نو‌یژی، جومعه و جه‌ماعه‌ت، وتاری رۆزانی هه‌ینی و رۆژی جه‌ژن، ئادابی نو‌یژی ته‌راو‌یج و ئاماده‌کردنی مردو و ناشتی و ئه‌وانه‌ بزانی‌ت مه‌لایه‌تی ره‌مه‌زان ده‌کات.

بو مه‌لایه‌تی ره‌مه‌زان به‌تایه‌ت وه‌ختیک دیی بی‌مه‌لا که‌م هه‌بن فه‌قی ده‌بی زوو وه‌خۆ‌که‌وی و واهه‌یه‌ دوو مانگ به‌ر له‌هاتی ره‌مه‌زان هه‌ولی جیی مه‌لایه‌تی ده‌دات. هه‌ندی‌ک له‌و دییانه‌ی بی‌مه‌لان هه‌ر به‌نزی‌ک بو‌ونه‌وه‌ی مانگی ره‌مه‌زان خو‌یان هه‌ولی مه‌لا ده‌ده‌ن و ده‌چنه‌ لای مه‌لا ده‌رسی‌ژه‌کان و به‌لینی ئه‌وه‌یان لی‌وه‌رده‌گرن که مه‌لا ره‌مه‌زانیکیان بو‌بنیرن.

جاری‌واش هه‌یه‌ مه‌لا خو‌ی وه‌لام ده‌نیری بو‌خه‌لکه‌که‌سه‌باره‌ت به‌ناردنی فه‌قییه‌ک بو‌یان هه‌تا دلیا بین و به‌لینی به‌که‌س نه‌ده‌ن.

دامه‌زرانی مه‌لا ره‌مه‌زان دوو جو‌ره‌: یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌ فه‌قییه‌که‌ ده‌لی ئه‌و مانگه‌ی دی‌مه‌لاتان و ئه‌رکی مه‌لایه‌تیتان به‌خیر‌اخۆم بو‌ئه‌نجام ده‌ده‌م و ئیتر داوای موچه و به‌رات نا‌کا و خه‌لکه‌که‌ش بی‌قه‌رار و بریار سه‌رفتره‌ی ده‌ده‌نی.

جو‌ری دوهمه‌م ئاوا‌یه‌که‌ فه‌قی له‌به‌رانبه‌ر زه‌حمه‌تی ئه‌و مانگه‌دا داوای نه‌خته‌دراو‌یک ده‌کا و ئه‌وانیش هه‌ر ماله‌ی ئه‌ندازه‌یه‌کی بو‌داده‌نین و وه‌ختی خو‌ی خپری ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌یده‌نی بو‌سه‌رفتره‌ش ده‌توانن به‌بی‌بریار بیده‌ن به‌هه‌رکه‌سیک پشیان خو‌ش‌بی‌ت به‌لام به‌زۆری سه‌ریان هه‌ر به‌مه‌لا چاک ده‌که‌نه‌وه.^(۱)

مه‌لایه‌تی ره‌مه‌زان بو‌خه‌لکیش و بو‌ئو فه‌قییه‌ش سوودی زۆره‌. جاری بو‌خه‌لک

۱ - دیی واهه‌یه‌ به‌هه‌ر هۆیه‌که‌وه‌ بی‌ته‌نیا بو‌جی‌به‌جی کردنی ری و ره‌سمی جه‌ژنه‌کان به‌دوای فه‌قی‌دا ده‌چن که به‌و فه‌قییه‌ش ده‌لین مه‌لاجیژن.

قازانجی ئه وه یه که ئه وه دّیه له وانه یه له بهر که می ماله کان قهت مه لای یه کجاری یان پێ رانه گیریت و له ئاکام دا له رینوینی ئایینی و فیروونی ده ستوراتی دینی بێ بهش بن، به لان فهقی له و مانگه ی دا سه ره پای پێشنوژی و وتاری ههینی و یاسین و تهلقین و بانگ و سه لا و نوژی ته راوێح و جهژن و ئه وانه. ئاماده یه «موعظه» شیان بو بکا و له باری ئایینه وه ئه وه نده ی له دهستی بێ رینوینیان بکا و دیسان بو هه موو کاریکی دیکه ی پێوه ندی دار به مه لاوه ئاماده یه.

بو فهقیش قازانجی ئه وه یه که له لایه که وه مه شق «تمرین» کردنیکه بو کاتی مه لایه تی یه کجاری و خوی پێوه رادینیت و له لایه کی دیشه وه بژیویک بو خوی پهیدا ده کات و له پێویستی یه کانی وه ک کرپنی بهرگ و کتیب و کرپی ریه و ئه وانه ی خه رج ده کات.

مه لای ره مه زان خواردن و جی و ریشی هه ره له سه ره خه لکی یه و هه ره شه وه ی مالیک به ربانگ و پارشیو، بانگه یشتنی ده کات. جی دایمیشی یان مزگه وتی ئاوه دانی یه یان ئه وه تا وه تاغیکی بو ته رخان ده که ن بو جیگای خه وتن و مو تالا کردن.

مه لا له بهر سه لا کردنی پارشیو ده بی شه وانه به خه بهر بی و پارشیویش سه لا ده کا و به کوتانی ته پل و خویندنه وه ی شیعر له سه ربانان خه لکی وه خه بهر دینی. مه لا له دانیشتنی شه وانه دا واهیه به ته نیایه و واش هیه تا قمیک له لاوه کانی ئاوه دانی ده گه لی به خه بهر ده بن و له سه لا کردنیش دا یارمه تی ده دن و به تایهت له شه وه کانی قه در «لیالی القدر» دا زوړیک له خه لکی ده گه لی داده نیشن.

کار و بهرنامه ی شه و و روژی پشوودان

له روژه کانی خه وتودا دوو روژی سی شه ممه و ههینی بو پشوودان «تعطیل» دیاری کراون، که پشوودانی روژی ههینی لایه نیکی ئایینی ههیه و باش وایه هه موو مسولمانیک به مه بهستی دینداری و ته قوای زیاتر و به شداری کردنی ریک و پیک تری ری و ره سمی نوژی ههینی و ههروه ها به مه بهستی حه سانه وه و هینانه دی مافی گیان و لهش «حق

النفس و البدن» و نه جامدانی سیله ی روحمی، هه ر ئیشیکی هه یه تی وه لای بنی.^(۱) به لام پشودانی روژی سی شه ممۆ نه وه نده ی من بزائم لایه نی دینی نییه و ته نها فه قی و مه لایه کان بو راگه یشتن به ئیش و کاری جیا له ده رس خویندن و ده رسگوتن و هه روه ها بو چه سانه وه دایان ناوه.

هه رچی بی فه قی له و دوو پشودانانه ی چه وتوودا کاتی خو ی به شیوه ی خواره وه به ریوه ده بات و نه و ئیشانه نه نجام ده دات:

۱- راگه یشتن به پاک و خاوینی له ش و جل و بهرگ «النظافة»:

گوتمان له هه ندیک شوین مجبوری فه قیان جگه له شوستنی هه ور و هول و خاوین کردنه وه ی ژور و ده رک و بانی حوجره، جل و بهرگی فه قیه کانیش به تاییه ت هی موسته عیده کان ده شوات. نه ممۆ له و شوینانه ی فه قی مجبوری تاییه تی یان نییه، یان نه و ئیشه ی پی نه سپیر دراوه ده بی فه قیه کان بو خویان جل و بهرگی خویان بشون. جاوه کی گوترا تا بیست سی سالیک له مه وه بهر سوخته ناچار بووه شیو و کول بو موسته عیده کانیش بکات. به لان ئیستا، مه گه ره رووی ریز و پیاوه تی وه ده نا هه رکه س ده بی شیوی خو ی بو خو ی بکات.^(۲) زه مان ی پینه و په رویان که مه کینه ی بهرگدرووی هه ره نه بوو، فه قی پینه و په رو و لیبا سدر وونه وه ی له نه ستوی خو ی بوو، فه قیه کان هه میشه ده رزی و ده زویان

۱- دروست و به جیه، روژی هه یی ده رس گوتن و ده رس خویندن ته حتیل بکری. چونکو نه و روژه جه ژنه و ده ستوور دراوه به خو خاوین کردنه وه له چلک و بونی ناخوش و زوو چوونه مزگه وت و پارانه وه، تا ئاوا بوونی روژ، به هیوای توش بوونی نه و ده مه ی پارانه وه ی تیدا گیرا ده بی. هتد. فتواکانی «ابن حجر» وه له کتبی «الایعاب» دا هاتوو که حه زره تی عومه ر (خ) ماوه یه کی زوری له سه فه ر پیچوو و خه لکی زوری تامه زرو بوون و کاتیک گه رایه وه بو مه دینه، به پیشوازیه وه چوون و له پیش هه موانیش دا منداله کانی که لاسی قورغان پی گه یشتن و نه ویش له پاداشی نه وه دا بریاری دا: که لاسی قورغان له نیوه روی روژی پینجشه ممۆرا هه تا روژی شه ممۆ ته حتیل بکری و دو عای کرد له و که سه ی نه و یاسایه تیک بدات.

«بغية المسترشدين» ل ۸۳ باسی سونه ته ته کانی هه یی.

۲- له ده ورانی سوخته یی من دا شیو کردن بو موسته عید له زور شوینان وه ک ئه رکی پیویستی سه رشان ی سوخته چاوی لیده کرا.

ده گه ل خوڤان ده گیرا و ئیشی خوڤان پی ئه نجام ده دا. جا مه گهر پینه و په روڤیه کی واکه
سه ریان لیده رنه چوبا که ئه مه یان - ئه گهر ده ستیان وه مالی خوڤان رانه گه بیا - ده سپارده
مجیور یان ئافره تیکی دیکه ی خیرخوازی ئاوه دانی.

فهقیه کان شیو ده کهن «حه مامیانی بۆکان»

٢- خوڤنده وهی «القصيدة البردية»:

به م شیوه که دوا به دوا ی ته و او بوونی جه می شیوان و نویژی جه ماعه تی خه و تنان،
فهقیه کان خرده بنه وه سه ریه ک و که سیك یان دوو کهس له وان که ده نگیان خوش بی
شیعره کانی قه سیده ده خوڤنده وه و ئه وانی دیش تیکرا و یه کده نگ به سه ربه ندی «مولای
صل» له به ریان ده گیر نه وه و به مشیوه یه ک - دوو به ند ده خوڤند ری نه وه؛ پاشان به خوڤندنی
دوعایه ک کو تایی پی دیت. (١) له خوڤنده وهی قه سیده دا ماموستای گه وره ش

١ - قه سیده سی پارچه هونراوهی ئیمام «محمد البوصری» یه یه کیان به ناوی «بردة المديح» یان «القصيدة البردية» یه که ده بنده و به ریز باس ده کهن له ١- غه زهل و سکا لای ئه وینداری ٢- پرینگانده وه له ئاره زوی نه وس. ٣- په سنی پیغه مبه ر «د». ٤- له دایک بوونی پیغه مبه ر «د». ٥- کشگیره کانی پیغه مبه ر «د» (معجزات النبی).

جاري واهه يه خوي ته نيا، يان ده گهل ڇهند كهس له نه هلي مزگهوت كه له گه ليا دين بو حوجره، به شداري ده كه ن و فه قيه كانش به چايي يان به شه وچه له په زيرايي يان لي ده كه ن.

۳- به كتيب دا چوونه وه:

فه قيه ك كه له روژه كاني دهرس خوښندن دا، له كاري دهرس و دهور، پاش كه وتبي، يان هر زور به هه ول و ته قالا بي و بيهه وي زياتر خهريك بي له كاته كاني پشوودانش كه لك وهرده گري و به كتيب اندا ده چي ته وه و تاوده داته كتيب و دهرس و دهور كرده وه.

۴- جزو به ند و شيرازه كړدني كتيب «صافي»:

وهك باس مان كړد زه ماني پيشو، كتيب و چاپه ماني له وپه پري كه مي دا بووه، هر بويه فه قيه كان ناچار بوون پاريزگاري يه كي زور له كتيب كانيان بكن وكونه كتيب ان به پينه و په رو، قه يار بكنه وه. جا يه كي ك له ريگه كاني پاريزگاري برتي بووه له جزو و به ند و شيرازه كړد. كه جزو و به ند برتي يه له به يه كه وه درووني پاژ «جزء» ه كاني كتيب به هو ي گشته ك و سيرمه و شتي واوه. هه روه ها شيرازه ش نه وه يه كه پاش نه وه ي كتيب كه جزو و به ند كرا نه م سهر و نه و سهر ي بنه كه ي به داويكي جواني وه ك ناو ريشم يان مهرگه بچندري كه نه و كار ه سهره راي قايم بووني كتيب كه و پيشگيري كړد له، له به ريه ك

۶- گه وره يي و په سني قورثاني پيروز. ۷- شه وره يي پيغمبر (الاسراء). ۸- شهري چه كداري پيغمبر «د» (الجهاد). ۹- ده سته ودامين بوون به پيغمبر «د» (التوسل بالنبي ص). ۱۰- پارانه وه.

له م پارچه يان خوي له ټاخره مين شيعر دا فرمويه تي سد و شيت شيعره به لام هم چاپانه ي كه ئيستا به ده سته وه ن به بزار ته ده كه نه سه ت و شيت و حوت شيعر.

دوو هه ميان «القصيدة المضريه» يه و چل و يه ك شيعره و ناوهر و كه كه شي سلاوت دانه له سهر پيغمبر و پارانه وه يه.

سيه ميشيان «القصيدة المحمدية» يه كه شانزه شيعره و له مه حتى پيغمبر دايه «د».

هم سي قه سیده به له زور به ي بونه و ټاهه نكه كاندا وه كي مه ولودي و نيوليني مندا و جه ژني كوري ئي اجازه وهرگرتن و... دا پاش قورثاني پيروز به شيوه ي سهره وه ده خو ښدر ته وه.

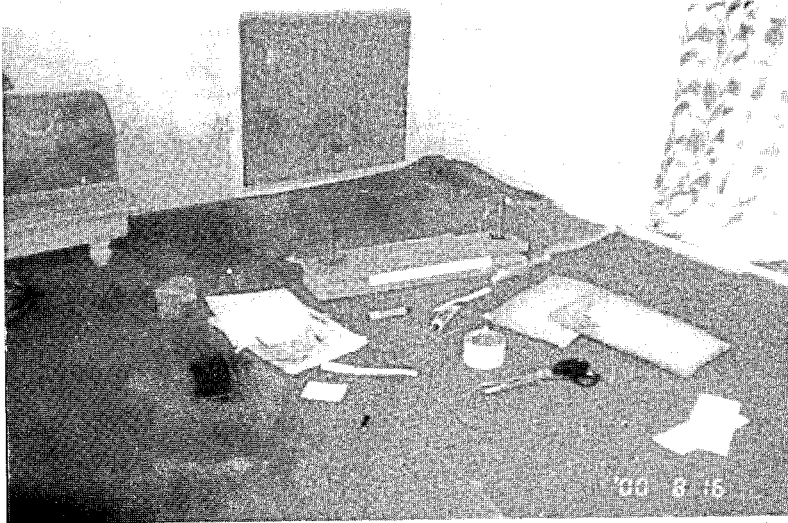
هه‌لوه‌شانی ده‌بیته هۆی جوانی و په‌سندیشی.

رینگایه‌کی دیکه‌ی پارێزگاری‌کردن له‌کتیبه‌ی ئه‌وه‌بووه‌که‌کتیبه‌ی د‌راو و په‌رپووت و له‌به‌ریه‌که‌هه‌لوه‌شاویان به‌هۆی نوسه‌که‌«چه‌سپ» و سریش و ئه‌وانه‌چاک‌کردوته‌وه. کارێکی تری که‌له‌سه‌رکتیبه‌کان کراوه‌بێجگه‌له‌نووسینه‌وه‌و خوش‌کردن‌یان‌که‌له‌پیشه‌وه‌باس‌کرا‌بریتی‌یه‌له‌ره‌نگ‌کردنی‌کتیبه‌ی په‌رسی به‌ره‌نگی زه‌رد و قاوه‌یی، به‌که‌لک و هه‌رگرتن له‌زه‌رده‌چیوه‌و شتی‌وا.

هۆی ئه‌و‌کاره‌ش ئه‌وه‌یه‌که‌به‌بر‌وا و ئه‌زموونی فه‌قیه‌کان روانین به‌سه‌رکتیبه‌ی په‌رسی‌دا‌زیانی‌هه‌یه‌بو‌چاوان و ماندویان ده‌کات، به‌پێچه‌وانه‌ی ره‌نگی قاوه‌یی‌یان زه‌رد. که‌ره‌نگه‌ئ‌وه‌مه‌سه‌له‌بگه‌رێته‌وه‌سه‌رکه‌می و زو‌ری نو‌وری په‌ره‌کان به‌هۆی‌بوون و نه‌بوونی ئه‌و‌ره‌نگانه‌وه.

نامرازی مه‌نگه‌نه

دوا‌قسه‌ی پێویست له‌و‌باسه‌دا ئه‌وه‌یه‌که‌بو‌به‌شی زو‌ری شیوه‌کانی‌کتیبه‌چاک‌کردن له‌نامرازی مه‌نگه‌نه‌که‌لک‌وه‌رده‌گیرئ، که‌مه‌نگه‌نه‌گیره‌یه‌که‌پێک‌هات‌وه‌له‌دوو ته‌خته‌داری‌قایم و دوو‌پێچ و مۆره، که‌له‌کاتی کارپێکردن‌دا‌کتیبه‌که‌ده‌خریته‌ناو‌هه‌ردوو ته‌خته‌که‌و به‌هۆی‌پێچ و مۆره‌که‌وه‌ته‌خته‌کان به‌یه‌که‌وه‌ده‌گوش‌رێن و به‌مشپوه‌کتیبه‌که‌تون‌د و راست راده‌گیرئ بو‌کار له‌سه‌رکردن و ئیشک بو‌ونه‌وه‌و ئه‌وانه‌.

ئامرازه کانی کتیب چا کردن

۵- سه فه رکردن و دیدنه نی:

بو پیشگیری کردن له فه وتانی دهرس، هر سه فه ر و دیدنه نی و وه ده رکه و تیک هه بی بو کاته کانی پشودان هه لده گیرئ.

۶- شه ره پرسار:

شه ره پرسار ئه وه یه که دوو کهس یان دوو تا قم له فه قییه کان بو پرسار کردن ده به ریه ک راده چن و له هه موو بابه تیکی خویندراو پرساران لیک ده کهن تالایه کیان لایه کی ده به زینی یان وه ره ز ده بن.

ئه و کاره که زیاتر له شه و و روژی پشودان دا ئه نجام ده درئ قازانجی زوره و ده توانین بلین جیی تا قی کردنه وه «امتحان» ی ره سمی ده گریته وه و فه قییه کان هان ده دات بو هه ول و تیکو شانی زیاتر و پتر ملدانه خویندن.

وه کی باس ده کهن شه په پرسپار له رابردوو دا زووتر بووه و تنها هه فهقئ ی حوجره یه ک خوبه خو ئه نجامیان نه داوه، به لکوو له شهوانی پشوودان دا به میوانی چوون بو لای یه کتر و ویرای سهردان و دیدهنی کردن بارنامه ی شه په پرسپاریشیان هیناوه ته گوړی و له راست یه کرا هاتوون.

دهسته فهقیه ک، ویسیتیان بچن بو شه په پرسپار ده گهل فهقئ ی حوجره ییکی تر هه ئاوا به ساده و ساکاری و بی خو ته یار کردن ملیان پیوه نه ناوه؛ به لکوو وه ک دهسته ییکی نیزامی که ده چن بو شه په ده گهل دوژمن خو یان ساز و ئاماده کردووه. به مشیوه که له ناو کتیه کان گه، اون و چ مه سه له و به ست و مه به ستیک سهخت و چه توونه دوژیوانه ته وه پرسپار و وه لامه کانیان له سهر ئاماده کردووه و ئه مجار به سازی به ره و شه رگه که و توونه ری.

کاتیک قوله فهقیه ک میوان بووبن له پیشدا پرسپار کردن مافی وان بووه و فهقیه کانی خانه خوی وه ک ریزلیگر تنیک هه تا ئه وان پرسپاریان نه کردوه بشیان زانییت بو شه پی پرسپاران هاتوون هیچیان نه پرسپوه ته وه. جا ئه گه میوانه کانیش هه بیده نگ بووبن ئه وه دنه یان داون و پیشیاری به رنامه ی پرسپار و وه لامانیان پی کردوون و ئه مجار به ره و پرووی یه ک ویستاون و شهریان گهرم داهیناوه و هه ردوک دهسته که لکیکی زوریان له و شه ره ئاخیر خیره وه ده ست هیناوه.

هه رچه ند له راستی دا شه په پرسپار و باس و کیشه و ده مه ده می له سهر شتیک ده بی به نیازی روون بوونه وه ی ئه و شته بی و بو ئه وه بی ئه و که سانه ی له شته که ده دوین یان ته ماشاکه ری دوانه کهن که لک وه ر بگرن و ئه وه ی ده یزانن به یه کتری بلین. به لام به داخه وه وه کی باس ده کهن زوړ وا هه بووه شه په پرسپار به مه به ستی شکاندنی لایه نی روو به روو و بو خو هه لکیشان و نیشاندانی راده ی زانیاری خو بووه.

وه ک ده گیر نه وه شه په پرسپاری زه مان ی زوو زوړ جارن سهری کیشاوه ته سهر شه په کوته ک و دوژمنایه تی یه کی زل، له ناودا په یدا بووه و مه ترسی یه کی زوړ که و توته ئاراهه و هیمنایه تی و ئاسایشی حوجره جیی خوی داوه به ترس و نائه مینی. چونکی له وه ها کاتیک فهقیکان خو یان به چه کی سارد و گهرم ته یار کردووه و هه ر نه بی بیور و

ته وراس و که چه خه نه جهریان له لای خو یان دا ناوه!!!

فه قییه کان خه ریکی شه ره پرسیارن

جاری وا هه بووه دوو قوله فه قی که له جومعانه ی دهره وه گه راون، تیکه هه لنگوتون و ده ستیان کردوه به شه ره پرسیار و له ناو خوشیاندا مهرجیان به ستوه که هه ر لایه کیان به زین نه و کهل و په له ی له جومعانه خریان کردو ته وه خری بدهن به لایه که ی تر و به شکاوی و تالانکراوی به ره و حوجره ی چاوه پروانی رو و قهند و چایی ره وان ببنه وه و ده فروتوره که کانی جومعانه به به تالی به سینگه کانی دیواری خیچ و خواری حوجره دا هه لواسنه وه.

شه ره پرسیار ئیستاش هه ر باوه و که لکی لی وه رده گیریت به لام وه ک سه رده می زوو، زورنییه و خوشبه ختانه به زوریش به مه به سستی فیروون و فیرکردن نه انجام ده گری نه وه ک به ئامانجیکی تر.

هه له بت ئیستاش تاق و لوقه فه قی و اهیه به مه به سستیکی نارهوا و نامرو قانه پرسیاران ده کات. به لام وانیه سه ر بکیشیته جهنگ و لیکدان. هه رچه ند دل ئیشاوی و لیکدا پرانی لپهیدا ده بیت و قه تیش بو دوران و بردنه وه، مال و شتی وابه مهرج ناگیردریت

وه ک زه مانی پێشو و ئه و کاره کراوه.

۷- شه ره شیعر:

شه ره شیعریش یه کی که له و کی به رکێانه ی له کاتی پشوو دان له به ینی دوو نه فه ر، یان دوو دهسته فه قی دا به رپوه چوو و ئیستاش که مکهم وه به رچاوه ده که ویت.

شه ره شیعر به مشیوه بووه که دوو کهس یان دوو تاقمه فه قی له به رانبه ر یه کدا دانیشتون و لایه کیان گو تویه تی «قل هو الرفیق» ئه ویت ریشیان کو تویه تی: «وبه التوفیق» ئه مجار پێویست بوو: لایه نه که ی تر شیعریک بێنیه وه؛ پیتی هه وه لی وه ک پیتی ئاخیری رسته ی «وبه التوفیق» قاف بێت؛ بۆ نموونه وه ک ئه و شیعره فارسی یه:

«قلم گفتا که من شاه جهانم قلمزن را به دولت می رسانم»

ئه مجار ئه وی دی شیعریکی هینا وه ته وه که وه ک ئه م شیعره پیتی ئاخیری میمه پیتی هه وه لی میم بووه و هه ر به م شیوه درێژه دراوه هه تا لایه کیان لایه که ی دی بۆر داوه، واته به زاندوو یه تی.

جوړیکی دیکه ی شه ره شیعر ئه وه یه که لایه نیکی جهنگ شیعریک له لایه نه که ی تر داوا ده کات که تاییه تمه ندیه کی بییت و ئیتر له م شیوه دا پیتی ئاخیری شیعر، جوړی شیعی داوا کرا و تاعین ناکات. بۆ نموونه لایه نیکی ده لیت:

«قل الثون قل الثون قل الثون برایم بگو شعرهای دوازده نون»

به و پێیه ده بی ته ره ف شیعریکی بۆ بێنیه وه، دوازده نونی تێدا هه بیته وه کی ئه م تاکه شیعره ی شیخ سه عدی شیرازی:

«آن نه من باشم که روز جنگ بینی پشت من

آن منم کاندرمیان خاک و خون بینی سری»

یان ئه وه تا به شیعر داوا ی هینا نه وه ی شیعریکی لیکر دوه که له کاتی کوتنی دا لیوان لیک نه دات بۆ نموونه کو تویه تی:

«منم منم ملا محمد گزنی شعری برایم بگو که لب به لب نرزی»

ئه ویش بۆوه ی نه دووری ده بوو شیعریکی وای بۆ بێنیه وه که پیتیکی وای تێدا

نه‌بیٔ بو‌گوتنی پیوستی به لی‌کدانی لیوان بیٔت وه‌ک:

«چون این دو شوند ز تو خرسند خرسند شود ز تو خداوند»

یان وه‌ک ئه‌و شیعره‌ی که ده‌لی:

«هر طفلی قدر وقت خود دانست دانستن قدر وقت خود توانست»

یان له شه‌ره‌شیعردا داوای شیعریک کراوه که له‌و سهر له‌و سهران رابخویندریته‌وه

جا یان هه‌ردوک له‌تکی شیعره‌که وان وه‌ک:

شو همره بلبل بلب هر مهوش شکر بترازی وزارت برکش

یان به هه‌رتک له‌ته‌کانی سه‌راوبن ده‌کری وه‌ک:

مودته‌تدوم لکل هول و هل کل مودته‌تدوم

یان ئه‌وه‌ته داوای شیعریکی بی‌نوخته کراوه و زور جو‌ری‌دیش.

هه‌لبه‌ت دوو لایه‌نی شه‌ره شیعر جاری‌واهه‌یه مهرج داده‌نین که ههر به زمانیک

شیعر بلین واش‌هه‌یه ئه‌و مهرجه‌وه به‌رچاوناگرن و ئازادن به ههر زمانیک چ کوردی، چ

فارسی، چ عه‌ره‌بی و چ ئازهری شیعر بیننه‌وه ئه‌وه‌نده هه‌یه، مهرجه ههر شیعره، که‌ره‌تیک

بگوتری و ئیتر له‌یه‌ک شه‌ره‌شیعردا هه‌ق‌نییه شیعریک دو‌یات بکریته‌وه.

۸- گه‌ره لاوژه:

گه‌ره لاوژه- که بریتی یه له گوتنی گۆرانی له لایه‌ن دانیشتوانی کوریکه‌وه به نۆبه - زه‌مانی زوو له کاته‌کانی پشوودان دا ئه‌نجام دراوه. به‌م‌شیوه که فه‌قییه‌کانی حوجره به سوخته و موسته‌عیده‌وه به ریز دانیشتوون و پشکیان هاویشتووه و هه‌رکامیان تی که وتبی گه‌ره لاوژه، له‌ورا دامه‌زراوه و هه‌رکەس به ناچاری له نۆبه‌ی خۆی دا شتیکی گوتوه. جا له گۆرانی رابگره تا خۆیندنه‌وه‌ی شیعریک به ده‌نگ‌یان گیرانه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی خوش. ده‌نا که‌سیک به یه‌کیک له‌م شتانه نۆبه‌ی خۆی به‌سه‌رنه‌بردبی زۆری یان لی کردووه که ده‌گه‌ل گه‌سکی زۆره‌وانی بگری یان قمیک ئاو بجوی یان کاریکی دیکه‌ی سه‌یر ئه‌نجام‌بدات و به‌مشیه زۆری پی‌یکه‌نیون و پیانه‌وه‌گوزه‌راندوه.

ئه‌گه‌ر له کاتی گه‌ره‌لاوژه‌دا که‌سیک میوانی فه‌قییان بویت یان مامۆستای گه‌وره ئاماده‌ی ئه‌و کاته بویت ئه‌وانیش هه‌ر وه‌به‌رهاتون و هه‌ل‌ناویراون، به‌لام ئه‌گه‌ر تیش که‌وتبن سزانه‌دراون.

هه‌لبه‌ت به خوشی یه‌وه ئیستا که گه‌ره‌لاوژه نه‌ماوه و جی‌ی خۆی داوه به شتی دیکه‌ی به‌که‌لک.

۹- یاری و گه‌مه:

له کاته‌کانی پشوودان دا بیجگه له‌و شته باسکراوانه بریک یاری هه‌ن که فه‌قییه‌کان ده‌یانکه‌ن و وا‌ه‌یه مامۆستای گه‌وره‌ش به‌شداری یان تیدا ده‌کات وه‌ک توپینه، جو‌غزین، گورزی کویری، یان ره‌مه‌زان و شه‌عبان، کیله‌شکینه، هه‌مزهل، مس‌فرۆشی، قه‌سابی، سو‌فی و حاجی، لو‌تی و مه‌یمون، گه‌نم گه‌نمین و قه‌لفرو ئه‌م‌جو‌ره یاری یانه.

پیویسته‌بلین که ئه‌م کایه و گه‌مانه‌ته‌ن‌ها تایبه‌تی کاته‌کانی پشوودان نین به‌ل‌کو و له ئاهه‌نگی ئیجازه‌وه‌رگرتن و زه‌ماوه‌ندی فه‌قی و ئه‌وانه‌ش دا که‌ل‌کیان لی وه‌رگیراوه.

به خوشی یه‌وه ده‌توانم بلیم که یاری و کایه‌کردن له‌بۆنه و مه‌راسیمه‌کاندا هه‌ر هه‌تا به‌ر له‌هاتنی شو‌رشی ئیران با‌وبوون و ئیتر له‌و کاته‌را ورده‌ورده وه‌لانران و ئیستا که،

فه قییه کان کاتی ئاهه ننگه کانی خو یان به وانه وه ناگرن و له جیاتی یاری کردن کات به باس و لیکۆلینه وه ی زانستی به سه رده بری و وتاری جوړاو جوړ پیشکesh ده کری.

داوه تی فه قییان:

له نیو فه قییه کانداه زوری دوو جوړه هه لپه رکی و گو به ند وه به رچاو ده که ویت که له ئاهه ننگ و ری و ره سمی ئیجازه وه رگرتن یان زه ماوه ندی فه قییاندا به ریوه ده چیت جوړی به که میان به روینه^(۱) به ناوبانگه و سه ربه ندی گوړانی به که شی ئه و تاکه شیعره ی «هه ی ئاغا له ر دیوانه له ر شه مع یا نر په روانه له ر» که به زمانی ئازهری به و لیکدانه وه ی مانا که شی ده خه مه ئه ستوی ئه و خوینه رانه ی زمانی ئازهری ده زانن چونکی سه رده ده ری لی ده رنا که م.

ئه م جوړه دیلانه^(۲) به م شیوه به که فه قییه کان به ریز قامکه تیتیه یان ده به ریه ک هه لدینن و لاقی راسته یان له دوا به و پاژنه پیی چه په شیان له پیشه وه له سه رزه وی ده چه قینن و ئه مجار لاقی راسته دیننه پیشه وه و خو ی ده دهنه سه ری و پاشان لاقی چه په، ئه ما به رله وه ی به ته واوی خو ی بده نه سه ری به و ئه ندازه ی هاتوونه پیشی ده چنه وه دوا وه هه تا ده که ونه وه سه ر حال و چو نیه تی هه وه لی، ئه مجار دووباره ئه و کاره ده که نه وه و وپرای ئه م چوونه پیش و هاتنه وه دوا به ش ده گه ل هه رجولانیک هه لبه زیک ده که ن و ورده ورده ش به لای دهستی راست دا ده سوړین و دوو که سی ده ننگ خوشیش له سه رکیش «وزن» ی سه ربه ندی «هه ی ئاغا له ر دیوانه له ر...» گوړانی ده لین و بو یه کتری ده ستینه وه.

۱ - ئه م جوړه هه لپه رکییه تاییه تی فه قییان نیبه به لکه داوه تی کی کوردی به.

۲ - دیلان: هه لپه رکی داوه ت. (هه نبانه)

دیلا نی «پیدا، پیدا» ی فهقییان له یه کیک له دنیه کانی سوئسنیانی سه رده شت

جوړی دوو هه میشیان «پیدا پیدا» ی پیډه گوتری که ئه و نیوه ده رها تووه له سه ربه ندی گوړانی ئه و دیلانه که ده لی:

«هه ی پیدا پیدا ته مووره پیدا یا خوا نه باری یارم له ری دا»^(۱)

شیوه ی داگیر ساندن و گیرانی شای پیډا پیدا ش ئا وایه که فهقییه کان به بی ده ست و په نجه تیک گرتن له حالیک دا که هه رتک ده ستیان ده به ر که له که یان ده نیښ به ماوه ی یه ک هه تا دوو هه نگاوان له یه کتر دوو ر ریز ده بن و ده ست ده که ن به رویشتن به لای راست دا؛ به م شیوه که له به روه پی ی راستیان ده به نه پیش و پاشان لاقی چه پ و جار یکی دیش لاقی راست و ئه مجار لاقی چه پ هه لدینه وه و ده گه ل ئه وه ی دا که تو زی ک به لای چه پ و ژووری شای یه که دا ده سووړین، بریک به توندی لاق له زه وی ده دن و ویرای ئه و کاره ش

چه پله یه ک لیده دهن و دوايه دهست ده خه نه وه بهر که له که یان و پاش نه وه ی که بر یکی دیش هر به و لایه دا سوران لاقی چه بیان ده به نه وه دوايه و نه مجار لاقی راستیان له زه وی ده دهن و ده گهل نه و لاق له زه وی دانهش چه پله یه ک لیده ده نه وه.

وینه یه کی تری «پیدا، پیدا» ی فیه قییان له ئاههنگی ئیجازه دا

له وجوره گو به نه دهش دا دوو که سی دهنگ خوش له سهر کیش و هه وای سهر به نندی «هه ی پیدا پیدا...» گورانی ده لین و له بهر یه کتری ده گیر نه وه.

دوباره ده لیم به خوشی یه وه داوه تی فیه قییان به هه مو وجوره کانی یه وه وه کوو گه ره لاوژه باوی نه ماوه و یه کجاری وه لانراوه و فیه قیه کان له وجوره کوو و کو بوونه وانه دا وه ختی خویان به هه لپه رکئی و شتی بی که لکه وه نا به نه سهری و به زوری خه ریکی وت و وێژ و باس له سهر یاسا کانی ئیسلامن و قسه له دهرس و ده ور و مه سه له کومه لایه تی یه کان ده که ن و به نوره له باره ی مه به سته گه لی جو را و جو ره وه و تارده دهن، یان نه وه تا شانو گه لی خوش و سهرنج راکیش پیشکه شی دانیش توان و به شداران ده که ن و به هو ی ئاراسته کردنی نه و شانویانه وه هه ندیک لایه ن و بابه تی دینی روون ده که نه وه و دیارده ناحهزه

کۆمه لایه تی به کان ده کوتن و ترۆیان ده کهن.

وینه یه کی «پیدا، پێدا» به به شداری مامۆستان

جل و بهرگی فهقییان

به رگ و پۆشاکیک که تاییه تی مه لا و فهقیانه و خه لکی تر که لکی لی وه رناگریت بریتی یه له: میزه ری سپی، که وای شۆره، سه لته، جبه و عه با. تاشکرایه که شکل و شیوه ی ئه و سپیالانه تاییه تی عاره بانه و هاوری ده گه ل خویندن و خوینده واری فهقییه تی به میرات گیراوه و ورده ورده ره سمیه تی په یدا کردوه و بوته لیباسی تاییه تی مه لا و فهقیی کورده واری و غه یری ئه ویش. ئه وه نده هه یه ئه و به رگه له شیوه ی برین و درون دا گوڕانی به سه رداها تووه و هه موو تاییه تمه ندی «ویژگی» یه کی پێشوی پێوه نه ماوه. به تاییه ت میزه ر که هه ر رهنگی له ده ست نه داوه ده نا به برین و هه لبه ستن و هه لپێچان و له سه ر نان به ته وای چۆته سه ر بیچم «شکل» ی پێچی کوردی. ئیستا فهقییه کان هه تا ئیجازه ی مه لایه تی وه رده گرن که م واهه یه بیجگه له میزه ر له و

پوشاکه تایه تی یه که لک و ه بگرن. له سه ر نانی میزه ری سپیش زوره و به لام به مه لهند و ناوچه جیا وازی هه یه. بو نموونه له ناوچه کانی لاجان و شنودا زوره و له هه ریمه کانی بانه و سه قز و سنه دا به که می ده بیندریت و له مه لهندی سه رده شت و سابلاغ دا میزه ری سپی و ناغابانوش هه یه به لام له و دوایی یانه دا ناغابانو زور تر بووه.

دهسته فه قییه کی سه رده شتی (سالی ۱۳۵۵) «حوجره ی خانه قای سه رده شت»

قۆلێک فه قییه سه رده شت و ده ور و به ری (سالی ۱۳۷۹) هه وشه ی مزگه وتی نیزه رو

تیپیک فهقیی سابلاغی، نهغه دهیی، شنۆیی و پیرانشاری

بۆلنیک فهقیی پیرانشاری له حوچره ی په سوی

دهسته فه قینه کی بانه یی

پولیک فه قینی ئوستانی کوردستان

حوجره و رهوشتی بهرز:

حوجره کانی کوردستان ههروه کوومه کوئی زانیاری و خزمهت به خه لک و رینمایی گهلی کوردی مسولمان بوون، هه رئاواش کانگای خووخدهی باش و نوینگهی رهوشتی بهرزبوون. ئه مهش ده گه پیتیه سهر دوو هوئی سهره کی که یه که میان بریتی یه له ماده دهرسی یه کان و ناوه پوکی کتیه کان: شیکراوهی ئه م مه بهسته ئه وه یه که وه ک ده زانین له حوجره کان دا دهرسی خواناسی و دینداری و خووخدهی ئیسلامی ده بی بخویندریت و هه ره فهقییه ک تی بگه یه ندریت که ده بی سپه یروژی نوینه ریکی ئایین و نموونه یه کی به رچاوی مروئی ریزان و ریین ییت هه تا وپرای زمان و وتار به کرده وه و رهفتاریش بیته دیلمانجیکی راست و رهوان. جا بویه فهقی، تیده کوشی هه ره له سهره تاوه بیجگه له باوه ر و بیربووچوونی ئیسلامی، کرده وه و ئاکار و خووخده و رهفتاری ئیسلامی یانهش له خوئی دا جی بکات. که ئاشکرایه مه بهست له خویندنه کهشی هه ره ئه وه یه و هه ره بو ئه وهش کاری له سهر ده کریت. هوئی دووه میش ئه وه یه چونکی له زوربهی حوجره کاندایه رادهی دانیشتوان له ده - ده وازده که سان زیاتر نابی و زور جار له بهر هه ندیک هه ل و مه رج راده یان له دوو - سی نه فه ره ناچیتته سهر، زهوت کردن و پهروه رینیان هاسانتره و خراپ و خراپه یان زوو به چاو ده نگیوتری و چاری ده کری.

جا بویه له ناوه نندی حوجره دا هه ل و مه رجیک پیک دیت که هه رکهس ماوهی مانگیک - دوو مانگان تییدا بمینیتته وه، له باری که سایه تی ئه خلاقی و ریزگرتن و ههستان و دانیشتن و بزوتنه وه و دوان ده گه ل ماموستا و هه وال و خزم و بیگانه و ههروه ها له سهرورو و چونیه تی جل و بهرگ و ته نانهت له شیوهی بهر یگادا رویشتنیش دا، گوپانکاری یه کی وای به سهر دا دیت که ئه گه ره له دنیای فهقییه تیش بچیتته ده ری به که میک مانه وه و دوان ده گه لی بو ت روون ده بیتته وه که ماوه یه ک فهقییه تی هه ره کرده و له کهش و هه وای حوجره دا ماوه ته وه.

هه له بهت ره وشته ئه خلاقی یه کان گه لیکن بو نموونه: لی بوردن، ریزگرتن، دلوثانی، دلاوایی، هیمنی، خوراگری، زمانپاکی، داوین پاکی، وه فاداری، راستبیزی، به خودانه

شکاندنه‌وه، شهرم‌کردن، چاوپو‌شی، رق‌خواردنه‌وه، توره‌نه‌بوون، خو به‌گرم‌گرتن، سپاس‌ده‌رپرین، داد‌په‌روه‌ری، ئیره‌یی‌نه‌بردن، ئەم‌ینداری و پی‌زانی و ئەمه‌گناسی و... و ده‌بی هه‌ر مسولمانیک به‌پی توانا هه‌ول‌بدا ئەمانه‌ده‌خوی دا‌بینیته‌جی. به‌لام‌بابای فه‌قی به‌تیروانین له‌ئهرک و ئیشه‌که‌ی چاوه‌روانی زیاتری لی‌ده‌کریت؛ که‌خو‌شبه‌ختانه‌فه‌قییه‌کان له‌و مه‌یدانه‌دا به‌سوارچاک‌ده‌رچون و ئەگه‌ر هه‌ندی‌ک ده‌غەل و سه‌رکو‌ته‌لیان لی‌وله‌لانیین هه‌میشه‌جی متمانه‌ی خه‌لک بوون و ته‌نانه‌ت به‌مه‌لایکه‌ی سه‌ر ئه‌رز نیویان براوه.

زۆر که‌بانوو که‌زانویانه‌له‌کاتی راته‌کردن‌دا له‌مال‌نابن‌کیله‌ی ده‌رگیان له‌لای فه‌قیان داناه‌و تا‌کو بو‌خویان له‌کاتی پیوست‌دا بچن ده‌رگا هه‌لگرن و نان و پی‌خور بینن بو‌حوجره!!

ئوه‌له‌کاتی‌ک‌دا که‌وه‌ک له‌تویی پینجه‌م‌دا باس‌کرایه‌کی‌ک له‌و مه‌به‌سته‌پیوست و گرینگانه‌ی که‌ده‌بی ده‌رس و کتییی سه‌ره‌خوی تیدا بخویند‌ری و به‌لام‌له‌مش‌وه خویندنی ئیستای ولاتی ئیمه‌دا وه‌به‌رچاو ناگیری ده‌رسی ئەخلاق‌یان «علم‌التصوف»ه. ئەو ده‌رسه‌نه‌ک هه‌ر ده‌بی له‌به‌رنامه‌ده‌رسی‌یه‌کاندا جی‌ی بو‌وه‌کری و به‌ته‌سه‌لی بخویند‌ری؛ به‌لکو‌و ده‌بی هه‌ر له‌سه‌ره‌تای خویندنه‌وه ئیشی پی‌بکری و هه‌ول‌بد‌ری هه‌ر فه‌قییه‌ک له‌خوی‌دا جی‌کا و له‌ژیانی‌دا بی‌چه‌سپینی.

ره‌واندنه‌وه‌ی ته‌میک

له‌وانه‌یه‌هه‌رکه‌سی‌ک ئەم‌کتیبه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه‌تا ئیره‌خویندیته‌وه، پرسیار‌بکا و وه‌ک ره‌خنه‌گری‌ک بلیت: جا ئەگه‌ر حوجره‌که‌ش و هه‌وا‌یه‌کی‌ ئاوا‌ی هه‌یه‌و فه‌قییه‌کان ئاوا ره‌وشت به‌رز بار‌دین ئەدی ئەو زیف و سته‌مه‌چی‌یه‌که‌له‌سوخته‌کان کراوه و ته‌نانه‌ت زۆر مافی ره‌وایان لی‌زه‌وت کراوه؟

له‌وه‌لام‌دا ده‌لیین: ئەو ره‌خنه‌له‌جیی خوی‌دا هی‌نراوه‌ته‌گو‌ری و ئیشه‌که‌مه‌حکوم کراوه، لی‌ره‌ش‌دا پی‌وه‌ده‌نیین و ده‌لین: ئەو سه‌رده‌مه‌ی ئەو ئاکاره‌ناله‌باره‌هه‌بووه‌هه‌ندی‌ک موسته‌عید نه‌بی که‌س به‌ره‌وا‌ی نه‌زانیوه‌و نه‌یکردوه؛ ئەوانه‌ش که‌هه‌لگری ئەو ره‌فتاره

دوور له دادپهروه ریه بوون یان که سانیک بوون که نه یانتوانیوه خووخدهی نیو حوجره هه لښگر و لینی به هره مه ند بین و ئیتر کومه لیکی ئاوا زوریش وه ک هه موو کومه لیکی دیکه ی ئینسانی نابار و کویره ی هه رده بی؛ یان ئه وه تا که سانیک بوون که له راستی دا به هه له دا چوون و به رای خوشیان دلسوزانه جولآونه وه و پیاوان و ابووه ئه گه ر زور روو بدنه سوخته و بیلن به ئازادی یه کی ته واوه وه بژیت و هه رچوونیک پی ی خوش بی دانیسی و بنوی و بروا و بخوا و... ئیتر ترسیکی له ماموستا کانی نه بی، چاوو رووی ده بیته وه به باشی ده رس ناخوینی و ته مه ل و نه زان و بیکاره باردیت.

یه کسانى له سه ر سفره

به ر له وه ی باسی یه کسانى سه ر سفره بکه ين با جارى بزانیڼ سفره ی فه قیان چی له سه ر ده بی؟

فه قی ئه گه ر راته ی بکه ن له هه موو جوړه چیشتیکیان بو دی؛ جا له ماست و په نیر و هیلکا و مزروکه و له پاو و په تاته و ته ماته و تیسوی ئاو و ترخینه و ماشینه وه بگه ر هه تا گوشتاو و پلاو و قاوومه.

جی ی خو یه تی بلین راته کردن ته نیا دوو تاییه ته مند ی باشی هه یه:

یه کیان ئه وه: که فه قی به چیشت لینانه وه ماندو و نابن و وه ختیان ناگیرى، یه کیشیان ئه مه که پیخوړه کانیاڼ هه مه رهنګ «متنوع» ن. هه لبه ت جارى واش هه یه یه کدو گه ره کان راوده کهن واش تیره خوړی خو یان بو نایه و ناچارن به نانی ویشک و چای شیرین یان به نان و دو، ئه گه ر هه بی قنیاتی بکه ن.^(۱)

۱ - له به هاری سالی ۵۴ ی کوچی هه تاوی دا له دیه ک به ناوی قولنجی ده رسم ده خویند. ئه و دیه یه کیک له شاره دیه کانی سه ر به ورمی یه که له سه ر جاده ی ورمی بو سه لماس هه لکه و توه، ئه و کاتی ۵۰۰ مال ده بوو، دوو مزگه وتی تیدا بوو، خه لکه که شی تاق و لوقیک نه بی، ئازه ری و خه نه فی مه زه ب بوون و ده گه ل فه قیانیش زور باش بوون.

کاتیک ده چوین بو راته هه وه ل مال که ده چوین لینان ده پرسین که چه ند که سین و ئیتر هه رچه ند که س باین نان و پیخوړی ته واوی ئه و جه مه یان ده دانی و مالی دی نه ده چوین.

فه قییه کان و سفره ی ساده

فه قی ته گهر مانگانه یان هه بی یان شتیکیان ده ست که وی و بو خویان لی بنین به نوبه شیوکه ری «ناشپه زی» ده کهن و چی خوا، دای سفره ی پی ده رهنگینن. له و شوینانه ی که نیوه پرویان راتبه ناکری یان راتبه به شی تیربوون ناکات فه قی بو په یداکردنی بژیو ده چنه سهر مووچه و لای ئاژه لداره کان و داوای سه وزی و تهره کار و سپیایی ده کهن و بو خویان که لکی لی وهرده گرن. بازه مالیک ههرکه شینا ورد و شتیان پی گه یی فه قییه کان ئیزن ده دهن که به بی پرسى خاوه نه کان بچنه ناو مه زرا و به پی پیو یست شت بیننه وه.

فه قی ی ههر شوینیک به بی بونه «مناسبت» و به بونه گه لی جورا و جوره وه وه کی ژن ماره کردن، زه ماوه ند، مه ولوودی خویندنه وه، خانوو سازکردن، نیولینانی مندال و نه وانه وه له دی به زوری له فه سله کانی پاییز و زستان دا و له شاریش له چوار فه سلی سال دا ده گهل ماموستای دهرس بیژ، یان ههر خویان بانگهیشتن ده کرین و به م شیوه ریزیان

◀ ته گهر ههرکه سیکیش ته نیا له مال باکه ده چوو بو راتبه بانگیان ده کرده ژوروی و ده گهل وان نان و چایی ده خوارد و ده گه راوه حو جره.

لی ده گریت.

خه لکی هه ندیک شوین، له و کاتانه دا بو بانگهیشتنی فهقیان پېشبرکی له یه کتری ده کهن و بووهی له و کاره خیره بی بهش نه بن نو به داده مه رزین و یان پېشتر نو به وه رده گرن.

بازیک له ئازهلدار و وه رزیره دینپه روه ره کان له چاخی کار و کویره وه ری دا فهقیان بانگهیشتن ده کهن بو سه ر مووچه و ئه گه ره به بی شتیکیان بو سه ر ده برن، ده نا به که لانه و شتی وا په زیراییان لی ده کهن.

ئه مجار با پیینه وه سه ر باسی یه کسان ی سه ر سفره: به لی یه کییک له ره وشته به رز و پر له دادپه روه رییه کانی نیو حوجره یه کسان ی یه له سه ر سفره که زور به وردی وه به رچاو ده گریت؛ به م شیوه که هه ر خواره مه نی یه کی وه ده ستیان بکه وی جا له نان و پیخوره وه بگه ره ها تا میوه و هه موو جو ره خوراکیکی دیکه، ئه وه نده ی خوا به نسبی بکات، ویکرا ده یخون و ئیتر نه هیچیان بی بهش ده کرین و نه فره قیان پی ده کریت. ته نانه ت له نیوان موسته عید و سوخته ش دا هه رچه ند سوخته ی که مه ته مه ن پیویستی که متری به خوراک هه یه جیاوازی دانانری و له حوجره دا راده ی دانیش توان چه ند که س بیت به و پییه که مترین شت به شبه ش ده کری و هه ر که س به شی خو ی هه لده گری، ته نانه ت به مه به سستی ئه وه ی له هه لگر تنی به شه کانش دا نا هه قی له که س نه کری فه قیه کان بو ویدانی به شه کان له جو ریک پشک (قورعه) که «دهو» ی پی ده لین که لک وه رده گرن.

دهو

دهو، یان ده، جو ریک ژماره یه که له نیو چه ند که سان دا ده کریت به م شیوه که دوو که سیان، هه رییه که، به مه یلی خو ی چه ند قامک دینه پیش و له گه ل ئه وه ش دا یه کیان ده لی: «دهوله تو» یان «دهوله من» ئه مجار قامکه کان لیک ده ده نه وه و ده ژماره ی دیشی ده خه نه سه ری و کردیه هه رچه ندیک له و که سه وه که ده وی لی کراوه فه قیه کان که به ریز و به شیوه ی ئالقه بی دانیش توون به لای راست دا ده بژیرن و له هه ر که سیک ته واو بوو ئه وه ده وه که به نیوی ئه وی ده رده که وی و ده بیته مه لا (یه که م). ئه ویش به مه یلی خو ی به شیک

له به‌شه‌کان هه‌لده‌بژیریت و پاشان که‌سی دوا‌ی وی به ته‌رتیبی بژارتنه که به‌شیک هه‌لده‌گریت و هه‌ر به‌و شیوه هه‌تا ده‌گاته سه‌ر قه‌ره و ئاخه‌مه‌ین به‌ش.

هه‌ندی‌ک ری‌سای دیکه‌ی سه‌رسفره‌ بریتی به‌له‌وه که فه‌قییه‌کان به‌ریز و به‌زوری له سه‌ر لاقی چه‌پ داده‌نیشن و چوکی راستیان هه‌لده‌نین. هه‌ر که‌س که‌وچکی خو‌ی پییه و دوا‌ی هه‌موو پارو‌یکیش له پیش خو‌ی و له سه‌ر په‌لکه‌ نانی‌ک دایده‌نیته‌وه و ئیتر نایخاته‌وه ناو ده‌فره‌که؛ به‌که‌م له به‌ر وه‌به‌ر چاو‌گرتنی چه‌مکی پاکی و خا‌وینی و له‌شسا‌غی، دوو هه‌م له به‌ر ئه‌وه‌ی جاری واهه‌یه هه‌شت نۆده که‌وچک دادینه ده‌فریکی، جا ئه‌گه‌ر هه‌مویان له‌و ده‌فره‌ باو‌یزرینه‌وه چما، چ رووده‌دات. (۱)

ئه‌گه‌ر پی‌خو‌ری‌ک که‌م بی و هه‌مووشیان هه‌زی لی‌بکه‌ن به‌نۆبه‌ پارووی لی‌ده‌ده‌ن و ئیتر هه‌ر که‌س نۆبه‌ پارووی لی‌دا، دل‌یشی بتوقی تا نۆبه‌ی نه‌گاته‌وه سه‌ری ناتوانی ده‌ستی بو‌بینی.

ئه‌گه‌ر ژمیره‌ی فه‌قی‌یه‌کان زو‌ر بی‌ت واهه‌یه هه‌ر له ده‌وری به‌که‌م دا پیش تی‌وه‌ر سو‌رانی ده‌ور، پی‌خو‌ره‌که‌ ده‌بری و هه‌ندی‌کیان بی‌به‌ش ده‌بن و ناچارن وه‌سه‌ر خو‌نه‌هین و رو‌بینه‌ قاپ‌یکی دی. (۲)

داب‌ی نان‌خواردنی فه‌قییان وایه هه‌تا گشتیان کو‌نه‌بنه‌وه که‌س هه‌قی ده‌ست پی‌کردنی نییه، بو‌ده‌ست پی‌کردنیش تی‌کرا «بسم‌الله» ی (۳) ده‌که‌ن و به‌ته‌رزیک که‌نه‌بیته‌هو‌ی ناشکوری و ناهه‌قی نان ده‌خو‌ن جا ئه‌گه‌ر پی‌خو‌ره‌کان زو‌ر و جو‌را و جو‌ربن ئه‌وا هه‌ر که‌س چی پی‌خو‌ش بی‌لی ده‌خوات، بو‌تا‌قی کردنه‌وه‌شیان له پیشدا هه‌ریه‌که‌ی پارو‌یکیان لی‌ده‌ده‌ن، ئه‌گه‌ر پی‌خو‌ریش که‌م هه‌بوو یان هی خو‌شی که‌م تی‌دا‌بوو ئه‌وا، به‌نۆبه

۱ - مه‌ته‌له‌یه ده‌لین: ئه‌وه‌چه‌یه: فه‌قی نۆ، بو‌ون که‌چک ده‌یه‌کیان به‌پاروو خنکا!

۲ - بازه‌ فه‌قییه‌کی قوشمه‌ ئه‌گه‌ر پی‌خو‌ری‌کی به‌که‌یفی بی‌ت بو‌ئه‌وه‌ی به‌ته‌نی بی‌خوات تفی تی‌ده‌کا و ئه‌وانی تریش قیزیان لی‌ده‌بیته‌وه و بو‌یان ناخو‌ری جا ئه‌گه‌ر لی‌ی بو‌ردن باشه‌ده‌نا ئه‌وانیش به‌تف تی‌کردن یان به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌کی دی لی‌ی پس ده‌که‌ن و نایه‌لن بی‌خوات و ئیتر به‌مشو‌ه ئه‌مشو‌ه بی‌شی‌وه له‌کیس هه‌موانیان ده‌چیت.

۳ - دوعای ته‌واوتر بو‌ده‌ست پی‌کردنی خو‌اردن ئه‌وه‌یه له‌پیش بسم‌الله کردن دا بگو‌تری «اللهم بارک لنا فی ما رزقتنا وقنا عذاب النار».

لی ده خون. (۱)

دهو، له «ساقط»

جاری واهه یه شتیکی زور که میان ده بی که به سهر هه موان دا، دابهش ناکری و ته نیا هه ندیکیان ده توانن که لکی لی وهر بگرن، وه ک قاچه مریشکیک له فر و جاودا یان کفته یه ک له شور باو کفته دا که له م حاله ته دا «ده وله ساقیت» ی لی ده که ن، واته ده ویک که هه ندیکیان تیدا «ساقط» و بی بهش ده بن، به مشیوه که شته که به به شیک یان ته گهر بریک هیند بی به چهند بهش دای ده نین و ده ی لی ده که ن و ده و به نیوی ههر که سیکه وه ده رکه وت ته وه له ورا ده ست پی ده کری و به ریز ههر کام به شیک هه لده گرن تا به شه کان ته و او ده بن و ئیتر به مشیوه بازیکیان ساقیت و بی بهش دینه ده ری و له باتی به شه گوشت ده بی ههر ئاوی زاریان قوت ده نه وه!!

بو دابهش کردنی ئیش و کاری نیو حو جرهش به سهر سوخته کاندای ههروه ها بو نه جامدانی کاریک که پیوستی به هه موانیان نه بیت و بیانیه وی که سیک یان چهند که سی بو ده ستنیشان بکه ن ههر له م جو ره ده وه که لک وهر ده گرن. (وه ک پیشتریش با سمان کرد)

۱ - له رابردودا ته گهر فهقییه ک پیخوری رشتی ته می کراوه، ته میانه که شی ته وه بووه که له سه رسفره هه لیان ستاندوه و حوکمیان لی کردوه ده ورکی حو جره بدات و جا بیته وه سهر نان خواردن، له کاتیک دا که ته وان در یژه یان به ناخواردن هه رداوه، جا ته گه حو جره یه ک له گهره که خانوودا بووی واهه بو فهقی تا دهو، هی ته وه هه م و گهره که هه لا ته به شه، ر او ه نان ههر که مکه، بهرما و بو ماوه ته وه!!

تویی حه و ته م: ماوهی خویندنی فه قی

له بهر ئه وهی که له خویندنی فه قی دا به رنامه ییکی ریک و پیک نییه و نه زم و ده ستوار تیک که بو خویندنگه ره سمی یه کان هه یه وه ک پۆل پۆل کردنی خویندنه که به پۆل «کلاس» ی ۱ و ۲ و... یان، دابه شکردنی به سهر قوناغه کانی سه ره تایی، ئاماده یی و... دا، بو ئه و خویندنه دیاری نه کراوه و له ئاکامدا ویکرا و وه ک یه ک و پیکه وه ده رس خویندن و تیکرا پشوودان و ههروه ها به یه که وه ده ست کردن به کتیب و ده ست لی به سکردنی لانی که م فه قی حو جره یه ک نا گونجیت وه هه رکه س له جییه ک و له لای ماموستایه ک و له کتیبیک که بو خوی پیی خوش بیت و له باره ی هه ر زانستی که وه ئاره زوی لی بیت ده خوینیت و هه ر روژیک وازی لی بیت به سه فه ر ده چیت و یان ماموستای ده گو پیت، مروف ناتوانی بلیت که فه قی به ئه وه نده وه خته دیاری کراوه له خویندن ده بیته وه و ئیجازه وه رده گری به لکوو زوری و که می ماوهی خویندن پیوهندی به زیره کی و نازیره کی، ته مه لی و ئازایه تی، زور خویندن و که م خویندنی ده رسی روژانه و زور ماتل بوون و که م ماتل بوونی فه قی وه هه یه.

خوشبه ختانه له و دوا یانه دا بریک له ده رس بیژه کان نه زم و یاسایه کی ریک و پیکیان له هه موو باریکه وه بو حو جره کانیان دیاری کردوه و ته نانه ت ده رسه کانشیان کردوه ته ئالقهی و به و شیوه به ره می کاریان بوش تر و باش تر بووه.

ده توانم بلیم که فه قیه کان به شیوه یه کی مام ناوهندی به هه ژ نو ده سالان کو تایی به خویندن دین به تابه ت ئیستا، که بریک له و کتیبانه ی له رابردودا ده خویندران وه ک: سبز واری، گلنبوی برهان، خلاصه الحساب و الهندسه، مطول، شرح الشمسیه، تهذیب الکلام، تشریح الافلاک، شرح المقاصد و نه وانه وه لانه راون و زور به که می ده خویندرین، خویندن زووتر کو تایی دیت. (۱)

ههلبهت ئه و ماوه یه ش که فهقی له خویندن دا ده مینیتیه وه وانیه که بهرده وام و
 ین راوهستان ههر بخوینیت به لکوو له راستی دا ئه گهر له سه ریه ک و بی پسانه وه بخوینیت
 مه گهر یه کئی زوړ نازیره ک و ته وه زهل بی دهنه هیچ فهقییه ک به و مه رجیه ی ههر ئه وه نده عیلم
 و کتیبانه بخویندرین حهوت سالی پی ناچی له خویندن ده بیته وه.

ماموستا ده رسی ئالقه یی ده لیئت

حوجره ی بهرده ره شی بانه

وه ئه و هه ژنوده سالانه ی له خویندن دا به سه رده بریت به تاییهت له ولاتی ئیمه به شی
 زوړی پشوودان و بی ده رسی یه چونکی له ههر حه و توویک دا دوو روژ واته روژه کانی
 سی شه ممو و هه ینی «جمعه» پشوودانی ره سمین و ئه گهر لیکی بده ینه وه له سالدا سه د
 روژ زیاتر ده گریته وه. هه روه ها مانگی ره مه زان و لانی که م پینج روژ له پیش و پینج روژ له
 پاش ئه و مانگه ش ههر پشوودانه، ئه مه نیزیکه ی پینج مانگ، ئه مجار ده گهل

پشودانەكانى دىش ۋەكى پشودانى جەژنى قوربان ۋ جەژنى مەۋلۇود ۋ سەفەرکردنى فەقى ۋ مامۇستا ۋ ھەندىك گىرۋگرفتى دىكەى ۋەك مىۋان ھاتن ۋ نەخۇشى ۋ سەرئىشى ۋ ئەۋانە ئەگەر ھېچ نەگىرى ھەوت مانگ ھەر دەگىرى ۋ ئەنجامى ئەۋلىكدانەۋە ئەۋەيە كە فەقى نىۋەى سال پتر بى دەرسە ۋ لە پشودان ۋ ماتل بوون دايە ۋ ئەگەر نىۋەش بى ھەر زۆرە ۋ واش ماۋەى خویندن ھەر دوو بەرابەر دەكات ۋ ئەگەر فەقى بېجگە لە رەمەزان ۋ رۆژانى ھەينى ۋ دوو جەژنەكان پشودانى نەبىت ۋ لەسەرىەك دەرس بخوینىت ئەۋەندە شتانەى ئىستا دەخویندرىن بە چوارسال ئەۋپەرەكەى بە پېنج سال كۆتايان پى دىنى ۋ ئىجازە ۋەردەگىرى ۋ مەگەر لەبارى ئەزمۇون ۋ ئاگادارى گشتى يەۋە دەنا ھەر ئەۋمەلەيەش دەبى كە دە سال لە خویندن دا دەمىنئەۋە ۋ پى دەلېن مەلای دوازە عىلم.

مەلای دوازە عىلم

ئەۋزاراۋەيە ۋا دەگەيەننى كە عىلم ھەر دوازە لكى ھەبىت ۋ ئىتر مەلای ھەرەباش ئەۋەيە ئەۋ دوازە عىلمانە بزائىت ۋ لەۋە زياتر شتىك نىيە بخویندريت بەلام واقىع ۋ راستەقىنە شتىكى ترە ۋ عىلم ئەۋەندە زۆرن كەس لە دنيا دا ھەلناكەۋى لە ھەموانيان بەلدە بى.

ئەدى زاراۋەى (دوازە عىلم) چۆن پەيدا بوۋە؛ ئەۋەندەى من بزائم زاراۋەيەكى تەقريبى ۋ بېرىار لە سەر دراۋى ناۋچەيى يە ۋ لە ھەل ۋ مەرجىكى كاتى ۋ ولاتى وادا سازبوۋە كە دەدوازە عىلمى تېدا خویندراۋە يان دوازە عىلم بە تەۋەرەى كار ناسراۋن ۋ گرېنگى پترىان پى دراۋە. چونكى دە - دوازە وشەدان (فرھنگ) ۋ زانستنامە (دائرة المعارف) م لە سەر تەماشاكردن ھېچيان بەلەيەۋە نەچوون.

لېرەدا جى خۆيەتى بزائىن لە دنياى ئىسلام ۋ لە نىۋ شارستانىەتى ئىسلامى دا چەند عىلم پەيدا بوون ۋ خویندراۋن ۋ دوايە چ گۆرانكارىەكى چەندىەتى ۋ چلۇنيەتى (كمى ۋ كىفى) يان بەسەرداھاتوۋە ۋ ئىستاكە، لە زانستگەكانى نىۋنراۋ بە (ھوجرە) دا چەندىان ماۋن.

له دایک بوونی عیلم

به لام جاری با میژووی له دایک بوونی عیلم و هه لدان و په ره سه نندی به گشتی له نیو کومه لی مروڤ دا باس بکه یین و پاشان ده چینه وه سه ره مه به ست.

شتیکی حاشا هه لنه گر و ئاشکرایه که ده گه ل سه ره هه لدانی یه که م مروڤ له سه ره ئه م زهویه زانست و زانیاریش پی ی ناوه ته مه یدانوه. ته نانه ت وا ده رده که وی که به ره له دروست بوونی مروڤیش بوونه وه ریگ بووبی که هه لگری جوړه زانیاری یه ک بووه.

به لی خوای گه و ره، به به رد ا کردنی به رگی عیلم و زانین، گه و ره یی باباده م و تی کپرای نه وه کانی به فریشته کان سه لماند و ناچار بوون ریزی لی بئین و ئاماده بین هه ره له و کاته را که ده سپر دریته مند الدانه وه تا ده خریته ناو دلی خاک به شیوه گه لی جوړا و جوړ خزمه تی پی بکه ن و بی خه نه ژیر چاوه دیری و پاریزگاری.

مروڤیش به ره به ره زیادی کردووه و هه تا زوړتر و پیرتریش بووه زانست و زانیاری پتری وه ده ست هیناوه، که سه ره چاوه ی زانسته که شی له روانگه ی دینه وه دوو شت بووه: یه که م خوای گه و ره و کار به جی له هه ره ده و ره یه ک دا و بو هه ره به ره یه ک له مروڤ له لایه ن خو یه وه به هو ی سروش (فریشته ی وه حی) وه به پی ی پیو یست رینوینی و زانستی بو که سیک یان چند که سیان که پله ی پیغه مبه ره رایه تی پیداون، ناردووه و ئه وانیش ئه و کومه له زانست و رینوینی یه یان به ته و او ی راگه یاندوه، که ئه و به شه له عیلم، زانسته گیراوه کان «العلوم النقلیه» ده گریته وه و مروڤ خو ی یان هه ره نایانزانی و رییان ناباته سه ره. یان بشیان دوزیته وه جوړینکن که م و کوړ و به زیانی تاک و کومه ل و پیچه وانه ی راسته قینه.

دوو هه م سه ره چاوه ی عیلم و زانین بو مروڤ، عه قل و ئاوه ز و ئه زموون و تاقیکاریه کانی خو یه تی؛ که له و رییه شه وه مروڤ ده سته و تیکی زوړی بووه و توانیویه تی جی و ری خوی خوش بکا و که ل و پله ی زیاتر وه ده ست بئینی و به زوړیک له راز و نهینی یه کان په ی به ری و ده ریایه ک له گری کویره کانی ژیانی به ژانی بکاته وه و ئه م جیهانه پان و به رین و فراوانه له پیوه ندی به یه که وه بوون دا بکاته دییه کی گه و ره؛ که ئه و ده سته ش

له عیلم و زانستی مروّف ، به زانسته ئاوهزی یه کان «العلوم العقلیه» نیوده برین.

دیاره هه ر دوو به شه کهش پیوهندی یه کی نه پچراو و ته نگاوته نگی یان به یه کتره وه هه یه و هه ر دوو کیان بو یه کتر پشتیوان و رینوین و دان پیانه رن. بو یه هه رکاتیک مروّفه کان له هه ر دوو سه رچاوه که لیان وه رگرتبی، واتا و پرای که لک وه رگرتن له و زانست و زانیاری یانه ی به ئاوه ز پیان گه یون، گوئیان بو زانسته ئاسمانیه کان و رینمایی پیغه مبه ران - د - راداشتبی و بناغه ی ژیا نی تاک ی و کومه لایه تی خو یان له سه ر هه ر دو کیان دامه ر زان دبی و به ته وای و به بی بادان و لی قرتان دن و هه لپا چین که لکیان لی وه رگرتن ژیا نیکی خو ش و پیرو ز و پر له به خته وه ری یان بو وه و پیوهندی نیوانیان له سه ر بناغه ی سوودگه یان دن به یه کتر و پاریزگاری له یه ک و ریزدانانی دوو لایه نه و لیک بور دن، دامه ر زا وه. هه ر کاتیکیش هه ر له لایه ک به هه ری یان وه رگرتبی و لایه که ی تری یان وه پاش گو ی دا بی یان وه ک پیویست وه به رچاویان نه گرتبی ئه و اتووشی دوا که وتوویی زو ربوون و چ بو دنیا، چ بو دوارو ژ زیا نی قه ره بوو نه کراوه یان لی که وتو وه.

ههروه کی له دنیای ئه مپو دا ده بینین به شی هه ره زو ری حکوومه ت و کوپ و کومه له مرو فی یه کان له بهر هوگه لی جو راو جو ر، وه کی هه ول نه دان بو تیگه یشتن له ئایینی پیروزی ئیسلام، دنیا و نهوس و هه وهس په رستی، رازی نه بوون به ژینی یه کسان ی و کومه لی بی چین و تو یژ، خو فروشتن و نوکه رسفه تی و خو به زل زانین و گو ی به هه ق نه دان؛ ئه و دوو به شه زانسته یان لیک دا بریوه و زانسته گیراوه کانیان له ره سمیه ت و بره و خستوه و وه ک تاک یان کومه له و میری پشتیان به زانسته ئاوهزی یه کان به ستوه و له ئه نجام دا کومه لی مروّف گیروده ی ئه و هه موو گیر و گرفته رامیاری و کومه لایه تی و ئابوری و... بو وه و ده ر و ده روونی تووشی نه خو شی ها تو وه و پیوهندی مروّفه کان له سه ر بنچینه ی زیان دان له یه کتر و چه وسان د نه وه و پهروه رده کردنی ههستی توله سه ندن و شکان دن، بنیات نرا وه، مروّف له پله ی مروّفایه تی دا به زیوه و ده گه ل خو ی و هاوچه شنه کانی وه ک ئاژه ل ره فتار ده کات. ئه وه تاد نیا شاهیدی ئه و هه موو کوشت و بر و ماف پشیل کردن و خوین پرشته یه. به شیکی زو ری خه لک نه ک هه ر مافی ره وایان لی زه وت کرا وه؛ به لکو و له سه ره تای ی ترین پیوا یستی یه کانی ژین بی به شن.

ئهو هه موو هیژه سه ربازی یه و زلهیژه خو به زور زان و له خوبایی و خو به مروقدوست نوینه هه؛ که چی که سیش نییه له سه زور لیکراو و ماف خوراو و له برسان مرو دووان هه لقری. ته نانهت بو چاوبهستن و له بهر، بهرژه وهندی خو یان نه بی هه ره له ده زگا راگه یه نه ره گشتیه کانیشیاندا نیویان نابه و باسیکیان لیوه ناکه!!

یه کییک له گو قاره روشنبیره گشتی یه کان له ئازاری (۱۹۹۶) له ژیر ناویشانی «جیهانی سی» دا، نووسی: «...ولاتی جیهانی پیشکه وتوو که ژماره یان ۲۴ ولات ده بیته و ریژه ی دانیش توانیان ۱۸٪ ی سه رجه م دانیش توانی سه رزه مینه، به لام ۶۵٪ ی به ره می جیهانی ده خون و ناوهندی دا هاتی تاک تیا یاندا خو ی له (۵۰۰۰) دولار ده دات له سالی کدا، که چی ولاتی جیهانی سی (۱۲۱) ولات ده بن و به ره و زیاتریش ده رو، ریژه ی دانیش توانیان نزیکه ی ۷۰٪ ی سه رزه مینه و که متر له ۲۰٪ ی بهر و بوومی جیهانی ده خون. ناوهندی دا هاتی تاک تیا یاندا ناگاته (۳۰۰) دولار.

ریژه ی زیادبوون له جیهانی سییه مدا بهر چاوه و زور جار به پی ی نه خسه و پلانی درایژ راونی یه. له سالی (۱۹۸۲) دا (۴/۸) ملیار که س بوون، و پیشبینی ده کریت تا سالی «۲۰۵۰» بین به «۱۰» ملیار و (۸/۴) ملیاریان له جیهانی سییه مدا نیشته جی ده بن. ریژه ی منالان، ئه وانه ی له (۱۴) سال که مترن له جیهانی سی دا (۵۰٪) ی دانیش توان ده بن، به لام له ولاته پیشکه وتوو هکاندا له (۲۵٪) تیپه رناکه.

ریژه ی زیادبوونی دانیش توان له م ولاتانه دوو هینده ی ریژه ی زیادبوونی دانیش توانی ولاته پیشکه وتوه کان ده بیته و لیکۆلینه وه دیموگرافی یه کان وای ده خه ملین له کوتایی ئه م سه ده یه دا ۸۰٪ ی جیهان پیک بهینن.

له جیهانی سی دا ئه گه رچی ریژه ی زیادبوونی به ره م زیاتره له ریژه ی زیادبوونی دانیش توان، بو نمونه له سالی (۱۹۶۸) تا (۱۹۸۰) به ره م (۲/۶٪) زیاد ی کردووه به لام دانیش توان (۲/۴٪) زیاد یان کردوه، واتا دا هاتی هه ر تاکیک (۰/۰۲٪) زیاد ی کردووه، به لام ئاستی شت هینان له ولاتی تره وه هه ر له زیادبووندا بووه.

ژماره ی برسیه کان تیا یاندا زیاتره له (۵۰۰) ملیون که س ده بن. له زور ولاتی وه ک گامبیا و غانا و موری تانیا و سه نغال و موزه نبیق دا که متر له (۲۰٪) ی پیوستی یه

سەرەکیەکانی خەلک دابین دەکریت. تەنیا لە بەنقال دا و لە سالی (۱۹۴۴) دا (۱۵) ملیون کەس لە برسان مردوون، سالی (۱۹۷۹) کە بە سالی منال پاریزی ناوبرا زیاتر لە (۱۷) ملیون منال لە جیهانی سییه مەدا مردوون!!»^(۱)

بیگومان ئەو هەمووی بەرھەمی تالی لیک هەلاواردنی دووبەشی زانستی (مەقول و مەقول) و رەسمیەت دان بە یە کە میان و لە برە و خستن و دەست تێوەردانی ئەو تێریانە کە ئەمەش خۆی یە کێک لە ئاکامەکانی پیلانی هەلاواردنی دینە لە سیاسەت، کە بە داخەوێ لە سەر مەسولمانان ئەنجام دراوە و کاری خۆشی کردووە و ئیستاش زۆر مەسولمان هەن کە داوای رابەری و چاوساگی خەلک دەکەن کە چی درێژە دەری ئەم پیلانەن و بە ئەنقەست یان لە رووی نەزانی یەوێ بانگەوازی بۆ دەکەن.

با بچینهوێ سەر بایە کە مان و بلین: مەوێ هەمیشە دەگەڵ جەھل و نەزانی شەری بوو و ئەوەندە بۆی کراوە پەری بە زانست داوە و درێ نەزانی جەنگاوە، هەرچەند زۆر و رووی داوە کە لە نیو شەڕ و هەرای مەوێ کاندای لیک کتیب و زانست کە بەرھەمی رەنج و تێکۆشانی دەیان و سەدان سالی زانا و زانستگەکان بوون؛ بەلام چونکی نیشانی پێشکەوتنی دوژمن بوون بە تالان براون و بە دیل گیراون، جاییان هەر شوینە و نەکران، یان ئەو تەلە پێش چاوان بە ناخی ئا و توونی ئاگردا دراون و بەو پێیە زانی زۆر لە بەرەری مەوێ دراوە و بە چەند سەدە بەرەو پاش گیراوە تەوێ.

بیجگە لەمە زۆر شتی دیکەش بوونە تەوێ ئەو کە رێگا لە هەڵدان و فراژوو بوونی عیلم و زانایان بگیری تان ئەوانی هەشن لە ناو بیرین و بەمشێوە خەلکان بۆ دەورانی سەرەتایی نەزانی و بێخەبەری تەس بدیرینەوێ؛ لەوانە زالبوونی فەلسەفە ئەرستوو و دەسلاتی بیر و باوەرە دینی یە دەست لێ دراوە کان لە ئورپا لە سەدەکانی ناو پاست دا، و اتا لە (۴۰۰) تا (۱۵۰۰) ی زاینی.

گومان لەوەدا نییە کە مەوێ تێکراچ پەپەرەوانی ئایینە ئاسمانی یەکان و چ بێخەبەران لە ئایین و چ بێباوەران، وەک تاک یان کۆمەلە یان میری بەتایبەت میری یە

گەورەكان راژە و خزمەت و داهێنانىكى زۆر و بەرچاويان بۆ عيلم و زانين بووه، بەلام پەپرەوانى ئايينه ئاسمانى يەكان تا ئەو كاتەى ئايينه كەيان دەستى خو وىست و هەلپەرستانى نەگەيوەتئى و نەگۆراوه؛ لەبەرئەوێ ئايينه كەيان سەرەپاى بەشى «منقول» بەشى «معقول» یش بەرەسمى دەناسئى و داكوکى زۆرى لە سەر دەكات و تەنانت وەكى باسمان کرد ئەو دوو بەشە لە زانست بە پالېشت و سەلمېنەرى يەكتر و بگروەك دوو رووى سكه يەك دەزانئى؛ خزمەتيان بۆ عيلم زياتر بووه، بەتايبەت مسولمانان وەك تاك و تاقم و ميرى يەكان لەو بوارەدا بە پىلېنانى خوئى و نامۆيان ئاسەوارىكى زۆريان هەيە و گەليک عيلميان بنیات ناوڤان پىيان گەياندوون. گەورەترین هوئى ئەم دیار دەش ئەمەيە كە موعجيزەى هەر پېڤەمبەرىك لەو شتانه بووه كە لە ناو خەلكە كەدا رەواجيان بووه و دەگەلى ژياوڤ زۆرى لیدواوڤ و بە دەورەى داها تووڤ و چوون؛ وەكى موسیقا لە دەورى حەزەرەتى داوڤ، سىحر و جادوو لە چاخى حەزەرەتى موسا، پزىشكى لە سەر دەمى حەزەرەتى عيساداسەلامى خوايان لەسەر بىت نەك لە شتانیك كە لىيان بى خەبەر و نابە لە دىن كە هینانین لە لایەن پېڤەمبەرەو نەرخى موعجیزەى نابئى.

خەلكى چاخ و سات و شوڤن و ولاتى بە خەلات هاڤنى قورئانى پىروژىش لە وێژە و ئەدەب دا دەستىكى والا و هەستىكى بالايان بوو، باو باوئى رەوانبىژى و راستىبىژى و شىعر هونینەو و وێژامەى كەس نەوێژ توو دوزینەو و وتاردان و وشەى جوان لە قەتاردان بوو. ئەو شاعیر و وێژەوانانەى ببوونە پېشەنگ و كەس تووزى نەدەشكاندن، بەرەمەكانیان دەست بە دەست دەگەران و لە شار و بازاران هەلدەواسران و بەيەكەم دەناسران و بەو پېڤە هوئى شانازى و سەربلیندى هوژ و عاشیرە تەكانیان پىك دەهینا، كە «السبعة المعلقة» و اتا حەوت شىعرە هەلواسراو كە نموونەى ئەو بەرەمە پەسندكر اوانە بوون و لە بازارى «عكاظ» هەلواسرا بوون.

لە سەرىكى دىشەو قورئان موعجیزەيەكى كاتى و تەنیا هەر بۆ خەلكى ئەو سەردەم نەبوو بەلكو دەبوو بۆ هەتا دنیادنیایە و كیشەى هەق و بەتال لە ئارادایە كە مروڤ بەو پەرى پلەكانى گونجاو لە عيلم و زانین دەگات موعجیزە بئى و وەلامى تەواوئى پرسیار و رەخنەكانى هەموو زانا و زانستگەكان بداتەو، هەر بۆیە كە بناغەى دینى ئىسلام لە سەر

عيلم و زانين دامه زراوه و يه كه م ټايه تي كه بو پيغه مېر - د - نير در ا ده ستور به خویندنه وه ده دات و پاشان باسی قه له م و فير کردن ده کات. له زماني پيغه مېر ه وه - د - گير در اوه ته وه كه خواي گه وره يه كه م شت قه له می ټافه ريده كړدووه. هه روه ها پيغه مېر ي مه زن - د - داوای كړدووه كه مروځ ته وواي ژيانی خو ی بو فير بوون، ته رخا ن بکات و هه ر له سهر پشتی لانکه وه هه تا ده خريته نيو گوړيچه، هه ر بخوینی و به دواي زانين دا بروا. ته نانه ت پاش مردنیش سوننه ته يه كيک له مسولمانان روو به پرووی گوړی مردوه كه دابنیشی و كه ميک ده گهل گيان «روح» ی دا بدوی و هه نديکی له و شتانه ی فير يان بووه و له وانه يه له گيره وکيشه ی گيان کيشان دا فها موښی كړدېن وه پيري بينيته وه و بريک شتی تازه شی فير بکا، جا به جيی پيلن و بيده نه ده ست فريشته كان بو پرسيا رليکړدنی.

به لي له ده ق «نص» ه دينی يه كاندا چ ټايه ت و چ حه ديس سه باره ت به عيلم و زانين و زانايانه وه ده ستوردان و پيغه لگوتن و داکوکی يه کی زور هاتوه، هه روه کی لومه و هه ر هه يه کی زور له مهر «جهل» و جاهيلانه وه هه يه.^(۱) بويه له و سهرده مانه دا كه ټايینی

۱ - زورچاران كه له ټاهنگ و كوږونه وه كاندا له باره ی گه وره یی (علم و علما) دا قسه ده كړی و هيرش ده بريته سهر (جهل و جهال) و بو ټم مېه ستانه ش له ټايه ت و حه ديس و وه ی زانا پايه به رزه كان به لگه ده هيرته وه؛ هه نديک له خوشک و برا نه خوینده واره كان وا ټيده گن كه (عالم) و اتا خوینده وار و (جاهل) و اتا نه خویندوو، جا بويه به پيوستی ده زانم بو ده رختی مانای راسته قينه ی ټم و شانه و ره واندنه وه ی ته می خه می ټم خوشک و برايانه كه ميک ټهو و شانه ليک بده موه: نه له و شه دان «فرهنگ» ی عه ربه ی دا و نه له زاراوې قورټان و حه ديس دا (علم و علما) به مانای خوینده واری و خوینده واران و (جهل و جهال) به و اتای بي سه وادی و بي سه وادان نيه، به لكوو (علم) به مانای زانين و (علما) ش كو (جمع) ی (عالم) ه و (عالم) يش يانی زانا، جا زانسته کی له رووی دهرس خویندن و چوونی قوتا بخانه په يدا كړدې يان نه خوینده وار بي و به لام له م و له و ی بيستې ټه وه هه ر زانايه و ريژ و نرخی خو ی هه يه. وه هه روه ها (جهل) به مانای بي سه وادی نيه به لكوو به مانای نه زانينه به ټاييه ت نه زانيني حه قيقه ت و راسته قينه كه هه ر له دين دا خو ی ده نوینی و (جاهل) كه له سهر كيشی (جهال، جهله، جهلاء و جهل) كوده كړيته وه و اتای كه سيكه دينی ټيسلامی وهر نه گرتې و باوه پری پي نه هينايي، جا باخوینده واری هه يی و زانستگه شی ته و او كړدې. هه ر ټه وه شه كه هه نديک له نوو سهره مسولمانه ها و چاخه كان بو ته رزی بيرو بو چوون و فهره ننگ و هه لو يستی چيني خوینده واری ټه مروځ سه باره ت به دينی ټيسلام؛ زاراوې (جاهلية القرن العشرين) و اتا نه زانی سده ی بيستم به كارد به بن، ټه گهرچی خوینده واری و صنعت له م سده يده با ره روپيش چوون و سهر كه و تنيکی زوريشی يان به ده ست هيناوه و ته نانه ت

پیرۆزی ئیسلام له سهر کار بوو و دین و سیاست هیشتا لیک جیا نه کرابوونه وه عیلم و سنعهت پیشه فیتیکی زۆری کرد و به پینچه وانهی ئیستا ولاتیانی غهیره مسولمان بو فیربوونی زانست و پیشه سازی دهستی نیازیان بۆ لای مسولمانان درێژ ده کرد.

ئه مجار جسی خویه تی لیره دا ناویک لهو عیلمانه بهرین که له چاخێ ده سه لاتداریه تی مسولمانان و گه شه کردنی شارستانییه تی ئیسلامی دا خویندراون و ههولیان بۆ دراوه و ئیشیان پیکراوه.

به لام بهر له نیوبردنی ئهو عیلمانه با رایبگه یه نین که بۆ پیشگرتن له درێژبوونه وهی باسه که له وهرگیرانی ناوی یه که یه که ی عیلمه کان بۆ سهر زمانی کوردی و ههروه ها له ناساندن «تعریف» یان خو ده پارێزن. به تایبته که له توئی چواره می ئه م کتیبه دا نۆزده عیلمیان ناسیندراون.

عیلمه ئیسلامی یه کان

- ۱- علم الادب. ۲- علم اللغة. ۳- علم التصريف. ۴- علم المعانی. ۵- علم البيان. ۶- علم البديع. ۷- علم العروض. ۸- علم القوافی. ۹- علم النحو. ۱۰- علم قوانین الکتابه. ۱۱- علم قوانین القرائه. ۱۲- علم المنطق^(۱). ۱۳- العلم الالهی. ۱۴- علم النوامیس. ۱۵- علم القرائه. ۱۶- علم الحديث. ۱۷- علم التفسیر. ۱۸- علم رواية الحديث. ۱۹- علم اصول الدين. ۲۰- علم اصول الفقه. ۲۱- علم الجدل. ۲۲- علم الفقه. ۲۳- العلم الطبيعي. ۲۴- علم الطب. ۲۵- علم البيطرة و البیطرة. ۲۶- علم الفراسه. ۲۷- علم التعبير. ۲۸- علم احکام النجوم. ۲۹- علم السحر.

رێژه ی نه خوینده وارانێ هه ندیک له ولاتیانی جیهان له ۲% یش که متر بوته وه و له وانه شه ولاتی وا هه بی نه خوینده ورا ی هه ر تیدا نه مایی. که وایوو (جاهل و عالم) به مانای نه خوینده واره و خوینده وارانین به لکو له زمانی عه ره بی دا بۆ خوینده واره وشه ی (القاری) و بۆ نه خوینده وارش وشه ی (الامی) به کار ده بریت. ته نانه ت له قورثانی پیرۆزدا پیغه مبه ری ئازیز ده (امی) واته نه خوینده واره نیوبراوه و له عهینی حالیش دا ئه و به رێژه خوی به (مدینه العلم) واتا شاری زانیاری نیو ده بات.

۱- مه نتیق له به ره ت دا عیلمیکی یۆنانی یه که هاتوته نیو مسولمانان و کاری له سهر کراوه و کاریشی پیکراوه.

- ۳۰- علم الطلسمات. ۳۱- علم السیمیا. ۳۲- علم الکیمیا. ۳۳- علم الفلاحه. ۳۴- علم الهندسه. ۳۵- علم عقود الابنیه. ۳۶- علم المناظر. ۳۷- علم المرايا المحرقه. ۳۸- علم مرکز الاثقال. ۳۹- علم المساحة. ۴۰- علم انباط المیاه. ۴۱- علم البنکامات. ۴۲- علم الآلات الحریه. ۴۳- علم الآلات الروحانیه. ۴۴- علم الهیئه. ۴۵- علم الزیجات. ۴۶- علم المواقیت. ۴۷- علم الارصاد. ۴۸- علم تسطیح الكرة. ۴۹- علم الآلات الظلیه. ۵۰- علم العدد. ۵۱- علم الحساب المفتوح. ۵۲- علم حساب التخت و المیل. ۵۳- علم الجبر و المقابله. ۵۴- علم حساب الخطأین. ۵۵- علم الدور و الوصایا. ۵۶- علم حساب الدرهم و الدینار. ۵۷- علم الموسیقی. ۵۸- علم السیاسة. ۵۹- علم الاخلاق. ۶۰- علم تدبیر المنزل. (۱)

تویی هه شته م: ئیجازه وه رگرتن

پاش ئه وهی فه قی به هیزی بیر و باوه ر و رهنج و کویره وه ری و تیکوشانی بی و چان، هه وراز و نشیوی پر له کهنه و کوسپی فه قیه تی بری و به یه که یه که ی پله کانی زانسته کانداهه رکه وت و له خویندن بووه له لای هه ر ماموستایه ک پی ی خوش بی «اجازه» وه رده گریت واتا ودمی مه لایه تی و ئه نجامدانی هه موو، یان هه ندیک له ئه رکه کانی پیده درئ و به و بوئه شه وه کوپیکی گه و ره پیک دیت؛ به م شیوه ی که باسی ده که یین:

ئه و ماموستایه ی که فه قی داوای ئیجازه ی لی ده کا پیویست ناکا ده رسی زور به و فه قیه گوته ییت، ته نیا ئه وه نده هه یه ده بی ماموستا له راده ی زانست و زانیاری فه قی تی بگات و بزانیته که ئایا شیاوی مه لایه تی هه یه یان نا؟ هه روه ها ده بی بو ی روون بیته و داخوا توانای به رپوه بردنی کامه ئه رکه ی هه یه له ئه رکه کانی مه لایه تی، وه ک پیشنوژی و تاری هه یینی، داوه ری «قضاوت»، فتوا و دره س دان و ئه وانه؛ جا بو ئه وه ی ماموستا له وانه تی بگات پیویسته فه قی ماوه ییک له لای بمینیته وه و هه ندیک شتی له لابخوینی.

فه قی ئه گه ر بو ی ریکه وی له لای ماموستایه ک ئیجازه وه رده گری که سه ره پرا ته دریس و زانیاری تا راده ی ئیجازه دان، ماموستایه کی نیو به ده ره وه و زور له خواترس پاریزگار «متقی» بیته و ئیجازه ی زو ریشی له لا وه رگیراییت.

ئیجازه نییه ئیجازه بده ی

به داخه وه ئه مپروکه م شته له جی ی خوی دا ماوه، زورکه س له ئه نجامدانی ئه رکه به رپرسایه تی ی دا کز و بی وزه و داماو؛ زورشت به نیو شته نه ک به نیوه روک، گه لیکه ئه وانه ی وه ک هه ن خو نابین و ئی دیکه ش به هیچ ده زانن. نازانم چ بلیم و چ بنوسم! ده ل تف هه لاوی رووی خو ته ده گریته وه، به لام ده رده کان هیند زور و گرانن ناکری لی

تاقمیکه به لām ژان و زیانی بو هه موانه؛ ده ردی زوو ئیجازه دان و زوو ئیجازه وه رگرتن که پهره ی ستاندوو و زه بری زوری وه شان دووه، هه روالی گهرین ته شه نه زیاتر ده کات و نه وکات وه ک نه خوشی قرژاله^(۱) چاره کردنی دژوار ده بی، پېشم وانییه ئه م نوسین و زپاندنه که لکیکی وا به رچاوی هه بی؛ به لām لانی که م یه که م هه نگاهه و نه خوشیش، ئه گه ر خه لک به نه خوشیه که ی بزانی و باوه ری پی بکه ن ئازاری که م تره و بی خه م تره.

بویه ناچارم بیدرکینم با بو هاوته مه ن و هاوه لām په ند و بو ماموستا و سهروه رانیشم راده رپرین و سکا لابی، قهیدی ناکا خو شکور، هه موویان وانی، ئه وه ی ده نگویش جی ی خه ته تی، پیاو خو و خوبی نه شکینی، چ ده گه ل نامو و لاوه کی بکا؟ ئه دی بوچی ئه و به مه بهستی گه وره کردنه وه ی دروینی که سایه تی ئاسایی خو ی له قازانجی دینی و دنیایی گه ل چاو ده قونجینی؟ خو له و نووسینه دا ئه گه ر هه ندیکیش توپه و دلگیر بین پرێک هه ر هه ن بیسه لمینن و ته نانه ت ئه گه ر خوشیان له سوچداران بن، دین و وێژدانیان سه رکۆنه یان بکه ن و پی له هه له ی خو یان بنین و لی ژیاو بینه وه و بلین: کوپه دهستی خوش بی، وه لاله ی راست ده کا، هیچ ره سم و یاسایه ک نه ماوه! هه رچی راست بووه «ئیجازه» ده دات! که س له که س نا پرسیتته وه، ئه وه ی پی ی بلی و انابی پی ی ناخوشه، واده زانی ئیره یی^(۲) پی ده به ی!

نازانی به رپر سایه تی ئیجازه ده ر له مه ر کاره که یه وه چه ند گه وره و گرانه و ئیجازه پیدراوی ناشی و نه گورا و چ تینیکه^(۳) بودین و چ زیانیکه بو ژیان.

بویه به راشکاوی ده لیم: بازی که له و ماموستا به ریزانه شایانی ئه و پله و ئیشه نین و ده بی به سه ر نه وسی خو یاندا زال بن و تا پی ی نه گه ن ئیجازه ی ئیجازه دان به خو یان نه دن. چونکی ئیجازه دان واتای: من به پی ی ئاگاداری و تاقیکاریه کی له سه ر ئه م فه قیه هه مه له سه ردهستی ئیوه ئاماده بووان شاهیدی ده دم که شیاوی مه لایه تی کردنه و سه ره پای زانیی زانسته کان تا راده ی ده رس گوته وه و وه لām دانه وه ی پرسیاره

۱- سه ره تان، شیر په نجه.

۲- ئیره یی: هه ساده ت.

جوړاو جوړه دینی یه کان و داوهری «قضاوت» و هه موو ئه رکه کانی دیکه ی مه لایه تی؛ پیاویکی دیندار و پاریزگار و دلسوز و بهرپرسیاره بو دین و ده کری بنیردریته سەنگەر «محراب» ی مه لایه تی و خزمەت کردن به دین و دنیای خەلک.

پیم وایه ئیو هه ده گه لهن له وه یدا که «موجیز و موجاز» ده بی چەند مه رجیکیان تیدا بی جا به پایه ی پیوه ندیدار ده گەن: یه که م، ئیجازە دەر له و عیلم و زانستانه دا که ده خویندرین ده ستیکی بالای هه بی و ئه گەر داگر (جامع) ی هه موو عیلمه کانیش نه بی، لانی که م ئه وانی ده خویندرین و ته دریس ده کرین به چاکی و بی گری و گول بزانی و ئه گەر تیشیاندا خاوه نی رای تاییه تی نه بی، هیچ نه بی چەند جارەن به دەر س گوتبیه وه و بتوانی، بی موتالای دوباره و بی هه له و په له، به فه قی یان بلیته وه یان له ئه زمون و تا قی کردنه وه یان دەر بچی، ده نا زانی کتیی خویندراو، به موتالا و پیدا چوونه وه چ هونه ریک نییه. ئیمه زور ماموستامان بوون که بیجگه له چه مک و مانا و مه به ست، و یژامه ی به شی زوری کتیه دهرسی یه کانیان ئاگالی بووه و بی کتیب و هه ر له بهر راده رسیان گوتوه، ههروه ها بوومانه ئه گەر هه موو زانست و کتیه کان له ناوچووبان سه ر له نوی ده یاننوسینه وه. که چی ئه مجوره موجیزانه نه ک هه ر کتیه کانیان له بهر نین بگره پاش موتالالی کردنیش به ته وای بویان ساغ نابته وه و به هه له ده یانلین، جا بابای فه قیش یان شه رمیونه و ده نگ ناکا، یان له ماموستا کوله وار تره و راست و هه له لیکناکاته وه.

له ئاهه نکه کانی ئیجازه وەرگرتن دا زورمان بینیوه: ماموستای ئیجازه دەر ئیجازه نامه ی خویندو ته گه لیک هه له ی ریزمان (صرف و نحو) ی تیدا بوون که ماموستا هه ستی پی نه کردوون!! زور حه یفه ماموستایه ک نه توانی پیشه کیه کی دروست و بی هه له به زمانی عه ره بی بو ئیجازه نامه بنوسی و داوای پله ی ئیجازه دانیش بکات! ده بی ئه و ماموستایه چون بزانی فه قیه که ی سه وادی هه یه یان نا؟؟!!

دوو هه م: ئیجازه وەرگر «موجاز» ده بی هه موو زانسته پیویسته کان بخوینی و بتوانی له تا قی کردنه وه «امتحان» یان دەر بچی که ئه و کات ده توانی بشیان لیته وه. ههروه ها ده ستوره کانی سه ره تاییه مه لایه تی، وه کو پیشه وایه «امامه» تی هه موجوره نویژه کان به دوعا و وردیا ته وه، وتاری هه یی و جه ژنه کان، ری و ره سمی مردوونا شتن و پرسه و

سه ره خووشی، ماره برینی ئافرهت، ئادابی کۆمه لایه تی و ههستان و دانیشن ده گه ل خه لک بزانیئت. ئاگاداریی له هه ندیک رهوا و نارهوا «الحلال و الحرام» و یاسا شه رعییه کان، لانی که م باسی په رستن «عبادة» هه بی. له بابهت پارێزکاری و دینداری یه وه ده رچووبی، پیاویکی ده ست و دلپاک و به خته مام بی، دلسۆز دینه ره ره بی و خه می دینی له به ره بی، دۆست و دژمن ناس و وریا بی، له خو بو ردوو و ئارام و مه ند بی وه کوو ده ریابی. تی بگات که مه به ست له مه لایه تی خو ژیان دن نییه، به لکوو ئامانج خزمهت به دین و مسو لمانانه. جا ئه گه ره ئه وانیش له به رانه ردا یارمه تی ده ده ن ئهوا یارمه تی دینه و ئه رکی سه رشانه. به کورتی و به کوردی مه لا ده بی سوار چاکی مه یدانی زانین و کرده وه بی جا خه لک وه دوای ده که وی.

له وانه یه بگوتری: ئه دی ئه گه ره بابای فه قئ به گو یی نه کر دین و په له ی کرد، یان تی نه کو شا و خو ی ماندوو نه کرد، یان هه ره لی ها تو ویی نه بو و پی ی نه ده خو یندرا، ئه مجار چی لی بکه یین؟

وه لام ئه مه یه که ئه وه که سه ئه گه ره لی ها تو ویی نه بی ئهوا هه ره کاتی ک روون بو وه ده بی مامۆستا که ی ده گه ل که س و کاری راویژ بکا و ده ستی پی لی هه ل بگرن و رووی پی بکه نه ئیشیک تروه کوو له پیشه وهش با سمان کر ده گه ره لی ها تو ییشی بی ئیتر بیانوو و عوزری بی یان نا، ئیجازه پیدانی دروست نییه. با شتر ئه وه یه که بلین خو یندن وه لاده نی. ده نا مه گه ره له قوتا بخانه و خو یندن گه ره سمی یه کان دا که سی ک توانای خو یندن نه بی، یان تی نه کو شی و هه ولی خو یندن نه دا، یان هه ره ده ست هه ل بگری، کارنامه «شهاده» ی ده ده نی؟!

که مایه تی و بی مبالاتی یه کی دیکه ی مامۆستا کان ئه وه یه که هه ندیک له ئیجازه ده ره کان ئه گه رچی بو خوشیان زۆر زانا و هه لکه و توون، ته نانه ت له دینداری و خوا په رستن دا به په له ی پارێز «ورع» گه یون؛ به لام بو ئیجازه وه رگه کان یان ته نیا لایه نی سه واد و زانست وه به رچاو ده گرن و ئاوړیک له باری کرده وه و راده ی دینداری و دلسۆزی یان ناده نه وه، هه روه کی له ده ورانی ده رس پیگوتن دا مبالا ت به و لایه نه ناکه ن ئه گه رچی پیشو نه چاکه «سه له فه صالحه» کانی ئیمه هه ره دوو لایه نی عیلم و

عه مه لپان هر له سهره تاي خويندنه وه تاكو تايي وه بهر چاو گرتوه ئيتربى مبالاتي و خاتر و خواهيش نه بووه و فقهيه ك ته گهر له هه ردوو لايه نه وه له ته زمون و تايكاري دهر نه چووبى، ودمى مه لايه تى و ئيجازه ي رينوينى «ارشاد»ى خه لكيان پى نه داوه. چونكى يه كه م: خواي گه وره كاتي ك له قورئاني پيرو زدا باسى مه به ست له ناردنى پيغه مبه ر ده كا و وه ك چا كه و نيعمه تيكي خو ي به سهر چا ومان دا ده داته وه؛ ده فهرموى: «يُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ...» و اتا پيغه مبه ر خه لكى له باوه ر و خو و كرده وه ي خراب پاك ده كاته وه و قورئان و... شيان فيرده كات. كه وايه باره ينان و فير كردن دوو ئيشى سهره كين بو، پيغه مبه ران و ميراتگران شيان هه روا.

دوو هه م: ته وه نده ي كرده وه و خو و خده و هه ستان و دانيشتنى مسولمانانه ي مه لاوه ك را گه يينه رى دين و بانگه وازى كه رى ريگاي ئيسلامه تى له سهر خه لك و بانگ كراوه كان شوين داده نى، هه رگيز قسه و وتار ته وه نده كاريگه ر نيه. به راي من مه لايه ك له شوينى خو ي دا هيچ قسه و بانگه وازى يه ك نه كا، به لان بو خو ي ديندار و ته هلى كرده وه بى زور پرسوود تره له مه لايه ك كه به رده وام ده لى و ده نووسى، ته ما بو خو ي تيدانييه و قسه و كردارى تي ك ناكه نه وه!

ته گه ر به راورد و پي ك گرتن «مقايسه» ي ك، له نيوان ئيجازه نامه ي مه لايه تى و ته و ئيجازه نامه ي له ته ري قه ته كاندا، بو رينوينى «ارشاد» ده دريت؛ بكه ين ده بينين هه تا چهند پشتان ويكرا دينه خوارى و ليك جيانين، ته ما پاش چهند ئالقان ليك هه لده برين و به مه رده ي دين و سياست و دوو به شى «منقول و معقول» له زانسته كان ده چن^(۱) و پيرانى ته ري قه ت زياتر به دواي «تزكيه» دا ده چن و داکو كى پتر له سه ر كرده وه و خاوين كرده وه ي

۱ - به و پي نه ده توانين بلين ميژوو نيشانى داوه و به ته زمون و ئاوه ز سه لميئندراوه كه جيا كرده وه ي سى شت لا سى شت زه برى گه و ره ي له مسولمانان داوه و به م روژه ره شه ي گه ياندوون: يه ك: پيلانى جودا كرده وه ي دين له سياست. دوو: دا برينى «العلوم الثقليه» له «العلوم العقلية» و له ره سميه ت خستى به شى يه كه م. سى هه لاواردنى فير كردن و په روه رده له يه كتر.

جا ته وه ي زور سه ير و جى داخه ته مه يه كه ته گه ر پيلانى يه كه م له لايه ن دوژمنانه وه بووه و پيلانو دوو هه ميش ئاكامى حه تمى و ته واو كه ريه تى؛ پيلانى سي هه م راسته و خو به ده ستى مسولمانان داريزراوه و په ره ي پى دراوه!!

دهروون ده کهن و لایه نی «تعلیم» و خوینده واری وه ک پیویست وه بهرچاو ناگرن. مه لایه کانیش به پیچه وانه، چاوده برنه باری زانین و خوینده واری فهقییه کان و ئاوریک له چۆنییه تی دهر و دهروونیان ناده نه وه و له ئاکامدا هیچ کام له دوو دهستانه نه یان توانیوه شوین دابنن و داها تی زوریان بی. چونکه یان بالی عیلم، یان بالی تهقوایان بی هیز بووه، خه لکیش لیان نامو و دووره په ریز بووه و به ته نیا بالی ماونه وه و ته نانه ت که وتوونه سهر کونه و دژایه تی یه کتریش.

به بۆنه ی ئیجازه وه رگرتنی یه کییک له فهقییه کانی جه نابی ماموستا «سید حسام الدین قریشی» له ریکه وتی ۱۳۴۸/۵/۲۷ ی کوچی، هه تاوی له مرگه وتی «دوو مناره» ی سه قزگیراوه و موجاز له لای چاپی موجیز ده بیندری.

هه لبه ت ئه مه ی گوترا بو هه ندیک کات و هه ندیک ولات و بازه که سیکی که مته رخهم و بی مبالات بووه؛ ده ناسپاس بو خواهه گه به گشتی باس بکه یین به شی زوری زانا کانمان هه ئه هلی عیلم و فیرکردن بوون، هه م ئه هلی عه مه ل و باره ینان و میژوو و

ده‌یان و سه‌دان زانای کوردمان پی‌ده‌ناسینی که پالە^(۱)ی عیلم و پالەوانی کرده‌وه‌شن.

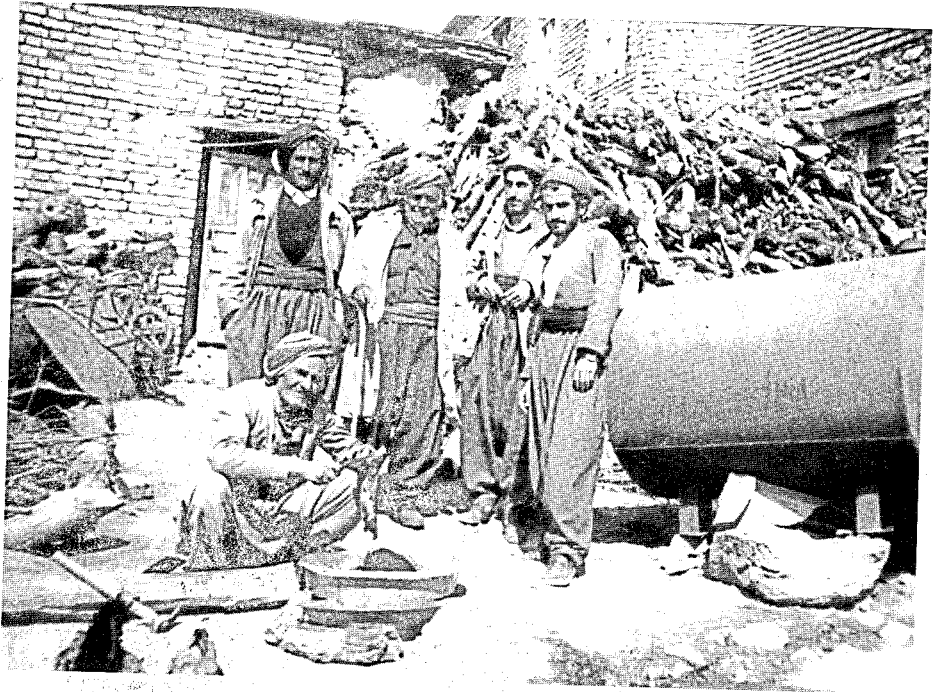
کۆری ئی‌جازه

بو به‌شداری کردن له ئاهه‌نگی ئی‌جازه‌دان سه‌ره‌پای خزم و که‌س و کاری فه‌قی‌ی
ئی‌جازه وه‌رگر له ته‌واوی فه‌قی و مه‌لای ده‌ورو به‌ر ده‌گیر دریته‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌و مه‌لا و
فه‌قیانه‌ی پیوه‌ندی و دوستانه‌تیک‌ی تاییه‌تیان ده‌گه‌ل ئی‌جازه‌ده‌ریان ئی‌جازه‌وه‌رگر هه‌یه‌ له
دوریش‌را بانگه‌یشتن ده‌کرین. غه‌یری مه‌لا و فه‌قیانیش، جگه‌ له‌ خه‌لکی ئه‌و دییه‌یان ئه‌و
گه‌ره‌که‌ی ئی‌جازه‌ی تیدا وه‌رده‌گیری، له‌ هه‌ندیک خه‌لکی ده‌ورو به‌ریش ده‌گیر دریته‌وه.
میوانه‌کان له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌ میوانداری‌یان لی‌ده‌کری و هه‌موو به‌ری‌چوونیکیان تا
دوایی هاتنی ری و ره‌سمی ئی‌جازه - که‌ واهه‌یه‌ دوو شه‌و و روژ ده‌خایینی له‌ سه‌ر خه‌لکی
دی‌یان ئه‌و گه‌ره‌که‌ شاره‌یه‌ که‌ به‌سه‌ر مزگه‌وتی ماموستای ئی‌جازه‌ده‌ره‌وه‌یه.

ماموستای ئیجازەدەر بە پیر میوانە کانیەوہ چووہ / بەردەرەشی بانە

وینه یه ک له هاوکاری گیانبازانه ی خه لکی ئاواپی بهرده رهشی بانه

بو پینک هینانی کۆری ئیجازه

ئه گهر ماموستا دهست رویشتوو بیت، بهرگی مه لایه تی وه ک کهوای شوره و عه با و میزه ری سپی، به دراوی خوی بو فقه قی ده کپی و بویشی به دروون ده دات، دهنه و کارهش هیندیک کهس یان که سیکی دهست رویشتوو ئاوه دانی وهستوی خوی ده گریت.

ئاوهنگی ئیجازه

پاش هاتنی بانگهێشتن کراوه کان ری و رهسمی ئیجازه بهم شیوه دهست پی ده کات و بهرپوه ده چیت: له سه ره تادا چهند که سیکی وه ک ئه نجومه ن یان هه یئه تی بهرپوه بردن به به شداری موجیز و موجاز دیاری ده کرین، ئه وه هه یئه تهش که سیکی لیها تو وه ک بهرپوه بهر «مجری» داده نیت.

ئاوهنگه که ئه گهر له شه و یان روژیک زیاتر بخایه نی له دوو یان چهند بهش داریک

ده خری و ههر به شهش به پریوه بهری خوئی ههیه، یان هه موو به شه کان ههر که سیکی به پریانه وه ده بات. زۆر بهی جارانیش ئه نجومه ن پینک نایه، به لکوو ههر ماموستا و موجاز، که سیکی یان چه ند کهس وه ک به پریوه بهری به رنامه دیاری ده که ن.

به شدارانی کۆری ئیجازه

مزگه وتی بیلالی حه بهشی نه غه ده سالی (١٣٧٦)

به پریوه بهری به رنامه به راویژ ده گه ل ئه نجومه ن یان موجیز و موجاز و ههر که سیکی دیکه ی لیژان، به رنامه، ریک ده خات؛ به م شیوه ناوی ئه وکه سانه ی ده یانه وی قسه بکه ن و وتار بدەن یان هه لبه ست و مه به ستیان هه بی، ده نووسی، ئه گهر که سانیک هیشتا ئاماده نه بووبن و له وانه بی وتاریان هه بی جییان بو هه لده گری، وتارده ران وا ههیه بو خویان داوای وهخت ده که ن و راده گه یه نن که وتاریان ههیه، هه ندیک جاریش به پریوه بهر رایده گه یه نی؛ ههر کهس وتار، یان ههر مه به ستیکی ههیه رایگه یه نی تا ناوی بنوسریت، هه ندیک به شداران که له دوان و وتاردان دا به هیژن و تاره کانیان به پیزه و که لکی زۆری لی وهرده گیریت وتارده ر زۆر بن یا که م داوای وتاردانیان ههر لیده کریت.

وینه یه کی تر له به شدارانی ئاههنگی ئیجازه دان

گوندی مووسالانی سه رده شت

به ریوه بهر پاش نووسینی ریزی بهرنامه، به خویندنی چهند ئایهت له قورئانی پیروژ ئاههنگه که ده کاته وه. هه لبهت ده گه ل ریک خستنی بهرنامه قورئان خوینیکی دهنگ خوش دیاری ده کری. دواي قورئان له لایه ن که سیک یان دوو که سی دهنگ خوشه وه. که له پیشه وه دیاری ده کری. به ندیک «قصیده بردیه» ده خویندریته وه. ئه مجار ئه گهر که سیک به نوینه رایه تی خه لکی دی یان گهره ک به خیره اتنی میوانان بکا ده نایه که م که س وتاری خو ی پیشکه ش ده کات.^(۱)

له نیو بهرنامه که دا نیوه نیوه و به تاییهت دواي ههر وتاریک، سرودیک یان به سته هه لبه ستیکی خوش پیشکه ش ده کری، جار جارش به شیرینی و شه ربهت یان به چایی، یان ئه گهر هه بی به میوه په زیرایی له به شداران ده کری.

۱ - به ریوه بهری بهرنامه به پی توانا تیده کوشی وتاره کان جوراوجور بن و دووپات نه کرینه وه و بو خوشی نیوه نیوه شتیکی خوش باس ده کا و بهرنامه که ی پی ده رهنگینی.

دهسته ی سروود، سروود پیشکەش ده کهن

کۆریکی تری سروود (مزگهوتی حه مامیان - بۆکان)

وینه یه کی تری ده سته ی سروود خوین

مرگه وتی جامع، نه لاس، سه رده شت

هه ندیک جار دوا ی ئه وه ی به رپوه بهر پیشه کی خوی پیشکesh کرد و ریزی به رنامه ی راگه یاند و قورئان خویندرا یه که م که س که وتار ده دات «مجاز»ه، ئه مجار به شداران و ئاخه رمین وتار هی ماموستای «موجیز»ه؛ جاری واش هه یه وتاری موجیز و موجاز ده که وه دوا یی به رنامه و په نای یه ک، ئه ما وتاری موجاز وه پیش ده که وی.

ئو به رگه تاییه تیه ی بو موجاز ده کدریت، به جوانی قه ده کری و پاشان له سه ر سینی یه ک، به گول و ریحانه و شتی جوان سه وقاتی^(۱) ده که ن و له مالی ماموستای داده نین و پیش ئه وه ش نو به ی وتاری ماموستا بیت، ده سته یه ک فه قی، هاوپی ده گه ل موجاز به نه زم و یاسایه کی ته واوه وه، به «قصیده» خویندنه وه ده چن بو هی نانی به رگه که و به بی ده ست لیدان قورئانیکی له سه ر داده نین و دیه دهنه ده ست فه قیلیکی زیت و ژیکه له

و که مه مه ن و ئه ویش له سه سه ری خو ی دایده نی و به هه ردوک دهستی ده یگری و له پیش دهستی ناوبرا ودا ورده ورده دهست ده کا به رویشتن به دوا ی ویش دا مोजاز و دوو موسته عید یان دوو مه لای لاو یه کیان له لای راست و یه کیان له لای چه پیه وه یان زیاتر شان به شانی یه ک ده رو ن، ئه مجار ئه وانی تر ریز ریز ده بن و به «قصیده» خویندنه وه وه، له سه رخو و به هیمنی به ره و کو پری ئاهه نگ ده گه پینه وه. له گه پانه وه دا له و کاته دا نه بی که فهقی یه کان سه ره بندی قه سیده ده ستینه وه هه نگاو هه لدینه وه و ده رو ن ده نا له کاتی خویندنه وه ی قه سیده که دا ده گه ل هه موو تاکه شیعیک تا کو تایی، راده وه ستن. هه ر که گه یشتنه ژووری مزگه وت یان ئه و جیه ی کو په که ی لی گیراوه، خه لکه که له به ریان هه لدهستی و تا ئه وانیش له قه سیده ده ست به س ده که ن و له جیه ک داده نیشن هه ر که سیک له و تار داییت بو ماوه یه ک و تاره که ی راده گریت و پاش ئارام بوونه وه دهستی پی ده کاته وه. دهستی لیباس هین تا سه ره وه ی مه جلیس ده چن و سینی یه که له فه قیله وهرده گرن و له به رده می مامو ستای مोजیز و دانیش توانی ریزی یه که م دایده نی ن، مोजازیش له سه فی دووه م دا داده نیشی و چه ند که سیک له دو ست و ئاوه لانی له ملاولایانی داده نیشن.

ری و ره سمی هینانی به رگی مه لایه تی

وێنە یەکی دی له هینانی بهرگی ئیجازە وەرگرە کان

ناو ئاخنی وتاری مोजاز به زوری بریتی یه له به خیر هینانی میوانان، دهر برینی ئەمه گناسی و پیزانین بو ئەو خەلکە ی خزمەت به فەقی دە کەن به تایبەت خەلکی ئەو دێیه یان ئەو گەرە که شارە ی ئیجازە ی تیدا وەر دەر گری، سوپاس کردن له دایک و بابی و ئەو خزم و که سانه ی له ماوه ی خویندن دا یارمه تی یان داوه و ههروه ها ریز دانان بو زانایانی ئایینی به تیکرا و به تایبەت بو ئەو مامۆستانه ی دهرسیان پی گوتوه و رهنجیان ده گەل کیشاوه و سپاس و دوعا بو کردنیان و له نیو وانیش دا به خسووسی بو مامۆستای ئیجازه دهری. ئەمجار هه ندیک سه رگوزه شته ی خوی له باری خویندنه وه ده گیریته وه و خوی به خەلکه که ده ناسینی.

وینه یه کی تری هینانی بهرگی موجاز

بیجگه له ماموستای ئیجازه ده ر ئه وانی تر وا هه یه تیکرا باس و سپاسیان ده کات واش هه یه یه که یه که ناویان ده بات و ریزیان لی ده گری و دوعای خیریان بو ده کات. به شدارانی دیکه ی ئاههنگ هه رکهس به ئاره زووی خو ی مه به ستیک هه لده بژی ری و لیه وه ده دویت، هه یانه باسی گه وری بی زانست و زانایان ده کات. هه ندیکیان له باره ی فهقی و فهقییه تی و بایه خی فهقی و پیوستی خزمهت کردن و به دیاره وه و بوونیان ده دوین و خه لک هان ده دهن کوپه کانیا ن بنیره به ر خویندنی فهقییه تی. بازیکیان باسی وه زع و حا لی ئیستا و رابردووی مسو لمانان و بهر پر سایه تی خه لک له و باره وه، ده که ن. بریک له وان له گیر و گرفته جو را و جو ره کانی کو مه ل و ریگا چاره یان قسه ده که ن. تا قمیکیان باسیکی روو حی و ئه خلاقی دینه گوپی و...

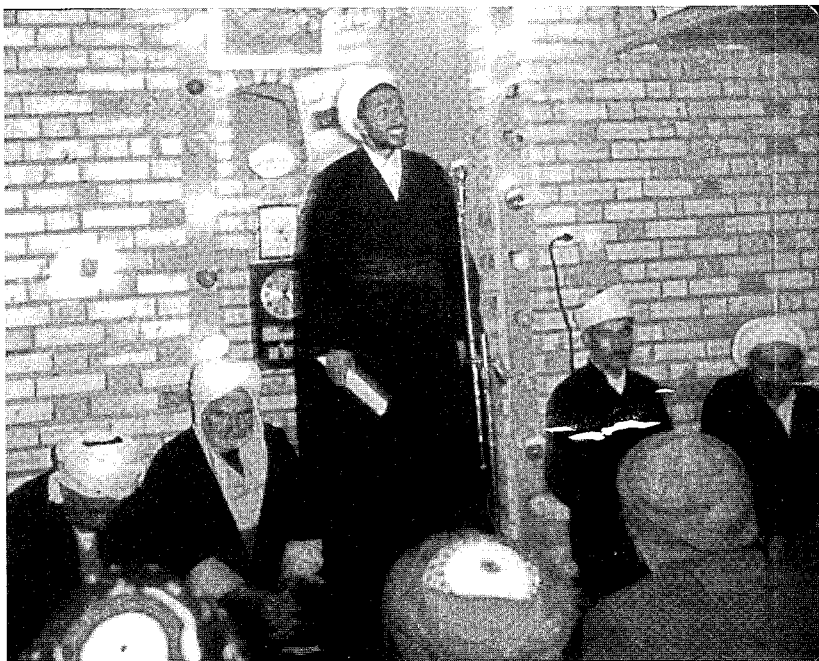
پاش کو تایی هاتنی وتاری موجاز و به شدارانی دی نو بهی وتاری ماموستای ئیجازه ده ردیت و له لایه ن به ریو بهری بهر نامه وه بانگ ده کریت. ده گه ل هاتنی بو پشتی

دوانگه^(۱) هه موو به شداران، یان لانی که م ئه گه رکۆره که گه وره بی ئه وانی ده وره ی دوانگه له بهری هه لده ستن و بو دانیشه وه شی هه روا.^(۲)

ئه رکی سه ره کی موجیز له نو به دوانیدا خویندنه وه ی «ئیجازه نامه» یه که به زمانی عه ره بی نوسراوه و له دوو بهش پیک هاتوو: به شیکی پیشه کی یه و باس له وه ده کات که موجاز ماوه یه ک له لای من ده رسی خویندوو و له ژیر تاقی کاری و چاوه دیری من دابوو و ئیستاش داوای لی کردووم ئیجازه ی مه لایه تی پی بدهم، منیش له بهر ئه وه ی به فه قیه کی لی هاتوو تیگه یشتوو پی گه یشتوو ی ده زانم و پیم وایه شیای مه لایه تی یه، ئه وای ئیجازه ی پیدا که بجیته به رگی مه لایه تی یه وه و به و پییه، ده رس بلیته وه، داوه ری «قضاوت» بکا، وه لامی پر سیاره شه رعی یه کان بداته وه، ئه وه ی له منی بیستوو، به وه بهر چا وگرتنی پله ی به هیزی و بی هیزی بیگپریته وه یان فتوای پی بدا. ئه گه ر موجیز پی ی وابی توانای ئه نجامدانی هه مووی ئه و ئه رکانه ی نییه؛ بو بهر پیوه بردنی چه ندیان تی ی رابینی ئیجازه ی پی ده دات و واهه یه هه ندیک مه رجیشی بو دیاری ده کات. ئه و به شه ی ئیجازه نامه که ده بی موجیز به عه ره بی بینووسی و بیخوینته وه. هه ندیکیان بو حالی بوونی دانیشه توان به کوردیش ته رجه مه ی ده که نه وه، به م شیوه که بهر له خویندنه وه ی ئیجازه نامه که وپرای به خیرهینانی میوانان و سپاسی خه لک، یان راگه یاندنی هه ر مه به ستیکی هه بی، ئه و به شه له ئیجازه نامه که ش باس ده کات.

۱- دوانگه: جیه کی تاییه تی یه که خوتبه ی له سه ر ئه دری. (خال) و وشه ی دوانگه م لیره دا له جی ی تریبون به کار هیناوه.

۲- ئه و ریزه بو ماموستا پایه به رزه کانی دیش هه یه.

مامۆستای ئیجازه ده‌ر و تازی پیش ئیجازه نامه پیشکەش ده‌کا

له به‌شی دووه‌می ئیجازه‌نامه‌که‌دا، هاتوو‌ه‌که‌ بو‌خو‌ی له‌ لای ک‌ی ئیجازه‌ی وه‌رگرتوو‌ه و ئه‌م‌جاز م‌وجیزه‌که‌ی و م‌وجیزی م‌وجیزه‌که‌ی و به‌مش‌یوه‌ زنجیره‌ی هه‌لگرانی ئه‌و ع‌یل‌م و زانیاری‌یه‌ تا ده‌گاته‌ خ‌زمه‌ت ه‌زره‌تی پ‌یغه‌م‌به‌ر-د- و جو‌برائ‌یل-س- و هه‌روه‌ها باره‌گای پی‌روزی خودای ب‌ی‌و‌ینه‌ ﷺ و به‌دی‌ه‌ینه‌ری هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ر و زانیاری و زانیان، ن‌وس‌راوه‌.

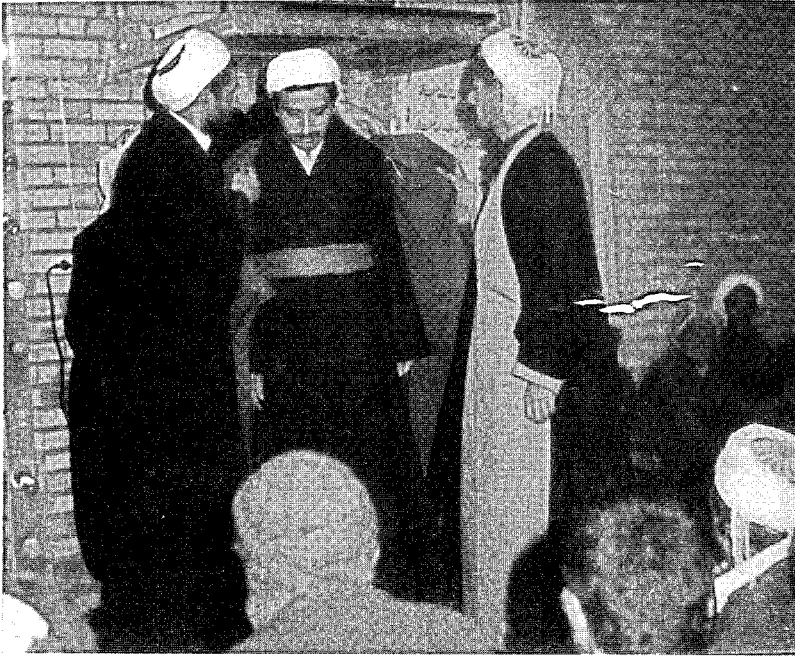
مامۆستای ئیجازه ده ر له کۆتایی خویندنه وهی ئیجازه نامه دایه

ده به رکردنی به رگ

بۆ ده به رکردنی به رگی مه لایه تی، له لایه ن ئه نجومه ن یان به رپۆه به ره وه، دوو که سی ریزدار دیاری ده کرین؛ جا له هه ندیک جییان به رله وهی موجاز وتار بدات به رگه که ی ده به ر ده کریت، له هه ندیک شوینیش ده گه ل وتاری مامۆستای ئیجازه ده ر، له و جیه داکه ناوی ئیجازه وه رگر، دینی و ده لیت: «أجزته» واته: ئیجازه م پێدا، موجاز و دوو که سه دیاری کراوه که هه لده ستنه پێ و به رگه که ی ده به ر ده کری و میزه ری له سه ر ده نین و له جیی خۆی داده نیشیته وه هه تا موجیز له وتاره که ی و خویندنه وهی ئیجازه نامه ده بیته وه. هه ر که لیش بۆوه موجاز به ره و پیری^(۱) ده چیت و ئیجازه نامه که ی به دوو ده ست لی وه رده گری و ده ستی ماچ ده کات ئه مجار تیکرای به شداران نۆبه به نۆبه دینه لای و

پیرۆزبایی پێ ده لێن و دهستی ماچ ده کهن. هه ندیک له به شداران دهستی موجیزیش
ماچ ده کهن و سپاس و ریزی خویانی پیشکesh ده کهن.

چه ند مامۆستا به رگی مه لایه تی ده که نه بهر موجاز

له و دوا ییانه دا بو ه ته داب که مامۆستا کانی به شدار له ئاهه نگ دا ئه گهر ئاگاداری یان
به سه ر موجاز دا هه بی و له سه ر داوای خوی بنی ئیجازه نامه که ی بو ئیمزا و مۆرده کهن.^(۱)

۱- جاری واهه یه له بهر نه بوونی ئیمکانات و هه ل و مه رجی پێویست بو ئیجازه دان ئاهه نگه تایه به تی
پێک نایه و به لکوو به پێک هینانی دانیشتیکی چکۆ له ئیجازه نامه که ی به سه ردا ده خویندریته وه یان هه لده که وی
به بی هیه کۆبوونه وه یه ک ئیجازه نامه ی ده درپته ده ست و ده گه ل چه ند که سیکیان ره وانه ی مال ده کرپته وه.

وینە یەکی تر لە دەربەرکردنی بەرگی مەلایەتی و کۆری ئیجازە

بەردەرهشی بانە

بەدەست ماچکردن و پیروزیایی پی گوتنی مोजاز ری و رەسم و ئاھەنگی
ئیجازە دانیش کو تایی پی دیت و ھەرکەس بەرەو جیگا و شوینی خوی دەگەریتەو.
مोजازیش ئەگەر فریاکەوی ھەر پاش ئاھەنگە کە دەنا روژی دواتر بەرەو مال دەبیتهو و
بەم شیوە ئاواتی لە میژینە ی دایک و باب و کەس و کارانی وەدی دینی، دلی یاران خوش و
ھی نە یاران بە پەرۆش دەکات.

جیگای باسە کە مोजاز بە تەنی یان ھەر دەگەل کەسانی خوی بەرەو مال ناچیتەو
بەلکوو کو مەلکی زور لە فەقی و مەلا و خەلکی دەگەلی دەچنەو و شەویک لە لای
دەمیننەو.

دەگەل نیزیک بوونەو ی مोजاز و ھاوڕیہ کانی لە ئاوەدانی خەلک بەرەو پیریان
دی و دەستی مोजاز ماچ دەکەن و بە خیرھاتی ئەوانی دی دەکەن و تیکرا دەچنە مالی و
پیروزیایی بە خوی و کەس و کارە کانی دەلین.

وینه یه کی موجیز جه نابی حاجی ماموستا (مه لا محهمه دی) بهرده ره شی
ده گهل موجازه کانی و باوکی یه کینک له وان که بو بیروه ری گیراوه

ئه گهر وهخت هه لښگری و جه ماعت زوږبی له دیی موجازیش به
به شداریهاتوه کان و خهلکی ئاوه دانی ئاههنگیک پیکدی و خهرجی میوانداریش له
سهر مالی موجازییه و ئه گهر دهست تهنگیش بن خهلکی ئاوه دانی یارمه تی یان ده دات.
تائه و دوا ییانه باو بو له کوتایی ئاههنگی ئیجازه وه رگرتن دا یارمه تی یه کی مالی له
لایه نه به شدارانه وه بو موجاز کوڊه کرایه وه و خهرجی ژنه یان و مال دانانی ده کرد، به لان
ماوه یه که ئه و دابه نه ماوه و زوږ به که می وه به رچاو ده که وی، به لکوو ئیستا که سیک
پی خوش بی یارمه تی موجاز بدات به دزیه وه یارمه تی خو ی بو ده نیڤت.

قولیک فەقی که ده گەل مोजاز چوونه وه / ئاواپی سیپکان - سەردهشت

وێنه یەك له پەزیرایی كەس و كاری مोजاز له میوانه كانیان دواي گهراونه وه بو ئاواپی خویان (باینگانی پاوه)

هه‌لده‌که‌وئ فهقئ ماوه‌یه‌ک به‌ر له ئیجازه‌وه‌رگرتن به‌مه‌لایه‌تی له‌دییه‌ک
 داده‌مه‌زری و به‌لینی‌یان پی‌ده‌دات که‌پاش ئیجازه‌وه‌رگرتن بییت به‌مه‌لایان، ئه‌وجۆره
 فه‌قیانه‌به‌تایبه‌ت ئه‌وه‌ی ژنی هینابی یه‌کسه‌ره‌ده‌چیته‌ئو‌دییه‌و ده‌سته‌ده‌کا به‌گه‌لا‌کو‌ی
 مال‌پیکه‌وه‌نان.

به‌شیک له‌ری و ره‌سمی ئیجازه‌وه‌رگرتن، له‌گوندی «ناسناوی» ی شنۆ

بریک فهقئ به‌رله‌وه‌ی ته‌نانه‌ت به‌پی‌ی ره‌سمی ولاتیش خویندن ته‌واو بکه‌ن له
 رووی عوزریکی به‌جی‌یان، به‌بی‌عوزر، زه‌ماوند ده‌که‌ن و خویندنه‌که‌یان به‌نا‌ته‌واوی
 دیلنه‌وه. یان ئه‌گه‌ر ئیجازه‌ه‌ش وه‌رگرن هه‌روه‌ک پی‌ویست نابنه‌مه‌لا. مه‌گه‌ر که‌سانیک زۆر
 زیره‌ک و تیکۆشه‌ربن ده‌نا به‌پی «العلم مفقود بین فخذی المرأة» واتا زانین و خویندن به
 ژن هینان له‌ناوده‌چی زیانبار ده‌بن و له‌ئاخیردا په‌شیمان ده‌بنه‌وه.

ئه‌گه‌ر فهقئ له‌پیش ئیجازه‌وه‌رگرتن‌دا، ژنی هینابی ده‌نا پاش ئیجازه‌ - چونکی ژن
 و مالیان گوتوه‌به‌تایبه‌ت بو‌مه‌لا که‌خه‌ل زۆری رو‌ده‌مالی ده‌کا - به‌زووی مشووری

ژنه‌هینان ده‌خوات و ئافره‌تیکی کابان و کارامه ده‌دۆزیته‌وه؛ جا ئه‌گه‌ر مالی باوکی له‌ده‌ستیان بێ ده‌نا خه‌لکی ئه‌و ئاوه‌دانییه‌ی لێی دامه‌زراوه‌ خه‌رجی و ئه‌رکی زه‌ماوه‌ندی دا وینه ئه‌ستۆی خویان و ژنه‌که‌ی بو ده‌گوێزنه‌وه.

گه‌رانه‌وه به‌ره و فه‌قییه‌تی

فه‌قی‌ی و با‌بووه‌ پاش ئیجازه‌وه‌رگرتن ئیشتیای چۆته‌وه‌ سه‌ر خویندن و پێش‌ئه‌وه‌ی مال و مندالی به‌ مله‌وه‌ بی‌ته‌ه‌لی بو ره‌خساوه‌ و ملی له‌ فه‌قییه‌تی ناوه‌ته‌وه‌ و ماوه‌یه‌کی دیکه‌ی له‌ ته‌مه‌نی ته‌رخان‌کردوه‌ و چه‌ند زانست و په‌راوی دیکه‌ی که نه‌یخویندون یان باشیان فیرنه‌بووه‌ له‌ لای باش مه‌ لایان خویندون و ئه‌مجار له‌ لای باشرینیان ئیجازه‌یه‌کی تری وه‌رگرتوه‌ و به‌وپییه‌ بووه‌ ته‌ خاوه‌نی دوو ئیجازه‌نامه.^(۱)

ئیجازه‌نامه

ئه‌و به‌لگه‌یه‌ له‌ جێی بره‌وانامه‌ی خویندن و شه‌هاده‌ی خوینده‌واری «مدرک تحصیلی»یه. ئه‌ما بره‌وانامه‌یه‌کی که هه‌ر له‌ نیو خه‌لک دا جێی بره‌وایه‌ و ئیتر له‌ لای خویندنگه‌ ره‌سمی و میریه‌کانه‌وه‌ به‌ ره‌سمی نانا‌سری و بایه‌خی پێ‌نادری‌ت.

لێره‌دا له‌ سه‌ر ئیزنی خوینه‌ران بو پیرۆزی باسه‌که‌ و بو ئه‌وه‌ش به‌ چاوی خویان ئیجازه‌نامه‌ بینن و باشر پێ‌ ئاشنا بین ده‌قی ئیجازه‌نامه‌ی خۆم که له‌ دێی نه‌لاس یه‌ کێک له‌ شاره‌دییه‌کانی سه‌ر به‌ شاری سه‌رده‌شت له‌ سه‌رده‌ستی زانای پایه‌به‌رز و هه‌لکه‌وتوو جه‌نابی مامۆستا مه‌لا مه‌حموودی واوی ده‌رسبیژ و پێشنویژ و خوتبه‌خوینی ئه‌و شاره‌

۱ - بوون به‌ خاوه‌نی دوو یا چه‌ند ئیجازه‌نامه‌ به‌م شیوه‌ش ده‌بی که مو‌جاز به‌ بێ ئه‌وه‌ ده‌رسی تر بخوینی، له‌ هه‌ر مامۆستایه‌ک پێ‌خۆش‌بێ به‌و مه‌رجه‌ که ئه‌و مامۆستایه‌ ئاگاداری به‌ سه‌ری‌دا هه‌بێ، داوای ئیجازه‌نامه‌ ده‌کا و ئه‌ویش بو‌ی ده‌نوو‌سی و بو‌شی مۆر ده‌کا.

دیه، پی ی سه ره رز بووم ده نو و سمه وه:

«بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين. الحمد لله الذي جعل العلماء ورثة الانبياء و المرسلين و نور قلوبهم بأشعة اسرار اليقين و أزاح عن قلوبهم صده الشكوك و الشبهات و رفع بعضهم فوق بعض درجات و جعل لهم من لدنه سلطانا نصيرا و آتيهم الحكمة و من يؤت الحكمة فقد أوتي خيرا كثيرا و فتح عليهم ابواب كنوز المعاني و خزائن البيان و خصهم ببدايع الأيادي و روائع الاحسان. فصرفوا جهدهم كشف القناع عن كلامه بتفاسير حسناء و ألهمهم اصول الشريعة الغراء و ايدبهم فروع الحنيفية البيضاء. فيا من سجدت لعز جلالك جباه الاجرام العلوية و نطقت بشكر نوالك شفاه العوالم القدسية صلّ افضل صلاتك على أشرف مخلوقاتك الذي ارسلته بالهدى و دين الحق بشيرا و نذيرا، سيدنا محمد المنور للافاق، بمقدمه الشريف تنويرا و على آله بروج فلک الهداية و اساس اصول الدين و اصحابه الناطقين ببيان معاني الاحاديث البديعة و المشيدين لاركان العقائد الدينيه بأنحاء البراهين. بعد يقول العبد الفقير الى الله الغنى التقدير محمود الواوي ابن المغفور الملا محمد الواوي عفى عنهما الملك الهادي: ان لواء قدر العلم مرفوع لا يوضع و أساس عزه موضوع لا ينزع. من اعتصم و تمسك به فلا يضل و لا يشقى و من اعرض عنه ففي خزي الدنيا و الاخرة يبقى و قد تظاهرت الايات و الاحاديث فيه اكثر من ان تحصى و لشهرتها ففي البحث عنها غنى.

و انّ ممن اهتدى بهداية العلم الى الصعود في مدارج هذه المرتبة و طلعت عليه نجوم السعادة من أفق الدراية و اصلا الى هذه المنقبة حامل هذه الوثيقة و ناقل هذه النميقة الفاضل الجامع من فوائد موائد المعقول و المنقول ذو النسب الطاهر و الحسب الفاخر الملا سيد مصطفى ابن السيد عبدالكريم الزميراني اوصله الله الى ما يمتناه و وفقه لما يحبه و يرضاه. و هو قد بذل شطراً من أيام دهره و صرف معظم ريعان عمره نحو اقتناء شوارد العلوم و اجتناء فوائد

الرسوم و شمر عن ساق الجد لاحتراز الفنون و جاب مفاوز الشدائد للوصول الى السر المكنون و لازم مجلس اء فادتنا برهة من الزمان و اشتغل فيها بقراءة المعقول و المنقول من الفروع و الاصول و عرج معارج التحقيق و التدقيق. ثم استجازنى فى تدريس العلوم و نشر الرسوم. علما منه بان هذه الامة قد خصت ببقاء الاسناد و انه طريقة الامجاد و به يصعد الى اوج الكمال و يرتقى الى مقام العلماء الابطال. فسارعت الى سؤاله و بادرت الى تحقيق آماله؛ و ان لم أكن أهلا لذلك رجاء الانتظام فى سلك العلماء و الاء لحاق بالسلف من الفضلاء فأجزته بتدريس فوائد الفروع و الاصول و بسط موائد المنقول و المعقول. كما اجازنى بذلك؛ الذى فاق على اهل زمانه و سما على أقرانه و انتشر صيته فى الافاق و وقع على سعة علمه و صحة استنباطه الاتفاق و قصده الافاضل من كل فج عميق و سعدوا بملازمته فى مدة يسيرة سماء التحقيق؛ الفاضل العالم العامل خير الحاج حاجى ماموستا ملا محمد المدرس المحترم فى قرية «گلالة» العراق. عفى عنه الملك السامى و هو عن شيخه صاحب التحريات الرائقة و المؤلفات الفاضلة الفائقة العالم العامل و البحر الكامل جامع علمى الظاهر و الباطن استادنا و مولانا الشيخ عمر المعروف بابن القره داغى. أفاض الله عيله غفرانه و اسكنه بجبوحه جنانه و هو عن شيخه و والده العالم الكامل جامع علمى الظاهر و الباطن العارف بالله الشيخ محمد امين القره داغى قدس الله سره و هو عن كاشف حقايق العلوم برأيه الصائب و دقائق الرسوم بفكره الثاقب، شيخه العلامة المحقق الشيخ نجيب القره داغى أفاض الله عليهما شأبيب الغفران و امطر عليهما هواطل الآلاء و الاحسان. عن سيد المحققين و سند المدققين الشيخ حسن القره داغى عن امام الأفاق بالاتفاق مفتى العراق مولانا محمد الزهاوى. عن غطريف المتأخرين و اكمل المتبحرين ذى التأليفات المفيدة مولانا محمد الشهير بابن الرسول الساوجبلاغى.

عن الامام العالم العامل و البحر الكامل ملا محمد صالح التلنبارى. عن مولانا

محمد صالح الحیدری. عن والده المحقق الجلیل مولانا اسماعیل.

عن العلامة المحقق صبغة الله افندی الحیدری. عن والده مولانا ابراهیم. عن والده مولانا حیدر. عن والده ذی التصنيفات الفائقة و التألیفات الرائقة احمد بن حیدر. عن والده حیدر الاول. عن والده مولانا زین الدین کردی البلاتی. عن نصرالله الخلدالی. عن خواجه جمال الدین محمود الکشکناری الشیرازی. عن المحقق المدقق مولانا جلال الدین الدوانی. عن والده سعد الدین محمد صدیق الدوانی. عن محی الدین الکشکناری و هما عن استاذ البشر العقل الحادی عشر السید الشریف الجرجانی. عن المولی مبارک شاه البخاری. عن المولی المحقق قطب الدین الرازی. عن المولی العلامة الشیرازی. عن المولی عمر الکاتبی القزوینی. عن الامام الهمام حجة الاسلام و مقتدی الانام فخر الدین الرازی. عن الامام حجة الاسلام محمد بن محمد الغزالی. عن ابی المعالی امام الحرمین عبدالملک بن عبدالله بن یوسف الجوینی. عن الشیخ ابی طالب المکی و هو أخذ الانابة و الاءادة و لبس الخرقة عن أبی عثمان المغربی. عن ابی عمرو الزجاج. عن سلطان الحقیقة و الیقین سید الطائفتین ابی القاسم جنید البغدادی. عن الشیخ ابی الحسن السری السقطی. عن تاج الاولیاء الشیخ معروف الکرخی. عن الشیخ أبی سلیم داوود الطائی. عن الشیخ حبیب العجمی. عن الشیخ، حسن البصری قدس الله ارواحهم الزکیة و نفعتنا ببرکاتهم البهیة عن حضرة الامام الهمام و الیث المقدام یعسوب الموحیدین بدر العارفین الشارب من كأس الیقین باب مدینة العلوم علی بن ابی طالب القرشی الهاشمی کرم الله وجهه و هو عن حضرة ذرة صدفة الوجود صاحب المقام المحمود و اللواء المعقود سید سادات العرب و العجم امام طیبة و الحرم خلیفة الله الاعظم و سرسجود الاملاک لآدم واسطة عقد المرسلین سید الخلائق اجمعین سیدنا و شفیعنا و ملاذنا حضرة محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم و شرف و کرم و هو عن معبود اهل السموات و الارضین عزوجل

بواسطة الامين الممتاز بين الملائكة المقربين جبريل عليه السلام.

أوصيك ايها الاخ الحبيب بتقوى الله و طاعته و لزوم أوامره و اجتناب نواهيه و كثرة مخافته في السر و الاءعلان و الجهد في تدريس العلوم بكمال الاتقان و في افادة الطالبين و تعليم احكام الدين للمسلمين و كثرة المطالعة بالتحقيقات و التدقيقات و عدم الاكتفاء بظواهر العبارات لثلاثكون من الذين يكتفون بالخضاب عن الشباب و يستغنون بترائي السراب عن التروى بالشراب و فقنا الله و اياك لما يحبه و يرضاه و اوصلك الى ماتمناه بجاه سيد المرسلين و آله و صحبه الطاهرين و سائر المقربين صلى الله عليه و سلم و عليهم اجمعين الى يوم الدين و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

انا الحقير المجيز خادم العلماء الاعلام محمود ابن ملا محمد الواوى عفى الله

عنهما الساكن و المدرس فى قرية نلاس سنة ١٤٠٤ المطابق ١٣٦٢/٨/٥

امضاء محمود واوى

امضاء سيد محمد ابوبكرى ربط.

امضاء عبدالرحمن رحمانى كاژه.

امضاء محمد على محمودى خانقاه سردشت.

امضاء محمد العزيزى البرده رشى.

امضاء احمد شريعتى دارالسلام سردشت.

امضاء محمد مروتى بيوران عليا.

امضاء محمد عظيمى جامع سردشت.

امضاء نجم الدين حكمتى مراغان.

امضاء احمد حسين پور مسجد خليفه سردشت.

قۆلیك فه قی سهردهشتی و بانه یی له کاتی سه یاحه تدا

ئاوایی واوان - سهردهشت

حوجره کهم

ئه ی گلینه ی هه ر دوو چاوم حوجره کهم

هیزی ئه ژنۆم و هه ناوم حوجره کهم

ئه ی هه وینی سه ره وه ریم و غیره تم

هه ر له تو یه ریز و ناوم حوجره کهم

تو مه کو ی زانست و دین و فی رگه می

تۆم نه بی، بی ده ست و چاوم حوجره کهم

تو له جیی زانستگه می میژوو ده لی:

تو نه جات دام له داوم حوجره کهم

توڻوڊڙي هه ر ناحه زڻڪي ئه م گهلهي

بوويته سه نگر، جيگه راوم حوجره كه م

هه ر له توڻوڻايه كه ميڙوو دهس پره

لهو حه ماسانهي رووداوم حوجره كه م

ريڻ به ران و پيشه واياني گهلم

ڪاري توڻو بوون، وه ڪ بزاوم حوجره كه م

زور ده ميگه هاوبه شين و بي به شين

وه رگري مافي خوراوم حوجره كه م

هه روه ڪوو دايڪ له ڪوشت گهرم و گور

په روه راندت ميشڪي خام حوجره كه م

نه ييه زاندين تال و تفتي روڙگار

من به رهنجي توڻيه ماوم حوجره كه م

تائيه ده مه منووني توڻو و چاوه دير

گهر به ئاميزت گيراوم حوجره كه م

هه ر دوو لامان بي بڙيو رامانبووارد

وه ڪ هه تيوي بهر هه تاوم حوجره كه م

تو له فهرش و مافووران بي بهش ڪراي

من له تيشوو و نان و ئاوم حوجره كه م

تو، ڪه نيته خشتي سوور و باني قيل

من به بي بهرگ و پيلاوم حوجره كه م

تو، ڪه نيته په نجهره و ده رڪي له بار

من وه بهر ده رڪان خراوم حوجره كه م

نيته ئه ندازيار برپڙي نه خشه ڪت

من له «تافي» دابراوم حوجره كه م

تۆ بئ ده رک و بهر بیلایی و چهوشی چاک
 من بيمالی هه ور و ساوم حوجره کهم
 هیندی ئەو سینگی له دیوارت دران
 وابه تیری خهه پیکام حوجره کهم
 بارتەقاي ریژنه ی دلۆپه ی میچه کهت
 ئاوی ئەسرین دی له چاوم حوجره کهم
 ههروه کوو قه لشی دیوار و بانێ تۆ
 لهت له ته، جه رگ و هه ناوم حوجره کهم
 خو، له سایه ی هه ول و تیکۆشانی تۆ
 وا گزینگی دا هه تاوم حوجره کهم
 وا دیاره، ورده ورده لیک ده بین
 بویه خه مگین داگراوم حوجره کهم
 من به لئنت پی ده ده م ئە ی ماکی بیر
 هه ر له بیرمی، تا کوو ماوم حوجره کهم
 گه ر شیاوی مامۆستایشم نه بی
 پی ت ده به خشم نان و ئاوم حوجره کهم
 تا، نه فه وتی باره دان و کۆشت
 بو ت ده نی ریم تازه لاوم حوجره کهم
 وا به هیوام، هه ر ده گه ل تۆ تا کوو سه ر
 تی په ری نهم عومری ماوم حوجره کهم

مامۆستا و فه قینی «قارنی» ی نه غه ده

دهسته یه ک مه لا و فه قینی شکاک له حوجره ی مزگه وتی سووری سابلاغ

وینه‌ی مامۆستا و موسته‌عید و سوخته‌کانی ئاواپی مه‌حموود ئاوا‌ی بۆکان

دوا و ته

برا و خوشکه تازیزه‌کانم ئه‌وه بوو هیندیک سه‌باره‌ت به‌ ژیان و به‌سه‌رهاتی فه‌قی
خۆشه‌ویسته‌کان ده‌گه‌ل ئیوه‌ی هیژا و هوگری راستی دوام و ری و ره‌سمی فه‌قییه‌تیم تا
راده‌یه‌ک بۆشی کردنه‌وه و به‌یه‌که‌وه له‌سه‌ره‌تای ده‌ست پێ کردنی خویندنه‌وه به‌هه‌وراز و
نشیوه‌کانی سوختایه‌تی و موسته‌عیدایه‌تی دا تیپه‌ر بووین تا گه‌یشینه‌ کو‌تایی خویندن و
وه‌رگرتنی شه‌هاده و باوه‌رنامه‌ی خویندن «ئيجازنامه» و بریک له‌که‌ند و کو‌سپه‌کانی ئه‌و
ریگایه‌مان خسته‌ روو و چاو ی‌کمان به‌ په‌راوی فه‌قییه‌تی دا خشانده‌ و که‌می‌کمان هه‌وای
تیکه‌لا و به‌ بوون و به‌رامه‌ی گولی گولستانی حوجره، ئه‌و خویندنگه‌ به‌ پیز و بی‌نازه
هه‌لمژی.

به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ش بگوتری: ئه‌وه‌ی له‌و کورته‌باسه‌دا خسته‌ روو ری و شوینی
فه‌قییه‌ته‌، هه‌موو هه‌ریمه‌کانی کوردستانی رۆژه‌لاته‌ وه‌کوو ناوچه‌کانی شنۆ، لاجان

سەردەشت، ۋرمى، سابلانغ، بانە، سەقز و بۆكان و دىواندەرە و سنە، كە بو خوم لە ھەندىكىان ۋە كى سەردەشت، سابلانغ، بانە، ۋرمى، دىواندەرە و سنە، فەقىيە تىم كىردوۋە و بو ھەندىكىشيان ۋە كى ماكو، خوئە، سەلماس نەغەدە، لاجان، شنو، سەقز، مىاندواۋ، بۆكان، كرماشان، رەۋانسەر، جوانرۆ و پاۋە بە سەفەرچووم و چاۋم بە فەقى و حوجرەكان كە وتوۋە كە لە ھەموۋى ئەو مەلبەندانەدا رى و رەسمى فەقىيە تى يەك شىۋە يە و جىاۋازى يە كى بەرچاۋ، نايىندىت.

دەمىنىتە ۋە بىرىك لە شار و ناۋچەكانى ۋە كى: تىكاب، شاھىن دژ، مەريوان، كامياران، نەۋسود و قەسرى شىرىن و ھەندىك شىۋى دى كە رىگام تىيان نە كە وتوۋە؛ بە لان پىمۋانىيە رى و رەسمى فەقىيە تى ئەو جىيانەش دەگەل ئەۋانى تر توفىرىكى چەندانى ھەبىت.

ئەو لە بارەى بەشە كوردستانى سەر بە ئىرانەۋە، ئەما لە بەشەكانى تى سەر بە توركىا و سورىا و روسىا و عەراق ۋە كى پىۋىست ئاگادارىمان نىيە و يە كە بارى خوم ھەلى چوئىانم بو نە رەخساۋە. ھەرچەند بە پى پىرسىار و گوتەى ئەۋانەى ھاموشۆيان بوۋە ۋا دەردە كەۋى كە فەقى و فەقىيە تى ئەو بەشانەش ھەرۋە كى كوردستانى رۆژھەلات ۋا بىت، بە تايىت كوردستانى عەراق كە ھەتا بىست سى سال لە مەۋبەر بە ئازادى ھاتوچۆى بو كراۋە و فەقىى ئىرە لەۋى خويندويانە ۋە ھى ئەۋى ھاتونە تە ئىرە و ھەردووك لايان ۋا ھەبوۋە بە سەردانىش نە گەراۋنەۋە و ھەتا ئىجازە ۋە رەگرتن ھەر ماۋنە تەۋە، تەنانەت فەقىى ۋا ھەبوۋە ھىندە ماۋە تەۋە كە پاش گەراۋنەۋەى لە لايەن كەس و كارىيەۋە نە ناسراۋە تەۋە.

فەقى و فەقىيە تى لە كوردستانى عىراق

بە خوشى يەۋە بو ئاگادارى زياتر لە داب و نەرىتى فەقىيە تى لە كوردستانى عەراق كىيىك دەستكەوت بە ناۋى «ژيانى دىھاتى» نوسراۋى «محەمەد روشدى دزەيى

عه وینه یی»^(١) که بریک داب و نه ریت و مه سه له کو مه لایه تی یه کانی کورده واری کوردستانی عراق باس ده کات و باسیکیشی له ژیر سه ردیر «قوتابیانی ئایینی و زانستی له دیهاته کان» دا نووسیوه و منیش بو خوینه رى به ریزی هه لده گو یزم و بى که م و زیاد ده یگێر مه وه:

قوتابیانی ئایین و زانستی له دیهاته کان

«له ده وری رابردوو که ئیسلامی یه ت په یدابوو تا سالی (١٩٥٨) له دیهاته کان خویندنی ئایین و زانسنی به م جو ره بووه که له ژیره وه نوسراوه:

له زور دیهاته کان قوتابخانه و ماموستا و قوتابی ئایین و زانستی تیدا هه بووه، به لام ماموستایه کانیش دوو چین بوون:

- ١- ئه وه ی که له شوین ئایین و زانستی و رۆشه نبیری شار به شار، گوند به گوند که زور گه را بوو، وه به برسیتی و رووتی، شهو و رۆژ هه ر تیکوشی کردبوو، وه خو ی زور ماندی کردبوو، تا ماوه ی (٢٥-٣٠-٤٠) سالانه تا (١٢) عیلمی ته واوده کرد، ئینجا ئه بوو به زانایه کی زور چاک و زورزان، ئه وسا پی ئه گو ترا مه لای (١٢) عیلم.
- ٢- ئه وه که سانه ی که میان خویندبوو، وه خو یان ماندوو نه کردبوو له شوین ئایین و زانستی و رۆشنبیری ئه و جو ره که سانه پیمان ئه گو ترا (کولکه مه لا) که مزان.

چو ن فیره خویندن نه بوون؟

که سیک بیویستبایه، کوپی خو ی فیره خویندن بکرا یه، کوره که ی که ته مه نی که یشتبایه (٧-٨) سالان، ئه بیر ده لای ماموستای گوندی (ئاوایی)، وه یا خود ئه بیرد بو لای یه کی که له قوتابیانی ماموستای گه و ره. ئه ویش سپاره و ئه لف و با و نو یژ و قور ئان خویندنی فیره کرد. له پاشان چه ند کتییکی بچکوله ی ئه خویند؛ وه کو: (جرم بخش، باغبان، ناگهان، اسماعیل نامه، ای شده و ئه حمه دی).

له پاش ئه مانه ش چه ند سالان کتییی (صرف و نحو) ی ئه خویند، وه کو: (عوامل، النموذج، سعدالله- ی گه وره و گچکه، مراح، اظهار، شرح المغنی، فتح القریب، فتح المعین، جامی، فناری).»

ئینجا له پاش ئه مانه ش ئه و عیلمانه یان ئه خویند وه کو: (ثابین منطق، فلکیات، هیأت، کلام، بیان، بدیع) کتیبه کانیش ئه مانه ن: (انوار- ی مه زن البخاری استعاره، السیوطی، گلنوی آداب، اسطرلاب، شرح چقمینی، قاضی و لاری و چه ند کتیبیکه شی ئه خویند، ئینجا ئه بوو به ماموستای (۱۲) عیلم و ته مه نیشی ئه گه شت به (۳۰-۴۰) سالان، ئه وسا له گوندیک ئه بوو به ماموستا و له پاشا ژنه کی ئه هینا کوریان ئه بوو ناویان لی ئه نا (عبدالله). ئه گه رکچ بایه ناویان لی ئه نا (ثامینه) چونکی پیغه مبه ر (محمد) د-د- ناوی باوکی عبدالله بووه و ناوی داکی ثامینه بووه.»

قوتاییه کان له لای کی ده رسیان ئه خویند؟

ئه و قوتاییه نه ی که له کتییی جامی هه ورازتریان بخویند بایه پی یان ئه گوترا (موسسه عید)؛ ئه مانه ماموستای گه وره ده رسی پی ده گوتن. به لام ئه مانه ی له کتییی جامی به ره و خوارتر بایه پی یان ئه گوترا (سوخته). ئه مانه موسسه عیده کان ده رسیان پی ده گوتن و له هه فته ی (۵) ده رسیان ده خویند، ئه ویش ئه گه ر ده رسیان نه چوبایه. چونکه له هه فته ی (۲) روژان هه سانه وه بوو: (هینی و سی شه مان).»

گوزه ران کردنیان له سه رکی بوو

گوزه رانی ماموستای گه وره له گه ل قوتاییه کان گشتی له سه ر دانیشتوانی دیهاته کان بوون. وه کوو خواردن و شه کر و چاونه فت و به رگ و کتیبه کانیان. ئه و کاتی میری یارمه تی نه ئه دان. له به ر ئه مه له هه نده جیگایان گوزه رانیان زورباش بوو. له هه نده جیگایانیش گوزه رانیان باش نه بوو. له گه ل ئه مه ش شه و روژ خه ریکی خویندن بوون بو ئه مه ی بو

پاشه روژ بین به زانایه کی زورزان و گه و ره که بتوانن خزمه تی میلله ته که ی خویان بکه و سودیان لی و هه بگیری و روشه نبیری بلا و بکه نه وه.»

ئینجا نه و کاتی ماموستای زور گه و ره یان لی هه لئه که وت و ئیستا که ش هه ر ئه وانن روژی هه ینیان له مزگه و ته کان له سه ر میمه به ره کان و تاری ئاین و ریگای چاک نیشان ئه دن و به سه ر دانیشتوه نوژ که ره کاند ئه خویننه وه و هه ر ئه مانه ن که گشت روژی له ئیستگه گویتان له و تاری ئاینی و زانستی و ئاخافتنی به سودیان ئه بی که بلاوی ئه که نه وه به سه ر ئاده میزاد و زوریشیان له قوتابخانه ی میری دامه زراون و کراون به ماموستای ئاین و زوبانی عه ره بی.»

به لام به داخه وه ئه و جو ره قوتابیانه له سالی (۱۹۵۸) به دوا وه له دیهاته کان و شاره کان نه مان و هه ر که س روویان له قوتابخانه ی میری کرد، ته نیا ماموستای گه و ره له دیهاته کان مانه وه به بی قوتابی و به بی یارمه تی دانی میری تا سالی (۱۹۷۸) له و کاتی میری چاکیه کی زور گه و ره ی کرد که موچه ی بو ماموستایه کانی شار و دیهاته کان بر په وه. ئینجا له گشت دیهات و شاره کان ماموستای دامه زراندن به لام به بی قوتابی و به بی دهرس گوته وه.

به داخه وه ئه مانه وه کوو دیمه نی داریکی زور بلند و سه وز و بی به ربی وانه. و ابزانم ئه و چینه ماموستایه گه و رانه خوانه کرده نه مین چینه کی تر نییه له دوا وه که جیگای ئه مانه بگر نه وه، ئه و سا هی دی هی دی ئاین و زانست و روشه نبیریش نامینی، ئاده میزادیش روو له بی ئاینی ئه کات، هه ره کوو ئیستا رو یان تی کر دو وه».^(۱)

۱- ئه وه ی له قه له می ئه و نوسه ره خویندانه وه سیاست و پیلانی گلاوی رژیمه دژ به دینه کانی ئه م دوایی یانه ی عه راق بوو که وایان کرد حو جره و خویندنی فهقیه تی نه مینی تا پاش له ناوچوونی ئه و چینه مه لایه، که س له گوری نه بی به ته وای له دین شاره زا بی و بانگه وازی بو بکا ئه و سا به ماوه یه کی که م و زور سه هل خه لک له دین وه رگیرن و به ئاره زوی خو یان به ملا ولادا هه لی سو رین و بیان چه و سیننه وه. ته نانه ت مزگه و ته کانیشیان هه موو رو خاندن و قور ئانه کانیا ن ئا گر تی به ردان. به لام به خو شی یه وه دوا ی را په رینه مه زنه که ی (۱۹۹۱) و رزگار بوونی خه لک له چنگی رژیمی به عس ریگا بو تی کوشانی مسولمانان ئا وه لا بو وه و ئیستی له سایه ی ره حمی خوا وه دین له گه شه کردن دایه و هه ر به و پی شه فقهی په یدا بو نه وه و له زور دی و

با ئه وهش بلین که ژیان و ژیواری فه قیه کان له شار و دیهات و یرای ژیانی خه لک له هه ندیک بارانه وه گوژرانی تیدا پیک هاتوو، به تایهت شتومه ک و کهل و په لی خویندن گوژرانی زور به سه ردا هاتوو و شتومه ک و ئامرازی فه قی ئیستا له هی فه قی رابردوو هه م زورتره و هه م باشت.

که ره سه ی نووسین

سه رده می که ئامرازی له چاپدان و به گشتی چاپه مه نی زور که م و نایاب بووه و ئه وه ندی بووشه له ریشه ی وان نه کشاوه؛ فه قیکان زور به چه توونی توانیوانه ته نانهت بو دهرس لی خویندنیش کتیب په یدا بکه ن. زور به ی کات که فه قی پیوستی به کتیبیک بووه نه ک ته نیا هی له چاپ دراوی ده ست نه که وتوو، به لکوو چه ندنا و چه شی پشکنیون تا ده ستنوسیکی به ئه مانهت وه رگرتوو، جا ئه گه ر بو ماوه یه کی زور ویان دابیت تی رابخوینیت ده نا ناچار بووه به په له، له رووی بنوسیته وه و ئه مجار تی رابخوینیت. (۱)

☞ شاره کان مزگهوت و حوچره دروست کراونه وه و خه لک به گه رمی به ره و مزگهوت ده وه تکه رانی دینی ده چن.

۱- کتیبیک که به ئه مانهت دراوی یان بدری پیوسته وه ک هه موو ئه مانهتیک ئاگاداری لی بکری و پاریز ریت. ئه ما خاوه ن کتیه کان به زوری سی مه رجان بو به ئه مانهت وه رگه ر کان داناوه که له م دیره شیعه فارسی په دا گونجاون:

«کتاب می دهم اما به سه شرط
که بوق و سوق و صندوق سازی»

وواته کتیب وی ده دم به لام به سی مه رج: یه که م: کتیه که نه که ی به «بوق» یانی نه یکه ی به سینگنال و فوی به په ره کان دا که ی و فیه ی لی یی.

دووه م ئه وه یه نه یکه ی به «سوق» واتا نه یکه ی به بازار و له مه یدانی و به ریپان فری بده ی و بیته پیگه و هاموشوی به سه ردا بکری.

سییه میش ئه وه یه نه یکه ی به «صندوق» واتا نه چی قاقه ز و شتی تری له نیو باویژی و به مشیوه خه رای که ی. له و باره وه چوار تاکه شیعی عه ره بیش هه یه که دوانیان به زمانی خاوه ن کتیب و دوانه که ی تریش به زمانی ئه و که سه وه که کتیب وه رده گری گوتراون به مشیوه: خاوه ن کتیب ده لی:

فان اعارة المعشوق عار
و هل ابصرت معشوقا يعار

الا يا مستعير الكتب دعنى
فمعشوقى من الدنيا كتابى

ههروهها بو نوسینه وهش کهل و پهل زۆرکهه بووه، قاقهز هه زۆر به کهمی دهست که وتوو، قه له م و مه ره که بیش به زۆری دهستکردی خودی مه لا و فهقییه کان بووه؛ قه له میان له قامیشیکی تایبه تی داتاشیوه و مه ره که بیشیان له تیکه ل کردنی چهند شت دروست کردوه.

ئه و کهل و پهل و که ره سه ی مه ره که بی لی سازکراوه له نیو تاکه شیعیکی فارسی دا نیویان براوه. شیعه که ده لیت:

همسنگ دوده زاج است همسنگ هر دو مازو

همسنگ هر سه صمغ است وانگه به زور بازو

واتا بو سازکردنی مه ره که و راده یه ک «دوده» یانی دوکه لی چرای نه وتی ئاماده ده کریت و به کیشه ی ئه و دوکه له ش زاخی تیکه ل ده کریت و به کیشه ی دوکه ل و زاخه که ش مازوی سوتاو و به خه لووز بووی ده گه ل ده کری و به کیشه ی هه ر سیک له مانه ش جه ویی داری ده گه ل لیک ده دریت و ئه مجار به هیزی پیل و شانان له ده سک و ئاونگان راده کوتریت و راده شله قینری تاکوو زۆر به چاکی ورد ده بی و لیک ده دریت. ئینجا دوای ئه و پیک هه لکیشان و تیکه لاو کردن و کوتان و ورد کردن و راشله قاندنه به ئا و گیراوه ته وه و له جیاتی مه ره که ب که لکی لی وه رگیراوه.

ئه ما ئیستا که، زۆریک له کتیه کان له چاپ دراون و پی نوس و لیسوس زۆرن و مه ره که بیش به لیشاوه و هه ر پیاوی ده وی بنوسی و بنوسیته وه و ئیتر له سه ر ئه مانه په ک ناکه ویت.

داخ و که سه ر یان چاره سه ر؟!

ده بی بلیم، ته نیا شتیک که زۆر جیی داخ و که سه ره و له کونه وه وه هه ر ماوه ته وه و سه د مه خابن که من ئه وانه ی له بیرى چاره کردنی دابن و ری و شویی فهقییه تی ناحه ز و

﴿ کتیب وه رگریش له وه لام دا ده لی:

فان البخل للانسان عار

جزاء البخل عندالله نار؟

فلا تمنع کتابا يستعار

الم تسمع حديثا من رواة

چەتوون کردوو و بو مسولمانانی راستەقینە، دلتەزین و شوورەیی هینە و هیچ گۆرانیکی بەسەردا نەها توو؛ شیوەی ژین و بەریچونی فەقیکانە و دەرکا و دەرکی نیومالانە.

هەر بە راستی ئەگەر بو وەختی خوشی رەسمیکی جوان بویی یان لە رووی ناچارێوە پێداروین بو ئیستی کە شیوەی ژیانی خەلک زۆر گۆراوە و کۆمەل پەرەستانی ستاندوو و نەیار و ناحەزان لە ریی دینەوێ هەلە و پەلە یەکن و تەنانت گەلیک دوستانی ناحالیش هاریکاریان دەکەن و ئامادەیی تیگرتنی توانج و پلار و تەشەرن؛ ئەمشێوە بەریچوونە کوویی بە کەلک دی؟ کوا رەوای هەقە فەقیی بەستە زمان بو پەیدا کردنی بژیو، هەموو شەو و روژیک دووسی جار نیو ئاوەدانی و تەقینی و سەردە هەموو مالیک هەلکا و بە شەرمەو دەست بو ئەم و ئەو رادیڕی؛ هەبی و نەبی، بی دریتی و نەیدریتی، سپی بی و بۆری سارد بی و گەرم بی، رەق بی و نەرم بی نەویری دەنگ بکا و بە هەموان هەر بلی: بە زیاد بی و خوا جەزات بداتەو.

ئایا ئەو شیوە ژیاوە بە دەرد و ژانە زۆرکەس لە فەقیەتی ناتۆرینی و دەستی پی لە خویندن هەلناگری؟ بە تایبەت بە سوختەیی بیچارە کە تازە لە کۆشی بە پەرۆشی پر لە ناز و نیازی دایکی هاتۆتە دەری و لیبی هەلبراوە؟

راستە خوینەری ئازیز لەوێ دا لە گەلتام و دەزانم زۆر فەقیی بە وەج و لە خو بردوو هەن کە چاو لەو جوړە شوورەیی و ئازارانە دەقووچین و قۆلی پیاوێتی هەلدەمالن و بە ئامانجی فیربونی دین و خزمەت کردن بە گەل و ئایین؛ ئامادەن لە هەموو خوشی یەک دەست هەلگرن و دەگەل هەموو کەند و کلۆیەکی سەر رینگایان بەر بەرەکانی بکەن و تا ئاخەرەمین، پیت و وشە درێژە بە خویندن بدەن. بەلام ئایا ئەو جوړە ژیاوە کارناکاتە سەر رووح و دەرونیان و شوینی خراپیان لە سەر دانائیت و لە زات و ورەیان کەم ناکاتەو؟ بیگومان، با. چونکی مرووف لە کەش و هەوایەکی ئاوادا گەورە بیت و بە چاوی چاو لە دەست لیبی برواندری شک لەو هەدا نییە دەژاکێ و هەلدانیکی سروشتی ناییت و ئەوێ دەبوو لە دەستی بی لە دەستی دەچی.

بەلی چۆنیەتی ژین و بەریچونی فەقی هەر لە سەرەتاوە تا کۆتایی، کار لە سەر دەرو دەروونی دەکات و بەرەو بی دەستی و زەبونی دەبات.

حاشا له وه ناکری که برین و شوینه واری سهر جهستهی مروڤ دهرمان کردن و ساریژ بوونه وهی هاسان و چابوونه وهی بیگومانه؛ به لان برین و که له بهریک که له دل و گیان و دهر وونی دا به دی دیت ته ویش برینیک که بو ماوهیه کی زور هه موو روژی یه کدو جار بکولیته وه و چ دهرمانیکیشی بو نه دوزریته وه، هیوای چابوونه وهی لی ناکری و کاری خوئی ده کا.

جا بویه ده لیم ئه رکیکی ئیسلامی و ئینسانی هه موو پیاو و ژنیکی مسولمانه مادام به خه م دینه وهیه و دهیه وهی ئایینی پیروزی ئیسلام گه شه بکات له ههر شوینیک و ههر چوینیک ده ژیت، به پیی توانا و ده ستر ویشن بو گورینی باری ناله باری ژیا نی به ژانی فه قیان، هه ول بدا و شتی که وه خوئی گری. با ئه گهر له زانستگه و تاقیکردنه وه و بر وانا مه ی ره سمی و کتیبی به شیوه ی تازه نو سراو و له چاپ دراو و زور پیو یستی دیکه ی خویندن بی به شن لانی که م شیوه ی به ریچونیان له ئاخو و ئوخ ره کانی سه ده ی بیسته م دا بریک روو سوورانه و ئا بر و مه ندانه بی و چی دیکه ده رکا و ده رک نه که ن و ده ست بو ئه م و ئه و رانه گرن.

ئه گهر بو ههر مالیکی ئاوه دانی به پیی دارایی و نه داری مانگانه (۵۰) تا (۱۰۰) تمه ن دیاری بکری و یان ههر ئه و زه کاته ی که له خو یان هه رامه و ده بی ههر ده ربکری بدریته دهستی چهن د ریش سپی، یان پیاو ماقولیک و خه ر جی حو جره بکری ت با شتر نییه له وه ی فه قی هه موو روژی که م دو جار بجیته راتبه و ده رکان بکو تی؟ بیگومان هه م خه لک که متری ده چی و هه م ئا بر و مه ندانه تر و بی عیه یتره هه م فه قیش تووشی شکستی گیانی و زه بوونی و بی وره یی نایه ت.^(۱)

۱- به پیی ئاگاداری ده سکه وتوو له باشوور و باکوور و روژه لاتی ئیران برا مسولمانه کانی به لووچ، تورکمان و... ئه و کاره یان سه باره ت به مه لا و فه قی خو یان وه ک به ریوه بردنی ئه رکی سه رشان له به رابه ر دین دا ئه نجام ده دن و زور له میژه زه کات و سه ده قات و خیراتی خو یان، یان هه ندیک له دا هات و ده سکه وتی سالانه یان ده خه نه ئیختیاری مه لکا نه وه و ئه وانیش مه دره سه ی دینی گه و ره گه و ره یان پی ساز دا ون و ده رس بیژیان به مووچه و به راتی ته واره وه بو گر توون و هه ری هه کی سالانه ده یان و سه تان فه قی یان لی راده گرن و هه موو ئیمکانات و که له پهلکی پیو یستی ژین و خویندنیان بو دا بین ده که ن که هیوادارم خه لکی ئیمه ش به یار مه تی

پە یام بۆ فەقییه کان

برایانی خوشە و یستم! فەقی ئازیزە کان!

ئێو بۆ خۆتان دەزانن کێن و چین و چکارەن؟

وەرن تا وێک بە یەكەوێ دانیشین و بدوێیین تا باشتەر خۆمان و ئەرک و سپاردەمان

بناسین!

ئێو میراتگر و جێ نشین و کار بە دەستی دواوژی هەنتەشی پیغەمبەرن - د - مەلەوانی دەریای پر لە دوپ و گەورەهەرن، سەر قافلە ی کاروانی بژیو هیخەری برسی و لێ قەوماوانن. ریشاندەر و رینوینی هەلپراو و بە جێ ماوانن. پەنا و پەسیوی بێ پەنا و بێ کەسانن، چاوساغ و دەسگری کوێر و بێ لاق و دەسانن.

ئێو هەن کە دوا ی پیگە یشتن، دەتوانن خەلکان لە چالی رەشی نەزانی و بێ پر وایی بێننە دەری و دلی تاریک و تەلەمی رێ لێ و نەوان بە نوور و مەشخەلی ئایەتە پر پیت و پیروژەکانی قورئان و رینوینی فەرموودە بە نرخەکانی پە یام هیخی خوا بۆ سەر زەوی، روون بکەنە وە و گری و گۆلی ژین و ژینگە ی مروڤە کان وە کەن و بکەنە سەر کۆنە ی هەلە و لاری و بە دخوو و بە درە فتاران. دەست دەنە سەر کۆت کردن و تەس دانە وە ی سەر بزیو و سەمکاران و بە زنجیری زانست و ژیری، چە پی و لە رێ لادەران بێننە وە سەر پانە ریی ئیسلام و سەر لێ شیواوانی تاریکستانی بیرو چکە دەست کردە کان وە خە بە ریی ن و سیم کیشی لیکتر ازای میشکیان ریک و پیک بکەنە وە و گەورە ترین راستی ون بوویان پی بناسینە وە و لە دنیا و قیامت بیان حە سیننە وە. جا کە ئەو ئیشە پر بایەخ و گرینکە تان لە پیشە، دەست لە ئێو دەستی یە ک خەریک بن بێ ئە ندیشە، غیرەت وە بە رخۆتا بنین و بچریکی ن وە ک شییری میشە، مە ترسن لە توانج و پلار و پیلان و کیشە. ریز بۆ زییری وەخت دابنن و کاتی شیرن تر لە نوڤل و نە باتی خۆتان بە فیرۆمە دەن. هەول بدەن دە رستان کە مەر بجیت. ئە گەر مامۆ ستاتان لە و بارە وە کەم تەرخەمە ئاگاداری بکەنە وە و داوای هەولی زیاتری لێ بکەن. ئە گەر هەر چاک نە بوو یان

﴿ خا روژیک لە روژان بوو مەبەستە هەنگاو هەلین و لانی کەم دووسی مەدرەسە ی گەورە ی دینی بە یارمەتی هەمە لایەنە بنیات بنین. ان شاء الله.﴾

عوزریکی بوو، بچنه لای ماموستایه کی تر. سه فه ریک زور پیویست نه بی مه یکه، دهوری کتییه خویندراوه کان زور بکه نه وه، ئه وه دی دهیخوینن چاکی فیربین و رهوانی بکه و زوری بلینه وه. ئه وه دی نایزانن بیپرسنه وه. ئه وه دی ده بی له بهر بکری له بهری بکه، پرسیار له یه کتری بکه و شت به یه کتری بلین، له کاتی لیکولینه وه و باس و شه ره پرسیار مه به ستان شکاندنی یه کتر و خو هه لکیشان نه بی و هه ره به ئامانجی که لک وه رگرتن و سوود گه یاندن ئه و ئیشه بکه. له کاتی پشوودان و بی کاری دا له باره ی یاساکانی ئیسلامه وه بکولنه وه و به دهق و به لگه وه فیریان بین. بزنانن چون وه لامی پرسیار خویی و ره خنه ی نامو و ناحالی یان ده ده نه وه.

بیجگه له کتییه دهرسی، موتالای کتییه دیکه ش بکه تاله هه موو بوو و بابه تیک به له دو ئاگادار بن. چونکی سپه پروژی ده گه له هه موجوره ئینسانیک به ره وروو ده بن، هه رکه س پرسیار یکتان لی ده کا و به مه به ستیک ده تان دوینی. دوینی روژیک بوو ئه مروف روژیکی تره، کاری ئیستای ئیوه شه ره ده گه له نه زانی، ئه ویش نه زانی سه ده ی بیسته م که پشتیوانی ئینسانی و غهیره ئینسانی زوری هه یه.

ده بی به دوو چه کی باوه ر و زانین چه کدار بن. چونکی زانینی ده گه له باوه ر کرده وه شی به دوو دادیت و که سیکیش زانا و به ئیمان بی له مه یدان دا که س خوی بو ناگری و تا زور تر بزنانن سه رکه و تووتر ده بن.

تیکوشان و خه ریک بونتان هه ره و کتییه نه دا کورت هه له مه یه نه نه وه. په راوی میژویی، ئابوری، سیاسی، زانستی، لی کولینه وه یی، فه لسه فی و ئه ده بی بخویننه وه. قورپان و هه دیس زور بخوینن و له بهریان بکه. ئاگاداری یاسایه کانی شه ریعه تی ئیسلام بن و «فه» زور بخوینن. هه رکه هه لتان بو ره خساله سه ر و تارادان «سخنرانی» به زمانه کانی کوردی و عه ره بی و فارسی و هه ره زمانیکی تری که ده بزنانن، مه شق و ته مرین بکه. بو قسه کردن و راهاتن به هه ره زمانیکی بیگانه هه ول بدن و هه له ده ست مه ده ن و ده ست له یه کتر به ره هل مه ده ن.

هه ره و ابیته وه له سه رتان لازم و پیویسته ئاگاداری وه زعی روژ و روداوه کانی دوور و نیژیک بن، دوست و دوژمن بناسن له سه ر باری سیاسی، کومه لایه تی، ئابوری، میژویی و جوغرافیایی ولاتانی ئیسلامی موتالا و لیکولینه و ده تان هه بی و بزنانن له دنیا ی مسولمانان و غه یری وان دا، چه ده گوزهری. بو ئه م بابه تانه کتییه زور هه یه و ده توانن له گو فار و روژنامه و

حه وتونامه و راگهیه نه ره گشتییه کان که لک وه رگرتن.

لاکردنه وه له کردهوه

ئه وهی باس کرا له مه پزانین و وریایی و تیگه یشتن بوو که ده بی بیی به لام له وان گرینگتر کردهوه دیه. عیلم و تیگه ینیک کردهوه و هه لویستی ددگهل نه بی هیچه. زانیی بی کردن نرخ و بایه خی نییه، خه لک زیاتر له رهفتار و کردار ده پوانی نهک له قسه و گوفتار. که واته پیاوی مهیدانی کردهوه بن له رهفتار و هه لویسته نارهوا و قه دهغه کراوه کان خوتان بپاریزن. ئه وی پیویسته، چ ددگهل خوتان و چ ددگهل خه لک و چ ددگهل خوا ئه نجامی بدن، خوتان به خو و خدهی ئیسلامی برازیینه وه.

بو خوتان وهخت ناس و ریک و پیک و وریا و گورج و گول و زیت و کولنه دهر بن. نیسبهت به ئه نجامدانی ئه رکی سه رشانان بی موبالات و که مته ده خه م مه بن بو هه ر کاریک بپاریتان دا به جیددی راهه پرن و لیی راکه ون. شه وانه له وهختی خوی دابنن به یانانیش زوو له خه وههستن. به رگ و نوین و بان و سه ر و له ش و هه وپ و هو ل و جی و ری و هه موو که ل و په لیکتان پاک و خاوین بی. ددانه کانتان له شه و و روژدا لانی که م جاریک ئه ویش، پیش خه وتن به فلچه و هه ویری تایبه تی بشون و میسواک فه راموش مه که ن. به پیی توانا وهرزش بکه ن و خوتان رابینن، پیاده ره وی بکه ن و ته مبه ل بار مه یه ن. سه ر و سه کوت و جو ری لیباستان نا ئاسایی نه بی. به رگ و پوشاکی فه قیه تی توپ مه دهن چونکی شکان له بواری فه ره ه نگی دا شکستی دیکه شی به دوا دا دیت و در دونه گی خه لکیش له وی را وه ستی.

سیغار مه کیشن چونکی زیانی زوری پیوهیه و به تایبهت که له و دوا ییانه دا زیانه کانی گیانی له لایه ن پزیشکه کانه وه روون کراونه وه، گه لیک له زانایانی پایه به رزی دینی هه رامیان کردهوه و به ناره وای ده زانن.

ریش مه تاشن چونکی به لای زور به ی زانایانی شه رع زانه وه تاشینی هه رامه، و هه رچه ند بازیک فه رمویانه هیشتنه وهی سوننه تیکی گه ورهیه و تاشینی مه کروهه.

خه و و خوار دنتان به جی و ری و ئه ندازه بی، زیاده ره وی و ویل خه رچی مه که ن، به قنیات و شوکرانه بژیرین.

دهگه‌ل خه‌لکی به وه فا و بی‌جه‌فابن، پی‌وه‌ندی یان دهگه‌ل مه‌چرن، په‌یمان‌شکی‌ن و بی‌به‌لین مه‌بن، له شایی و شینیان‌دا به‌شداری بکه‌ن. سه‌ری نه‌خوشه‌کانیان بده‌ن. له دهر د و گرفتاری‌یان بپرسن و به پی‌ی توانا هه‌ولی چاره‌سه‌ری‌یان دهگه‌ل بده‌ن. ریژ له گه‌وره بگرن، به‌زده‌یی‌تان به چکۆ‌له‌دا بی‌ته‌وه. ئی‌رده‌یی «حه‌سوودی» به که‌س مه‌به‌ن و به پله و پایه و بوونی خه‌لکی شاد و خوش‌حال بن. رازی مه‌بن به‌وه مال و ناموس و که‌سایه‌تی‌یان زه‌بری لی‌بدری و له و پیناوه‌دا به‌رگری بکه‌ن و بو خوش‌تان پیشقه‌ده‌می پارازتنی ئه‌و شتانه‌بن. خۆ‌تان به‌کۆ‌ری خه‌لک بزنان و ئه‌وان به‌که‌س و کاری خۆ‌تان. له باب‌ه‌ت خزمه‌ت و چاکه‌ی وانه‌وه سپله مه‌بن و شوکر و سوپاسیان بکه‌ن. هه‌ر که‌س چاکه‌ی ده‌گه‌لتان کرد پاداشی بده‌نه‌وه، لانی که‌م به‌دوعای خیر. گالته به‌که‌س مه‌که‌ن و به‌چاوی سوکی مه‌روانن. رووخۆش و به‌خولق و ماریفه‌ت و خۆ به‌که‌م گز و روح و ره‌زاسووک بن. خه‌م له‌دلتان دابی، نه‌ک له‌نیو‌چاوان و رووتان. مۆن و مرچ و دوره‌په‌ریژ مه‌بن، شوخی بی‌جی مه‌که‌ن. مه‌ند و له‌سه‌ره‌خۆ و له‌خۆ‌بور دوو و به‌گۆزه‌شت بن. پیش‌عه‌یی خه‌لکی هی خۆ‌تان ببینن. دوان و بی‌ده‌نگیتان له‌جی‌ی خۆ‌ی دابی. «صله‌رحم» و اتا پی‌وه‌ندی خزمایه‌تی و ده‌به‌رچا و بگرن مافی ته‌واوی دایک و بابان به‌جی‌بگه‌یه‌نن به‌ویقار و ریژدار بن، ریژ له‌پیر و پیشه‌وایان بگرن. ناوی رابردوان به‌چاکی بینن و دوعای خیریان بو بکه‌ن. ریژی تایبه‌تی بو مامۆستایه‌کان دابنن. سلاو و ئه‌حوال‌پرسی‌تان بو هه‌موو که‌س زۆرب. هاوری و هاوده‌می چاک و ریژدار و پارێزکاران بن. له‌خراپان نیژیکی مه‌که‌ن مه‌گه‌ر بو رینوینی و په‌رودرده‌کردنیان. ئاگاداری برا سوخته‌کان بن و په‌روه‌رده‌ی دینی‌یان بکه‌ن، له‌گوته‌ی دهرسی قورئان و دین و ئه‌خلاق به‌مندالانی خه‌لک دریغی مه‌که‌ن، به‌ئاگاداری که‌سه‌کانیان به‌ره‌و فه‌قییه‌تی‌یان بکیشن. گه‌وره و چوکایه‌تی نیو حوچه‌وه به‌رچا و بگرن، بی‌نه‌زم و یاسا و سه‌رلی‌شی‌واو مه‌بن، ره‌فتارتان به‌یه‌که‌وه برایانه‌بی. له‌سه‌ر روداو و پیشه‌هات و مه‌سه‌له‌کان به‌یه‌که‌وه راویژ بکه‌ن. دلسۆزی یه‌کتری بن و له‌لای که‌س یه‌کتر مه‌شکی‌نن و بو که‌س یه‌کتر هه‌لمه‌نین و دژی یه‌ک مه‌دوین. توشی هه‌ر هه‌له‌یه‌ک هاتن ده‌سه‌به‌جی په‌شیمان ببه‌وه و تۆبه بکه‌ن.

بو‌خوا یه‌کلا ببه‌وه و ئیشه‌کانتان بووی پالافته‌بکه‌ن، یادی ویتان هه‌میشه له‌دلدابی و به‌چاوده‌یر و ئاماده‌ی هه‌موو کاریکی بزنان. پشتی پی‌ببه‌ستن، له‌ره‌حمی وی و پی‌روژبوون له‌

ئیشه کانتان دا ناھومید مەبن، ھەموو رووداو و پێشھاتیکی دیار و نەدیار و گەورە و بچووکی لە کارتیکردن و شوین دانانی وی بزائن، بوون و نەبوون، مان و نەمان، دان و نەدان ھەر ھی ئەو و ئیتەر لە دەسلەلات و ویستی ھیچ کەس و ھیچ شتیک دا نییە.

بە تێروانین و بیرکردنەو لە ریک و پیک و نەزم و یاسا و شوینەواری دەستی ژیری و توانین و لی زانین و کار بە جیی و سۆز و بەزە و پەرودردگار لە گەردیلە تا کاکیشانی و لە گیان لەبەر تا بی گیانی ئەم بوونە وەرە زۆر و زەبەندە، ھەر وەھا بە لیکدانەو و وردبوونە و لە کشگیر «معجزه» ی ھەتاھەتایی پیغەمبەری مەزنامان د-کە قورئانە بیر و باوەرتان قایم و قول و پتە و بکەن.

ھەروا بە پارازتنی مافی تەواوی نوێژ، یادی بەردەوامی خوا بە دل و زمان، قورئان خویندن و پیداپوونەو و فەرمودەکانی پیغەمبەر د-خویندەو و ژینامە «سیرە» ی یارانی و پیاوچاکانی رابردوو و ھاوچاخ، ھاموشوی خواناسانی پایەبەرز و ئەھلی کردەو، بیرکردنەو لە مردن و ئەو قوناغانە ی بە دوا ی دا دین، چوونی سەر قەبران و پارانەو و دوعا کردن بو خوتان و گیانی رابردوانی نیشتەجی بەرزەخ، گیان و دەرونتان بەرز و فراوان رابگرن و ری ئی نەوس و شەیتان ببەستن.

نویژە کانتان ئەو هلی وەخت و بە جەماعەت بکەن، ھاوپی دەگەل بەجی ھینانی مەرچ و پیویستی یەکان؛ لە ماناکەشیان وردببنەو و بزائن لە حوزوری کیدا و بوچی راوستان و کړنوش دەبەن و دەلین چی؟ دوعا و «ذکر» هکانی گەل نویژ و پاش نویژ لەبیر مەکەن. لە شەو و روژدا لانێ کەم جارێک قورئان بخوینن، دوعایەکانی پیوھندی دار بە ھەر کار و کاتی کەو بەبەر بکەن و لەجی خوی دا بیانخوینن. سلاوھت دان لە پیغەمبەری خۆشەویست دفرامو ش مەکەن و بە پیی توانین و گونجان سوننەتەکانی ئەو بەرپزە ئەنجام بدەن. زۆر لەبەر خوا بپارێنەو بەتایبەت لە دوا ی نوێژەکان و ئەو کاتانە ی دوعایان تیدا گیرادەبی. پیوھندی کردن و لیک پچرانتان ھەر وەھا رق ھەستان و خۆشەویستی تان لەبەر خوا و لە ریی وی دا بی. بە دل و زمان و کردەو ھەمد و سوپاسی خوا بکەن و شوکرانە بژیری چاکەکانی بن. بیر لەو بکەن وە کە دنیا ھیچ نییە و روژیک ھەر بەجی دیلن و دەچنە بن گل و پرسیاری نیعمەتە کانتان لی دەکریتەو و ورد و درشتی چاکە و خراپە مان دیتە ئەژمار. لە سزادانی خوا بترسن و بەھیوای

رهحمەت و بههشتی بهرینی خواش بن.

برایانی هیژا!

ئێوه بنگهی خه‌لکێتان هه‌یه و راژه و خزمه‌تتان به ئایین و گهل له که‌س شاراو هه‌یه. خه‌لکی مسو‌لمان چاوی بریوه‌ته زانایی و وریایی و لیها‌تویی ئێوه و ده‌زانن که سه‌ربه‌ری و پیشکه‌وتوویی هه‌ر گهلێک پیوه‌ندی هه‌یه به باشی وره‌سه‌نی و پیشکه‌وتوویی ئه‌و بیروباوه‌ڕ و یاسا و ریسایه که ده‌ نیوی‌دا هه‌یه و هه‌لدان و به‌ره‌و پیش‌چوونی ئه‌و بیروباوه‌ڕ و یاسایه‌ش به‌ستراوه به هه‌ول و تیکۆشان و خو‌زهمه‌ت‌دان و لیها‌تویی ئه‌و ده‌سته و تا‌قمه له خه‌لک که به‌رپرس و راسپارده و راژه‌دارنی. که‌واته به‌و ئه‌نجامه ده‌گه‌ین: خه‌لکی مسو‌لمان سه‌رکه‌وتن و پیشه‌ده‌فتی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی خو‌یان له ئێوه‌ی خزمه‌تکار و به‌ پرس‌یاری په‌ره‌پیدانی ئایینی پیروزی ئیسلام ده‌زانن.

لی‌مان سوور و عه‌یانه که نه‌یار و ناحه‌زانمان، بی‌و‌چان و پشوودان، به هه‌ر وه‌سیله و ئامرازیکێ ره‌وا و نا‌ره‌وا، خه‌ریکی کار و تیکۆشانی خو‌یان و له‌ بواری فه‌ره‌هنگی و سیاسیی و سه‌ربازی و راگه‌یاندنه‌وه به‌ گه‌رمی، له هه‌ول‌دان و له‌ ده‌زایه‌تی مسو‌لمانان و بیروباوه‌ڕ و یاساکانی ئیسلام ساتیک ناسه‌ره‌ون و هه‌دادانیان نییه. هه‌موو جو‌لان‌ه‌وه و ره‌نج‌دان و هه‌لسه‌رانیشیان به‌ رواله‌ت به‌ ناوی خزمه‌ت به‌ گهل و بو‌نه‌ج‌اتدانی هه‌ژار و داماو و ماف خوراوانه و به‌ مه‌به‌ستی دا‌بین‌کردنی دا‌په‌روه‌ری کو‌مه‌لایه‌تی‌یه.

ئه‌ما له راستی‌دا ئه‌وانه به‌ دوور و نزیکه‌وه، به‌ روژه‌ه‌لاتی و روژه‌ئاوایی‌یه‌وه ده‌زایه‌تی ئیسلام ده‌که‌ن و ئامانجی دوا‌روژیان لادانی گه‌لانه له بیروباوه‌ڕی ئیسلامی و به‌ بروای ئیمه‌ش هه‌رکه‌س ده‌ژی بیروباوه‌ڕی خه‌لک بی‌ ده‌ژ و ناحه‌ز و نه‌یاری ئه‌و خه‌لکه‌شه.

ده‌زایه‌تی کردنی‌شیان به‌ دوو هۆیانه: تا‌قمی‌کیان له ئایینی ئیسلام حا‌لی نین و پێ‌یان‌وایه پێچه‌وانه‌ی هه‌لدان و پیشکه‌وتنه و شیایوی حکومه‌ت‌کردن و رابه‌رایه‌تی خه‌لک نییه و ئه‌گه‌ر له رابردوش‌دا که‌لکی بووبی ده‌گهل باری ژبانی خه‌لکی ئیستا‌نایه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت تۆمه‌تی به‌ره‌و پاش‌گیرانه‌وه‌شی بو‌ه‌لده‌به‌ستن.

به‌شیکی‌شیان ئه‌گه‌رچی له ئایینی پیروزی ئیسلام تیده‌گه‌ن و ده‌زانن ئایینیکی ته‌واوه و له هه‌موو بو‌اره‌کانی ژبان دواوه، به‌رنامه‌ی تاک و کومه‌له و وێرای با‌س‌کردنی مه‌سه‌له تاک‌یه‌کان

و دوان لە چۆنیەتی خواپەرستی و ئاقیدە و باوەڕی دینی، بەرنامەی تاییبەتی کۆمەڵایەتی، ئابوری و میرایەتی و سیاسیی و فەرھەنگی خۆی ھەیە و راڤە و لیکدانە و ھەیەکی راست و گرینگە بۆ گشتی بونە وەر و ھەروەھا بۆ ئیستا و داھاتووی جیھان و لە بیروپروا و کردە و ھەدا مرووف لە گومان و دڵسەراوکی نەجات دەدا و دەیخاتە سەر شەقامەریسیەکی بێ مەترسی و پەتەر^(۱) ھەروەھا دەیھەوێ مرووف سەرەپرای خۆئامادەکردن بۆ ژبانی نەبراوێ پەسلان، لەم ژینگە کاتی یەشدا لە وێرە پری خوشی و ئاسوودەیی و بەرەو پیش چون دابی و ھەتا گیانی لە بەردایە ھەر بخوینی و بەو ھۆیە کە لکی زیاتر لە بەش و بارەکانی خوا وەر بگری. ئینجا لە وەش بێ ئاگا نین کە قورئان دەفەر موی: یەکیک لە مەبەستە ھەرە گرینگەکانی ناردنی پێغەمبەرەکان - دابین کردنی دادپەرودری کۆمەڵایەتی یە و تەنیا پێوھەری گەورایەتی و چوکیایەتی تەقوا و اتا پەپرەوی زیاتر کردن لە یاسایە و پێوھەکانی تری وەک: رەنگ و نژاد، بوون و نەبوونی سامان، زید و نیشتمان و ھەر محەکیکی تر، کە مترین بایەخیان نییە و خەتی بەتال کردنە و دیان بە سەردا کیشراو. بە لای ئەوانە ھەموو دەزانن و زۆریان بە نوسین و گوتن دانیان پێدانناوە، بە لای ھەبەرئەووە کە و تەوونە دواي نەوس و شەیتان و بۆ خوشی ئەم دنیایە چاویان لە ژبانی پەسلان قوچاندووە و دەیانھەوێ لە نیو یاسا و رژیمیکی وادابژین کە لە سەر بناغەي جیاوازی کۆمەڵایەتی دامەزراي و بتوانن تیا یا خەلک بچەوسیننەو ئیتر ئامادەنین بێنە ژیر سیبەری پر لە دادگەری ئیسلام و بە زنجیری عەدالەت و پاراستنی مافی تاک و کۆمەل خویان ببەستەنەو و لە و پێناوھەشدا بە توندی دژایەتی دەکەن و ھەموو نیو و ناتۆریدیکی ناحەزی لای ھەلەدەدن.

ھەروەھا بە مەبەستی کزکردنی دین و لە برەوخستنی و پیشگیری لە گەشەکردن و ھەلەدانی، دژایەتی ئالەھلگران و راگەییەنەرانی دەکەن و لەو رییەشدا دەست دەدەنە پروپاگەندەي دژو منکارانە و بە کۆنەپەرست، تەماکار گەللالت^(۲) یان ھاوکاری بیانی و چی و چی تۆمەتیاری^(۳) دەکەن و ھەولێ ئەوھەش دەدەن ھەندی خەلکی ساویلکە بکەنە ھاوکاری خویان و کاری خویانی پێ بکەن.

۱ - پەتەر: بە لای، پەتا. (ھەنبانە بۆرینە).

۲ - گەللالت: مفتحە خۆر. (ھەنبانە بۆرینە).

۳ - تۆمە تیاری: متهم.

به لام ئیـــــــــــــــــمه وهک راگهیه نه رانی دین نابیی بهو بایانه بله رزین و بهه زین؛ چونکی سروشتییه که یه کهم کاردانه وهی بهر دی ناههق به دژی ئالا هه لگ رانی ههق تۆمه تیار کردن و رده شه کوژی (ترور)ی که سایه تی قه له م و چهک به دهستانی و توانج و پلار پییدا دانیانه تا بتوانن هه ر به شه پری سارد، ساردیان بکه نه وه و وره دیان بیئنه خواری و له ئه نجامدا سه نگه ریان پی چۆل بکه ن و ولات بکه نه مه ی دانی رمبازی نی نه یاران و دژمنانی ئایین و گهل.

ئه مجار، ئه وه هه ر ئیـــــــــمه نین ده که وینه بهر هیرش و لافاوی قسه و ته شه ر و تۆمه تی ناحه زان و دوستانی ساویلکه، به لکوو ئه وه میراتی پیشونیانه بو مان به جی ماوه، جا هه ر له نوسه ران و راگهیه نه ران ه بانگه وازی که رانه وه بگره تا یارانی وه فاداری پیـــــــــغه مبه ر و خودی خوئی -د-.

هه ره کس وه دوا هه ر ریـــــــــبازی بکه وئی چاره نووسی هه ر ئاوايه و دژایه تی ده کری به تاییه ت که سیک وه دوا ی ریـــــــــبازی راسته قینه ی ئیسلام بکه وئی که ئالا هه لگری شو پشی رزگار کردنی هه موو چه وساو وه ماف خوراوانی جیهانه و ده یه وئی هه موو گه لانی دنیا ئازاد و سه ره خو بن و کهس ئاغا و سه ره وری کهس نه بی و چاره ی بو نه نوی؛ هه ر بو یه شه که هه موو ملهو پ و زور دارانی دنیا دژایه تی ده که ن و له و ریـــــــــشه دا سه ربازان و بهرگری که رانی ده ده نه بهر هی رشی پرو پاگهنده و رده شه کوژیان ده که ن.

دیسان کی هه یه هه موو کهس لی رازی بی؟ و ئایا رازی بوونی هه موو کهس نیشانه ی چاکی و پاکی یه؟ ئه وه ی هه موو کهسی لی قایله، وهک هه موو کهس وایه. ده ی خو هه موو که سیش چاک نییه. مروقی چاک هه ر چاکان لی قایلن و ئه وه ی چاک و خهراپ به دل لی رازی بی ده بی گومانی له چاکی خوئی دابی.

ئازیم! هه رکاتیک ره خنه ت لی گیرا و که و تیه بهر لافاوی جوین و تانوت، بیر که وه؛ ئه گه ر ره خنه و ته شه ره کان به جی بوون ئه وه تاوانبار خوئی و ده بی سوپاسی خوا بکه ی که به هوئی دژمنه وه ئاگاداری کردیه وه و هه لی گه رانه وه و چابوونه و ته به ده سته وه هه ر ماوه. ئه گه ر بی جی و نا په واشن ئه وه هه ر سوپاسی خوا بکه که په پرده ی و بهرگری کردنت له دین، شوینی خوئی داناوه و ئه وه تا نه یاران لی ت تو پهن و دژکرده وه (عکس العمل) نیشان ده دن.

کاکه گیان! شتیکی سروشتییه که هه لو یستی نه یار له بهر انبه ر هه ول و تی کو شانی تۆدا

د پرک خستنه سهر ری و کوڤسپ دروست کردنه. نهک گول پیدادان و هه لنان و بارهقه لالا. ته نیا دیار دهیه کی که مروڤ، په ژار و داخ له دل دهکا لاسایی کردنه وهی دژمنان و ناحه زانه که هه ندیک خوئی ساویلکه دهیکه ن و دهبنه دار دهست و دهست له نیو دهستی نه یاران دهنین. ئه ویش به قه ولی زانا و بلیمه تان که دهلین: «دوستی نه زان به لای خواهیه» و دهبی خویان بو راگرین و به پپی توانا تییان بگه یه نین: که خویان و دوست و دژمنان بناسن و زیاتر فریوی دژمنانی خو به دوست نوینیان نه خون و بینه وه سهره خو و لانی که م ئه گهر گول نین درکیش نه بن.

که واته دهبی زور وریا و هوشار بین و بزانی بوجی و له بهرچی دهخوینی، چون ده توانین به مه بهستی پیرو زمان؛ که راگه یاندنی دینه به تیـــــری و ته سه لی به خه لک و گیـــــرانه وه یانه له ههر باوه پ و ئاکار و خو و خده و رهفتاریکی نارهوا و هه روه ها بهر په رچ دانه وهی هه موو دوژمنکاری یه کی دوژمنانه سه بارهت به ئاین و دینداران؛ بگه ین.

به قسه و باس و توانج و پلاری نه یاران و دوستانی ناحالی نابی شل بین و مه ته ریز به جی بیلین و تاوانیکی گه و ره بو خو مان تو مار که ین. چونکی هه لاتن له ریز «صف» ی «جیهاد» یه کی که له تاوانه زله کان «الکبائر» و «جهاد» یش ههر به شه ری چه کداری «القتال» ناگوتری به لکوو قوناغی جورا و جو ری هه یه که یه کیکیان یان باشتربلین یه که مین قوناغی تیکو شان بریتی یه له راگه یاندنی دین و بانگه وازی کردنی خه لک بو لای ئیسلام «الدعوة» به قه له م و زمان. هه روه ها ئیوه ش ده زانن نه یارانی ئیمه و ئه و لایه نانه ی که دهبی دژیان بجه نگین ته نیا بریتی نین له مروڤه ملهو پ و زوردار و سهره رو یه کان؛ به لکه بهر له هه موو که س و هه موو شتیک دهبی به دژی نهوس و شه ییتان بجه نگین و نیشتمانی دهرونیان لی بسپرینه وه و ئه وسا دهست بکه ین به تیکو شان «الجهاد» له نیـــــو کو مه ل و له قوناغه کانی سهره تاییه وه دهست پپی بکه ین و ئه گهر پیویست بوو تا دوا یین قوناغ که گیان بهخت کردنه بروین و خو مان فیدای ئیسلام و مسولمانان بکه ین تا بهو پییه خه لک له بی دادی رزگاری و خوشمان پله ی شه هیدی و ژینی خوشی ناو به هه شتی خوی دادگهر دهسته بهر بکه ین.

دهبی زور هه ول بدهین و خو ماندوو بکه ین تا زوو تی بگه ین پپی بگه ین و یه کجاری بکه وینه سهر ری بازی بانگه وازی و راگه یاندنی دین و به قسه و کردوه خه لک راکیشین به رهو دین؛ جا ئه گهر کرا له بهرگ و سه نگه ری مه لایه تی دا ده نا له هه رکوی و هه رچی بووین. له بهر

ئەو هی مەرجی راگەیاندن ئەو هە نیه هەر بە ئیشی مەلایەتی و له میحرابی مزگەوتای بی؛ بەلکوو دەکری له هەر لیباس و نیو هەر توێژ و تاقمیک کۆمەلدا دین را بگەیه نین و شی ی بکەینه وه و ئالا هەلگر و دوستان و تیکۆشه رانی زیاتریکەین. دەبی له هەر شوینیک هەلمان بو رهخسا به میحراب و مزگەوتی بزانی و هەر بەرگی کمان له بەرابوو، هەر ئیشیکمان به مله وه بوو له خزمەت کردنی دین دریغی نه کهین و شل نه بین با مه لا نه بین؛ نوسه ریکی به توانا، بازرگانیکی دهست پاک، پیشه سازیکی دلسۆز، وەرزی ریکی خیره ومه ند، ئاژەلداریکی دلّوا، یان کریکاریکی کارامه و به خته مام بین و له هەموو ههستان و دانیشتن و ههلو یستی کمان داراست و دروست و بی فیـل و گری بیـ ه بینه سه رمه شقی جوان «القدوة الحسنه» ی دین بو خەلک و ئەگەر قازانجی شمان بو دین نه بی لانی کهم زیانی پی نه گەیه نین! ان شاء الله و علیه التکلان.

به رهو مالاوایی

وا ورده ورده به رهو مالاوایی دهچین و بو ماوهیه کیش بی ده بی دستلیک به ردهین؛ به لام بهر له خاترخوازی^(۱) دهمهه وی مه به سستیکی درکاو، بریک به دریژی بو فقه قییه کان دوپات بکه مه وه، جا نازار که م که مه وه.

خوشه ویستانم!

ریگای ئیوه تاییه تمه ندی زوری هیه، ههروه کی گه لیک پیروژه و نه جامدانی ئه رکی دینه، راژهی خزم و گهل و هوزه و بو، نازادبوون و بوژینه، دیسان وه کی پر له چال و چوول و درکه و هه وراز و نشیوی هیه، دوور و دریژ و کهم ریواره و ریگر و بشیوی هیه، ئه رکی ئیمه تاق و ته نیا مه لایه تی ئاسایی نییه. به لکوو دوز^(۲) و مه رامیکی گه لیک پیروژمان له پیشه، که تا گیانمان له بهردایه و میشک و بیرمان له سهردایه، ده بی هه ولی له بو بدهین، به یه کدلی به یه کگرتن، به نووسین و راگه یاندن، به لیدوان و روون کردنه وه، به به خشیینی سامان و مال، به تیکدانی ژیوار و حال، به سهربازی به گیانبازی، بوی تی بکوشین و خهباتی له پیستاناودا گه رم کهین؛ خهباتیکی وا به تین بی که لله ی رهقی هه قنه ویستانی فیلبازی له ناو گرده نه رم کهین. ئه م ئامانجه ش: وهک ده زانین ئایینی پیروزی ئیسلام، ده یان ساله ده سه لاتی رامیاری خوی له ده ست داوه، ری بی گه شه کردن و هه لدانی لی گیراوه. مافی ده ست و هردانی له مه سه له کومه لایه تی و ئابووری و زانستی و سیاسی یه کانی لی زهوت کراوه.

ئه وه بوو له ۳ی ئاداری ساله ی ۱۹۲۴ی زایینی دا ئاخیرین ئیمپراتوری ئیسلامی له سه رده ستی «مصطفی کمال» که راسپارده و ده ست په ره و رده ی جوله که و ئینگلیزیه کان بوو له پیلانیک دا روخینرا و کوتایی به ژیا نی هینرا، هه ر له دریژه ی ئه و پیلانه دین و سیاسه ت که یه ک بوون و له سه ره تای ئیسلامه وه ئاوا ها تبوون له یه کتر جیا کرانه وه. خویندنگه دینی یه کان به

۱ - خاترخوازی: خواحافیزی. مالاوایی. (هه نانه بوژینه).

۲ - دوز: مه به ست له ژياندا، مه رام. سه رچاوه ی پیشوو.

ناچاری جئى خوڤان دا به خوڤــــــندنگه غهیره دینی به کانی میری. خهلیفه ی کات وه دهرنرا، مسولمانان بوونه په زى بئى خودان و هه رکهس دهستی بو چهک دهبرد کئى و یستبایه چوئى پئى خوشبایه دهیکوشت.

به لئى سه دهحیف و مخابن ئه و کوژشکەى و اه ئه سه نه نبوول پئنج سه ده بوو مسولمان له په نای دا ده ژیان تیک روخینرا، ئه و ئالایه ی به دریزایی چوارده سه ده کوومه لانی مسولمان و نامسولمانی له ژیر خو ی هه ساندبووه؛ هینرایه خوار له ت له ت کرا و وهک نیشانه ی بوون و سهروه ری و سه ربلیندی گه لانی مسولمان له ناوبرا. له دوا ئه وهش ولاتی گه و ره ی ئیسلامی به ش به ش کرا، چاره ی هه موو دانیش توانی رهش کرا. به شیان به خویندن وه نه ما. له هه لدان و گه شه که وتن. چما چما به سه ریان بئى؟ ئه و رووداوه کاریگه رهش زه بریکى ناوچه یی نه بوو، پیلانیکی جیهانی بوو، داریزه رانی فیلبازی چه ند سه ده بوو به دوا ی وه بوون دژمنی له میژینه بوون، قین له دلی ئه م دینه بوون. میر و میرایه تی زوره ملیان به سه ر شاناندا سه پاندین. میر نه بوون گزیری وان بوون. به نه خشه و ته گبیری وان بوون. سامان و بوونی ولاتیان به تالان برد. هیچیان بو نه هیشتی نه وه. به هه رزانی یان به به لاش بو خوڤان برد، کردیان به شت به گرانیان پئى فروشتی نه وه، فابریقه کان^(١) هه ر بو خوڤان ده چه رخین. کالاکانیش به ئاره زو دهرخین. ریگانه درا لاوه کانمان وا بخوینن داهات و داهینانیکیان بئى و له ژینی خو سه رده ریسن. ئه وه ی رسکا یا خود راسابی به شتی که وته نیو داو، خنکا به ئاو، یان توقینرا یان به گولله دابیژدابیژ بوو، تاوانی درا بئى تاوان و زور به جوانیش کفن کرا جا نیژرا. گلکوکه شیان بو چاوه ستن رازنده وه. یان بیانوو یان بو دیته وه و بئى لئى پرسین، سه ریان په راند به قیته وه. ئه وه ی توانیشی دهر بازبئى و له دهستی هات، هه ل و ده رفه ت بقوزیته وه، بو ی ریکه وت شتی دروستکا و کهس نه دیو ی بدوزیته وه، شانازی که ی بو دین نه بوو به لکوو مو ری لاوه کی یانی پیوه نرا و به ناوی وان تاپوکرا.^(٢) ته نانه ت هه ولــــی زوریان دا خه لک له دین بئى خه بهر بئى. برسی یان کردین ترساندیانین، تا خه می ژینمان له به ربئى، ئاوړ و ده دین نه دهینه وه. ئاوړی شوړش نه کهینه وه له هه موو شتیکی ده ترسین. به زگئ تیر و به ده برسیین. شه و روژئ هه ر له کارین واش نه دار و

خاکه سارین. به زور بهی خه لکی یان سه لماندوه: که دین واتای عیباده ته کاری به دنیا نه داوه، له دژی پیشه و سهنه ته بو بیکاران روئراوه. دینداری له ناو مزگه وته، چوونی ئه ویش به هه لکه وته.

زور ناژده نانی بیگانه ئه وانه ی دپکی ریگانه، ههروه ها ته شی ریسانیان ئه وهنده یان بو گوتین و رستینه وه، له دینیان دوور خستینه وه. هه تاکوو بازیک مسولمان لانی که م له ولاتی دووره ئاواتی ئیمه ئه وهند، له دین بی هه والن، تا ئه و راده کرچ و کالن، ئه گهر پیناسه ی دین بکن، واده زانن که دین واتای: له ئاوایی یا له گهر دک مزگه وت بی و به بونه گه لی جوراوجور، لیسی کووه بی. له وهرزی بی کاریشته دا نویژ و روژوو ئه نجام بده ی. کاتی سه رما بچی مزگه وت. سو به داخه ی به ته پالسه و به دار و بار یا به نه وت. لیسی دانیشی له ناو بوونی خلته ی سیغار، هه ناسه سوار، چاو پر له ئاو، هه ر دوو دوو و سی، سی پیکه وه، بدوین هه رکام له شتیکه وه. یه کی له نان یه کی له ئاو. تا قمیک بکن باسی راو، هه ندیک بکن باسی ئاژال، کو میک بدوین له کشت و کال، له بازار گانی و مامه له، مزگه وت بیته زایه له^(۱) له نه خو شی له دهر د و ژان له راو و رووت له پیاو کوژان. له قاتی و قری له گرانی. له بی تفاق ی له بی نانی. تیکرا بکن چره و گوپره. جاری هیمن جاری تووپره. بکه ونه باسی ئه م و ئه و، به پاشه مله^(۲) و درو کردن. دهر و جیران تر و کردن.

ئه مجا ده بی مه لایه کی سه رزه لامی ناقولات بی، بی زه بر و بی ده سولات بی، نابی وشیار بی یا لاو بی ده بی پیریکی خه رفاو بی، رووت و ره جال و برسی بی، له هه موو که سی ترسی بی. قهت باخه لی نه بی تژی^(۳) چاو له دهستی خه لک بژی. دایم و دهر دم له مالی بی و دک به ردی بن جه والی بی. چوونه نویژ که^(۴) بچته لایان گو ی رابدیری بو هه لایان، جار جار ئه گهر خه لک له دوان، زاری شل بوو، یان له بهر شه که تی^(۵) روژی خه وی هات و لاره مل بوو، هه سستیته پی په راویکی کو نی زه ردکراو، سه دجار وهر د دراو، له سه ر تا قه بی نیته خوار بو خه و رهوین و

۱ - زایه له: ده نگ دانه وه. (هه نبانه)

۲ - پاشه مله: غه ییه ت

۳ - تژی: زور، شتی پرر. خال

۴ - نویژ که: مه چیت، مزگه وت. (هه نبانه).

۵ - شه که تی: ماندوه تی زور. (هه نبانه).

رابواردن، دوو سی نه زیلان وه گپری.

مزگه وتیش هر بو پیرانه. له وانیش هر بوزویرانه، لاو، به سالیش تخوونی نه بن قهیدی ناکا. بوخزمه تی مه جلیس نه بی با هر نییه نه. ئه گهر له ئیش گه پانه وه، برۆن به ره وه سوپانه. به نارهنار و فیته فیت، بچنه پیاسه و قیته قیت. (۱)

خو مندالیش به هیچ کلۆجی (۲) نابی پی ده مزگه وت نیین، له به ره وه دی پیسی ده کهن، قره یان دی. به له باری دانانیشن. هه رکامیکیان به بی پرس سنووری یاسا بشکینی و بیته ژووری به ره وه ی بگاته بن کوری ئه گهر موپه ی مام مجبور نه یوقینی؛ دهنگدانی دوو سی مسولمان بو حه یامیک ده یثورینی. ئه ویش ئاوا مزگه وتی لی پاوان ده بی. له ئاکامدا گیروده ی زور داوان ده بی. دیسانه وه دین به واتای زه کات دانه؛ یانی له وه خه له و خه رمانه ی له لای خه لک ئاشکرا بووه؛ هه ندیک ده غلسی نیوه بنژیل یان له غه ریکی له مالات، بده ی به خزمیکی نیژیک، یان دوستیکی خاوه نی خیر و چاکه ی به ده سه لات، یان به که سی هه ژار و لات، که یارمه تیت ده کا چه ند قات. یان به ئاغات وه کوو داها. یان به مه لات له بری به رات!!!

حه جیش پایه یه که بو دین، واتای چوونی مالی خودا، تا له خه لک ببی جودا، ئیسمی ئاساییت لیوه بی، ناوی حاجیاغات پیوه بی. دیسان ده لین دین به واتای ریش و ریشوو، میسواک، سمیل، شال و که شیده له بو فیل، میژدر و شاقه ل و عه با، پرچ و ته سییحی کاره با.

له مه ر پاکی و خاویخیه وه خو له سه گ و به راز مه ده. له شت پیس بوو مه له ی بکه. بوئی سابوون ژانه سه ره، هه مامت هه بی خه ته ره، خاوینی له ش واتای ئه وه پیساییت پیوه دیار نه بی، لیباست په له دار نه بی، له مه ولا هیچ عه بیی نییه ئاره ق و بو قهیدی نییه، موریان و کیچ به هه زاره، جی ده میان له له ش دیاره، جیگه و بانن، مال و ژوژن پر له بوئی پیسی ژاره. ئاو هه رچوئی بی خاوینه، بیژه پیسه، ده لین وانیه قوله تی نه بو شوشتن ده کاری بییه. تینووت بو هه لی قورینه.

قورئانیش بو مانای نییه، هیچ پسپوری زانای نییه. بو ده ور و خه تم کردن و له به رگ و په رۆگرتنه. ده لین بووه ی هاو ته خوار ریژی بگری به ده ست و زار، سالی جاریکی نوئی وه که ی

۱ - قیته قیت: بریتی له جیحیله تی، هات و چوو بو حه زلیکردووی. (هه نه نه).

۲ - کلۆج: ته ز، (هه نه نه).

هه ندي دوراني لي و ده كهي. بچي ته بن سهری ژنه زاوان. پي سويند بدهی شوان و گاوان. له سهر مردواني بخويني. نوشته و دوعای لي دهريني. بولي خويندني ياسينه، مه تالي بي زراوان^(۱) و داو له يكي سامداری به رهي جند و شه ياتينه.^(۲)

له ميژوودا نه و دند به سه پيغه مبه ر-د- و پشته كاني، هه روه ها خاو و خيزاني، پينا سه ي جي نوشيناني خ- باش بزاني؛ كارت سازه پي بنازه، نه گهر زياتر پي هه لينی، غه زاو دت نامه ش وده خويني، له گه ليا ده ست راوه شييني، مه جليسي پي گهرم بكي دلاني رهق نه رم بكي نه وده كوليكش زياتر ددها. به لام ميژووي نه يارانت دهي ته واو ليك ده يه وده سه رو به ري تيك كه يه وده. له جغزي جوغرافيايشا هه ر هقي مالى خوت هه يه. كيلكه كه شت يار مته يه، ولاتي گهره ي ئيسلامي، هي خوت نيه. له بو ت نيه به ريواريش پي دا بچي، نه خوازه لالي دابه زي و تييدا بزي.

له بواري عيلم و زانست دا، ناوا حالين كه زانستي ره وا و به سوود هه ر نه و كومه له زانستن كه ريبارزي خواپه رستي و دين به خلك دهناسينن، بي جگه له وان هيچ زانستك له گوشه نيگاي دينه وه، به رسمي و رده سن و به سوود نه ناسراوه. ته نانه ت له و مه ودايه دا به دبه ختي به و جيه گه يوه: كه نه و هه موو زانسته پر سوود و گه يو و مه يوه به دهرسي شه يتان ناوبراون و له به رچاو و دلان خراون.

نه و ديندار و نه وينداره بي هه وال و كرچ و كاله، له مهر عيلم و زانسته وه له هه لويستي دين ناگانين. له ژير ده ستووري وي دا نين، نازانن كه هه ر زانستك سوودي بو كومه ل تي دا بي، بو په سلان يا بو دنيا بي فرماني ديني له سهره و هه لگري زور مو عته به ره. ده يان ساله خزم و قوم ليك كراون به سنوره ده ستكرده كان هه لبراون، بو يان نيه

۱ - بيزراو: تر سه نو ك. (هه نانه)

۲ - مه به ستم نه وه نيه كه هيچكام له و شتانه ي باس كران يان باس ده كر ين پوه نديان به دين و دينداري يه وه نه بيت، نه، بگره باز يكيان نه بي نه واني تر له دين دا بنه رتيان هه يه و حوكمي تايه تي يان بو دياري كراوه. به لكوو مه به ست نه وه يه كه بريك له و شتانه و زور شتي ديكه ش له دين دا له شوين و پله ي خويان ترازون جايان پيچه وانه و تاوه ژ و كراونه و يان به لي دا تاشين و هه لگوشين كه چ و كرو وچ و باريك بوونه وه و له بچم و واتاي خويان چونه دهر ي. هه روه ها هه نديكيشيان گرينكي له راده به دهر يان پي دراوه و له پله ي خويان بانتر براون.

سہردان بکن، لہ یهک دیدار ناخره و بوون.

مه لا، ده بی چون بی؟

ئهمجار سهرتر له ههموان مه لا نابی چت^(۱) بزانی، بزانی، نابی، بیته دوانی، نابی شتی تازه باس بکا، دهنالادانه له دین و خه لک تووشی هه راس دهکا. بدوی له میژوو و له پیشوو، له پاش که وتن له سهر که وتن، له رایه رین و له شورپش، له کوچان و زید جی هیشتن^(۲) له راسان به چهک و مه چهک، له شه هیدی له تیکوشان، له ئابووری له نیشتمان، له زانست و پیشه و خویندن، له شارستانیته و هه لدان، له میرایه تی له سیاسهت، له گیروگرفتی کو مه ل؛ که من ئه وانیه گویی ده نی و ته نانهت ده نگیشی دده دن، ناو و تاتوره ی لی دهنین، باوه ده لین؛ تو وهابی تا وهابی بو مه، نابی!!

ئاخر بابم ئه و قسانه چن به چی ده چن؟ ئه وهنده دینه مان هه یه خهریکه لیمان ده گوپن، مه لا ده بی باس له دین کا، له قیامهت و مردن بدوی، نویژ و روژ و روون کاته وه. ئهم باسانی وه لابنی، په ریکی تر هه لداته وه. ده بی بیژی به هه شت چونه و چی تی دایه؟ چه ند حوریمان بو دانرایه؟ دیلن له وی سیغار بخوین بو مالی یه کتر برویین؟ کوشکه کانمان چه ند بلندن؟ ده ست و پیوه ندمان چه ندن؟ هینده له خوین قایلن له ئازاری گوپ ناپرسن، له ئاوری دوزه خ ناترسن!!! ئه وه ی خه رجیشی تی ده چی له حاندی دال و خرسن!!!

مه لا ده بی بدوی له ریش، له سمیل و ته سبیح و سیواک، له شال و که شیده و میژهر، له جلکی پاک، کفنی زمزم کراو چوونه؟ پاداشی خه تم چه ن تونه، مه ولوودی و خیر و سه ده قه پاداشتی چه ن قاتی ده بی؟ پیاو دهستی سوالکه ران و درگری له وی زوو نه جاتی ده بی؟ له قه برا چیمان ده ده نی؟ جا چون ناترسین به ته نی؟ چه ن چرامان بو هه لده که ن؟ به هه شتمان زوو نیشان ده ده ن؟ له مه حشه ر زوو ده پروینه ده ر؟ تامی خوشه ئاوی که وه سه ر؟

مه لا ده بی له شه رع و قورعانی بدوی. چی به سه ر ئه و شتانه داوه؟ گه لیک سهیره! دین و

۱ - چت: شت، تشت... (هه نبانه)

۲ - کو جان: مارکم دن له ئاوام، زند: نیشتمان، وه ته ن. (هه نبانه)

سیاسه ت؟ چهک و مه لا؟ ورچ و عه با؟ چۆن ده بی له سهر به رمالی، له میحرابی باس له فهرهنگ و رووس بکا، له ئه وروپا له ئه مریکا؟ ئه و چی داوه له خوار و له ژوور؟ به وی چی باکور و باشور؟

به لی و امان به سهرهاتووه؛ له لای هه ندی خه لکی ئیمه مه لا هه رچی بی هه ر باشه، هه ر ده گه ل خه لکی بیته وه. وه کوو وان بیزو یته وه. کاری به کاریان نه دابی. ئه گه ر گشتی ناره وای بی، نه لسی و ابن و وامه بن. بو هه موو که سی دا مه بن. ئه وه خاسه، خوداناسه، چوونی به هه شتی بی باسه.

بیان وایه مه لا هه ر قه لافه تی بی ئه گه ر هه زار ئافه تی بی به مه رچی قورئان بزانی، یاسین و ته لقین بخوینی. له مه ولودنامه خویندنه وه شه رم نه کا و ده نگه لینی. پیش نویژی بکا. لیک توراوان ئاشت کاته وه، پیشگیری له خوینیژی بکا. بزانی ئادابی ماره برین، به له دبئی له نوو شته نویسین!! سه ری ده رچی له قاقه زان، ده می گورگ و ده ستی دزان بیه ستی بو خاوه ن په زان. جا ئه گه ر ده گه ل ئه وه ش دا ده نگی هه ست بزوین و خوش بی له بانگ و سه لا له جوش بی، ئه وه کاری زور ته و اووه و کولیکیشی زیاتر داوه.

مه لا، یان ده بی نه زان بی له بیرری رووناک نه بان بی، یان ئه وه تا ده بی گه لیک وریای زار و زمانی بی، ئیشی نه کا چتی نه لی هو ی دزان و ده رکران و نه مانی بی. له بهر سودخوران ری نییه باسی هه رامی سود بکا، له ئاره ق و قوما ر نه دو ی دهن دژی ئازادی یه و کرداریکی بی سود ده کا. نه لی ره شه له ک هه رامه له زووه هه ر ئاوا بووه. هه روا بارمه ته و سه رقفلی دا ییم هه ر له ناوا بووه. باسی دادپه روهری نه کا. ناویک له سه روهری نه با. چی داوه له مافی خوراو، له چه و ساوه و زور لی کراو؟ بی ت و زوردار بییه ته وه، نا هیلی هه ینی بیته وه په ندیکی وای به سه ر دینی: زه بریکی تی ده سه ره وینی؛ هه نگوینی لاژاری مار بی، هه تا مردن لی دیار بی.

ته نه نه ت و تاری هه ی نیش به ئازادی پیشکه ش ناکا. له هه رچی دل ده ره نجینی ده بی راکا. وه ی له هه ق و راسته قینه وه ی له زور داری به قینه. وه ی له پی ران^(۱) وه ی له میری وه ی له شو فار^(۲) و گزیری! مه لای بی چاره ری نییه له هه موو بواری دین بدوی، نابی بو لای

۱- پیر: نا قم، حزب.

۲- شو فار: جاسوس، زوانگر. (هه نه نه)

مه سه له کانی ئابووری، کۆمه لایه تی و سیاسی، په ره له لای. مافی ده ستووردان به چاکه و ریکرتن له خراپه ی نییه. زۆربه ی زۆری وتاره کان له رووی ئه وان خوتبه که ونه عه ره بی یانه ن که ده یان ساله نوسراون. ساله ی جاریکیش گوتراون. ته نانه ت زۆرجاری وایه هه ر ئاوا ده خویندرینه وه به کوردی لیک نادرینه وه.

هه ندیک مه لای بی ده ره تان له ناو گیزی کهش و هه وای پر له بیدادی و ناره وای زۆردارانی خۆسه پین دا، ناچار ده کرین؛ په سنی تاغوت و شا بکه ن. چۆنیان پی خوش بی وابکه ن. به تاج و ته ختی هه لبلین، «حفظه الله» ی بو بلین. دهنه شو فار هه وال ده دا سه تی دیشی ره پال ده دا. ئیشی به ره و خه ته ر ده چی «أمر بالقبض» ی ده ره ده چی ^(١) یان له جی خوی وه ده ره ده نی ن. مالی پی وه سه ره که ر ده نی ن، له مه ولا نابی مه لا بی یان ده بی دو عا گو ی شا بی.

هه زار ساله ی بیژده: بابم! دین و سیاسه ت هه ره یه کیکن چۆنکی سیاسه ت بریتی یه له ری به ری و مه ردومداری. راهه راندنی کاروباری نیو خۆی ولات. یاسا دانان به ری وه بردن و پیچاران، پاریزگاری له نیشتمان. چاوه دی ری ئیش و کاری ده ر و ژووری. داپشتنی گه لا له گه لی پی شه که وتوو بو هه لدان و گه شه کردن له هه ربوار و به هه رجووری.

دینیش هه ر ئانه وه ی ده وی: قور ئانی پر دو و گه وه هه ر، فه رموده کانی پیغه مبه ر دروودی خوای برژیسته سه ر به زۆری له و شتانه ده دوین، باسی حوکم و ده سه لات. دنه ی تیکۆشی و خه با ته. باسی میر و پی شه وایه. یاسای جیداری خودایه. قسه ی داد و داوه ری یه. ری ئازادی و سه ره وه ری یه. ری سایی ئابووری و بژیوه. دژی بی کار و به زیوه. له راویژ و به یعه ت ده دو ی له داب و نه ریتی جوانی کۆمه لایه تی جمه ی دی.

یاسای به رگری و هی رشه. دوانی له چه ک و شو رشه. کۆمه لیکی خه ولیکه و تووی بی بز او ^(٢) ی لامر دووه. پله ی هه ره به رز و بالای بو پی شه مرگه و بو گیانه خشان ده رکردووه. هانه ی زانین و خو یــــــندنه، یاری پی شه و سه ره که وتنه. راگه یشتن به له شساغی و ته ندروستی به نیوه ی زانین حسیوه. پاکی و خاوی نی له لای دین هه وی نی ئیمانی پیوه.

زیاد له مانه ش سیاسه تی دین بیری له پاشه روژیشه. یاسا کانی و ادار ژاون له عه ینی

١- امر بالقبض. و اتا فه رمانی گرتن.

٢- نه: حه لانه، حه کت.

تیځوښی له بوژیانی ئیـرـه، رزگاری روژی پهسلانیش بهردهست و دهسته بهر دهبی. مرو
تویشووی خوئی له پیشوو بو دواي مردن بهرې دهکا و کاری ویش جی به جی دهکا. بهو پیـیه
پیاوی مسولمان له دوو جیهان سهر بهرز و بهخته وهر دهبی. قه تیش نامری، هر زهق و به خه بهر
دهبی.

یا خو بیژه: برای دینیم! خو پیغه مبه و یاوهران دبو دنیای زید و نیشتمان، خویان پیشه و
و رابه ربوون. بو رزگاری و نازادی گهل، کوچیان کرد و دهر به دهر بوون. له مزگهوت
پیشه و ابوون. له دهر وهش فرماندهر و نه خشه کیش و قسه رها بوون. میحراب به واتای
سنگره تا شینی له وشه ی (حرب) ه یانی له دژی هر چه وتی و سوچ و لاساریک له شه ربه.
ئه وکاتی مزگه وتی ئیسلام فرمانگهی دین و دنیا بوو. نه وک هر بو نویژ کردن و یادی خودای
به ته نیا بوو.

پییان بلی: ئه وان بو خویان سهر وهر بوون. ملیان بو کهس رانه کیشا. بو هر ئیشیکي
جه ماوهر، فرماندهر بوون. له مهیدانی عهسکه ریشا که له پیاو و خونه بویر بوون. له ئاقار هر
دژمنیکا له شان نه هاتوو و بویر بوون. شه پی چه کداری یان له ری بوو. له کاتی وتاری ههینی.
له نویژیشا جاری و ابوو چه کیان پی بوو.

ديسان بیژه خواجه فرمویه تی...: **إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ. ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ**»^(۱) و اتا... فرماندهر وایی هر بو خوايه، یاسای ئه و دهبی
به رپوه بجی و په رپه وی لی بکری، فرمانی داوه بیجگه له و کهس نه پرستری په رپه وی له یاسای
هر که سیک به واتای پرستن و به ندایه تی بوکردنیه تی ئه مه دینیکی راست و دروست و هه قه و
به لگهی ته و اوی له سهر به لام ئه و که زور کهس پیی نه قایلن له بهر ئه و نییه که بتوان به
به لگه رپه تی که نه و، به لکو له بهر ئه و ديه که: زور به ی خه لکی نازانن ئه و دینه چی به و لیـی
ناکولنه و و هره وها تی ناگن که ری بازه کانی تر پوچ و به تالن.

هروها دهیان ئایه تی دیش پشتگیری ئه م ئایه ته نه و هر له قورئانیشا ههیه: ئه و دی
یاسای دین نه کاته پیره وی ژین سته مکار و فاسق و له دین به دهره.^(۲)

۱ - ئایه تی ۴۰ ی سووره تی یوسف.

۲ - ئایه ته کانه، ۴۴ و ۴۵ و ۴۷ ی سووره ته، المائده.

سه دهینه دی دیش بینه و بیژده. هه رچی پینه هه لی پیزده. دهیان به لگه ی تر بیرده ده. ئه وه دی وت مه یلیرده ده: که من، ئه وانه ی گوپی ده نی. ده گه ل تو هه ستن هه لده نی. جاری ئه وه دی بی باوه ر و دوور له دینه، مه به سستی له دنیا ژینه، ده ره به سستی قیامه تی نینه، به لگه ی له لا پوشه و بایه. هه ره به خه یالی دا نایه، هه ق ببیسی، هه ق بو یژێ، بو دیتنه وه دی راسته قینه بیته سه ره باس و راویژێ.

ته نانه ت بو پینه کردنی هه لو یستی نابه جییان و دژایه تی یان ده گه ل دین و داپوشینی هه له و سووچ و کار و ئاکاری بی رییان؛ باسی خراپی دین ده که ن. هه له و په له ی بو ده تاشن. به دهیان ناتوره و له قه می دروین تاوانباری ده که ن، یان به کرداری ناحه زی بابایه ک و پاشایه ک و مه لایه ک و ده عبایه ک و به لایه ک. خیرا تو مه تیاری ده که ن، پیشیان وایه ویرای ئه مه، بی یاوه ر و یاری ده که ن!!!

دوژمن، دوژمنه خوپی به کان چی؟

جا ئه وانه به جیگای خوی. ده لیڤ دوژمن خه ونی ناخوش به دوژمنیه وه ده بینێ. به لام ئه دی خوپی به کان چی؟ ئه وان بو چ و ناشاره زان و خوخورن؟

ئه وانیش ئاوا دینه جواو: هه یهو! هه یهو! به غدا دووره بو فه قیری، راکردن ناکرێ به پیری.

بابم! تازه له کوێ ده لوێ؛ دین بکریسته وه به رابه ر؟ بکا حوكمی نیو جه ماوه ر؟ خه لک به ره و دنیا چوو خوی به بی — دینی گرتوو. خزمایه تی و برایه تی و یه کگرتنیان ته واو له بیر بر دونه وه: ئاگری دوژمنایه تی و کیشه یان بو کردوونه وه.

ئه مجار ده لیڤ: دیسانه وه دنیا پرپر له نه یاره. تاکوو ده دانی چه کداره. تانک و توپ و ته یاره و بو مباشی هه یه. له شکریکی بی سنوور و به ده ستوور و له ئاماده باشی هه یه. له روژ هه لات و روژ ئاوا، له باکوور و باشوور ئاوا. به ده سستی خالی چ ده کری، ئه وه ندوکه ی هه شه ده بری و ده بری!!!

خوشکم! برام! ئه ی خنکاو ی نیو بی دادی! برست لی براوی بی ئازادی! ئه ی ماف خورا! سامان براو! له ژین کراو! به ته لدروو په رژین کراو! هه سته رابه ره بخویننه. مافی خورا و ته هه ستنه. خو ت به دنیا بناستنه. دنت به گه ل، راگه ستنه. ده ئه رکه، خو بان گه ستنه. ئه وه تا خو ت

بیست و دیت چین به سهرات. چۆن داری به دکاری نه یاری دین و به رها ت؟

هسته؛ رابه! به قسه ی نه یار رامه مینه. دۆستان و ده به ر بیینه. هه تاکو و بیینه وه سهرخو. نه و کاتی هه رکه س له به رخو. بو رزگار بوون له م ژیاو ره ناله باره، له م واقیعه تال و تفت و به ئازاره، بو هیئانه وه ی سهر وه ی له ده ست چوو، بو له ناو بردنی هه رچی زیف و زور و زه بر و زهنگه، برینی دهستی سته مکاران، ده رمانی برینی هه ژاران، چاره سه ری خا که ساران، بو ئازادی به جوان و پیر، ده ست دهینه خه باتی شیلگیر.

وریا به!

ده بی زوریش وریای خو بین پتر له وه لی کمان نه که ن. به گژ یه کترمان دا نه دن. زور واهه یه پیمان ده لین:

فلان که س پیره بیرى کۆنه بی ته گیره، فیسار لاوه هیشتا کاله نه گوراوه، فلان که س «متجدده» ریبازی تازه و جدیده، یارو ده رویش یان سو فی یه، ده گهل تیکو شانی نییه. ئه مه یان بو ده وه هابی. بو وه ی نابى له گه لیابی. ئه مه بی ریش و میژده ره یا جبه و عه با ی ده به ره. هو وه سه ر به فلان ه جی یه و دمى فیسار شیخی پییه. ئه مه ره شه ئه ویان بو ره، ریشی دریزه سمیلی زوره. تا هیچمان پیکه وه نه بین یه کدل و یه ک شیوه نه بین. ئه وانه ی ئاوا ده بیژن، ئه سری (۱) تیمساحی ده پیزن. دلسوز نین به گو ییان مه که. له لای خو ت قه ت جی یان مه که. ئه و شتانه ت به گو ی دا نه چی. کو پ به له سه ر ری لانه چی. هه ندی تو مه ت و بوختانن. هه لبه سراوی دوژمنانن. هه ندی هیل و خه تیان هه یه. له دین دا بنه ره ت (۲) یان هه یه، تو مه ز (۳) لارییان تی که وتوو، بری باریان لی که وتوو وه سه (۴) مه لاتی یه که ی (۵) خو مان که بو ده ت به ردی بن گو مان، له سه ر رچه ی خو ی نه ماوه. له دوخی خو ی ترا زا وه.

۱- ئه سر: ئه سرین، فرمی سک. هه نبانه

۲- بنه ره ت: بناخه، ره گه ز، بنه چه. (هه نبانه)

۳- تو مه ز: به بروام، وا گو مان ده کری. (هه نبانه)

۴- وه سه: چون، شبی، له گوین. (هه نبانه).

۵- مه لاتی: کاری مه لا، مه لایه تی. (هه نبانه)

دهبی بزانی: ئەو جیاوازی یانە سروشتین. نابی ببه هوی جودایی. ئەم رچانە هەریەکیان ریبازیکی خواپەرستین لانی کەم لە گوشە نیگا و بوچوونی پەیرەوانیانادۆزی هەموان بە خوا گەینە. لە گەڵ وی دا کەین و بەینە.

دهبی هەموومان یە کەدل بین وەک شیلان نەبین، یەک چل بین. پێویستە ویکرا تیکۆشین. چاو لە روالە تمان بپۆشین. دەست لە نیو دەستی یەک نیین. بەرەو مەبەستی یەک بیین. پیکەو بەین گروچراین، لیکەو بەین، بیژدە مراین. (١)

ئەو هەبە سەرمان هاتوو، زۆری لە خۆمان رابوو. تەمبەلی و دنیاپەرستی، کزی و سلی و بی پرستی، تی نەکووشان، ژین تیک نەوان، ئی — رەییان، یە کتر دزان، دەست ویک نەدان، بەدگومانی، دوو زمانی، ترسی نانی، خەلک بە هیچ و پوچ دانان، خۆ بە تەواو و زل رانان، لیمان بوونە بە گیا کە لە. کەوتینە نیو داو و تە لە.

دەجا با بیینەو سەر خو: قەول دەین هەول دەین، یە کەدل و یە کزمان و رەنگ بین. لە وردە شەپان بی دەنگ بین. لە پێشا خۆمان چاکەین. ئەوسا لە خەلک هەراکەین. زانای لە ئیش دورە پەریز بو خوشی خیر نادا تەو. خەوتوو ئاگا لە خۆ نەما و نوستووی خەبەر ناکا تەو. پاشان دەست دەینە تیکۆشان بە بی و چان بە دەست و زمان بە مال و گیان بە یە کپیزی، برۆینە پێش، برۆینە پێش، تا ئەو کاتەی بە یارمەتی خودای مەزن، قورئان و یاسای شەرعیەت سەر لە نوێ دەچەسپیتەو. حوکم و دەسلاتی رەوای زەوت کراوی مسولمانان دەسینیتەو.

برام! خوشکم! لە گوشە نیگای (٢) دینەو و بەرای تەوای پسپۆران؛ جەماوەری زۆری لیکراوی بی باک خەوتوو لە تیکۆشان کەوتوو حیسابی مردووی بو دەکری!

جاگوێ راگرە بو تەلقینم:

ئەو کەسە بی جولان و تیکوشانی! لە کو (٣) دانیی! گوێ رادیرە بو تەلقینم! خودای گەورە بیته فریات، شارەزات کا و زیندوو بیەو. بتوانی وەلام دەیهو!

١- مراین: کوژراین، گیانمان لی سەندرا. (هەنبانە).

٢- گوشە نیگا: دیدگا.

هسته وهژی تیکۆشه، بهرگی راپه‌رین بپۆشه. بهره مه‌به‌ست بکه‌وه ری. جال له ری دا
خه‌وتوو ده‌کان و مردوو ده‌کان و بیخه‌به‌ران؛ نابله‌دان: لیټ ده‌پرسن: بو کوی ده‌چی؟ بلی بهره
ره‌زامه‌ندی و لیخۆشبوونی خودای گه‌وره.

لیټ ده‌پرسن: ره‌زامه‌ندی له چی دایه؟
بلی: له دامه‌زراندنی کۆمه‌لیکی پر له دادپه‌روه‌ری وادا که سته‌می تیدا نه‌بی، که‌سی بو
که‌س ئاغا نه‌بی، یان دانه‌بی، ترس له خوا نه‌بی، نه‌بی.

لیټ ده‌پرسن: ریگه‌ت کامه؟
بلی تیکۆشان «الجهاد» ریگامه.
لیټ ده‌پرسن له مامه‌له‌ت چت کړیوه، چت پیداوه؟
بیژه: خواگیان مال و گیانی لیک‌ریوم، به‌هه‌شتیشی بۆم‌داناو.

لیټ ده‌پرسن: یاسات کامه؟
بلی ئائینی ئیسلامه.
لیټ ده‌پرسن: رینوینت کییه؟
بیژه: «محمد» ی «نبی» یه.

لیټ ده‌پرسن: گه‌وره‌ترین ئاره‌زووت چیه؟
- بلی مردن له ری خوادا و شه‌هیدی یه.

لیټ ده‌پرسن: زیډ و نیشتمانت کوییه؟
بلی هه‌موو ئه‌و شوینانه‌ی ئایینی ئیسلامی لییه.

لیټ ده‌پرسن: له کام گه‌لی و راده‌یان چه‌ن هه‌زاریکه؟
بلی پێیان: له ئومه‌تی پیغه‌مبه‌رم - د - که زیاتر له ملیاریکه.

لیټ ده‌پرسن له زوبانی ره‌سمی زیډت!
بیژه پێیان هه‌رنه‌ته‌وه، زمانیکی ره‌سمیمان هه‌یه پێی ده‌دوین و زمانی نیو
نه‌ته‌وه‌هیشمان عه‌ره‌بی یه که خه‌لاتی قورئانی تیرا نیډراره‌وه.

لیټ ده‌پرسن: چ چه‌کیکت له شاندا یه و ده‌ستکردی کام فابریقه‌یه؟

واچه^(١) چه کی باوهڤم ههس، کر^(٢) ی بیر و میشتک و هوشه. بئ زامار کردن و کوشتن و بئ دووکهل و بئ شریقهیه.

لیت ده پرسن کئ پشتیوانیت لی دهکا؟

بیژه: خواگیان به هوردووی خوئ پشتم دهگری و سه دان کومه گیم پی دهکا.

لیت ده پرسن خوا به لینی سه رکه و تنی پیدای؟

بلایی: بوچی؟ خوی میهره بان هم له قورئانی پیروزدا و هم له سه زمانی پیغه مبه رده لینی سه رخستن و مزگینی پیروزبوونی پیداوم.

برای خوشه ویست و هیزا! له کهس مه ترسی و مه خه جلی، به بئ دردوگی و دوودلی جوابیان دهوه، بیتو راست بی و بو خودای گه وره ساغ وهبی و بو ری وی خو پالاوته که ی کهس ناتوانی به ره هه لست بی و ده ست بگری و بئ کو سپ و گری ده چیه پیشی. جا یان مه به ست و ده دست دینی و حوکی قورئان ده چه سپینی یان ئه وه تا به ئاواتی گه وره ده گه ی و گیانی خو ت له ری خوادا به خت ده که ی و له هه ر دوو لاشه وه ره زامه ندی خوی گه وره پیک دینی.

له ری گایه ش و ده ستایانه و وریایانه هه نگاو بنی. بزانه له کام قوناغه دای، چی پبویسته. لیی وه کوله راویژ بکه. په له ی مه که و قه ت له خوشت بایی مه به و سه رکه و تن هه ر له خوا بزانه. تو ته نیا هه ر ئامرازیکی به دیه یان و شوین دانان به ده ست خودایه. له سه ر تو هه ر تیکوشان و خوڤاگری و راست و درووست هه ول دانه. ئه وه ش بزانه سه رکه و تننت مسوگه ره و خودای گه وره ش ده سه به ره. ^(٣) به م به لگانه:

١- چهن فهرمووده یه کی پیغه مبه ردله م بابه ته وه هه ن که یه کیکیان ئه مه یه: «احمد و بزار» گئراویانه ته وه له حوزهیفه ی کوپی یه مان؛ ده لی پیغه مبه ر فهرمووی: «پیغه مبه رایه تی ئه وه ندی خوا بییه وی له ناوتاندا ده بیئت پاشان هه ر وه ختیک ویستی لایده بات. ئه مجار جئ نوشینایه تی له سه ر شیوه ی پیغه مبه رایه تی په یدا ده بی و ئه وه ندی خوا بییه وی ده مینیته وه. دوایه هه ر وه ختیک خوا ویستی هه لی ده گریته وه. ئه مجار پاشایه تیکی گه زنده په یدا ده بیئت و

١ - واچه: بیژه، بلی. (هه نانه بو رینه).

٢ - کر: ده سکار. هه ر ئه و سه رچاوه.

٣ - سه گه، چه تم، ده سه به، زام. (هه نانه).

ئو وندى خوا بيهوئى دهمينته وه. ئه وچار كه ويستى لايدى بات. دوايه پاشايه تيكي سته مكارانه دپته مهيدانه وه و ئه وندى خوا چه زكار دهمينته وه. پاشان كه خوا ويستى هه لى ده گريته وه.

ئه مجار جى نوشينايه تى له سهر شيوه ي پيغه مبه رايه تى پهيدا ده بيت، دوايه بيدهنگ بوو» (۱)

له راستى دا به شى زورى ئه وانه ي پيغه مبه ر-د-ه والى لى داوون هاتوونه جى: وهكى جى نوشينايه تى، پاشايه تى گه زنده و پاشايه تى سته مگه رانه. ئيستا ماوه، جى نوشينايه تى له سهر شيوه ي پيغه مبه رايه تى بيته وه ناو. كه پيوسته هه ولى بو بدرى و كارى بو بكرى تا هه ركاتيگ خوا ويستى ئه و پيز و پيت و بهر ده كه ته به مسولمانان بيه خشيته وه و سهرودرى و ده سه لاتي له ده ست چوويان بو بگه رپته وه و به و پييه له هه موو گير و گرفتگي بينه ده رى.

۲- ئاييني ئيسلام به باوه ر و ياساوه هه م به لگه ي زانستى له سهره و هه م ده گه ل سروشتى مروف و واقع دا ديته وه و له دارشتن و ريكخستى دا هيژ و وزه و لي هاتويى په پره وانى وه بهر چار گيراوه و وه لامى ته واوى پيوستى يه كانى جه سته يى و ده رونى و گياني ده داته وه. نيازى به پييه لگوتن و درو بو كردن و چاوبه ستن خه لك و كه لك وه رگرتن له زورى سهره نيژه نيه و ئه گه ر ئه و كه سه ي رايد ه گه يه نى، پيشه كى له خويدا جيى بكا و به ته واوى لى به لهد و شار هزا بيت و شيوه ي بانگه وازيش بزانيته مگه ر بانگه راويك كه هه ل و مه رج و عورزه ي (۲) تيگه يشتن و وه رگرتنى راسته قينه ي نه بى ده نا بيگومان خه لك به دهنگيه وه دين و سهر كه وتنى له ده عوه ت دا مسوگه ر و حاشا هه ل نه گره.

۳- ياساى ئيسلام له ميژوودا به كرده وه نيشانى داوه كه ده توانى خزمه ت به بهر ده ي مروف بكا و خه لكى به سه ينيته وه و ئه و ماوه ي ده سه لاتي به ده سته وه بوو شار ستانيه ت و زانست و سنع ات له و په رى سهر كه وتنى گونجاودا بوون. ئه و چار ئاييني ئيسلام سهره راى ئه وه ي خوشبه ختى و سهر به رزى دنيايى پيوه يه به پيچه وانه ي ياساكانى غه يرى خوى رزگارى ئه و دنيا «په سلان» يش ده سته به رى ده كات.

۴- ئه و به ناو ياسا و ريسا ده ستر دانه ي خه لكيان بو ده عوه ت ده كه ن له سروشتى مروف و مروقايه تى دوورن و هه رچه ند پييان هه لبليين و شاخ و باليان لى بنين و پرو پاگانده يان بو بكه ن

۱ - ئه و فه رمووده يه «مرفوع» ه.

۲ - عورزه: شياوى. (هه بنانه).

ددهگل ویست و ئاتاجی مروّف نایه نه وه و ئه گهر بوّ ماوه یه کیش بتوانن خه لک فریودهن و به راسته قینه و به که لک ها تو یان بناسینن له مهیدانی کرده وه و چه سپاندن دا ناوهر وکیان ده زپری و به هیچ دهر ده چن و خه لکیان لی دد کشیته وه. (۱)

۵- هه‌رئێستا خه‌لك ئاكام و به‌ره‌مه‌ی شارستانییه‌تی ماددی له‌به‌رچاوه‌ و ده‌بینن كه‌ له‌ چاخ‌ زانست و به‌ره‌وپێش‌ چوونه‌دا چۆن‌ شه‌ڕ و هه‌را دنیای گرتۆته‌ به‌رو ده‌وله‌ ته‌كان له‌ جیاتی هه‌نگاونان به‌ره‌و خۆشی و ئاسایشی هاوولا‌تیان، روویان كردۆته‌ سازكردنی چه‌ك و چۆل و ته‌قه‌مه‌نی و به‌تایبه‌ت له‌ دروست‌كردنی چه‌كی كیمیاوی و ناوكی و زه‌رری^(۲) داكه‌ و توونه‌ كێ به‌ركێ و داها‌تی و لا‌ته‌كانیان به‌ زۆری له‌و رێبه‌دا خه‌رج ده‌كه‌ن له‌ حاڵێك‌دا كه‌ به‌شیكێ زۆری خه‌لكه‌ كه‌ یان له‌ ژێر مه‌ترسی له‌ برسان مردن‌دا ژیا‌نی نه‌مر نه‌ژی ده‌به‌نه‌ سه‌ر.

ئەو دەي زۆرتر لە رادويكان دەبيستري و لەسەر روي تەلەفزيۇنەكان دەبيندري و دەگوتري باسي شەپ و كۆشتاري بە كۆمەل و فروكەي شەپكەر و چەك و چۆل و خوين و هەلمەت و هيزش بردنە سەر و بەدیل گرتن و لە داردان و ئەوانەن.

له حالیکدا که ئەو هه موو ریکخراو و دامه زراوه نیونه ته وه یی یانه هه ن و به ناوی دیفاع له

ئازادى، مافى مروٲ، ئاشتى و چى و چى كار دهكهن!!

پیم به جیّیه کورته باسیکی یه کیّک له حه وتونا مه کان که له مه به سستی ئیمه ده دویّت؛

بکہ مہ پاشکوی باسہ کہ مان و پاشان مالاوایتان لی بخوازم؛ کہ ئەمەش دەقە کہ یە تی:

«رووداو و پیشبینی یه کانی جیهان سه رکه و تنی ئیسلام ده رده خه»

وہک:

«یہ کہم تہ وژمی (بیڈاری ئیسلامی) لہ روژئاوادا گہ یشتوتہ رادہیک کہ لہ قوناغی

(دههوه) دهرېچیت و بچیت قوناغی کاری سیاسی ئیسلامی و چوونه ناو په پرله مانه وه. نه مه ش

۱- ټيک ږماني کله کی کومونیزم و رووځانی په کیه تی سوفیه تی پېشوو که دایکی سوشالیزم بوو و هه روه ها له بهر په ک هه لوه شانی دوه لټانی ثور وپای روژه لات به لگه په کی زیندویه له سر به که لک نه هاتو ویی و بی ناوهر وکی یاسا و بهرنامه ی دسکر دی مروځ.

۲- چه که، ناو که، سلاح هسته‌ای، چه که، زهرری: سلاح اتمی، چه که، کیمیاوی: سلاح شیمیایی.

ئەو دەگەيەنیت که له داهاتو و داچ نیـزیک یان دوور هیچ بریاریک و تەنانت رازی بوونیش له سەری، بـی ئامادەبوونی ئەو موسلمانانە سەرناگریت و ناگاتە ئاکام لە پاشانیشتدا بەرەو ئەو دەروات که دژایەتی روژئاوا کەم و کال بـیـتـەو بەرامبەر ئیسلام و شوینکەوتوانی. هەرودەکوو دەبینین که (حیزبی ئیسلامی بەریتانی) هاتو تە گۆرەپانەو لە گەل (حزب الامە) ی ئەمریکی که دامەزری نەرەکانی هەموو رەش پیستەن و هەردوکیان ئەندامیان هەیه لە پەرلەمان و کونگرێسدا. خو باس لەو هەموو دەزگا و ریکخواوە گشتی و خیرخوازی و فیرخوازی یە ناکەین که له ژمارەنایەن و سەرانسەری روژئاوایان گرتو تەو.

«دووم تەکنۆلۆجیای نوێ و زانستە پیشکەوتووەکانی جیهان. موعجیزە زانستەکانی ناو قورئانیان زۆرتر دەرخیستووە. ئەو دەرخیستووە هاندەرێک بوو دروستبوونی چەندەها ریکخوا و دەزگای تایبەت بەو بوارە لە سەر ئاستی جیهانی و پۆل پۆل زانا و پسپۆرە ناو دارەکانی جیهانی موسلمان دەبن و زیاتر قەناعەت پەیدادەکەن بە ئیسلام وەکوو بەرنامە ی ژیان... جولینەری ئەم بوچوون و فیکرەیه بە زۆری بەرپێز (د. عبدالمجید الزندان) یە که سەرۆکی (مجمع الاعجاز العلمی فی القرآن و السنە) یە و چەندەها، کۆر و کۆبوونەویان سازداوە لە ولاتانی جیهاندا... لە بەرامبەر ئەم هەول و کۆششە زانستیانی ئەنجام دراوە بوو دەرخیستنی ئیسلام، پاشەکشە یەکی لە بەرچاوی فەلسەفە مەروییەکانی روژئاوا هەست پێ دەکریت. چونکە له سەر کۆمەله بنەمایەکی زانستی و بابەتیانە دانەرێژرابوون.

«سـیـیـەم موسلمان بوونی ژمارەیهک له مفکر و روژهلاتناسی ئەوروپی ناو دار، بلا بوونەویدی بەرەمی ئیسلامی تازەیان و گۆرینی، رێـپـرەوی ژبانی که سانیکی زۆر له ئەوروپیه کان. چونکە نوسراوەکانی ئەوان کاریگەرتره له سەر نەفسیەتی ئەوروپی وەک له نوسراوە روژهلاتیه کان، بە حوکمی ئەوێ خەلکی هەمان جیگەن و له سەر خاکی خۆیان قەناعەتیان بەم بەرنامەیه کردووە، زیاتر له گیروگرفتی ناو خویی و دەرەکیەکانی کۆمەله کهیان شارەزان. وەکوو [لیوبولد ایس (محمداسد) ی نەمساوی] روجیه گارودی. موریس بوکای. یوسف اسلام (کات ستینس)] و لەبەرئەو هەشە له کات و شوێـنـی جیا جیادا هەندیک له دەسەلاتدارانی ولاتانی ئەوروپی رێـز و پێـزانینی خۆیان بەرامبەر بە ئیسلام دەر دەبرن و بانگەشە ی پیکەو دەنیشن و لیک نزیک بوونەو دەکەن له نیوان ئیسلامیه کان و روژئاوا.

ههروهکۆو بانگهشه جیاجیاکانی وهلیعههدی بهریتانی (نهمیر چارلز) و بانگهشهی سههرهکوهزیرانی مهجهر له بهردهم پهپلهمانی مهجهریدا و داوا نهپچراوهکانی (جون نهسپۆزیتو)ی رۆژهلاتناس.

«چوارهم ریکخراوه توندروههکانی ناو رۆژئاوا و رۆژهلاتی دوور (الشرق الاقصى) که له ناو خۆیاندا و له دژی خۆیان سهریان ههلاوه، خۆرهی ئهوه دسهلات و سیسته مه نوینانهی ئهم سهردهمههه چونکه توندپهوی له ههر بیروبوچۆن و فهرمانپهرواییه کدا هه بیته، بهرهو توهانه وه و داخووانی دهبات و تانیستاش له لایهه رژیـــــــــمه رۆژهلاتی و رۆژئاوا ییهکانی جیهانه وه چاره سهری فیکری و عههلی یان بو دانه تراوه و ته نانهت به رهنگار بوونه وه شیان کیشهی ئابووری و مرویی بو دروست کردوون. وهکۆو ئهوه دسهته توندروهی ئهمریکا که تهقینه وهکانی (ویلایهتی ئوکلاهوما)ی گرته ئهستۆی خۆی. یان جه ماعهتی (ئۆم)ی یابانی که پیلانی رشتنی گازی کیمیاویان ئه نجامدا. یان (جیر ئوفسکی)ی روسی و بوچوونه توندروه ییهکانی که تانیستاش کارلیک دهکهن له گهل دل و دهروونی گهلی روسی و ده مارگیری ورق و کینه یان بو دروست دهکات.

«پینجهه زۆری ژمارهی موسلمانانی جیهان وهکۆو ئۆمهه تیکی گه ورهی خاوهن دینیکی ره سهن و تهواو کهر به راورد بکریته له گهل هه موو په پیره وانی دیانهت و فهلسه فهکانی تری جیهان... ئه مهش هیزیکی مروقیی گه ورهیه بو ئایندهی خیلافهت و ژیا ری ئیسلامی. زیاتر له بهر ئه مهشه که له سالی ۱۹۹۴ دا کۆنگره یهکی جیهانی گیرا بوچۆنیهتی سنووردانان بو زیاده بوونی دانیش توانی ولاتانی ئیسلامی به تایبهتی و جیهان به گشتی له ریگهی دیاری کردنی منال بوون و له بار بردنی مناله وه... و زۆرت رینی بریارهکانی روی ده کرده ولاتانی جیهانی سی یهه که ولاته ئیسلامیه کان به پیکهینه ری گه ورهی داده نرین.

«شه شهه زیاد بوونی برپوه واره ی بیداری ئیسلامی له ولاتانی ئیسلامی و عهره بی به گشتی و ولاتانی رۆژهلاتی ناوه پراست به تایبهتی، که ئه مهش چه نده ها کیشهی بو رۆژئاوا دروست کردوون وهک: هه ره شه کردن له مانه وهی (ئیسرائیل) و تهقینه وهی رووداوهکان له

میسر و جه‌زائیر و گرتنی ده‌سه‌لات و حوکم له سودان و ئه‌فغانستاندا. (۱)

«حه‌وته‌م سه‌رچاوه ئابوریه به‌هیزه‌کانی جیهان و ده‌کو نه‌وت و که‌ره‌سه خاوه‌کانی و ده‌ک ئاسن و ئالتوون و... هتد له‌ناو خاکی ئیسلام و له ژیر ده‌ستی ولاته ئیسلامیه‌کاندایه، ئه‌مه‌ش هیزیکی‌تره له پال هیزه مروّقیه‌که‌دا و شوینی خویان ده‌گرن له بنیاتنه‌وه‌ی شارستانی‌ته‌ی ئیسلامی... هیرشی داگیرکه‌ران له کۆندا و جه‌نگی دوو‌ه‌می که‌ندا و له‌م دواییه‌دا ئه‌مانه‌هه‌موو دیار و ئاشکران به‌چ راز و نیازیک ئه‌نجام‌دراون.

«هه‌شته‌م له‌ دوا‌ی هیزی ئابووری و مروّقی هیزی سییه‌م دیته‌پیشه‌وه‌ که له‌ پیشکه‌وتنی زانستی و ته‌کنۆلۆجیادا خوی ده‌بینی‌سته‌وه. ئه‌ ویش گه‌شه‌سەندنی زانستیانه‌ی هه‌ندیک له‌ ولاتانی ئیسلامیه‌ له‌رووی (پیشه‌سازی و ئاوه‌دانکردنه‌وه و به‌ره‌مه‌هێنانه‌وه) و ده‌کو و لاتانی مالیزیا و ئه‌ندونسیا، که له‌و بوارانه‌دا پشت به‌ خویان ده‌به‌ستن و بازاری ئه‌وروپی و ئه‌مریکی له‌ خوارووی رۆژه‌لاتی ئاسیادا به‌ره‌و کزبوون و لاوازی ده‌پرات.

به‌م پیه‌ ده‌بینین که‌ شارستانی‌ته‌ی ئیسلامی بنه‌ما و روخساره‌کانی له‌ ده‌رکه‌وتن‌دان و چه‌نده‌ها لیکۆلینه‌وه و توێژینه‌وه‌ی زانستی و فیکری و سیاسی له‌م باره‌وه‌ کراوه و چه‌نده‌ها ده‌زگا و ریک‌خراوه‌ی بو‌ ئاماده‌کراوه.

له‌ کۆتاییدا ده‌لێین: روداوه‌ دلتە‌زینه‌کانی بو‌ سنه و چیچان و تاجیکستان و فه‌له‌ستین هه‌چ له‌م راستیانه‌ی باس‌مان‌کردن که‌م ناکه‌نه‌وه به‌لکو زیاتر قه‌ناعه‌تمان بو‌ په‌یداده‌که‌ن که‌ سه‌رکه‌وتنی ئیسلام و موسولمانان له‌ نزیک‌بوونه‌وه‌دایه‌ بو‌یه‌ پیلانیان له‌ دژ ده‌گیرن و سیاسه‌تی له‌ بنه‌وه‌ نه‌هه‌یشتن و برسی‌کردنیان له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌نجام‌ده‌دن» (۲)

ئه‌مانه و زور به‌لگه‌ی زه‌قی‌تریش هه‌ن که‌ بی‌گومان و سو (۳) سه‌رکه‌وتنه‌وه‌ی سه‌ر له‌ نویی موسلمانان و چه‌سپاندنی دوباره‌ی یاسای ئیسلام ده‌سه‌لمێنن و ته‌نانه‌ت هه‌وال له‌ نزیک

۱- راپه‌ربینی ئیسلامی گه‌لانی ئێران له‌ سالی ۱۳۵۷دا به‌ پیشه‌وايه‌تی زانیانی ئایینی و سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر رژیمی پاشایه‌تی و ئه‌مریکای دنیاخۆردا و هه‌روه‌ها خوراگرتنی له‌ به‌رامبه‌ر شه‌ری داسه‌پاودا نموونه‌یه‌کی زیندووی دیکه‌ی سه‌رکه‌وتنه‌وه‌ی موسولمانانه.

۲- حه‌وتوونامه‌ی الاتحاد ژماره ۴۶.

۳- سو: گومان و دوودلی. (هه‌نبانه).

بوونه وهشی ددهن، بویه دهبی زور لی—زانانه و نه به زانه دهست دهینه دهستی یه ک و به تیکوشانیکی هه مه لایه نه ئه رکى دینی و ئینسانی سه رشانمان که له سى خالى سه ره کی: ناسینی ئیسلام به ته سه لی، جی کردنی له خومان دا له دوو گوره پانی به ندایه تی و پیوه ندییه کانمان دهگه ل ئه ندانه کانی دوور و نزیکى کومه ل و راگه یاندنی به شیوه ی زانستیانه ی بانگه وازی، دا کورت هه لدیته وه؛ به ئه نجام بگه یه نین تا به هیوای خوا قوناغی سه ره تایى ئه رکمان که بلاو کردنه وه و راگه یاندنی ئاشکرا و روونکه ره وه ی دینه، یان به لیكدانه وه ی قورئان «البلاغ المبین» ته پیه پرده که یه و به ره و ئامانجی پیروزی دوا روژمان که چه سپاندن و سه قامگیر کردنی سه ره له نویی حوکم و ده سه لاتی دینی ئیسلامه هه نگاو ده نیین و خوا یاربى پیشی ده گه یه ن. خو ئه گه سه ره یه نه که وین و به ره مه ی تیکوشانه که مان بو به ردی دواى خومان بیته لانی که م خوا ی په ره ردگار له خومان رازی ده که یه و هیه مسولمانیکیش ده سه به ری سه ره که و تن نییه و ئه وه ی له سه ره ئیسه پیویسته هه ولای راست و دروستی به ره ده وامه و ئیتر پیروژبوون و به ئامانج گه یشتنمان هه ره به ده ست خوا به .

بیگومان ئیوه ش ده زانن که فه ره مووده ی «العلماء ورثه الانبیاء...» و اتا زانایان میراتگرانی پیغه مبه رانن، هه ره بو زانایانیک نییه که له حوچه ده رسیان خویندبى و ناوی فه قى، یان مه لایان به سه ره وه بى، به لکو هه ره که سیکی مسولمان به پی شاره زایی و تیگه یشتنی له دین ئه و میراته ی پی ده بریت و ده بی ئه مانه تدارى لی بکات و به جیى خو ی بگه یه نیت. جا با قه ت ریى ده حوچه نه که وتبى و ده رچووی خویندنگه ره سمی یه کان بى و یان هه ره بو خو ی به موتالا پی گه یشتبى. ته نانه ت به شه میراتی بابایه کی لی هاتوو و له کل ده ره هاتوو ی ئاوا زور زیاتره و ئه رکى گرانتیه له ئه رکى مه لایه کی که به نیو ئیجازه ی مه لایه تی و ودمی رینوینى و شاره زا کردنی پییه و به لام وهک پیویست سه ری له دین ده ر ناچى و هیه ی وای له باران دا نییه.

ئه مه له سه ریکه وه حاشای لی نا کرى به لام له سه ریکى تره وه له به ره ئه وه ی زانای ئایینی، یان باشتر بلین؛ مه لا له سه ره تاوه به ئامانجی فیروبوونی دین و راگه یاندنی، وه به ره خویندن ده نرى و رسته که شی به زورى له زانسته دینی یه کان دا کورت هه لدیته وه و به بروای خه لک ئه و ئه ره که هه ره له سه رشانى وانه و متمانه زیاتر به وان ده کات، به شه میراتی ئیسه پتر و ئه رکى سه رشانمان قورستر ده بیته .

جا که وایه ئی مسولمان! با به پشتیوانی خوی گه وره و بو رازی کردنی ئه، ددهست پی بکهین. کهین و بهینمان خوش کهین، بی خولادان، دور له ئالوژی و خورانان، هر به شیوهی شیای قورئان که دده فرموی: «خه لکی بانگ بیله بو سهر ریپازی په روهردگارت به قسهی ریگ و پیگ و به جی و ری و په ند و ئاموژگاری جوان»^(۱) خه لک بولای دین بانگ بیلین، بیان بلین که هر به نویژ و به روژ و «ذکر» و دوعا ته و او نابی. به لکوو دین زور فراوانه و به قهده هه موو بیر و هه ست و ویست و مه بهستی ئینسانه. حالیه کهین که پیویسته له ته وای بارو بوری ژیا نیاندا یاسای ئیسلام بچه سپین تا سهر وهری و به خته وهری و ددهست بینن.

نه ردهنگ و نژاد و زمان، نه ئاو و خاک و نیشتمان، نابنه هه وینی به کگرتن. هیچ شتیک نییه و ده کوو ئایین بی سنوور و به تان و پو و به خووه بی. هه موو توره مه و تیره یه ک تیکرا له دوری کووه بی. هه رچی هه یه سنوورداره و پاش مه و دایه ک ده بریسته وه. بیجگه له دین که ته وای مروقه کان ده گریته وه.

ئه گهر که میگ بیر و ده کهین، ئاوریک له خومان و ده دین، تیده گهین و ده بینین وا ئیسهی مسولمان به تیکرا، له هه وت ئیقلمی دنیا، هه قمان ده خوری، به شمان ده بری، نه وه ک هر له وولاتانهی که ئیسه تیایاندا که مایه تین، به لکوو له و مه مله که تانهش رادهی زوری دانیش توانی مسولمانن، له روژ ئاو تا روژ هه لات، نزیک و دور، سهر و خوار، باکوور و باشوور، له ئه ندونسیا تا مه غریب، قه زاق تا سو مالی غه ریب، بی ده سه لات و مافخورا، لیک دابرا و و ده رکراو له نیو سه دان دهر د و به لا و گیره و کی شه ی باری سیاسی و ئابووری و کو مه لایه تی و ئه خلاق، ده تلپینه وه. کز و لاواز ماندوو و مجرو له دوی جه م و پاروه نانیک ده خولپینه وه.

به لئی بووهی زیدی خو بستینینه وه مافمان و ده ده ست بینینه وه، هه موو ده ردیکمان چار کهین، زامه کانمان تیمار کهین، ده بی هه موو و ده خو کهوین. رایین به خوماندا بیین. له ئاسو و ده بی و کات و مال، ته نانه ت له خوین و گیانی خوشمان مایه دابنیین. ده بی بو و ده ده ست هیانی ئه و ئامانجه پیرو زه مان لانی که م، وه ک سهر بازیکی خه باتکارانی ری ئیسلام هه ستینه پی و ده کوو شاگردیکی چکوله ی که له پیاوان و له خو بوردوانی نیو میژووی پر له

شانازیمان وهکی: شیخ محمد عبده، سید جمال الدین أفغانی، اقبال لاهوری، صلاح الدین ایوبی، حسن البنا، سید قطب، شیخ مصطفى صبری، ابوالاعلی مودودی، سهید نورسی، سهید ابوالحسن ندوی و هه موو هه لکه وتوان و په سن کراوان و یاریده رانی ری — بازی تیکوشان و گیانبازی ئایینی پیروزی ئیسلام که تاقه ری — بازی راسته قینه و دادپه روهری و یه کسانی و سه روهری و پیشکه وتن و یه کگرتن و به ئاوات گه یشتنه، هه ر بیینه وه.

له کو تاییدا و پرای داوای لیبوردن و نزای خیر مالاوایتان لیده که م و له په روهردگاری میهره بان ده پاریمه وه ئه م ره نجه م به فیرو نه دات و سه ره ئه نجامی ژیا نی من و ئیوه ش به خیر بگیری ت، ئامین ئیتر مالتان ئاوا و ئه سپارده ی خوا بن.

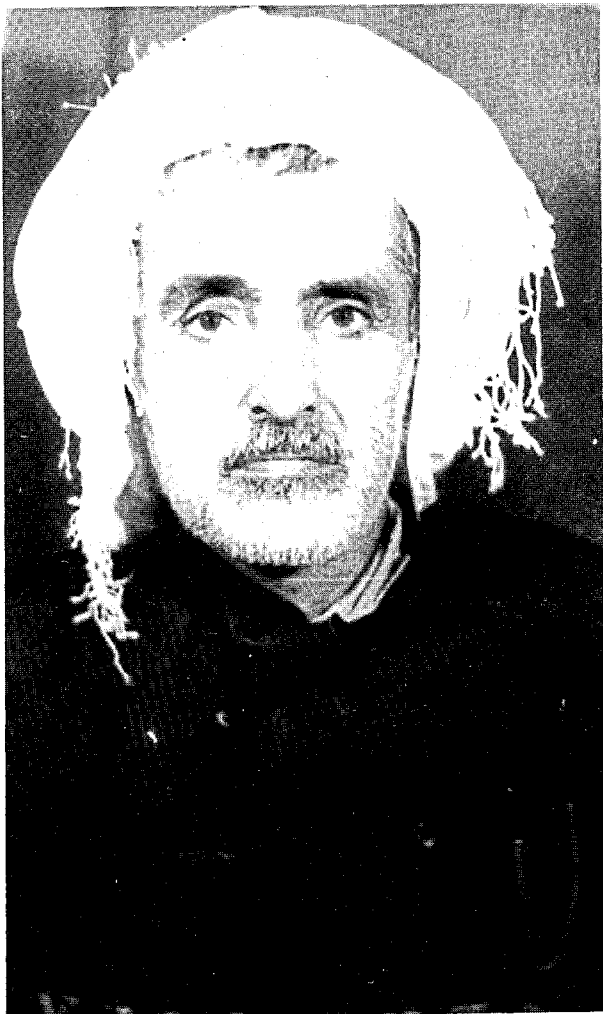
پاشکو

ماموستا مه لا «برایم» ی سیسیږی

ئه من «ئیراهیم»
کور ی مه ولان، ناویشان
«ئیمساعیل زاده» له سالی
(۱۲۹۹ ی)، کوچی
هه تاوی دا، له سیسیږ
یه کی له دییه کانی
شارستانی سه رده شت،
ئوستانی نازه ربایجانی
روژاوا له دایک بووم. بام
که وه رزیر بوو له ته مه نی
(۷) سالی دا نارد میه
حوجره ی سیسیږ بو
خویندنی زانسته
دینی یه کان و هه ر له و

حوجره دا خویندنه سه ره تاییه کانم تیپه ر کردن تا گه ی شتمه قوناغی دووهه م، واته
موسه عیدایه تی که به موسه عیدایه تی، چه ند، سالی کان له خزمه ت به ریز، ماموستا مه لا
سه ید «حوسه ین» حوسه ینی که مه لای ئه وی بوو خه ریکی خویندن بووم، تا ئه و کاته ی
چرای ژبانی کوژایه وه و مالاوایی له دنیا خواست. دوایه له سالی (۱۳۲۲ ی) کوچی،
مانگی دا زاگه ی خوم به جی هیشت و چوومه دی «قوزلوو» ی خواری لای ماموستای
پایه به رز، زانای به نه رخ حاجی ماموستا، مه لا عه بدوللای محه ممه دی ئیمام جومعه ی
ئێستای شارستانی سه قز که ئه وده م پیشنوێژ و ده رس بیژی ئه وی بوو و له وی «شرح

العقاید» و «جمع الجوامع» ده خویند و که لکیکی زۆرم لی وه رگرت. دواتر چوومه دیی «حه مامیان» ی بۆکان، لای مامۆستای به نیوبانگ مامۆستا مه لا عه لی وه لزی (خوا پایه ی بهرز کاته وه) و ماوه یه ک له حوجره ی ئه ودا که سبی زانستم کرد. له وی پرا گو یز تمه وه بۆ «شیخله ر» لای مامۆستای پیرو ز و به نرخ، حاجی مه لا شیخ «حه سه ن» ی شیخی (خوا پایه ی بهرز کات!) و سال و نیویک له لای مامه وه و له ده رسه کانی به هره مه ند بووم.

دوايه نيزیک (۱-۲) مانگیکیان له شاری سابلأغ له حوجره ی مامۆستای به پیت و به سالدا چوو و پایه بهرز، مامۆستا مه لا محهمه دی ماوه رانی مامه وه و که سبی عیلم و فه یزم کرد. پاشان سابلأغم به جی هیشت و به ره و «گه ناو» رویشتم و ماوه ی سال و نیویک له حوجره ی مامۆستای مامۆستایان، زانای به نیوبانگ و فره زان و پایه بهرز مامۆستا مه لا «صالح»، کۆری مه لا نه جیب که به مه لا «صالح» ی بیژوه یی ده ناسرا، مامه وه و که لکم لی وه رگرت. ئینجا چوومه «گه لاله» لای ئه و، مامۆستایه که حوجره که ی جی بارگه ی گه وره پیاوان و ئه و تینوانه بوو که ده یان ویست تینوایه تی خو یان بشکینن و گیر و گرفته کانیان چاره سه ر بکه ن. به راستی مامۆستایه ک بوو که له ئیران و عیراق نیوبانگی هه بوو و زمان له حاند باسی راده ی زانست و دیانه ت و لیوه شاوه یی، ئه ودا لاله. (۱) وه له ویش دوو سالان مامه وه و له خزمه ت ئه ودا، به هره مه ند بووم و ئیجازه نامه و سه نه تی فتوا دان و ده رس گوته وه ی زانسته «معقول» و «منقول» ه کانم له و به پر یزه وه رگرت. (مامۆستا، لی ره دا چه ند دوعایه ک به زمانی عه ره بی بۆ مامۆستای ئیجازه ده ری ده کات) دوايه، ماوه ی دوو سال له گوندی نستان که زیدی برای خوشه ویستم حاجی مه لا «عه بدور ره حمان» ی خه لیفه زاده، ئیمامی جومعه ی ئیستای بۆکانه، مه لایه تی وی رای ته دریس بوو و پاشان گه رامه وه بۆ شوینی له دایک بوونم (سیسیر) و نیزی که ی (۳۰) سال له ته مه نی خۆم به ته دریس کردنی زانسته کانی «مه عقول» و «مه نقول» له «فروع» و له «ئوسول» رابوارد.

ئه مجار سالی (۱۳۶۱ ک.ما) کۆچم کرد بۆ سه رده شت و به شیوه ی (حق

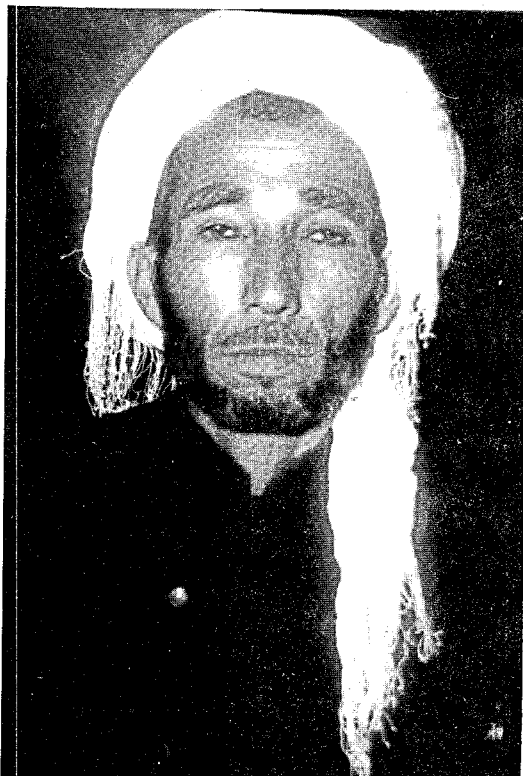
التدریس) دامه زرام و دهرزی (بینش) ی ئیسلامی و عهره بیم ده کوته وه و له بهر ئه وه له وی مالم نه بوو و کرئ خانووش گران بوو و پیمان نه ده درا، به ناچاری له ریکه وتی ۱۷ ی ۶ دا ۶۶ سه رده شتمان به جئ هیشت و هاتین بو سابلآغ و ئیستا لیره م و ناشزانم دوایه چ دیته پی شه وه.

لیره دا ژیاننامه ی خو م به و ئایه ته کو تایی پیدینم که خوای گه و ره ده فهرمو ی: «هیچ که س نازانی له داها تو دا چ ده کا و که سیش نازانی له کو ی ده مرئ»

خو الی خوشبو و ماموستا مه لا برام ئه و ژیاننامه ی له ریکه وتی (۲۵) ی پووشپه ری سالی (۱۳۶۷) دا نویسه و دوا ئه و تاریخه نیزیکه ی (۳) سالان ژیا و هه روا خه ریکه ی ده رس گوته وه بوو و له مانی و له ده ری هه ر ده رسی ده گوت تا له ریکه وتی (۱) ی خا که لیوه ی (۱۳۷۹) دا به هو ی پیری دنیا ی به جئ هیشت و هه ر له سابلآغیش ئه سپارده کرا. خوای گه و ره لی خوش بی ت!

ماموستا ئه گه رچی له بهر نه خوشی لاقان، هاموشوی ئیره و ئه ویی بو نه ده کرا و خو ی ده کاروباری سیاسی هه ل نه ده قوتاند و هه ر خه ریکه ته دریس و مه لایه تی بوو، به لام له بهر ئه وه رژیم له زو ربه ی هه ره زو ری مه لایه کانی کوردستان در دۆنگ بوو، ماموستایان چه ند جار یکیان، به تۆمه تی تیکۆشانی سیاسی بانگ هیشته دایره ی ساواکی سابلآغ و هه ره شه یان لی کرد. (۱)

۱ - سه رچاوه: ده سنوسیکی ماموستا که له مه ر ژیا نی خو یه وه به فارسی نووسیووی و ههروه ها کوری ماموستا، ئه ندازیار «عه بدو ره حمان» ی ئیسماعیل زاده دانیشوی شاری سابلآغ.

مامۆستامه لاشیخ ئه حمه دی شه ریه تی

سالی (۱۲۸۹) ی هه تاوی پیی ناوه ته مهیدانی ژیا نه وه. سالی (۱۳۰۷) له ته مهنی (۱۷) سالی دا، دهستی داوه ته خویندنی فهقییه تی. ده ورانی سوختایه تی له گونده کانی: باساوی، بی شاسپ، ئاغلان، نه لاس و بیژوهی ئالان تی پهر کردوه. پاشان بو ماوه ی (۳) سال به هو ی نه خوشی دهستی له خویندن کیشاوه ته وه. ئه مجار چۆته وه سه ر خویندن و ماوه یه ک.

له بیوران و نه لاس له لای مه لا عه بدوللای گه ناوی درێژه ی به خویندن داوه. دیسان (۲) سالی دیش به هو ی هه ندیک گیر و گرفت، خویندنی وه لاناوه ته وه و دوا یه ئه سالی (۱۳۲۲) ی هه تاوی دا چوه ته گه ناوی عه راق، خزمه ت مامۆستا مه لا صالحی بیژوه یی و ماوه ی (۴) سالان ماوه ته وه و کو تایی به خویندن هی ناوه و هه ر له لایه ن ئه ویشه وه ئیجازه ی مه لایه تی و ته دریسی پی دراوه.

مامۆستا دوا ئیجازه وه رگرتن ده گه ریته وه بو ئیران و ده ست ده کا به مه لایه تی، هاوړی ده گه ل ته دریس و تا سالی (۴۷) له دییه کانی بیوران، دیوالان و بی شاسپ راده بوړی و سالی (۴۷) یش به تومه تی تیکۆشان به دژی رژیم ده گیری و ره وانیه ی به ندیخانه ی (فه له کولته فلاک) ی خوړه مابات ده کری و پاش سالی ک حوکمه که ی بو ده که ن به ته بعید و دوو سال و نیویش دووری ده خه نه وه بو (چاه به هار) و (کاشمه ر) و (ورمی) و سالی (۱۳۵۰) ئازاد ده بی و ده گه ریته وه سه ر مه لایه تی و ته دریس له گوندی (بیوری) سه روو و هه تا سه ره تای راپه ڕینی سالی (۵۷) ی ئیران له وی ده بی و پاشان دێته

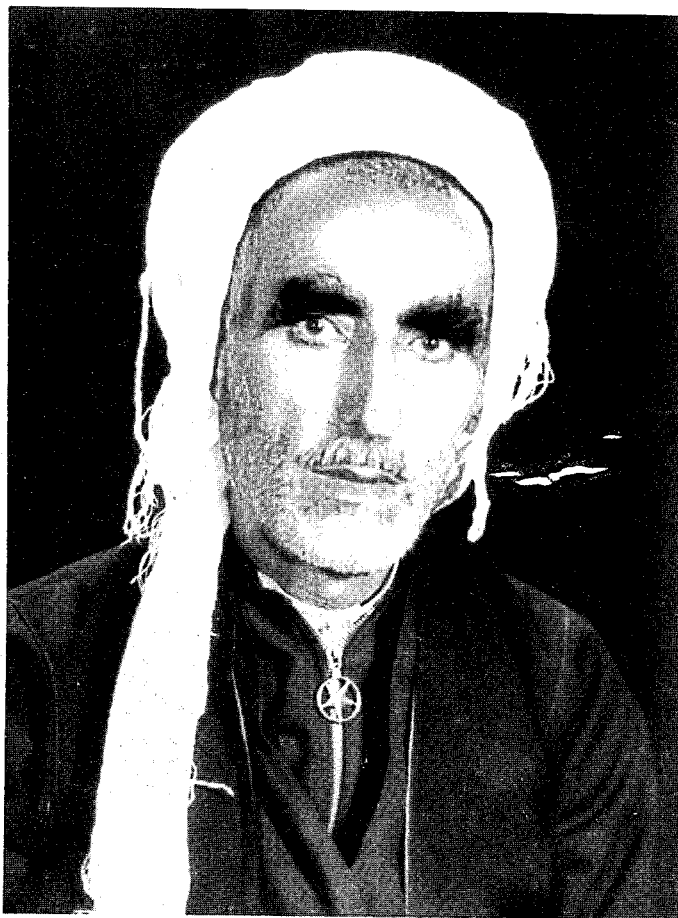
سهرده شتې سهر مزگه وتی (دارالسلام) که ئیستاش ههر له وییه و خه ریکی مه لایه تی و
ده رس گوتنه وه یه. (۱)

خوای گه وره به رقه راری بکات له سهر ریگای خوئی!

راوه ستاوه کان، ریزی پېشه وه، له راست را بو چه پ، خوالی خوشبوو: ماموستا مه لا
مه ممه دی باساوه یی، ماموستا مه لا شیخه حمه دی شه ریه تی، خوالی خوشبووان: ماموستا مه لا
حسه ین کونه مشکه یی، ماموستا مه لا سه عدی قه لادزه یی، حاجی ماموستا مه لا عه لی دولکانی،
حاجی عه بدوللا غولامی.

ریزی دواوه، راست را، سوئی خدر، حاجی موته لیب، میرزا قاسم، مه ممه دی حه ییبی و
هه لئروشکاو له پېشه وه حاجی مه ممه دی کاکه لاو.

مامۆستا مه لا حه سه نی سه عدی زاده ناسراو به «مه لا حه سه نی گوئی»

ئه و مامۆستایه که کوژی مه لا سه عدی، کوژی حاجی مه لا حه سه ن، کوژی مه لا سوله یمان، کوژی مه لا حه سین، کوژی مه لا یوسف، کوژی مه لا برایمه و سیسیری یه، به پپی ئه وه که له خوئی بیسراوه زنجیره ی بنه ماله که یان له پی شه وه، ده چی ته وه سه ره مه لا زاده کانی واشه مه زین و له دوایش دا ده که پیته وه سه ره حه زره تی ئه بوبه کر (خ).

به پریزیان سالی (١٢٨٩ ک.ه) له گوندی سیسیری سه رده شت ها تو ته گو په پانی پر له مه نه ته. ژبان. ئه و ساء، که رده ستانه وه. سال، (١٣١٤) ده ست، کر دووه به فهقییه تی، و له

دوو به شه کوردستانی سهر به ئيران و عهراق له، ماموستايانی سهرده می خوی که لکی دینی و زانستی وهرگرتوه. بۆنموونه له سیسیر له لای ماموستا مه لا سید حسهین، له ربهت له خزمهت ماموستا مه لا عهبدو پرره حمانی سیسیری، له قولته له کن ماموستا مه لا عهبدوللای محهمه دی سووتوویی، له بیساشپ له لای ماموستا مه لا علی بیساشپی، له عهراقیش له گهناو له خزمهت ماموستا مه لا صالحی گهناوی و له ئاخیریش دا له کویه له خزمهت ماموستا مه لا (محمد نورالدین) دهرسی خویندوه و ههر له لای ئه و به پریرهش پاش مانه وهی دوازه سال له خویندن دا و اتا سالی (۱۳۲۶) ی کوچی ئیجازه ی مه لایه تی وهرگرتوه. له ده ورانی مه لایه تی دا له دیه کانی هه نداوی، ره بهت، لیلانه و گۆلی، مه لایه تی کردووه و له بواری پیشنوویژی، رینوینی، ته دیریس، ریشسپی گه ری و... دا خزمه تی به ئایین و گهل کردووه.

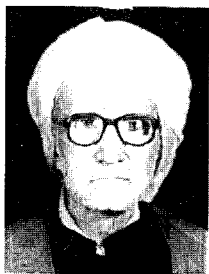
خوالیخو شبوو، مه لایه کی به نوتق، دلاوا خو به که مگر، ریزدانه ر، به قنیات و خو و ره وشت جوان بوو تاجیه ک که ماموستای ئیجازه ده ری له ئیجازه نامه که ی دا به (ابوالمکارم) ی ناوبر دووه.

ماموستا دوو ژنی هیناوه و دوو کوپ و حهوت کچی به نه سیب بووه. کوره کانی به ناوی عهبدو پرره حمان و عهبدولکه ریم بوون به مه لا و ئیسته خه ریکی خزمه تی ئایین. ماموستا که له ماوه ی ژیا نی دا ههر به هه ژاری و نه داری رایبوارد، سه ره نجام له ته مه نی (۷۸) سالی دا و اتا سالی (۱۳۶۷) گیانی به رزی، به رگی جه سه تی له بهر خو دارنی و به ره و دنیا ی گیانان که وه ته ری و له گورستانی گۆلی به خاک نه سپیر درا. (۱)

(خوالی بیووری!)

۱ - سه رچاوه: مه لا عهبدولکه ریمی کوپی و بو خوشم زوری به خزمهت گه یشتووم و که لکی زانستی و پهروه ده یم لی وهرگرتووه و له ری و ره سمی ناشتیشی دا به شدار بووم.

مامۆستا مه لا حوسه ين هه نداوه یی ناسراو به:

«مه لا حوسه ين» ی نوربه خش

کۆری مه لا «عه بدو پره حمان» ی شه مۆله یی ناسراو به: مه ولانای شه مۆلی، کۆری خه لیفه مه لا حه سه ن، کۆری مه لا عه بدو لا، کۆری مه لا سه عدی، کۆری مه لا «موسی» ی دوو هه م، کۆری مه لا «موسی» ی یه که م، کۆری مه لا «ئیه راهیم» ی قازی، کۆری مه لا جامی، کۆری شیخ عه بدو لکه ریم، کۆری شیخ ئه حمه د، کۆری شیخ مه لا مه حموود (شیخ مه ولانا) ی شه مۆلی، کۆری نوربه خش، کۆری «مه ولانا محه ممه د» ه.

مامۆستا سه عاتی (٨) ی شه وی یه که شه ممۆ، (٩) ی مانگی سه فه ری سالی (١٣٣٣) ی کۆچی مانگی، له دیی «شه مۆله» ی سه ر به شارستانی سه رده شت، هاتۆته گۆره پانی ژیا نه وه. له ته مه نی (١٠) سالی دا، له دیی شه مۆله، له لای باوکی ده ستی کردووه به خویندن. پاییزی سالی (١٣٤٧) ی کۆچی مانگی ده گه ل ئامۆزایه کی به ناوی «عه بدو لکه ریم» که ئه ویش فه قی ده بی به فه رمانی مامۆستا مه لا ره حمانی باوکی ده چنه دیی «سه را» ی بوکان مالی، مامه گه وره یان خوالیخۆشبوو «مه لا محه ممه د». ئه ویش به پریان ده کات بو حو جره ی مزگه وتی شیخ حه سه نی مه ولاناوایی سه قز و له لا موسته عیدیک به ناوی مه لا «صالح» ی سه رته که لتوویی داده مه زرین. سه ره تای زستانی ئه و ساله ده گه ل موسته عیدیک ده چنه گوندی «خورده لووک».

ناوبراو ده لیّت: مه لا عه بدو لکه ریم هه موو روژانی هه ینی، به ده ستووری موسته عیده کان، ده بوویا، له و دییه را که ریگای دوو سه عاتی پیاده له سه قزه وه دووره، چووبا سه قز، بو وهرگر تنی (دوو) قران جو معانه که حاجیه ک بوی تاعین کردبوین! له بهر ئه وه ناخۆشیان لی ده گوزه ری له به هاردا ده گه پینه وه بو مزگه وتی ناوبراو له سه قز و باش، ئه وه که هه وا خۆش ده بی، سه ریکه مالی مامیان ده دن له سه را و دوا

ماوه یه ک ده گه ل کاروانی «بانه» ده گه پښته وه بو شه مو له.

له مالی را ده چن بو «سووتوو» (۱۳۴۸) دوايه شاری بانه، له پاییزدا ده گه ل ماموستا که یان به مه به سستی جی پیدا کردن به ره و کوردستانی عراق ده که ونه ری، تا له گوندی «ده لوجه» ی ناوچه ی قه رده داغ داده مه زړین. بو به هار دینه وه ناوهندی، قه رده داغ و تا پاییزی ته و ساله (۱۳۴۹) به سهر ده به ن و نه مجار ده گه پښته وه به ره و ئیران و له موسته عیده که یان هه لده برین و ده چنه وه شه مو له و مانگی ره مه زان له مالی دهن و ئینجا ده چنه سیسیر، لای قازی عه لی که هه رچه ند ته وده م «جامی» یان خویندوه به لام قازی به هو ی دوستایه تی ده گه ل باوکی ماموستا، بو خو ی دهرسیان پی ده لی و له هه مان کات دا ئهرکی سوختایه تیش به ریوه هه ر ده به ن.

له به هاری ته و ساله (۱۳۵۰) دا ده گوژنه وه بو گوندی قالوی ره سولاغای له ناوچه ی سابلاغ و ده ست ده که ن به خویندنی «السیوطی». سالی (۵۲) ی مانگی، ده پړون بو دبی (بیور) ی سهری خزمه ت کاکه مه لای موفتی و پاش مانه وه ی سالی لیک جیا ده به نه وه و ماموستا خو ی ته نیا ده چیته (هیرو) له عراق و دوا سالی لیک داپران، سهر له نو ی له بیوری ناوبراو یه کتر ده گر نه وه و تا سالی (۱۳۵۶) ی کوچی مانگی له خزمه ت ماموستا (کاکه مه لا) داده میهنه وه و نه مجار له ریگای بیژوه وه، ده چنه سوله یمانی و به هه رجور بی مه لا عه بدولکه ریم له مزگه وتی شیخ مه عروف برای شیخ عومه ری ئیبنولقه رده اغی جی گیر ده بی و ماموستاش که جی نایب بو جاریکی دیش له مه لا عه بدولکه ریم هه لده بری و دوا ماوه یه ک حه ول دان له ئاخردا ده گه ل شیخ محه ممه د ناویک، خه لکی «وان» ی تورکیه ئاشنایه تی په یدا ده کات و شیخ نامه یه کی بو ده نووسی بو خزمه ت مه لا عه بدوللای بیژوه یی مه لای مزگه وتی جامع له سوله یمانی و به لام به داخه وه واش هه ر جیگای پی نادریت و له ئاخردا شیخ محه ممه دی وانی بو خو ی ته عارفی ده گه ل ده کا و ده لیت: له شاری «قرل رباط» و تاربیژم، دایره ی ته وقاف به لینی پی داوم بو نه نجامی کار و بار سوخته یه کم بو رابگرن و خه رجی بده نی؛ جا ئیستا له باتی سوخته تو وه ره بو ته وی و مانگانه ش (۸) (روپییه) ت بو وه رده گرم و دهرسیشت پی ده لیم. ماموستا ده لی: له سهر ته و قه راره ده گه لی چووم به لام شیخ له ریگایه کریی

شه مهنده فهری بو نه دام و زانیم پیاویکی دلاوا نییه.

ئهو بهر پیزه چهند مانگیکان له کن شیخ ده میئیه وه و پاشان ده گه پیتیه وه بو سلیمانی و به لام به سهر نه خوشی مه لا عه بدولکه ریم دا دیتیه وه.

ئهو کات هه وه لی زستان ده بی، پیکه وه هه لدهستن به دوا ی جیه ک دا ده گه رین که هه ردووکیان لی دامه زرین و ئاگیان له یه کتر بی. به لام دوا ی ته قالا یه کی زور به ئاوات هه ر ناگه ن و دووباره لیک هه لده بریتیه وه و مه لا عه بدولکه ریم له مزگه وتیکی تازه ساز کراوی پینجوین جی گیر ده بی و ماموستاش به نامه یه کی ماموستای ئه ویوه به ره و گوندی (کیلو) ده که ویتیه ری و له وی دادمه زری و ده ست ده کا به ده رس خویندن.

له ماوه ی مانه وه ی له (کیلو) جار یکیان ده چیتیه دیدنه ی ئاموزا که ی و ته ماشا ده کا زور نه خوشه و له په نا سو به ی مزگه وت بی دوکتور و بی که س لی که وتوه و فهقیه کانیش چیغیکیان له گوشه یه کی مزگه وت گرتوته وه و کر دوویانه به حوجره.

ماوه یه ک ئاوا تیه پر ده بی و سهره نجام به داخه وه روژیک په یکی هه لگری هه والی جوانه مهرگ بوونی مه لا عه بدولکه ریم ده گاته (کیلو) و ماموستا هه رچونیک بی خوی ده گه یه نیتیه ری و ره سمی به خاک سپاردنی و ماوه ی سی روژان تا کوپری ماته مین کوتایی پی دی له وی ده بی و پاشان ده گه پیتیه وه بو (کیلو) و پاش ماوه یه ک مانه وه له وی ده روا و ده چیتیه گوندی (نزاره)، به هاتنی به هار و خوش بوونی ریگا و بان ده چیتیه وه بو شه مو له و هه والی مهرگی مه لا که ریمی ئاموزای ده گه ل خوی ده باته وه!

دوا ته و او بوونی دیدنه ی و سهره خوشی سهر له نوی ده چیتیه وه نزاره و تا پاییز له وی درپزه به خویندن ده دا و ئه مجار یه کجاری ده گه پیتیه وه بو ئیران و دوا سهردانی شه مو له ده چیتیه (سهرای بوکان و له خزمه ت ماموستا مه لا «عصام الدین» شه فیعی، جی ده خوازیتیه وه و کتیه کانی: (جمع الجوامع، تشریح الافلاک، مقولات عشره) و به شیک له (تهذیب الکلام) له لای ئه و بهر پیزه ده خوینیت.

له ماوه ی مانه وه ی دا له سهر، ئافره تیک له گوندی (ده رزی وه لی) ده دوزیتیه وه و ده یخوازیت و پاش ماوه یه ک، ده یگو یزیتیه وه. دوا یه خویندن له سهر ته و او ده کات و له سهر وحه دی ئیجازه وهر گرتن دا واته به هاری سالی (۱۳۲۰) هه والی مهرگی باوکی

پێده گات و به رهو مال ده بێته وه. پاش ته واو بوونی پرسه و سه ره خوشی ده چێته وه سه را و ئیجازه وهرده گری و به لام له بهر ئه وه ئه وکات رووس و ئینگلیس له ئیران دا بوون و بشیوی هه بووه، به بی پیک هینانی کوړ و ری و ره سم ئیجازه نامه که وهرده گری و ده که ریته وه بو شه مولی.

ماموستا، سه ره تا ده ست ده کا به کاروان و کرین و فروشتن و ئه مجار روو ده کاته وه ته دریس و مه لایه تی و به لام، بی چاوه روانی، له یارمه تی خه لک.

به هاری سالی (۱۳۲۹) ی هه تاوی که گرانی دێته پیشه وه، ماموستا ناچار ده بی وپرای خه لک به دوا ی بژیودا بگه ری و بویه، به ناچاری ده پواته خوار به رهو کوپه و له لای (تاله بان)، باری گایه ک و گوید یژیک گه نم ده کری و ده یهینێته وه بو شه موله.

ناوبراو له بهر ئه وه ناتوانی به بی مووچه و به رات ژیا نی بچه رخی نی، به هاری سالی (۲۹) بار ده کا بو قالوی بو مه لایه تی. به لام چی پی ناچی که حاجی مه ولانی (سووتوو) که خاوه ن ده سه لات ی ناوه دانی ده بی، به دوا ی دا ده نی ری و ماله که ی دینی ته وه بو (سووتوو) و ده بیته مه لای ئه وی و تا به هار له وی ده بی. (ماموستا، نووسیویه تی: ئه و ساله له جیا تی قه ند چاییمان به گه زۆ، ده خوار ده وه!)

به هاری سالی (۱۳۳۰) کوچی هه تاوی له سه ر داوا ی ئاغا کانی (هه نداوی) بار ده کا بو ئه وی و مل له مه لایه تی وپرای ته دریس ده نی و ماوه ی (۴۱) سال له و دیه مایه وه و ده گه ل هه مو گیر و گرفت و کویره وه ری که هه لی کرد تا ئه وه ی له ریکه وتی ۱۹ ی ۷ ی سالی (۱۳۷۰) ی کوچی هه تاوی دا مالی چۆ سابلاخ و له مزگه وتی (روسته م به گ) دامه زرا و ئیستاش که سالی (۱۳۸۰) یه هه ر له وییه و له و ماوه یه ش دا که مکه مه، ته دریسی هه ر بووه. (۱)

خوا ی گه و ره را وه ستاوی کات له سه ر خیر و خوشی!

۱ - سه رچاوه: ژیا نامه ی ماموستا و باب و با یزانی به قه له می خو ی که، به فارسی و له (۶۰) لاپه ردا نووسیویه تی به لام هیشتا هه ر ده ستنوو سه و چاپ نه کرا وه.

مامۆستا مه لا «حوسه یین» که یوان ناسراو به «مه لا حوسه یین کونه مشکه یی»

ناوبراو سالی (۱۲۹۴) ی کوچی هه تاوی له دینی (کونه مشکه) ی سهردهشت پیی ناوه ته دنیاوه. ته مه نی نیزیکه ی (۱۹) سال بووه که دهستی داوه ته خویندنی زانسته دینی یه کان. له شاره کانی سهردهشت، سابلأغ، بانه و ههروه ها له دینی کانی وه ک: باساوه، وه لیو، له سهردهشت و شوپیه له بانه و له چهند جیگه ی کوردستانی عه راقیش ده رسی خویندوووه. هه ندیک له مامۆستا کانی بریتین له: مامۆستا مه لا عه بدو پره حمانی سیسیری، مامۆستا مه لا مصطفی ی شوپیه، مامۆستا مه لا شیخ ئه حمه د باساوه یی، مامۆستا مه لا محه ممه د باساوه یی، قاضی عه لی سهردهشت. کو تایی خویندیشی له هه ولیری عه راق بووه له خزمهت مامۆستا مه لا ئه بوبه کر ناویک و هه ر له خزمهت ئه و مامۆستایه ش پاش

نیزیکه‌ی (۱۲) سال گه‌ران به دوا خویندن دا ئیجازه‌ی وه‌رگرتوووه و له دیه‌کانی کونه‌مشکه، کوپنا و بیوری خواری، ده‌ورانی خزمه‌تی ته‌دریس و مه‌لایه‌تی به‌سه‌ر بردوووه.

مامۆستا که پیاویکی به‌دین، خو به‌که‌م گر، له سه‌ره‌خۆ و خوراگر بوو له ته‌مه‌نی (۷۴) سالی دا له گوندی بیوری خواری سه‌رده‌شت گیانی به‌ره‌و دنیای هه‌رمان به‌پری کرد و له گۆرستانی قه‌مه‌ریی کونه‌مشکی به‌خاک ته‌سپێردا. (۱)

خوا بیووری!

مامۆستا مه لا خدر نيزاوی ناسراو به «مه لا خدری حه مه ده ده مه ری»

ئه و مامۆستایه سالی (۱۳۰۸ ک. ه) له دینی نيزاوی سهردهشت، له دایک بووه. سالی (۱۳۲۰) هاتۆته نه لاس و له مالی خزمیکی را هاموشوی حو جره ی کردووه و بوه ته فەقی. له ماوه ی خویندنه که ی دا ریی که وتۆته سابلأخ لای مامۆستا مه لا حوسه ینی مه جدی و له ئاخریش دا له لای مامۆستا مه لا صالح نه جیبی له گه ناوی عراق کۆتایی به خویندن هیناوه و ئیجازه ی مه لایه تی پیدراوه. ده ورانی مه لایه تیشی له گونده کانی ئاغه لان، نه لاس، هه لوی، سه پیکان، خوليسان، شاتمان و... به سه ر بردووه. له سی دینی هه وه لی ته درسی بووه و پاشان به هو ی دوو چار بوون به سه ر ئیشه دهستی له ته دریس کیشاوه ته وه. مامۆستا مه لا خدر ییاویکی به قنیات، قسه خوش و نوکته باز بو و ته بهی،

شيعريشې هه بوو. ده لښ جاريك له كوټايي به سته شيعريكي دا به شوخي تاريقي شاعيري
خوي ده كا و ده لي:

«نـيژاوي بـي بـه لـا بـي

شـيـعـر دـه بـي نـا و ا بـي»

ناوبراو سهره نجام يه ك دوو سال پاش سهركه وتني شوپشي ئيران به دواي
نه خوشيه كي دريژ خايه ندا باي نه جهلي گه يه سهرې و مالي كاتي پي به جي هيشته و
به ره و دنياي هرمان كه وته ري و له نيو داخ و كه سهرېكي زوردا له گوړستاني ديي كاڅي
له سهرووي گوړي مه لا ره سوولي زه كي نيژرا. (۱)

خواليي خوش بيت!

۱ - سهرچاوه: حاجي ماموستا مه لا مه حموود داوي مه لاي گوندي نه لاس و خوېشم له ئاخر و ئوخره كاني
ژياني دا به خزمه تي گه يشووم.

مامۆستا مه لا خدر عه بیاسی ناسراو به «مه لا خدری سارتکی»

مامۆستا مه لا خدر سارتکهیی یان سیسیڤری له ریکهوتی خهزه لوه‌ری سالی (١٣١٣ ک.ه) داله‌گوندی سیسیڤر چاوی به دنیا هه‌لیناوه. له ته‌مه‌نی (٥) سالی دانیراوه‌ته مزگه‌وت و هه‌ر له سپارارا تا دوو به‌ش له سی به‌شی (تصریف ملاعلی) له لای «فهقی ئه‌حمه‌د ناویکی خه‌لکی ئه‌وی که دوايه به مه‌لا ئه‌حمه‌دی گه‌نمانی ناسرا، خویند و یاشان ده‌گه‌ل مامۆستا مه‌لا برایم سیسیڤری ده‌چیته‌گه‌لاله‌ی عیراق و یه‌کجاری ما له

خویندن دهنی. دوا ئیجازه وەرگرتنی ماموستا مه لا برایم و دامه زرانی له نستان، ماموستا ههر له لای ده مینیتیه وه و ده بیته موسته عید. سالی دواتر (۱۳۲۸) جی گور که ده کا و ده چیتیه نه لاس لای ماموستا مه لا عه بدولای و او و به کورتی خویندنه که ی به شیوه ی خواره وه دریزه پیده دات: له نه لاس راده چیتیه وه سیسیر، لای ماموستا مه لا برایم که نه وده م چوته وه وئ. له گوندی «نورالدین» ی عه راق ماموستا مه لا حسه ین ده شتیوی، له گه نا و لای ماموستا مه لا صالح بیژوه یی، (بو ماوه ی که متر له «۶» مانگ «مطول» ی له وی ته و او کردوه) به هاری (۱۳۳۱) دیسان سیسیر و لای ماموستا مه لا برایم. پاییزه که ی گوندی سوغانلو و لای ماموستا مه لا ره حمانی سیسیری، به هاری سالی دوایه گوندی بیکوس، دوایه گوندی دۆله تویی گه ورکان و پاشان قه له ره شی که له و دوو دیانه دا ههر له خزمه ت ماموستا مه لا ره حمانی ناوبراو دابووه. ئه مجار ره به ت لای ماموستا مه لا سه ید سه لام، دووباره گه لاله ی عه راق و خزمه ت حاجی ماموستا مه لا محه ممه دی بوکانی که ههر له ویش دوا ی خویندنی کتیبه گه لیکی وه ک: (تشریح الافلاک، اشکال التأسيس، رسالة الحساب، تهذيب الکلام) و چهند به رگیکی (تحفه)، پاییزی سالی (۱۳۳۵) ئیجازه ی مه لایه تی وهرده گری و به دهستی پره وه ده گه پیتیه وه بو سیسیر و له گوندی سارکتی به مه لایه تی داده مه زری و له بهر بی کابانی ده گه ل فقهیه کانی له دیویک دا ژیان ده باته سه ر تا به هاری (۳۶) که ژن دینی و ده بیته خاوه ن مال و حال.

ئهو به ریزه پاش (۳) سال ته دیریس ده گاته ئاخیر ماددان و پله ی ئیجازه دان و له ماوه ی مه لایه تیشی دا ههر له دیی سارکتی مایه وه و ده یان فقهی ناوچه جورا و جوره کانی کوردستانی پی گه یاند و تی گه یاند و ئیجازه ی پیدان.

په دهیه کی دیکه ی ژبانی مامۆستاکه بۆ خۆی ده لئ:

«له (١١) سال هه لئه بورد بووم، یه کهم جار گوئی مندالیم به باسی دامه زرانی کۆماری کورد له مه هاباد زرینگایه وه... ههستی ئازادی و سه ره بهستی وه ک دیارده یه کی پیروژ و ئامانجیککی سه ره کی ژبان، له میشکم داگه رای دانا... به ره به ره هه لم ده دا و هه ولم ده دا، ئه و بیره بلا و بکه مه وه... ههستی نه ته وایه تیم ده گه ل سۆزی ئیسلامه تی ئاوێته کرد... و هه موو ماوه ی فهقییه تی و مه لایه تیم له ئه نجام دانی ئه و ئه رکه ئایینی و نه ته وه ییه له ناو توێژی روونا کبیر و هاوالان و جه ماوه ردا به پپی ده رفه ت بی قسوور بووم».

«ئێواره ی (١٠) ی خه زه له وری سالی (١٣٣٨) ی ک. ه له نه کاویک گیرام و به ره و سه رده شت و مه هاباد و دوایه ته وریز به پپی کرام. دوای مانگیک ئه شکه نجه دیتن، ده گه ل نیزیکه ی (١٥٠) که سی دیکه له به ندیخانه ی (قزل قلعه) ی تارانیا ن توند کردین... (١٠) سالم زیندان بۆ براهیه وه. پاش سه ره له دانی شوپشی ئه یلوولی کوردستانی عیراق و پیک هاتنی ئال و گوپ له ناوچه دا، هه ل ره خسا و خا که لیوی (١٣٤١) ئازاد کرام و سه ر له نوێ ده ستم کرده وه به مه لایه تی و کاری سیاسیشم هه ر ده کرد به لام به نهینی.

کاتیکی رژیم هاوینی سالی (٤٧) به شوین جولانه وه ی ئه و ساله و سالی پیشتردا په لاماری گرتنی هینا، منیش بانگ کرامه پایه گا و به لام ئه و روژه له بهر مه یله و درهنگی و ناسازی ماشین به ری نه کرام و خستیانه وه به یانی... شه وی ده رفه تم هینا و هه لاتم... ده گه ل دوو مه لای ره فیک و هاوده ردم خۆمان گه یانده سنووری ده سه لاتی شوپش له کوردستانی عه راق و له دیی (بۆسکین) بووم به مه لا و پۆلیک مه لا و فهقیی هاوده ردم له ده ور کۆبوونه وه و کۆپی ده رس و مو تالا مان سه ر له نوێ گه رم دا هینا، به ئاوێته ی سیاسه ته وه... نیوه راستی زستانی ئه و ساله زه مینه ی گه رانه وه له بار بوو و گه راینه وه و هه ر له سار تکی درێژه م دا به مه لایه تی و دژایه تی رژیمی شم به تینتر بوو به لام وه ستایانه.

«ده گه ل ده رکه وتنی سه ره تای راپه پینی پر شکۆی سالی (١٣٥٧) له دژی رژیمی تاغووتی ئه و هه له م قۆسته وه و هه موو توانای خۆم بۆ ریکخستن و هاندانی دوستان و هاوالان و جه ماوه ری ناوچه ی سه رده شت وه کار خست و شانازی به شداری چالاکانه م

له و راپه‌پینه‌دا به‌رکه‌وت»

له‌مه‌ر ژبانی (ئه‌ده‌بی) مامۆستاوه ده‌توانین بڵیین ئه‌گه‌رچی مامۆستا خۆی به‌ شاعیر نه‌ده‌ناساند، به‌لام ده‌ستیکی بالای له‌ شیعردا هه‌بوو و به‌ زۆری به‌ زمانی کوردی و که‌مه‌مه‌ش به‌ زمانی فارسی شیعی نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یی و بریکیش شیعی غه‌رامی و توه. ئه‌مما داخی گرانم شیعه‌کانی ئه‌ وه‌ندی من بزائم تا ئیستا کۆ نه‌کراونه‌وه و به‌شیکی زۆریشیان لێره و له‌وێ ون‌بوون و ته‌نانه‌ت پاییزی (۱۳۳۸) ئه‌وه‌نده‌ شیعی هه‌پیوو له‌ لایه‌ن ساواکه‌وه‌ گیراون و شوینه ون‌کراون.

ئینجا ئه‌و مامۆستا بلیمه‌ته‌ قه‌له‌میکی وریای هه‌بوو و ئه‌گه‌رچی له‌به‌رکویره‌ وه‌ری و گرفتاری زۆر، ده‌رفه‌تی نووسینی نه‌بوو واش ئه‌وه‌ندی بو‌ی لوبا رانه‌ده‌ه‌ستا. له‌ نووسینه‌کانی مامۆستا ده‌توانین به‌و نوسراوه‌ ئاماژه‌ بکه‌ین:

۱- درسهایی از اسلام.

۲- خداشناسی بر اساس فلسفه.

۳- کۆمۆنیزم و ره‌وتی میژوو.

۴- راپه‌پین.

۵- وه‌حده‌ت. ۶- و...

ئه‌و مامۆستا هیژا و وشیاره‌ که‌ زانایه‌کی فره‌زان، ده‌رس‌بیژیکی که‌م وینه، وتارده‌ ریکی ره‌وان بیژ، مه‌لایه‌کی مه‌جلیس خوش، پیاویکی به‌غیره‌ت و به‌عیزه‌ت بوو دوا پینک‌هاتنی هه‌ل‌ومه‌رجی ناله‌باری کوردستان به‌ دوا‌ی ئاوات و مه‌به‌ستی خۆی‌دا په‌ریوه‌ی ئه‌نده‌ران بوو و سه‌ره‌نجام له‌ ریکه‌وته‌ی ۱۳ ی ۸ ی (۱۳۷۶) ی هه‌تاوی له‌ ولاتی نرویز به‌ هو‌ی نه‌خۆشی شیر په‌نجه‌کوچی دوا‌یی کرد و گیانی دا ده‌ستی فریشه‌کان و له‌ گۆرستانی (گامله‌ بیه‌ین) ی شاری ئوسلو‌ی پینته‌ختی نرویز که‌ تایه‌تی مسولمانانه، نیژرا. (۱)

۱- سه‌رچاوه: ئه‌و باسانه‌م له‌ ژبانه‌ی مامۆستا وه‌رگر توه‌وه‌ که‌ به‌ قه‌له‌می خۆی نوسراوه و بو‌ خۆشم چه‌ند مانگیک له‌ سالی (۵۷) له‌ خزمه‌تی‌دا بووم و هه‌روه‌ها ماوه‌ییکیش به‌ سوخته‌یی له‌ حوجره‌ی مامۆستا بووم. لێره‌دا به‌ پێوستی ده‌زانم سپاسی تایه‌تی کاک حه‌سه‌نی رۆسته‌می بکه‌م که‌ یارمه‌تی دام.

مامۆستا مه‌لا خه‌لیل ی گۆره‌ مه‌ری

مامۆستا مه‌لا خه‌لیل گۆره‌ مه‌ری ناسراو به «مه‌لا خه‌لیل» ی میراوی

که‌ سایه‌ تی گه‌وره‌ ی ئەم باسه‌مان ناوی «خه‌لیل» کوپی مه‌لا عه‌بدوللا، کوپی حاجی مه‌لا ره‌سوول، کوپی مه‌لا ئەحمه‌دی چه‌کوپی یه. مه‌لا عه‌بدوللا ی باوکی، مه‌لایه‌کی باش بووه و له‌ گۆره‌ مه‌ر که‌ ئەوکات (۱۷) مال بووه مه‌لایه‌تی و ته‌دریسی کردووه و جاری وا هه‌بووه به‌و (۱۷) ماله (۲۴) نه‌فه‌ر، فەقیان به‌خیو کردووه. ئەو مامۆستایه‌ عه‌لاقه‌یه‌کی زۆری به‌ شیخی بوڕه‌انه‌وه هه‌بووه و ته‌نانه‌ت له‌ سه‌فه‌ریک دا که‌ ده‌چیته‌ ئەوی ده‌مریت و هه‌ر له‌ویش ده‌نیژریت.

حاجی مه‌لا ره‌سوولی باپیری مه‌لا «خه‌لیل» یش له‌ سه‌فه‌ری هه‌ج دا مردووه و

گوره کهي له مه ککهي پيروزه و مه لاته حمه دي بابي باپيري شي له گوره مهر مردووه و ههر له ویش به خاک سپردراوه.

مه لا خه لیل له ده ورانی مندالی دا دهستی کردووه به خویندن و له سه ره تای خویندن دا هه تا کتیی حاشیه ی «عبدالله یزدی» ههر له لای بابی ده رسی خویندوه و پاشان به شار و دییه کانی کوردستان دا گه راوه و ته نانه ت ریی ده «کو» و «که رکوک» و «هه ولیر» ان که وتوووه و شاگردیی مه لا گچکه ی هه ولیری کردووه. له سابلا غی، له حوجره ی مزگه وتی «روستم به گ» له خزمه ت مه لا «وه سیم» ی سه رده شتی بووه و کوتایی خویندنیشی بردوته وه خزمه ت شیخی بورهان و ههر له لای ئه و به ریزه ش پاش (۱۴) سال سوورانه وه به دوا ی خویندن دا ئیجازه ی وه رگرتوووه.

ماموستا پاش ئیجازه وه رگرتن گه راوه ته وه بو گوڤه مهر و له جیی بابی دانیشتوووه. وه ک ده لین ئه و کات میراوی ئاوه دان نه بووه و خه لکی له گوڤه مهر پابوو کار و باری کشت و کال هاموشویان کردوتی و پاش ماوه یه ک خانو و به رهیان لی ساز کردوون و مالیان هیانوی و مه لا «خه لیل» یش گوازتویتیه وه بو ئه وی و له وی دریزه ی به ته دریس و مه لایه تی داوه.

ئه و به ریزه که زور به زه بین و باش مه لا بووه و به یه کی که له چوار شهرع زانه کان «الفقهاء الاربعة» له قه له م دراوه ^(۱) له ده ورانی مه لایه تی دا فه قیی زوری پی گه یاندون و ئیجازه ی داون بو نمونه: مه لا «ره سوول» ی که ره مداری، مه لا «سه ید حه سه ن» ی پارسایی، مه لا «حسه ن» ی موده رریسی مو تله ق، مه لا «ره سوول» ی مه عرووفی زیوه یی و مه لا «عبدالله» ی باغ شیرین و...

۱- سێ شهرع زانه ناوداره کانی تر بریتین له: شیخ محهمه دی خانه قا، مه لا «عه زیز» ی مو فتی سه قزی و مه لا «سه ید» ی سیله که یی مو کوریانی.

مه لا خه لیل و هه را به دژی رهزا په هلهوی

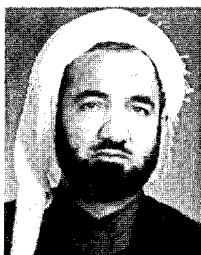
هه رای مه لا خه لیل وه کوو له توش خوینهری به ریزا شاراوه نییه سالی (١٣٠٧) ی
 کۆچی هه تاوی هاته پیشه وه و به دژی فه رمانه دژ به دین و گه لی یه که ی رهزا شا بوو که به
 پی ئه و ده بوو ته واوی خه لکی ئیران، به تاییه ت که مایه سی یه نه ته وه یی یه کان به رگی
 ئوروپایی وه ک کۆت و شالوار و شه پکه بی بکه نه بهر و فره هنگی خویان وه لا بنین. (١)
 ئه و راپه رین و راسانه ی مه لا خه لیل و به ره که ی له بهر ئه وه که شه ریکی نا به رابه ر
 بووه پاش چه ند مانگی کان، تووشی شکان هاتوو و ماموستاش وه ک خو په نادانی ک چۆته
 کوردستانی عهراق و له گوندی «باقلان» ی گیر ساوه ته وه و بوته میوانی مه لای ئاوه دانی
 که ناوی مه لا «محهممه د» بووه ماوه یه ک له وی ماوه ته وه. تا به هو ی شیخ محهممه دی
 بورهان و چه ند که سی دیکه له دمر استانی ئه و کات کاره که ی بو چاک کراوه و گه راوه ته وه
 میراوه!

ناوبراو له بهر ئه وه که خاوه ن ملک بووه، مووچه و به راتی له که س وه رنه گرتوو و
 هه ر له میراوه ش ماوه ته وه. تا ئه وه ی تووشی نه خوشیه کی دریز خایه ن دیت که چوار سال
 دریزه ی ده بی و سه ره نجام سالی (١٣٣٤) فه وت ده کا و له گۆره مه ر، کۆنه دیی باب و
 باپیرانی ده نیژن. (٢)

له شوینه واره کانی ماموستا ده توانین به تو مار سه عاته که ی ئاماژه بکه ین که به
 پسته کانی «أبجد، هوز، حطی، کلمن» ته واوی کردوو و به ئاسوی شاری سه رده شت و
 ده ورو به ره. هه روه ها ده لێن شه رحیکی زۆر به که لکی هه یه له سه ر (ربعین) که له زانستی
 «هه یه ت» دایه.

١ - داخی دا خانم ئه و پۆ دهنه بنین، بی ئه وه ی هه یچ ده وه له تیک ده ستوو ر بدات یان لایه نیک پر و پاگه نده ی بو
 بکات زۆر به ئاسانی بازیک له گه نجه کان به تاییه ت له شاره کان به رگ و لیبا سی کوردی یان وه لا ناوه و
 که و تونه لا سا کرده وه ی روژ ئاوا و هه ر روژه مۆدیک ده ردین و ره نگیک ده نوین که ئه رکی سه رشانی
 هه موو روونا کیرانه به پی توانا به رگری له و خو دۆراندنه بکه ن و ئاکامی زیانباری ئه و خو گۆرینه بوو جو ره
 که سانه روون بکه نه وه.

٢ - سه رچاوه: لیکۆلینه وه ی ماموستا مه لا قادر نیوه ژری و کتیی «قیام ملا خلیل» ابراهیم افخمی. لیره دا به
 ئه رکی سه رشانی ده زانم سیاسیکی زۆری ماموستا مه لا قادری نێزه یی بکه م که به لیکۆلینه وه له قه دبمه کانی

حاجی ماموستانه لا شیخ عبدالرؤف نه قشبه ندی

کورپی مه لا محهممه د، کورپی شیخ محهممه د نه مینی بیژوه، سالی (۱۳۵۷) ی کوچی مانگی له دینی بیژوهی ئالانی سهردهشت هاتوته دنیا. ده گهل فام کردنه وهی له لای باوکی دهستی کردووه به خویندن. له تمه نی (۱۳) سالی داکه باوکی له دهست ده دات بو ماوهی دوو سالان له لای شیخ نه مینی باپیری (تصرف ملا علی) و (رساله العروض) که دانراوی خویه تی ده خوینی و پاشان ده چیه لای ماموستانه مه لا علی دولکانی و دواي (۳) سال مانه وه، ده چیه خزمه ت حاجی ماموستانه مه لا محهمه دی بوکانی له دینی گه لاله ی عه راق و (۵) سالی له وی ده مینته وه. تا سهره نجام دواي خویندن زانسته جوړاوجوره کانی سهردهم، سالی (۱۳۸۰) هه ر له لای نه و به ریزه ئیجازه ی مه لایه تی وهرده گری و ده گه ریته وه بوگوندی بیژوه و مل له مه لایه تی و دهرس گوتنه وه و خزمه تی دین ده نی به بی چاوه پروانی له مووچه و به راتی خه لک. پاش سهرکه وتنی راپه رینی گهلانی ئیران دینه سهردهشت و دواي سالیک بیکاری ده بیته ئیمام و دهرس بیژری مزگه وتی (محمد رسول الله)، پاش (۳) سال مانه وهی، حاجی ماموستانه مه لا علی دولکانی ئیمامی مزگه وتی خانه قای بیاره ی سهردهشت که له بهر پیری، هیزی مه لایه تی نامینی ده گهل خه لک داواي لیده که ن بیته ئیمام و دهرس بیژری نه وی که تا ئیستاش هه ر له وی ماوه ته وه.

حاجی ماموستانه سهره پای باش مه لایی قه له میکی توانای هه یه و تا ئیستا نزیک به (۴۰) کتیب و نامیلکه ی له بابته تی جوړاوجوردا، به زمانه کانی عه ره بی و کوردی و فارسی نووسیوه، له وانه ده توانین به کتیه کانی (گنجینه ی گرانمایه در شرح کفایه

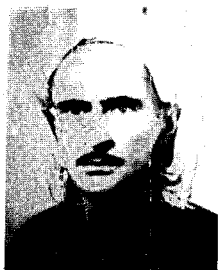
بیطوشی) به فارسی، (باغستانی راستان) به کوردی و (کتاب الاهداء الى القراء) به عهره بی ئاماژه بکهین.

ناوبراو، وهک زهین و بیریکی به هیزی ههیه و شتی جوراوجوری زۆر له بهره و له بیره، ههستی شیعریشی ههیه و جار جار بو هیور کردنه وهی دهروون و دلدا نه وهی خوئی و به هوگه لی تره وه شیعرى گوتوه. (۱)

خوای گه و ره راوه ستاوی کات له سه ر خیران!

ماموستا مه لاسه ید ره شید حوسه ینی ناسراو به «مه لا

سه ید ره شید»

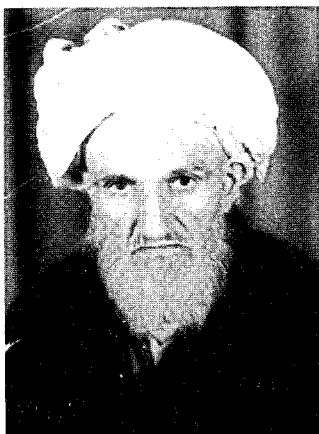

خوالیخو شبوو که کوری سه ید محه ممه دی مه شهو به
(بابی گه وره) یه و له سه یده کانی (سه دبار) ی بانه یه. سالی
(۱۳۷۰) ی کوچی هه تاوی له گوندی شالگهی ناوچه ی

گه ورکانی سه رده شت هاتوته سهر دنیا. سالی ده ست پی کردنی خویندنی و ناوی نه و
جیگایانه ی دهرسی لی خویندوو به بو من زور روون نین و به لام سی که س له
ماموستا کانیمان بو روون بووه که بریتین له به ریزان: ماموستا مه لا عه بدورپه حمانی
سیسیری، ماموستا مه لا شیخ نه حمه د شه ریعته تی و قاضی عه لی که هه رسیکیان خه لکی
سه رده شت و نه و ناوه و ئیجازه شی له ده ور و به ری سالی (۱۳۳۳) ی هه تاوی دا هه ره
لای قاضی عه لی وه رگرتووه.

ماموستا سالی که (میر شیخه یده ر) و سالی که (بیور) ی سه ری و (۱۳)
سالانیش له (بیور) ی خواری له گونده کانی سه رده شت مه لایه تی و برای ته درسی بووه و
پاشان سالی (۴۷) ده گه ل ده یان که سی تر له روونا کبیرانی مه لا و غه یره مه لا ده گیری و
ره وانه ی به ندیخانه ی (فه له کوئه فلاک) ی خوړه ماباتنی ده کریت. پاش دوو سال زیندان
حوکه مه که ی ده گوړن به دوور خسته نه وه (تبعید) و ده ینی رنه شاری (بافت) له ئوستانی
(کرمان) و دوا ی شش مانگ مانه وه له حالی مه ره خه سی دا راده کا و تی ده ته قینی به ره و
قه لادزه ی عه راق. چوار سالان له وی مل ده داته کار و کاسبی و به ده ست پی کردنی شه ری
بارزانیه کان ده گه ل حکومه تی عه راق، جیگه ی کاسبی ده گوړیته وه بو (ده شتیو) و پاش
ماوه یه که له ریکه و تی یه که شه ممو (۱) ی (۳) ی (۱۹۷۵) ی زاینی سه عاتی حه و ت و
پازده ده قیقه ی سهر له به یانی، له حه وزی مزگه و ت به ده ستی تاوانباریک ناجوانمیرانه
ره شه کووژ (ترور) ده کری شه هید ده بی و هه ره له ویش ده نیژری. (خوای گه وره له
به هه شتی خو ی دا جیگه ی بکاته وه!) (۱)

حاجی ماموستا مه لاره سوولی مه عروفي زیوه

ئهو به ریزه سالی (١٢٩٤) ی کوچی هه تاوی واتا سالیك پاش گرانی چاوی به دنیا هه لئاوه. پیش چوونی بو فه قییه تی، له لای عه لیاغای باوکی که میرزا بووه سه وادی نووسین و خویندنه وهی پهیدا کردووه. سالی (١٣٠٩) که مه دره سهی ره سمی بو یه که مجار له سه ردهشت دانراوه له لای

میرزا نه حمه دی فتووحی موعه لیلی می ئه و مه دره سهیه دهستی کردووه به خویندن. سالی (١٣١٣) که باوکی ویستویه تی بینیریه سنه بو مه دره سهی دهوله تی، به قسه ی ناکا و مل پیوه ده نی بو عه راق بو فه قییه تی. ناوبراو سه ره تای خویندن له مزگه وتی «کانیه چاوان» ی مه رگه ده ست پیده کا و پاش سالیك ده چیه خوشناوه تی و له دیه کانی (وه ری، زیوه و هه رته ل) دریزه به خویندن ده دات. ئه مجار ده چیه شه قلاوی و له لای موسته عیدیک به ناوی مه لا صالحی ئه خته ته ری بو کانی جی ده خوازیته وه.

ریز و چوئیه تی خویندن ئه و ماموستایه تا کو تای خویندن به کورتی به شیوه ی خواره وه یه: پاش شه قلاوی ره واندز ئه مجار دووباره هه رته ل، دوايه گر دمه یته ر و پاشان له کاتی خویندن کتیی «الاظهار» دا دیته وه زیوه و باوکی ژنی بو دینی و پاش مانه وه و ده رس خویندن بو ماوه ی مانگیك له زیوه ده چیه ئه حمه دب ریو، لای ماموستا مه لا عه بدوللا به موسته عیدایه تی و تا پاییز ده مینیه وه. ئه و جار له ویش ده روا و چه ند جی له ناوچه ی سه ردهشت و بانه راوده کا و جیی نابی تا ده چیه پینجوینی عه راق و له لای مه لا عیزه ت ناویکی مه ریوانی به سوختایه تی داده مه رزیت و ئه و زستانه له «پینجوین» و «کیله» و «مه سو» تا به هار راده بویری، پاشان ده چیه گوندی (وینه) ی حه مه ره شید خانی بانه یی و به موسته عیدایه تی له لای مه لا ره حیمی گله یی مه ریوانی بو ماوه ی هه ژده مانگ دریزه به خویندن ده دات. پاشان دیته خزمه ت ماموستا مه لا مسته فای شویی و سی چوار

مانگ ده مینځته وه و دوايه ده گه پښته وه بو ناوچه ی سهرده شت و له کاتیک دا که (گلنبوی شرح) ی خویندوه له لای ماموستا مه لا نه حمه دی جه ریخی له گوندی باساوی جی ده خوازپته وه و ماوه ی سالیک له وی دهرس ده خوینی.

ناوبراو له سهر نه وه که مه شمول بووه و خوی به بنکه ی سهر بازگیری نه ناساندوه قاچاغ ده بی و به و هوپه وه باوکی ده گیریت و نه ویش له روي ناچارپه وه ده چی خوی ده ناسینی و باوکی نازاد ده که ن و خوشی تا راگه یانندیکی تر ده نیرنه وه. به لام به هو ی نه وه که پیشهاتی خهرمانانی (۱۳۲۰) واتا (قضیه شهرپور) به شوین روودانی شه ری دووه می جیهانی دا دپته پیشه وه و ده ولت تیک ده چی، حاجی ماموستا سهر بازی ههر ناکا.

ههر نه و ساله ناوبراو ده چپته میرویی سهرده شت، له لای مه لا خه لیلی گوږه مه ری جی ده خوازپته وه به لام له بهر نه وه که مده رس بووه و به مانگیک دوو دهرسی له کتیبی (گلنبوی برهان) بو خویندراوه، دوا ی پرس به بابی ده چپته بیشاسب و به هاری سالی (۱۳۲۱) یش ده چپته سابلاغ، مزگه وتی بازار و له لای ماموستا مه لا حوسه ینی مه جدی ده ست ده کا به خویندنی (شرح المواقف) و چوار سالان له وی دریژه به خویندن ده دات. ههر نه و ساله که کومه له ی (ژک) داده مه زری ماموستا ده ست ده کا به هاوکاری کومه له و به گهرمی دپته نیو تیکو شانی سیاسیه وه. ههر بویه دوا ی دامه زانی کو ماری مه هاباد له سالی (۱۳۲۵) دا ماموستا له لایه ن کو ماره وه ده کرپته بهر پرسی کاروباری سیاسی ناوچه ی سهرده شت.

ماموستا سالی (۱۳۲۶) له کاتی گه پانه وه له سابلاغ، له گه رده نه ی «زمزیران» هه والی پیده گات که ته ورپز که وتوته وه ده ستی ده ولت و مه لا مسته فای بارزانی به ره ی سه قزی به جی هیشتووه.

به لی به و شیوه کو ماری تازه بنیات نراوی مه هاباد ده پروخی و ماموستاش ده ست له تیکو شانی سیاسی هه لده گری و به عینوانی په نابهر ده چپته میراوه و چاوه پروانی گه پانه وه ی ماموستا مه لا خه لیل ده بی که دوا ی رووخانی کو ماری مه هاباد ده یبه ن بو تاران. به هاتنه وه ی ماموستا، ده ست ده کاته وه به خویندن و چوار سال له سهر یه ک به بی

ئهوه دهرسیکی بچی خویندن دریژه پی ده دات.

سالی (۱۳۲۸) له لای ماموستا مه لا خه لیل ئیجازه ی مه لایه تی وه رده گری و له سهر داوای عه ولاغای مه نگور مه شهوور به عه ولاغای بایز پاشای ده چیه گوندی ترکه شی سهر به ناوچه ی پیرانشار و به مه لایه تی داده مه زری و مل له ته دریس ده نیت تا سالی (۱۳۳۲) که ده گه ریته وه دیه که ی خوی (زیوه) و تا ئیستاش که سالی (۱۳۸۰) یه ههر له وییه و له و ماوه ش دا به بی چاوه پروانی له خه لک دریژه ی به پیشنویزی و ده رسیژی داوه و وه ک ریش سپیه کیش له نیو خزمه کانی دا ماوه ته وه و تا ئیستا زیاتر له (۲۰) فهقیی ئیجازه داوه. (۱)

خوا بی پاریزی ت!

ماموستا مه لا «سید سلام» ی

سه لامی

کوری مه لا «سید احمد ابن
الکاژاوی» یه و له سالی (۱۲۸۲) ی
کوچی هه تاوی دا له گوندی زیویه
مه لکاری سهردهشت پیی نایه ژیانه وه.
له ته مه نی (۸) سالی دا، دایک و بابی
له دهست داوه و له و پیری هه ژاری و
بی که سیدا خویندنی سهره تایی له
حوجره ی «نه لاس» دهست پیکردوه.

ماوه یه ک دواتر چوه ته خزمهت ماموستا مه لا خلیل له میراوی مه نگوران و ماوه یه کیش
خزمهت جه نابی شیخ محهمه د ئه مینی بیژوه یی به نه سیب بووه و له ویش را چوه ته
شاری «سلیمانی» عراق و تا دهست پیکردنی کتیی «جمع الجوامع» له وی ماوه ته وه و
دوايه سهر له نوی گه راوه ته وه بو ئیران و له گوندی باغچه ی موکریان پاش ماوه یه ک
خویندن له لای به ریز ماموستا مه لا سید عه بدولکه ریم، ئیجازه ی مه لایه تی وه ده گری.
جا ده گه ریته وه بو ناوچه ی بانه و له گوندی نه مه شیر دهست ده کا به مه لایه تی و پیرای
ته دریس. به لام دوی دوو سالان به هو ی نارازی بوون به وه زعی مه لایه تی، به تاییهت به
شیوه ی به ریچوون و وه رگرتنی مووچه و به رات له خه لک، بو ماوه ی (۹) سالان دهست
له مه لایه تی ده کیشیته وه و ده چیه سهر هیللی بازرگانی و مامه له و به و هو یه وه ده توانی
ملکیکی زور له گوندی «گه نتکی» ی گه ورکانی سهردهشت بکری و ئه مجار به خه یالی
ئاسووده وه ده چیه وه سهر پیشه ی پیشووی و به ئیشتیایه کی زوره وه تا دوا سته کانی
ژیانی له دیه کانی: واوان، نه لاس، لیلانه، ره بهت، هه نداوی، به سری و گه ندکه، دریژه به
مه لایه تی هاوپی له گه ل ته دریس ده دا، که ده یان که سی له سهردهستی پیگه یشتن و چهند

فهقیشی ئیجازه دان، که ئیستا له ناوچه کانی بانه، سه قزو سه رده شت خه ریکی خزمه ت به
 ئاین و گه لن.

ماموستا که پیاویکی هه قگو، هه ق په زیر، به عیززه ت و ماندوویی نه ناس بوو دواي
 ژيانیکی سه ربلیندانه سه رهنجام سالی (١٣٤٨) دنیای بیوه فای به جی هیشت و به ره و
 دنیای هه رمان که وته ری. (١)

خودا لی خوش بیت!

ماموستا مه لا صالح نه جیبی ناسراو به مه لا صالحی گه ناو

ئهو پیاوه گه وړه سالی (۱۲۷۹) ی کوچی هه تاوی

له بیژوهی ئالان چاوی به دنیا هه لێناوه. خویندنی

سه ره تایى ئه وده مى له لای باوکی خویندوه. دواتر له خزمه تی شیخه مینی بیژوه هه ر له وى ماوه یه ک فه قییه تی کردووه. ئه مجار ده ستی داوه ته گه ران و له ماوه ی خویندن دا ریى که وتوته لای ماموستا ده لگه یی، جه نابى مه لای کوپه، مه لا «بهاء الدین» ی کوپى و... له ئاخیش دا هه ر له لای ئه و به ریزه ئیجازه وهرده گری و ئه گه رچی له کوپه داواى مانه وه ی لیده که ن بو مه لایه تی به لام ده گه رپته وه بو بیژوی و له شوینی باب و باپیرانی ده ست ده کا به مه لایه تی.

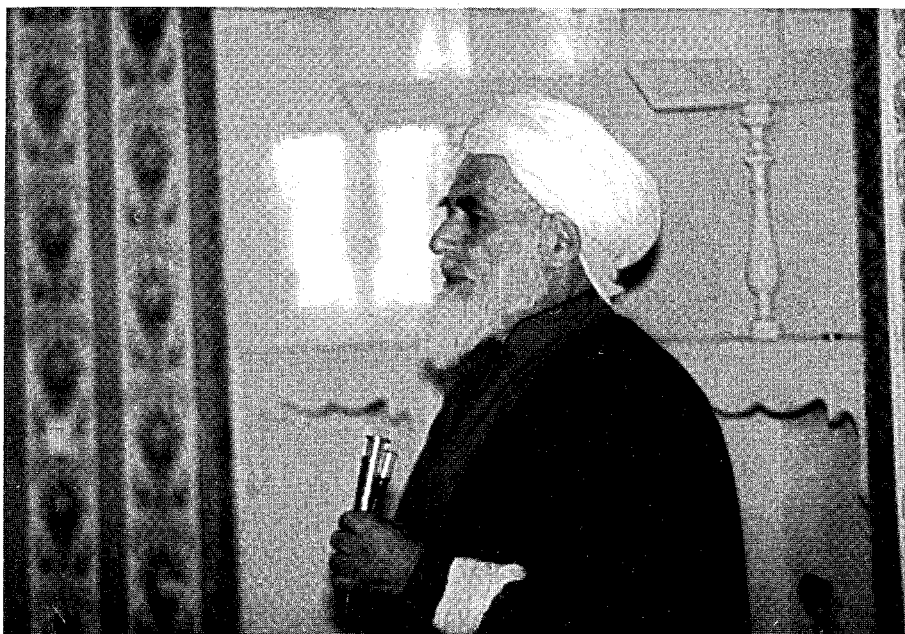
ماموستا که زولم و زوری رژیمى شایه تی ده بینى، تیکۆشانى سیاسى ئاوپته ی مه لایه تی ده کا و به هاتنه پیشى هه رای «مه لا خه لیل» (۱۳۰۷) به شداری تیدا ده کا و بو و مه به سه مه لا کانی ده ورو به ری له خو ی کو ده کاته وه و مه لا صالحی ئه خته ته ری که فه قیى ده بیست، ده کاته ئالا هه لگر و ناوه ندیکى به رگری له دپى «ماره غانی» سه رده شت ده کاته وه. جا به و هو یانه دواى سه رکه وته وه ی دوو باره ی ده ولت، ده گه ل مه لا عه بدوللای گه ناوی مه لای ئه و کاتی دپى «نه لاس» که ئه ویش به شداری راهه رینه که بووه فه رمانى گرتنیان ده رده چى و له ئه نجامدا هه ردووکیان بارده که ن بو پشده ر و ماموستا مه لا صالح له گه ناو ده مینیته وه و ده ست ده کاته وه به مه لایه تی و ته دریس و له ناوچه کانی جورا و جووری کوردستان را فه قى، دینه لای و که لکی لى وهرده گرن.

ئهو به ریزه سالی (۱۳۴۲) به دواى فه وتی خه لیفه «مه لا مه حمود» ئیمامی بیژوه دا، له سه ر داواى خه لک و خزمه کانی دپته وه بیژوه و سه نگه ری خزمه ت بو جاریکی دیش دینیته وه شوینی له دا یک بوونی. تا له ئاخ و ئوخره کانی ته مه نی دا بینایى له ده ست ده دا و

به ناچارى دهست له ته دريس هه لده گريت و به لام ئيمامه تى هه ينى تا كو تا يى ته مه نى
درى ژه هه ر پي ده دات.

مامو ستا پيا ويكى پاريزگار، به ويقار، ريزگر و نيشتمان په روهر بوو و سه ره نجام له
ريكه وتى (٨ى ١١ى ١٣٦٨) له ته مه نى (٨٩) سالى دا دنياى به جى هيشت و هه ر له دى
بيژوى له گورستانى ك كه به ناوى خوى كرايه وه ته سپارده كرا. جى به هه شت بى^(١)!

مامۆستا مه لا «عه بدو پره حمان» ی ره حمانی ناسراو به «مه لا ره حمانی سیسیری»

ئه و باش مه لایه سالی (۱۳۳۷) ی کوچی مانگی ریکه وتی ده و روبه ری سالی (۱۲۹۶) ی کوچی هه تاوی له دینی سیسیری سه رده شت پیی ناوه ته دنیا. له ته مه نی حه وت سالی دا هه ره له وئ له مه درسه ی دینی مامۆستا مه لا سه ید حسه ین ده ستی کرد به خویندن. پاشان که قاضی عه لی سه رده شتی دیته سیسیر له لای ئه و درێژه به خویندن ده دا و پاش گه رانه وه ی قاضی بو سه رده شتیش ده گه لی ده چی و تا ده گاته کتیبی (جامی) له لای ده مینیته وه. ئه مجار ده رواته کوردستانی عه راق و له لای باش مه لایانی وه ک مامۆستا مه لا عه بدولکه ریمی موده رپرس له بیاره، شیخ بابه عه لی له زانایانی سلیمانی، مه لا عارفی بانه بی له پینجوین و... که لکی وه رگر تووه. ئه مجار گه راوه ته وه بو مه ریوان و ماوه یه کیش له لای مه لا مه حموودی جوانرویی له (ده ره تفی) و مامۆستا مه لا باقر له (بالک) ده خوینی و دوايه ده گه ریته وه ناوچه ی موکریان و له لای مامۆستا مه لا عه لی

وه لزی له دینی هه مامیانی بوکان ده گریسته وه و وپرای ده رس خویندن، کتیبانیکی زووری وهک: (تشریح الافلاک، ربع، اسطرلاب و...) ده نویسته وه و له کو تایی خویندنه که شی دا ده چیه خانه قای بورهان و نیزیکه ی دوو سالیش له وئی ده بی و دوای ته و او کردنی زانسته کانی وهک: (کلام، حکمت، اصول و فقه) له به هاری سالی (۱۳۲۲) ی کوچی هه تاوی دا له لای شیخ محهممه د که یه کیکه له (فقه ای اربعة) ئیجازه ی مه لایه تی وهرده گری.

ماموستا له ده ورانی مه لایه تی دا له دیه کانی: سوغانلوو له ناوچه ی پیرانشار، ئاتابلاخی و بیکوس له ناوچه ی سابلاخ، سیسیر، ره بهت، قه له ره شی، دۆله توو، وه لیو، زمزیران له مه له بندی سه رده شت، درپژه ی به ته دریس و مه لایه تی داوه و سه ره تای سالی (۱۳۴۷) چۆته مزگه وتی سه رچاوه ی سه رده شت و تا سالی (۱۳۷۴) هه ره له وئی له سه ره ئه و پیشه پیروژه ده روات. به لام به داخه وه ماوه ی پینج شه ش سالی که به هوی پیری برستی لیپراوه و دهستی له مه لایه تی هه لگرتووه و ئیستا گرده نشینه.

ماموستا مه لا عه بدو وره حمان له ته مه نی پر بایه خی مه لایه تیه که ی دا سه ره پرای کویره وه ری و نه داری، ره نجیکی زووری له پیناوی رینوینی خه لک و ده رس گوته وه دا داوه. که م که س هه یه له فه قیه کانی سه رده شت، بانه، پیرانشار، سابلاخ، بوکان و... له لای خو ی یان له حوجره ی ئه و ده رسی نه خویند بی و که لکی وهر نه گرت بی. له فه قیه کانی ئه و به رپژه ده توانین ئاماژه بکه ین به ماموستایان: له سیسیره کان: مه لا برایم ئیسماعیل زاده، مه لا خدری سارته کی، مه لا حه سه نی نستانی، مه لا که ریم فیدایی، مه لا ره حیم شه ریفیوور، مه لا ئه حمه د گه نمانی و مه لا حه سه ن گو له یی و له غه یری ئه وان مه لا شیخ ره ئوفی بیژوه یی، مه لا ئه حمه دی دافعی، مه لا ئیسماعیل شه مسه ددینی، مه لا سه عید کامه می و ههروه ها مه لا محهمه دی عه زیزی و مه لا ساحیب یوسفی و مه لا ئه حمه دی دۆنه خۆر له پیرانشار و مه لا شه فیعی کوپی و مه لا حه سه نی فیردوه وسی و ده یان که سی دیش.

له تایه ته ندیه خه دیه کانی ماموستا ده توانین به وانه ئاماژه بکه ین: راستی، خیرهت، قنیا، له دنیا گوزهران (زه د)، تا راده یه کی زور، خو به که م گری به تایهت له

حاند ماموستاکانی و کهسانی پیرتر له خوێ و دووری له نارهوا (حه‌رام).

هه‌روا ماموستا زۆر هوڤگری مه‌لایه‌تی و ئه‌رکه‌کانی بوو. هه‌ر بۆیه‌ش هه‌ر سێک کۆره‌که‌ی نایه‌ به‌ر خویندنی مه‌لایه‌تی و تا ئه‌وه‌ی بۆ کۆره‌ چو‌کتره‌که‌ی (مه‌لا شه‌فیع) سنجیلی وه‌رنه‌ده‌گرت، مبادا له‌ قوتابخانه‌ی ره‌سمی نیونوو‌سی بکا و خویندنی دینی له‌ کیس بجیت.

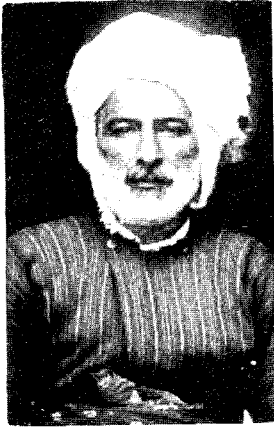
دیسان ئه‌و به‌ریزه‌ زۆر ئه‌رک‌ناس و به‌ به‌لین بوو و سه‌باره‌ت به‌ ئیشیکێ که‌ هه‌یوو یا پێی ده‌سپێردرا هیچ قسوور و کوتاهیه‌کی نه‌ده‌کرد و له‌ فتوادان دا خوێ به‌ کتێبه‌ باوه‌رپێکراوه‌ کانه‌وه‌ به‌ستبووه‌ و زۆر به‌ پارێز و خاوه‌ن تیبینی بوو.

هه‌روا له‌ سغه‌ته‌ باشه‌کانی ماموستا ئه‌وه‌ بوو که‌ سیله‌ی ره‌حمی زۆر بوو و بۆ دوستان و ئاشنایان و به‌تایه‌ت بۆ ئه‌و ماموستایانه‌ی ده‌رزی له‌ لا خویندبوون زۆر به‌ وه‌فا بوو و ریزی زۆری لی‌ ده‌گرتن و قه‌ت به‌ خراپه‌ باسی نه‌ده‌کردن و تیکرا له‌ پاشه‌مله‌ کوتن به‌تایه‌ت سه‌باره‌ت به‌ ماموستاکانی زۆری خۆده‌پاراست و تیده‌کو‌شا هه‌له‌ و په‌له‌کانیان بۆ بپوشی و بۆیان جی بکا.^(۱)

خوای گه‌وره‌ پایه‌دار و بێ‌وه‌ی کات!

۱ - سه‌رچاوه‌: حاجی ماموستا مه‌لا شه‌فیعی کۆری و خویشم زۆری به‌ خزمه‌ت گه‌یشتووم و ماوه‌یه‌کی‌ش ده‌رسم له‌ خزمه‌تی خویندوه‌.

قاضی عہ لی سہردہشت

قاضی عہ لی کوری ئہ حمہد سالی (۱۲۸۳) ی
کوچی ہہ تاوی لہ شاری سہردہشت ہاتوتہ دنیاوہ. لہ
دہوروبہری (۱۰) سالی را دہہر خویندن نراوہ و بہ باوی
فہقیہ تی بہ شیوہی خواری جیگورکہی کردوہ تا بہ
ئاواتی سہرہ تایی گہ یشتوہ: لہ بہرہوہ سہردہشت پاشان
جستانی سالی قاتی واتہ سالی (۱۳۳۶) ی کوچی مانگی
گوندی (دولکان) ی ئالان، بہ ہاری ئہو سالہ دووبارہ

سہردہشت کہ پیش رہمہزان دہست دہ کا بہ کتیی (سہعدینی)، ئہ مجار میراوہ و
دوایہش لہ حوجرہ کانی واشامہ زین، بیژوہ، قہلاتہ، کوپہ، سابلاغ، خانہقا، پہسوی
گہراوہ و لہو نیوہش دا جارجار، ہاتوتہوہ سہردہشت و لہ ئاخر و ئوخری
خویندنہ کەشی دا دہچیٹہوہ کوپہ و ہەر لہویش لہ سالی (۱۳۴۷) ی کوچی مانگی،
بہرابہری سالی (۱۳۰۷) ی کوچی ہہ تاوی ئیجازہ و ہردہگری و دہگہرپٹہوہ بو
سہردہشت. زستانی ئہو سالہ بہ مہلایہ تی دہچیٹہ سیسیر و دوی سالیک دیتہوہ
سہردہشت و تا کوتایی ژیانی ہەر لہوئی خہریکی دہرس گوتنہوہ، مہلایہ تی و قہزاوہت،
دہبی و دوی عومریک زہحمہت و خزمہت لہ تہمہنی (۶۰) سالی دا لہ ریکہوتی ۵
۳ (۱۳۴۷) ی کوچی مانگی، بہرابہری ۴ ی ۵ (۱۳۴۲) ی کوچی ہہ تاوی، ئہمری
خوای بہ جی ہینا و ہەر لہ سہردہشتیش ئہ سپاردہ کرا. (۱)

خوالیی بیووریت!

مامۆستا مه لا عه زيز واعیظی ناسراو به مه لا

«عه زیز» ی کۆیی

ناوبراو کۆری «محمد» کۆری «اویس» کۆری
«قَرنی» کۆری «محمد» کۆری «شیخه» یه و سالی
(۱۳۱۳) ی کۆچی مانگی به رابه ری (۱۲۷۲) ی هه تاوی
له شاری کۆیه، گه ره کی قه لات له دایک بووه. تا ته مه نی ده

سالی له فیرگه ی شیخ مه لا حسه یین و مامۆستایانی تر خه ریکی فیڕ بوونی قورئان و
نووسین و بریک ورده کتیبی ئاره وی و فارسی ده بی و تا ده گاته ته مه نی (۲۰) سالی له
کۆیه، که رکوک و حوجره کانی دیکه ی شار و دیی ئەم دیو و ئەودیو به خویندنی زانسته
جوړاوجۆره کانی ئایینه وه کاتی خۆی ده باته سه ر و له مامۆستایانی وه ک: شیخ
محهممه د ئەمینی بیژوه، حاجی بابەشیخ، مه لا خه لیل میراوه یی، مه لا عه بدوللای
جه لیزاده، شیخ عه لی حیساموودین و زۆریکی تر له مامۆستایانی ناوداری گه رمین و
کوێستان که لک وهرده گری.

مامۆستا به شوین شه ری یه که می جیهانی (۱۹۱۸-۱۹۱۴ز) و روخانی
ئیمپراتۆری عوسمانی دا دیته سه رده شت و سالی (۱۳۷۱) ی کۆچی مانگی ده بیته ئیمام
و سه ر خه تمی خانه قای بیاره و سالی (۷۳) ش ده چیته سه فه ری حه ج.

تیکۆشانی سیاسی

ره زاشاکه سالی (۱۳۰۴) ی هه تاوی چۆه سه ر ته خت، چه ند فه رمانی دژ به دینی
ده رکردن که یه کییک له وان نه هیشتنی خو داپۆشینی ژنان (حجاب) بوو، یه کییکش به زۆر
ده به رکردنی کوّ و شه لّواری روژئاوایی و له سه رنانی شه پکه. که مامۆستا یه کییک له و
مه لا تیکۆشه رانه بوو، دژی ئەو فه رمانه ویستا و بو ئەوهش که نه که ویته به رده ستی رژیم

حاجی ماموستا مه لا عه لی مه حمودی دولکانی

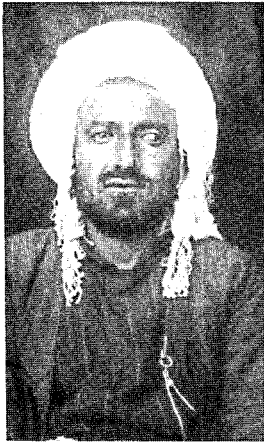
ناو براو سالی (۱۳۳۰) کوچی مانگی له
دولکانی ئالان هاتوته دنیا. له تمه نى (۱۵) سالی دا
چوته کوږى فه قیانه وه و سه ره تاي خویندنی له
(دهروینه) ی عهراق له لای مه لا محمد گرویی
دهست پی کردوو. له ده ورانی خویندنه که ی دا
که لکی زانستی و پهروه رده یی و... له گه وړه
پیاواییکی وه ک: مه لا سید عه بدوللای پشده ری،

مه لا ئه سعدی مه حوی، مه لا ئه حمه دی دیلیزه یی، حاجی مه لا عه بدوللای دیلیزه یی،
حاجی مه لا عه بدوللای بیژوه یی له سلیمانی، مه لا عه بدولحه میدی بانه یی له تورجان،
مه لا حه سه نى ده شتیوی، کاکه مه لای بیوران، مه لا صالحی گه ناوی و مه لا شیخ عومه ری
واشه مه زین وه رگرتوه و له ئاخیریش نه سیبی که وتوته لای حاجی ماموستا مه لا
محمدی گه لاله و سالی (۱۳۵۹) ی کوچی مانگی ئیجازه ی مه لایه تی پیدراوه.

ئه و به ریزه بو یه که مجار سفره ی مه لایه تی، له (سه فره) ی شینکایه تی عهراق
ده کاته وه و دواى دوو سال ده گه رپته وه شوینی له دایک بوونی و تا (۱۴) سالان له دولکان
دریژه به خزمه تی دینی ده دات، تا سالی (۱۳۷۵) ی کوچی مانگی که له و کاته را دیته
خانه قای سه رده شت و تا پیری برستی لی ده بری ساتیک له تیکوشان ناکه ویت و
شیلگیرانه له سه ر پشونویژی و ریوینی و ده رس گوته وه ده روات.

حاجی ماموستا که زانایه کی دلسوز، پاریزکار، له خواترس، به قنیات و بی زیان و
ریزدار و ریزدانه ربوو سه ره نجام سالی (۱۴۱۶ ک.م) به رابه ری (۱۹ ی ۱۰ ی ۱۳۷۴ ی
ک.ه) وه لامی په یکی ئه جه لی دایه وه و به پی وه سیه تی خوی ره وانه ی گوږستانی
(حه وت پیر) ی بیژوه کراو له په نای گوږی شیخه مین جینی گرت ه وه. (۱) خوا بیبه خشی!

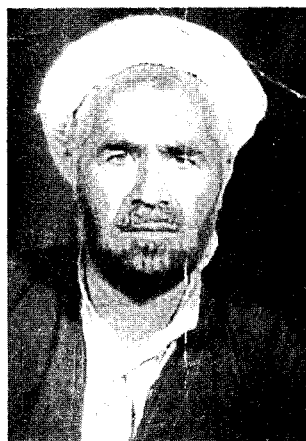
مامۆستا مه لا محه ممه دی باساوی

سالی (۱۳۳۸) ی کوچی، له گوندی (کونه مشکه) هاتۆته دنیاوه. له تهمه نی (۱۰) سالی را پیتی خویندراوه. (۱۲) سالان له خویندن گهراوه. له و ماوه دا چهند جیی پشکنیون و چهند مامۆستای ئال و گۆر کردوون بو نموونه: ریی که وتۆبه باساوه، ئه حمه دبیریو، واوان،

بیشاسپ له ناوچه ی سهردهشت و له لای بهر یزان مامۆستا مه لا ئه حمه دی حیکمه تی (جریحی)، مامۆستا مه لا عه بدوللای ئه حمه د بریو، مامۆستا مه لا عه لی بیشاسپی و له کوتایش داله گه ناوی عهراق له خزمهت مامۆستا مه لا صالح بیژوهیی دهرسی خویندووه و ههر له لای ئه و بهر یزهش دوا ی (۱۲) سال حهول و تهقالا به دوا ی زانست و پهروه ده دا، ئیجازه ی مه لایه تی وهرده گری و ده گه ریته وه بو گوندی باساوه ی سهردهشت و به مه لایه تی داده مه زری و مل له تهدریس و رینوینی خه لک ده نی و تا ته مه نی له (۶۰) تیپه ده کا، له سهر ئه و پیشه پیروژه ده روا ت و پاشان به هو ی پیری و نه خوشی ده ست له مه لایه تی هه لده گری و ده چیته وه گوندی (کونه مشکه) و دوا ی سالی ک مانه وه، ده گو ی زیته وه بو شاری سهردهشت و دوا ی شهش مانگ مانه وه به نه خوشی، سه ره نجام وه لامی په یکی ئه جهل ده داته وه و ههر له ویش ته سلیم ده کری.

مامۆستا پیاویکی به دین، رهزا سووک، ژیر، خۆراگر و قسه خوش بوو و ئیستاش قسه کانی له مه جلیسان ده گیر نه وه. (۱)

خوالی خوش بیت!

خوالیخو شېوو حاجی ماموستا مه لا «محمد عظیمی»

کورپی ره سوول، کورپی حسین (ئه سین)، کورپی خدر، کورپی فقهی ثالی که هه موویان خه لکی «به نوو خه له ف» ی سهر به شاری سهر ده شتن. دایکی نیوی فاطمه (فات) ه و خه لکی گوندی پاشبه ردی گه ورکانه.

نابراو سالی (۱۳۰۰) ی هه تاوی له بنه ماله یه کی هه ژاردا چاوی به دنیا هه لیناو هه رکه فامی کرده وه نرایه بهر خویندن به لام له سهره تادا له بهر ده ست تهنگی باوکی هه لی چوونه ئیره و ئه ویی بو نه ره خسا و نه یوانی یه کجاری روو بکاته خویندن بو یه هه موو سالی که ده گه ل ته واو بوونی کار و کویره وه ری رووی ده کرده مزگه وت و له لای ماموستای ئاوه دانی ده رسی ده خویند و ته نانه ت له فه سلی کاریشدا، ئه گه ره هه لی بو هه لکه وتبا ده رسی ده خویند و به ده م کار کردنه وه ده رسه کانی ره وان ده کرد.

ماموستا، سی - چوار سال بهم شیوه دریژه ی به خویندن داو دوا یه به ره سمی رووی کرده حو جره کان، به لام له بهر نه داری و نه بوونی بهرگ و پیلا و و کتیب ده گه ل زور گیر و گرفت روو به روو بوو و واهه بوو له سهر ئه وه له حو جره یه ک ده نگیان ده دا و ئه ویش که زور تامه زرووی خویندن بوو کوولی نه ده دا و رووی ده کرده جیه کی تر و هه ر بوو یه ش ناچار بوو له مانگی ره مه زاندا بچیه مه لایه تی و شتیک بوو خو ی پهیدا بکات.

ئهو بهر یزه له کوردستانی ئیران له سو یسنایه تی و گه ورک و ئالانی ناوچه ی سهر ده شت و له کوردستانی گه رمین له مهرگه و شینکایه تی به دوا ی زانست و ئه زموون داگه راوه.

هه ندیک له ماموستا کانی:

ماموستا به سوختایه تی که لکی له و به ریزانه وه رگرتوو: ماموستا مه لا (محرم) مه رگه یی له له گوندی بیوری سه رینی سه رده شت و مه لا شیخ ئه مین ئاکوویی له دیی «گربداغ» ی ناوچه ی پشده ری عه راق که له لای ئه و دوو ماموستایه کتییی (عوامل) ی خویندوه. ماموستا مه لا موسی له مه رگه ی عیراق و ماموستا مه لا حه سه ن گه زنه یی له بیوری سه روی سه رده شت بو کتییی (انموذج)، ماموستا مه لا حوسه یین که یوان (کونه مشکه یی) له گوندی (گه ر مکان) ی پشده ر بو کتییی (اظهار).

هه ندیک له ماموستا کانی سه رده می موسته عیدایه تی ماموستا بریتین له: ماموستا مه لا «محمد» مه رگه یی له گوندی «بنگرد» ی عیراق بو «جامی»، ماموستا مه لا «عبدالله» واوی له «نه لاس» و ماموستا مه لا ره حیم عه بیاسی بو «سیوطی و گه له نه وی شه رح»، ماموستا مه لا ئیبراهیم سیسیری له گوندی نستان بو «سیوطی» ماموستا مه لا ئه حمه د تووژه لی، له گوندی «شیوه سه ل بو کتییی «جامی»، ماموستا مه لا عه لی بی شاسپی و ماموستا مه لا «محمد» کونه مشکه یی و ماموستا مه لا حسین ده شتیوی بو «حاشیه عبدالله یزدی»، ماموستا مه لا ئه حمه د شه ریه ته تی، بو «شرح العقاید»، ماموستا مه لا «محمد چکه» له گوندی هیرو ی عیراق بو کتییی «سید عبدالله صرفی» ماموستا مه لا عه لی دولکانی بو «گه له نه وی ئاداب» و ماموستا مه لا «صالح» نه جیبی له «گه ناو» ی عیراق.

شایانی باسه که ناو براو دوا ی گه رانیگی زور له شار و گونده کانی ئه م دیو و ئه و دیوی کوردستان به دوا ی خویندن و زانیاری دا سه رهنجام له خزمه ت به ریز جه نابی ماموستا مه لا «صالح» نه جیبی کو تایی به خویندن ی باوی ئه و سه رده م هی ناو هه ر له لای ئه ویش ئیجازه ی مه لایه تی و ته دریسی وه رگرت و بو خزمه تی دین گه رایه وه بو زاگی خو ی گوندی «به نوو خه لف» و ماوه ی سالی ک در یژه ی به مه لایه تی و ته دریس دا و پاشان کو چا بو گوندی «قروو چا» ی ناوچه ی لاجان و سالی کیش له وی خزمه تی کرد و ئه مجار بو ماوه ی دوو سالان هاته وه دیی «شیوه سه ل» له مه لبه ندی سه رده شت و دوا یه گه رایه وه بو «به نوو خه لف» و هه تا سالی (۱۳۵۸) ی کوچی هه تاوی له وی به ئیشی پیشنو یژی و

رینوینی و دهرس گوتنه وه رایبورد و لهو سالهش دا گوێز تیه وه بو گه پره کی مزگه وتی «دارالسلام» ی سه رده شت و سالی (۵۹) له سه ر داوای خه لک به پیشنوێژی هه یینی (ئیمامی جومعه) شاری سه رده شت دیاری کرا و ده گه ل هه موو کویره وه ری و گوشاریک که له هه ل و مه رجی ته و ده مدا هه بوو درێژه ی به خزمه ت دا تا سه ر نه جام به داخیکی زۆره وه له سه ره تای شه وی جیژنی ره مه زانی سالی (۱۳۶۶) دوای گه رانه وه له جه ماعه تی نوێژی شیوان له به رده رکی حه وشه ی مالی خوێ درایه به رگولله و شه هید کرا. جیی باسه که ماموستای شه هیدمان پیاویکی هه لکه وتوو و به غیره ت بوو، هۆگریه کی زۆری به خزمه تی دین و زانسته دینی یه کانه وه بوو. لیبراوانه بو که م کردنه وه ی دهرد و مه ی نه ته کانی خه لک به تایبه ت چینی هه ژار هه ولی ده دا و له و ریانه شدا زۆری کویره وه ری و دووری و فه قیری و تالی چیشت و له سه ر به جی گه یاندنی ته رکی دینی ده ستوور به چاکه و گیرانه وه له خراپه زۆر سوور بوو و هه ر له و رییه ش دا گیانی به خت کرد. (۱)

حاجی ماموستا مه لا مه حموود واوی، نه لاس

ئەو بەرپزە کە کوپی مه لا «محمەد» لہ مه لازادە کانی واوانی سەر دەشتە سالی (۱۳۱۷ ک.ه) لہ گوندی بناویی سەر دەشت هاتۆتە دنیا. سی سالانە بووہ کە بابی لہ دەست داوہ. دەرسی ره‌سمی تا شه‌شی

سەر تایی لہ سەر دەشت خویندووہ. پووشپەری (۱۳۳۲) دەستی کردووہ بە فہقیہ تی و بە هاوڕیہ تی ماموستا مه لا نجم الدین کوکی، ماموستا مه لا عبدالکریم شاریکەندی، ماموستا مه لا سەید سەلام سەلامی و ماموستا مه لا صالح نہ جیبی، بەرپز، لہ دیہ کانی آلواتانی سەر دەشت، خەلیفە لیانی نہ غەدە، نہ لاس و گەناوی عەراق خویندویە تی. ناوبراو کە بە فہقیہ کی ناوازه ناسراوہ دواي (۹) سال خویندن واتا سالی (۱۳۴۱) لہ گەلالہ لہ لای حاجی ماموستا مه لا محمد بوکانی ناسراو بە مه لا محمدی ره‌ئیس، ئیجازە ی مه لایە تی وەرگرتووہ و لہ گوندی مامەزینە دەستی کردووہ بە مه لایە تی و تەدریس. ناوبراو سالی (۱۳۵۷) دە گوێژیتەوہ بو گوندی نہ لاس و سالی (۷۲) دە چیتە سەفەری حەج و لەو سەفەرە دا دە گەل (بن باز) و بەرپرسیانی (دارالتوجیہ) و (دارالافتاء) دیدار دە کا. حاجی ماموستا بە مه لایە کی وردبین، بیر تیژ و زانا ناسراوہ و بە تایبەت لہ میژوو و فیکە دا دە ستیکی بالای هە یە و ئیستاش هەر لہ نہ لاس پیشنوێژ و دەرس بیژ و خوتبە خوینە. (۱)

خوا ئاگاداری بیت!

ماموستا مه لا «نجم الدين» كه وكه بي

ئەو بەرپزە لە دینی
«دیوالان»ی سەردەشت
چاوی بە دنیا هەلناوە. پاش
فام کردنەووە دەستی داووەتە
خویندن و دوا گەڕانیکی
کولنەدەرانیە لە شار و دێیەکانی
کوردستان و پشکینی گەرمین
و کویستان ئاخەرە کە ی لە سالی
(۱۳۲۹)ی هه تاوی دا لە
خزمەت ماموستا مه لا
عەبدوللای گەناوی لە گوندی
«میرزا رۆستەم»ی کوردستانی

گەرمیان ئیجازە ی مه لایەتی وەرەگری و دەگەرپتەووە بو ئێران و لە «بیور»ی خواری
داده مەزیت و مل لە مه لایەتی هاوری دەگەل تەدریس دەنی. سالی (۳۴) دەچیتە
«کەو پەر»ی پیرانان و پاش چەند، مانگیان دەچیتە «ئالو تان» و تا سالی (۴۷) کە ئەودەم
دەگەل کۆمەڵیکی زور لە روونا کبیرانی پیشکەوتن خواز لە مه لا و خەلکی تر، دەگیرێ و
رایچی بەندیخانە ی ورمی دەکری و ماوەی نوو سال و چەند مانگان لەوی دا دەمینتەووە.
ماموستا لە زیندانیش دا هەدا هەر نادا و لە لایە کەووە بو خوی خەریکی موتالا و خویندنی
زمانی ئینگلیزی دەبی و لە لایە کی تریشەووە دەرسی فەقی دەلیت، تەنانەت بە یەکیک لە
فەقیکانی بە ناوی «مه لا محەممەد» نیوچوانی خویندن تەواو دەکا و هەر لە زیندان دا
وێرای پیکهینانی ریی و رەسمی تایبەت ئیجازە ی مه لایەتی پی دەدات.

ناوبراو دوو سال بهر له سه‌رکه‌وتنی شو‌رشی ئیسلامی ئیران له زیندان ئازاد بوو و له گوندی قه‌لاتی مه‌نگوران، ده‌ستی کرده‌وه به ئیش و کاری مه‌لایه‌تی و دوا‌ی دوو سال مانه‌وه، که‌وته ژیا‌نی ئاواره‌یی و به‌خوی و مال و مندالیه‌وه دایقه‌لاشته خوار به‌ره‌و عه‌راق و پاش ماوه‌یه‌ک بردیا‌نه ئوردوگای (رومادیه) و تیکرا چوار سالان له عه‌راق مایه‌وه و ئه‌مجار گو‌یزتیه‌وه بو‌ ولاتی «نرو‌یژ» و له‌وی به‌ شیوه‌ی کاتی نی‌شته‌جی بوو. ئه‌مما دا‌خی‌گرانم دوا‌ی سالی‌ک مانه‌وه، کو‌تایی به‌ ژیا‌نی هات و خو‌شبه‌ختانه‌ش له حا‌لی نو‌یژکردن‌دا له سه‌ر به‌رمالی‌ گیا‌نی لی‌ سه‌ندرایه‌وه و بو‌ لای په‌روه‌ردگار گه‌رایه‌وه و هه‌ر له‌ویش ته‌سلیم به‌ خاک کرا.

خوا بی‌به‌خشی!

مام‌وستا که مه‌لایه‌کی زورزان، نه‌ترس و له‌خوا ترس بوو ئه‌هلی قه‌له‌م و شاعیریش بوو. شی‌عه‌کانی بلاون و تا ئیستا کو‌ نه‌کراونه‌وه. یه‌کی‌ک له به‌رهمه‌کانیشی کتیی‌که به‌ ناوی «رووناکی چاوان» که وه‌گیردراوی غه‌زاوه‌تنامه‌ی «شیخ ئیبنولحه‌جه‌ر» که له فارسی را وه‌ری‌گیراوه ته‌وه سه‌ر کوردی و ئیستا چاپ نه‌کراوه. (۱)

سهرنجیک

بیگومان، زانایانی، ناوچه‌ی سهردهشت وه کوو زانایانی هه موو هه ریمه کانی کوردستان، زور له وه زیاترن که له چه نندین کتییی ئاواډا ژياننامه یان بنوسری و جیی بیته وه و ته نانهت هه ر له م چه رخی بیسته مه دا سه تان مه لای زانا و توانا و به که لک بو خه لک بوون و ژیاون و که س نه بووه له سه ریان بنوسی و بیانخاته نیو لا په ره کانی میژوو و به وه چه کانی دواي خویان بناسینی. وه ک ئه وه که بو خوشیان هه ر نه یانویستوه ئه و کاره بکه ن!

خو هه ندیکیان خوشبه ختانه ناسراون و له کتیه میژوو یه کان و ئاسه واره کانی خویان دا تو مار کراون وه کی: «شیخه مین» ی بیژوه یی، مه لا «ئه لیا س» ی گه و ره، ناسراو به (شیخه سوور) که گو یا گورانگه یی بووه، «یوسف» ی ئه سه مم، شیخ مه ولانای سهردهشت، مه لا عه بدوللای بیتوشی، مه لا «ره سوول» ی زه کی، مه لا «که ریم» ی فیدایی، مه لا «محمد ابن الحاج» ی سنجوه یی ئالانی، مه لا «عومه ر» ی واشه مه زین، مه لا مه حمود مه زناوه یی، مه لا ئه حمه د جه ریحی مه لای غه زایی ره به تی، مه لا ره سوول عه تووفی بیشاسپی، مه لا ئه حمه د شلماشی (مه لا ئاواره)، مه لا محه ممه د شلماشی و... که ئه وانه به هه ستی شیعر و دهستی قه له م و برستی بیر و جهسته له بواره کانی جوړاوجوړی راژه و خزمهت به دین و دنیای گه له که یان دا وه ک په روه رده ی دینی، تیکوشانی سیاسی، ئه ده بیات و زمان، میژوو، ته فسیر و زور بواړی دیکه ی، زانستی دا ره نجیان بردووه و نیوی خویان کردووه.

ناوچه‌ی سهردهشت وه کوو زوربه‌ی ناوچه کانی تری کوردستان تییدا هه یه که هه ر به بنه ماله و تایفه له سه ر زنجیره یه کی خزمهت روشتون و به و خزمه ته وه ناسراون وه کی بنه ماله ی: مه لازاده کانی واون، مه لازاده کانی واشه مه زین، مه لازاده کانی کاژئ، مه لازاده کانی شه موله، بنه ماله ی بیژوی، «قاضی» یه کانی سهردهشت، مه لا نیوداره کانی بیتوش، سیسیر و گه لیکی تر له باش مه لا و بنه ماله گه و ره کان.

بیتگومان فقی و فقیهه تی له کوردستان دا که له پووریکی میژوویی له میژینه ی گهلی
مسولمانی کورده که به داخه وه تا ئیستا کهس له سه ری به ته سلی نه داوه و نه ها توته سه ر
په ری قاچه زه وه. ئاشکرشه که جهسته ی ئه م گه له مسولمانه، مانه وه ی به خوداناسی و
عیران و زمان و ئه ده ب و جل و به رگ و رامیاری و شویشگی به یه وه.
راستی به کی حاشاهه لئه گره که به ردی بناغه ی خوداناسی و عیران و ئه ده بی
کوردی و شویشگی به ی له و چوار دیواره دووکه لاویه، قورماوه قورینه دا که به حوجره
ناوه برئ دامه زراوه و له و یوه ها توته دنیای ژینه وه و فرچکی گرتوه و که توته گر و گان و
له خه م ره خسیوه و هه تا دوا روژی ژیا نی ئه م گه له له عاسمانی کورده واری دا وه ک
ئه ستره ییکی پر شنگدار ده دره وشینه وه و بی ئاوا یوون له که لی ئاسوی گه لی کورده شوق
ده دا ته وه. ئه گه ر وا هه لکه وتین ئه ده بی کوردی له دم زاری نه خوینده واری دور له
شارستانییه هاتیته ده ر، یان به دم به یته بیژانه وه گو ترایی، ئه وه که سانه ی
ره نگاندوو یانه و به جل و به رگ و به رموور و خشل رازاندوو یانه ته وه، ئه و ماموستا و
نوسه ر و ئه دیانه یوون که له حوجره ی فقییان سه ریان هه لدا وه و له ویرا تیشوو یان
هینا وه.

پیم به چی به وه ک سه نه دیک میژوویی ئه و چه ند دیره له خودالیه خوشیوو، ماموستا
علاءالدین سه ججادی له میژووی ئه ده بی کورد لاپه ری (۴۰۱) بگوشیه وه: «له ناو
چواردیواری شررو دووکه لاوی حوجره ی مزگه وتی شارستان و لادیه کانا به ژیا نیکی
زور ساده و کۆله مرگی به خێو ئه کران؛ علما و ئه ده با و شاعیری زور گه وه ره گه وره یان
لئ ده رجوه. وه ئه گه ر عاله می کوردی تا سه ره تای سه ده ی بیسته م له ئاسمانی
خوینده واری دا، له عاله میکانی تره وه دیار بی ئه ستره ی گه شی ئه و ئاسمانه ته نها ئه م
تیره به یوون. جا به م بۆنه وه هه موو پیاویکی گه وره و به گزاده له کورده واری دا شانا زی
به وه ک ردوه که تیکه لاوی ئه م تیره به بیی وه به پنی ده سه لات خو ی و کوره که ی فیری
ئه و خوینده نکات...»

نشر احسان

➤ فروشگاه مرکزی: تهران، خیابان ناصر خسرو، کوچه حاج نایب، تلفن: ۳۹۰۲۷۵۰
➤ فروشگاه: تهران، خیابان انقلاب، روبروی دانشگاه تهران، مجتمع فروزنده، طبقه اول، شماره ۶۰۶،
تلفن: ۶۹۵۴۴۰۴